

KESKIVIIKKO 26. TAMMIKUUTA 2005

Puhetta johti

puhemies **BORRELL FONTELLES**

(Istunto avattiin klo 15.05.)

1. Istuntokauden uudelleen avaaminen

Puhemies. Julistan Euroopan parlamentin torstaina 13. tammikuuta 2005 keskeytetyn istuntokauden uudelleen avatuksi.

2. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

3. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

4. Valiokuntien kokoonpano: ks. pöytäkirja

5. Esityslista: ks. pöytäkirja

6. Strategian suuntaviivat / Vuoden 2005 lainsäädäntö- ja työohjelma

Puhemies. (ES) Aloitamme keskustelun komission julkilausumasta, joka koskee strategian suuntaviivoja ja vuoden 2005 lainsäädäntö- ja työohjelmaa.

Ensin haluaisin kuitenkin huomauttaa, että neuvoston puheenjohtaja Juncker on komission lisäksi läsnä tänään parlamentissa.

(Suosionosoituksia)

Neuvoston puheenjohtaja ei kovin usein ole läsnä tällaisissa tilaisuuksissa, joten puheenjohtaja Junckerin saamat suosionosoitukset ovat sitäkin ansaitummat.

Barroso, komission puheenjohtaja. (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoiset parlamentin jäsenet, hyvät kuulijat, komissio teki tänään yhden tärkeimmistä päätöksistään: se hyväksyi poliittiset toimintapuitteet, joita se aikoo noudattaa viisivuotisen toimikautensa aikana.

Olen siksi täällä tänään esittelemässä teille eurooppalaisia toimia koskevan strategian. Strategian lähtökohtana on Euroopan kansalaisten odotusten ja tarpeiden täyttämisen, ja sen tavoitteena on Euroopan eteneminen hyvän matkaa kohti uudistumista vuoteen 2010 mennessä. Haluaisin ehdottaa, että myös parlamentti omaksuu tämän strategian. Perustuslaissa säädetään yhteisestä toimintaohjelmasta, joka parlamentin, neuvoston ja komission on hyväksyttävä. Ehdotan, että noudatamme oikopäätä tätä säännöstä, ja esitän parlamentille ja neuvostolle, että komission tänään hyväksymät unionin strategiset tavoitteet muodostavat perustan yhteiselle toiminnallemme seuraavien viiden vuoden aikana. Ehdotan kumppanuutta Euroopan uudistamiseksi.

Miksi unioni tarvitsee kumppanuutta? Laajentuminen on osoittanut, että Euroopan unioni on menestys, mutta todellisuudessa monet kansalaiset näyttävät yhä suhtautuvan siihen epäillen. Meidän on yhdessä vahvistettava legitimiyyttämme; meidän on yhdessä osoitettava poliittista määrätietoisuutta pyrkiessämme saavuttamaan yhteisiä tavoitteita.

Kumppanuuden kannalta on keskeistä, että se saavuttaa kansalaiset. Emme voi sivuuttaa Eurooppaa koskevia huolia, joita kansalaiset ilmaisevat. Puutummeko liikaa vai ovatko aloitteemme liian varovaisia? Olemmeko liian teknokraattisia? Olemmeko etäännyneet todellisuudesta? Täytämmekö lupauksemme? Ensisijainen velvollisuutemme on siksi uuden yhteyden luominen kansalaisiin. Miten se onnistuu? Annan muutaman esimerkin. Perustuslain onnistunut voimaantulo on ensimmäinen askel. Lainsäädännön pitäisi olla yksinkertaisempaa ja yhdenmukaisempaa, siinä pitäisi käyttää täysin hyväksi yhteisön menetelmää ja se pitäisi panna tehokkaasti täytäntöön. Talousarviolla varmistetaan, että Euroopan unioni kykenee

noudattamaan sitoumuksiaan. Eurooppa-hanke edellyttää kansalaisten laajempaa osallistumista. Jos haluamme toimia yhdessä kansalaisten kanssa, tarvitaan kommunikointia, avoimuutta ja kuulemista.

Kuvailemani kumppanuus on keino päästä tiettyyn tavoitteeseen. Ehdotuksemme mukaan kumppanuudella pyritään Euroopan uudistamiseen. Miksi uudistamiseen? Katsoessamme, mihin suuntaan Eurooppa-hanke on menossa, edessä olevat haasteet näyttävät ehkä tutuilta, mutta niihin vastaaminen edellyttää uusia ideoita, uutta energiaa, päättäväisyyttä ja optimismia. Meidän on ryhdyttävä sanoista tekoihin, ja se on täällä tänään esittelemiemme ehdotusten tarkoitus.

(FR)Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, komissio hyväksyi tänään myös lainsäädäntö- ja työohjelmansa vuodeksi 2005. Se on ensimmäinen käytännön esimerkki komission ehdottamasta kumppanuudesta. Ohjelmassa suuret tavoitteet eli viisivuotisstrategia muutetaan tänä vuonna toteutettaviksi käytännön toimiksi. Se on uuden komission toiminnan lähtökohta. Ohjelma on uudistava ja realistinen monestakin syystä.

Ensinnäkin ohjelmassa keskitytään poliittisiin päätavoitteisiin, jotka komissio aikoo toteuttaa toimikautensa aikana. Lisäksi ohjelma muodostaa strategisten tavoitteiden täytäntöönpanon ensimmäisen vaiheen. Haluaisin valaista tätä mainitsemalla pari keskeistä toimenpidettä. Komissio on sitoutunut laatimaan Lissabonin strategian ja kestävän kehityksen strategian väliarvioinnit, ja se antaa ehdotukset, joita tulevia rahoitusnäkyymiä koskeva kokonaisratkaisu vielä edellyttää. Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen edistämistä koskevan Haagin ohjelman täytäntöönpano edellyttää sekin suurta panostusta. Talouskehityksen sosiaalisen ulottuvuuden edistämiseksi komissio ehdottaa myös uudistettua sosiaalipoliittista toimintaohjelmaa. Näiden toimien toteuttamiseksi esitämme ensisijaisia aloitteita, jotka komission on tarkoitus hyväksyä vuoden loppuun mennessä. Näistä aloitteista tehdään vaikuttavuustutkimus, jotta varmistetaan suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatteen sekä eurooppalaisuuden lisäarvon periaatteen noudattaminen.

Voin myös kertoa, että tiedonkulun parantamiseksi komission ja parlamentin välillä sekä lainsäädännön dynamiikan kohentamiseksi komissio aikoo laatia kuukausittain valmisteilla olevista lainsäädäntöehdotuksista arvion, jota päivitetään säännöllisesti.

Ehdotetun kumppanuuden hengessä komissio haluaa parantaa työohjelmansa täytäntöönpanoa ja pyrkii siksi työskentelemään tiiviimmässä yhteistyössä parlamentin kanssa. Tätä varten komission jäsenet ja erityisesti varapuheenjohtaja Wallström aikovat käynnistää näistä kysymyksistä kansanne jatkuvan vuoropuhelun.

Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, lyhyesti sanottuna toivon ohjelman muodostuvan ensimmäiseksi askeleksi siinä kumppanuudessa Euroopan uudistamiseksi, jota komissio teille nyt ehdottaa.

(EN) Välittömien toimien lisäksi meidän on suunniteltava tulevaisuuden visioita. Komission tänä aamuna hyväksymä ehdotus strategisiksi tavoitteiksi perustuu kolmeen perustavoitteeseen: hyvinvointiin, solidaarisuuteen ja turvallisuuteen. Jokainen näistä tavoitteista kytkeytyy myös ympäröivään maailmaan. Siksi niistä seuraa väistämättä vahvempi ääni maailmanlaajuisissa yhteyksissä.

Ensisijainen tavoitteemme on hyvinvointi. Se on kulmakivi, jolle sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen ja kestävyteen perustuva eurooppalainen yhteiskuntamalli rakentuu. Hyvinvointi edellyttää talouskasvua, kilpailukykyä ja tuottavuutta. Ilman niitä kestävän kehityksen edistäminen on mahdotonta. Perustuslaissa säädetäänkin, että *kaikilla* Euroopan unionin politiikoilla on edistettävä kestävää kehitystä. Tämän on oltava kaiken työmme perusta, ja kestävää hyvinvointia voi syntyä vain solidaarisuuden ja turvallisuuden ilmapiiressä.

Pitäen mielessämme nämä tavoitteet meidän on nyt keskityttävä välineisiin. Näin pääsemmekin talouteen. Nyt, kasvun hidastuessa ja maailmanlaajuisen kilpailun asettaessa suuria haasteita, meidän on aivan ensimmäiseksi tuettava uuden kasvun syntymistä, tehtävä tarvittavat uudistukset sekä luotava lisää ja parempia työpaikkoja. Kuinka siis saamme Euroopan takaisin pitkäaikaisen hyvinvoinnin tielle? Vastaus on selvä: tarvitaan talouden uutta dynamiikkaa. Esittelen teille ensi viikolla ehdotuksen Lissabonin strategian väliarvioinniksi. Wim Kokin selonteossa on jo määritelty alueet, joissa strategiaa on elvytettävä. Erityisesti on parannettava täytäntöönpanoa ja lisättävä vastuun ottamista strategian noudattamisesta.

Keskeisistä päätelmistä ei siis ole epäilystä. Kasvun on perustuttava terveeseen makrotaloudelliseen pohjaan. Lainsäädännöllisillä puitteilla on suosittava yrittäjyyttä – ajatellaanpa vain pieniä ja keskisuuria yrityksiä ja työpaikkoja, joita ne voivat luoda. Kasvua ei voi syntyä ilman investointeja osaamistalouteen, ja investoinnit osaamiseen kasvun lisäämiseksi ovatkin yksi Lissabonin strategian väliarvioinnin painopisteistä. Lisäksi meidän on luotava ihmisille enemmän ja parempia työpaikkoja. Uutta kasvua ja uusia, parempia työpaikkoja syntyy vain, jos ryhdymme analyyseistä tekoihin. Se olkoon tehtävämme seuraavien viiden vuoden aikana.

Toinen strateginen tavoitteemme on solidaarisuus. Ei ole unionia ilman solidaarisuutta. Yhteinen hankkeemme merkitsee vastuuta sosiaalisesta oikeudenmukaisuudesta, mutta myös ympäristön suojelemisesta. Tätä varten monilla aloilla tarvitaan uusia toimia. Tarvitaan taloudellista solidaarisuutta. Koheesio politiikan on vastakin ohjattava unionin toimintaa. Meidän on kavennettava Euroopan rikkaiden ja köyhien välisiä eroja ja autettava epäsuotuisissa asemassa olevia alueita ja väestöryhmiä.

Sosiaalista toimintaohjelmaa uudistamalla on saatava aikaan sosiaalista yhteenkuuluvuutta. Tulevat sukupolvet eivät anna meille anteeksi, jos emme puutu ilmastonmuutokseen tai vaali luonnonvarojamme. Myös sukupolvien välinen solidaarisuus on ongelmallinen asia. On ryhdyttävä toimiin. Euroopan hyvinvointi ja elämänlaatu voidaan säilyttää. Ympäristönsuojelu voi olla meille eduksi kahdella tavalla, jos hyödynämme täysimääräisesti Euroopan kilpailuetua ympäristöteknologian alalla ja tuemme ekotehokkuustoimia.

Solidaarisuus tarkoittaa myös yhteisten eurooppalaisten arvojen edistämistä ja puolustamista. Puhuessamme Euroopan sielusta tarkoitamme perusoikeuksien turvaamista, syrjinnän torjuntaa, sukupuolten tasa-arvon edistämistä, kulttuurisen moninaisuuden suojelemista ja edistämistä ja muita sen kaltaisia arvoja. Nämä ovat keskinäiseen ymmärrykseen ja arvontoon perustuvan yhteiskunnan kulmakivet. Sanoma on sikäli erityisen ajankohtainen, että valmistaudumme parhaillaan viettämään Auschwitz-Birkenau keskitysleirin vapauttamisen 60:ttä muistopäivää.

Hyvinvoinnin ja solidaarisuuden lisäksi meillä on kolmaskin strateginen tavoite: turvallisuus. Turvallisuus takaa sen, että voimme nauttia vapauden tarjoamista eduista. Rajattomassa Euroopassa kansalaiset luottavat yhä enemmän siihen, että Euroopan unioni löytää ratkaisut jokapäiväiseen elämään sisältyvien riskien poistamiseksi.

Haagin ohjelma sisältää vapautta, oikeutta ja turvallisuutta koskevan suunnitelman, mutta tämä työ on vielä kesken. Rikosten ja terrorismin ehkäisy ja torjunnan on pysyttävä ensisijaisena tehtävänä tulevana vuosina. Eurooppalaisten arvostamaa vapautta ja perusoikeuksia on kuitenkin myös kunnioitettava. Jäsenvaltiot ja komissio ovat yhdessä velvollisia valvomaan ja tarkkailemaan tehokkaasti ulkorajojamme. Unioni tarjoaa puitteet turvapaikka-asioiden, maahanmuuton ja ihmiskaupan hallinnoimiseksi tehokkaasti.

Kansalaistemme jokapäiväiseen elämään liittyy kuitenkin myös muita turvallisuusriskejä. Luonnonkatastrofit, ympäristö- ja terveyskriisit, kuljetus- ja energiauhkat vaikuttavat suoraan kansalaisten turvallisuuteen ja hyvinvointiin. Unioni on osaltaan vastuussa riskien vähentämisestä ja nopeasta reagoimisesta kriiseihin. Tsunamin jälkeiset toimet ovat vain viimeisin esimerkki siitä, mihin unioni kykenee.

Meidän on myönnettävä, että Eurooppa ei pääse näihin tavoitteisiin pelkästään omin voimin. Koska unioni on maailmanlaajuinen kumppani, ensisijainen tavoitteemme, hyvinvointi, liittyy läheisesti suhteisiin, joita meillä on kumppaneihimme. Solidaarisuus, jota pyrimme kansalaisillemme tarjoamaan, ei voi pysähtyä unionin rajoille. On harhaa kuvitella, että Eurooppa voi pysyä rauhanvyöhykkeenä, jolla ei ole muita vaihtoehtoja kuin vakauden maastavienti tai epävakauden maahantuonti. Sisä- ja ulkopolitiikan välinen raja on vähitellen häviämässä.

Seuraavien viiden vuoden aikana meidän on kannettava erityinen vastuu yhdestä ulkoisesta tavoitteesta. Tällä tarkoitan tulevia liittymisneuvotteluja ja tarvetta pyrkiä siihen, että naapurimaamme ovat vakaita ja hyvinvoivia. Se on tärkeä osa turvallisuuspolitiikkaamme ja demokraattisten arvojemme lujittamista. Laajemmassa mielessä kumppanuuden olisi myös merkittävä, että viestimme aikovamme toimia uudella tavalla suhteessa ympäröivään maailmaan. Euroopan on puhuttava yhdellä ja voimakkaammalla äänellä tehokkaan monenvälisen toiminnan edistämiseksi ja vahvemman aseman ajamiseksi Yhdistyneille Kansakunnille. Suhteet avainkumppaneihimme on elvytettävä. Uusi Afrikka-strategia on välttämätön, jos haluamme estää tämän meitä niin lähellä sijaitsevan maanosan joitakin osia taantumasta yhä edelleen. Meidän on myös verestettävä transatlanttisia suhteitamme, sillä meillä on tulevaisuudessa yhteisiä etuja.

Olen nyt hahmotellut strategiset tavoitteet, joihin ehdotuksemme mukaan yhdessä pyrimme seuraavien viiden vuoden ajan toimiamme ohjaavan Euroopan uudistamiskumppanuuden puitteissa. Tavoitteiden asettaminen ei kuitenkaan riitä: niiden saavuttaminen on mahdollista vain, jos unionilla on siihen tarvittavat varat. Tällä viitataan rahoitusnäkymiin vuosiksi 2007–2013.

Tiedätte varmaan, että komission viime vuonna tekemät ehdotukset eivät olleet yllätys – ne vastaavat tavoitteitamme. Komissio pyytää vain myöntämään unionille riittävät varat, jotta se voi noudattaa Eurooppa-neuvostossa viime vuosina tehtyjä sitoumuksia. Toistan, mitä olen sanonut muissa yhteyksissä: enemmän Eurooppaa ei synny vähemmällä rahalla.

(Suosiosoituksia)

Olen kuullut ehdotettavan, että unionin talousarviota vähennettäisiin jopa alemmalle tasolle kuin vuonna 2006. Kysyn teiltä, onko tämä mahdollista tai realistista. Komissio pyrkii parhaansa mukaan –parlamentin tuella – edistämään rakentavalla suhtautumisella rahoitusnäkyviä koskevan sopimuksen syntymistä tulevina kuukausina. Haluan kuitenkin todeta erittäin selvästi, että sopimus ei synny millä hinnalla hyvänsä. Se on velvollisuutemme eurooppalaisia kohtaan.

Tämän parlamentin laaja enemmistö on valinnut kollegion ja sen puheenjohtajan. Esittäessämme teille tänään ehdotuksemme haluamme olla sen luottamuksen arvoisia, jota olette meitä kohtaan osoittaneet. Olemme kuunnelleet parlamentin näkemyksiä ja olemme valmiit koetukseen. Uskomme, että ehdotuksemme koituvat Euroopan ja kaikkien eurooppalaisten hyväksi. Toivomme teidän olevan kanssamme yhtä mieltä siitä, että voimme yhdessä pyrkiä yhteisiin strategiaan tavoitteisiin. Kasvu ja työpaikat, dynaaminen, kilpailukykyinen talous sekä uudistettu sosiaaliturva ja solidaarisuus muodostavat sosiaaliseen oikeudenmukaisuuteen ja kestävyteen perustuvan yhteiskuntamallimme keskeiset tekijät.

Tämä on Euroopan unionia ja ympäröivää maailmaa koskeva ehdotuksemme, jonka esitämme teille tänään. Toivomme voivamme luottaa teidän tukeen.

(Jatkuvia suosiosoituksia)

Juncker, neuvosto. (FR) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, kiitän komission puheenjohtajaa Euroopan unionin lähivuosien strategisten tavoitteiden esittelemisestä parlamentille ja neuvostolle. Mielestäni komission puheenjohtaja teki viisaasti pitäytyessään olennaisessa ja jättäessään menemättä tarvittavan lainsäädännön ja aloitteiden yksityiskohtiin.

Panen tyytyväisenä merkille, että komission ja parlamentin näkemykset muistuttavat hyvin paljon toisiaan, ja kiinnitän huomiotanne siihen, että sekä puheenjohtajavaltio Luxemburgin että puheenjohtajavaltio Yhdistyneiden kuningaskuntien ohjelma ja niitä seuraavat ohjelmat vuoteen 2006 saakka ovat todellisuudessa hyvin lähellä sitä, mistä komission puheenjohtaja puhui. Mielestäni toimielimillä ei ole mitään syytä olla eri mieltä tästä Euroopan uudistamiskumppanuudesta. Euroopan kansalaiset, jotka meitä tarkkailevat, eivät erittele komission, neuvoston tai Euroopan parlamentin mielipiteitä ja toimia. Eurooppalaisille Euroopan unioni on yksi ja yhtenäinen.

Huomaan, että sanani herättävät monenlaisia reaktioita, joista jotkut ovat mielestäni hauskoja ja jotkut vähemmän hauskoja!

(Suosiosoituksia)

Todettuani näin komission ja neuvoston näkemysten yhtenevyyden ehdotan, että pyrimme löytämään keinon ilmaista muulle maailmalle, että kaikki kolme toimielintä ovat yksituumaisia. Vaikka uusi perustuslaki ei olekaan vielä voimassa, löydämme epäilemättä välineen tai tavan tuoda julki yksimielisyytemme.

Tämän vuoksi ilmoitankin, että yleisten asioiden neuvoston puheenjohtaja Asselborn huolehtii siitä, että komission puheenjohtajan puhe ja hänen laatimansa ohjelma ovat 31. tammikuuta pidettävän yleisten asioiden neuvoston esityslistalla. Pyrimme yhdessä muiden toimielinten kanssa löytämään tavan ilmaista yhteinen tahtomme.

(Suosiosoituksia)

Poettering (PPE-DE), PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa komission puheenjohtaja, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisat kuulijat, Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan läsnäolo täällä tänään – ensimmäistä kertaa Euroopan unionin historiassa – on suurenmoisen vertauskuvallista ja tietää hyvää komission työlle seuraavien viiden vuoden aikana.

Se on mainio vertauskuva, sillä me, komission puheenjohtaja, Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja ja Euroopan parlamentin jäsenet, neuvottelemme täällä tänään maanosamme tulevaisuudesta ja suunnittelemme tulevia toimia, sillä tiedämme Euroopan yhdentymisen olevan 20. ja 21. vuosisadan suurin rauhantyö. Se on tehtävä, jonka eteen haluamme toimia.

Toimissamme meitä ohjaavat arvomme, ihanteemme ja vakaumuksemme. Uskomme Eurooppaamme; uskomme, että sillä on tulevaisuus, johon me ja lapsemme voimme osallistua. Pelkkä usko ei kuitenkaan riitä; yhteinen tehtävämme on toimia niin, että usko kääntyy todellisuudeksi. Arvot, joille toimmemme perustuvat, ovat ihmisarvo, oikeusvaltio, demokratia ja yhteiskuntajärjestys, joka markkinatalouteen perustuvanakin on myös sosiaalinen.

Luotamme ihmisiin, heidän kykyihinsä ja heidän tarmoonsa. Yhteiskunta ei voi perustua valtion väliintuloon tai muihin julkisiin tukitoimiin; maanosamme tulevaisuuden on rakennettava yksilöiden aloitteellisuuteen; siihen, että he toteuttavat omia kykyjään yhteiskunnassa, joille ovat ominaisia sekä vapaus että solidaarisuus. Tämä on meidän kuvamme Euroopan tulevaisuudesta.

Arvoisa komission puheenjohtaja, olette valinnut ohjelmallenne hienon vaalilauseen: sisäinen ja ulkoinen kumppanuus sekä hyvinvointi, solidaarisuus ja turvallisuus Euroopan uudistamiseksi. Ohjelmanne on sekä realistinen että kunnianhimoinen, ja iloitsimme siitä, että puhutte Euroopan kehittymisestä ”kilpailukykyisemmäksi” sen sijaan että saisimme taas kuulla Lissabonissa maaliskuussa 2000 käytettyjä mahtipontisia sanoja siitä, miten Euroopasta tulee maailman kilpailukykyisin alue. Käytätte vaatimatonta kieltä, mutta tavoitteenne ovat kunnianhimoisia, ja mielestäni se on oikea resepti meille kaikille.

Eurooppalaisen sosiaalisen mallin tulevaisuus riippuu Euroopan unionin kyvystä kilpailla maailmassa, ja ne, jotka eivät nyt edistä Euroopan unionin kilpailukykyä, ovat syytä, jos emme tulevaisuudessa pysty turvaamaan eurooppalaista sosiaalista mallia. Euroopan unionin kilpailukyky ja eurooppalainen sosiaalinen malli ovat saman kolikon kaksi puolta, ja meidän on myös vastattava väestömuutoksen valtavaan haasteeseen. Euroopan ja sen jäsenvaltioiden toinen tärkeä poliittinen tehtävä on luoda edellytykset kunnolliselle perhepolitiikalle, lasten tulevaisuudelle. Ilman lapsia maanosallamme ei ole tulevaisuutta, ja siksi asiaan on suhtauduttava erittäin suurella vakavuudella.

Ei myöskään ole niin, että liike-elämä hyötyy jollakin abstraktilla tavalla siitä, että meistä mahdollisesti tulee kilpailukykyisempiä. Se hyödyttää työntekijöitä hyvin konkreettisella tavalla, sillä kyse ei ole vain työpaikkojen säilymisestä, vaan myös uusien työpaikkojen luomisesta lisääntyneen kilpailukykyyn avulla. Tämän vuoksi kilpailun ja sosiaalipolitiikan välillä ei ole ristiriitaa.

Komission jäsen Almunian läsnäolo tuo mieleeni, että Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja toimii myös erittäin tärkeän valtiovarainministerien ryhmän puheenjohtajana. Ryhmämme on sitoutunut pitämään Euroopan valuutan vakaana, emmekä toistaiseksi ole kuulleet puheenjohtaja Junckerin sanovan mitään, mikä antaisi aihetta huoleen. On kuitenkin erittäin tärkeää, että rahoituspolitiikan arviointi – tähän sisältyvät myös jäsenvaltioiden rahoituspolitiikat – säilyy komission toimivallassa, eikä päätös palaamisesta alijäämiseen talouteen jää yksinomaan jäsenvaltioiden vastuulle. Komissiolla on tässä tärkeä tehtävä. Komission jäsen Almunia, jos noudatatte edeltäjänne Pedro Solbesin esimerkkiä, voitte aina luottaa tukeemme.

Arvoisa komission puheenjohtaja, mainitsitte myös sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden. Ihmiset odottavat rajojemme olevan turvallisia: meillä on 11 000 kilometriä maarajaa ja 68 000 kilometriä merirajaa, ja ne on turvattava ilman, että niistä tulee läpipääsemättömiä. Emme voi tulevaisuudessa suvaita, että yhä useammat ihmiset Pohjois-Afrikan Välimeren rannikon valtioista menehtyvät merellä paetessaan kotimaidensa kurjuutta. Meidän on yhdistettävä voimamme Pohjois-Afrikan naapureidemme kanssa, jotta löydämme hyvän ja inhimillisen ratkaisun pakolaisongelmaan.

Sama koskee itäisiä naapureitamme, vaikkakin toisella tavalla. Vasta valittu Ukrainan presidentti Viktor Jushtshenko vieraillee parlamentissa huomenna. Ei voida sanoa, että kaikki eurooppalaistyyppistä politiikkaa noudattavat maat voivat välittömästi liittyä Euroopan unioniin, mutta on tärkeää luoda hyvän naapuruuden politiikka.

Puheenvuoroni päätteeksi haluaisin todeta, että turvallisuuskysymyksissä asevoimat voivat aina olla vain viimeinen keino. Eurooppalaisina meidän on luotava ennalta ehkäisevän turvallisuuden politiikka. Arvoisa komission puheenjohtaja, kehotan teitä tekemään kaikkenne rauhan saamiseksi Lähi-itään, jotta israelilaiset voivat elää rauhassa ja palestiinalaiset säilyttää arvokkuutensa.

Arvoisa komission puheenjohtaja, jos tämä on se tapa, jolla Euroopan unioni etenee kohti tulevaisuutta ja jos rahoitusnäkymillä ei loukata parlamentin oikeuksia, olemme tukenamme. Luotamme teihin, ja maanosamme tähden toivotamme teille menestystä.

(Suosionosoituksia)

Schulz (PSE), PSE-ryhmän puolesta. – *(DE)* Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, puheenjohtaja Barroso asetti eteemme lasin, ja meidän on päätettävä, kuinka täynnä se on. Osasimme odottaa, ettei puheenjohtaja Barrosen kaltainen komission puheenjohtaja tuo eteemme lasia, joka on ääriään myöten täynnä punaviiniä. Nyt meidän on kuitenkin kysyttävä itseltämme, onko lasi puoliksi täynnä vai puoliksi tyhjä. Olemme tulleet siihen tulokseen, että se on puoliksi täynnä.

Jotkut ehdotuksistanne ovat hyviä; jotkut niistä ovat sellaisia, joita me sosiaalidemokraatit teidän komissioltanne odotimme. Jätitte myös sanomatta joitakin asioita, joista olisimme halunneet teiltä kuulla, mutta en halua laskea sitä teille miinukseksi. Se, mitä tänään kuulimme, vastaa suurelta osin meidän sosiaalidemokraattien ajatuksia.

Siksi haluankin kiittää teitä siitä, että olette tehnyt yhteistyötä komissionne sosiaalidemokraattien kanssa. Strategisen ohjelmanne nimestäkin voi päätellä, että keskustelitte sen julkaisemisesta komission jäsen Wallströmin kanssa. Se ilmenee sekä nimestä että sisällöstä, jossa kuvastuu meidän sosiaalidemokraattien ilmaisemia näkökohtia. Se, arvoisa puheenjohtaja, on hyvä asia. Haluamme rohkaista teitä jatkamaan samalla tiellä.

Kuulimme teidän sanovan, että haluatte seuraavien viiden vuoden ajan keskittyä työssänne hyvinvointiin, solidaarisuuteen ja turvallisuuteen. Olette osoittanut olevanne hyvä kuuntelija. Olette oikeassa todetessanne, että solidaarisuus, hyvinvointi ja turvallisuus ovat riippuvaisia toisistaan. Eurooppalaisissa puitteissa kummallakin on nyt oma vastuualueensa: teillä neuvoston puheenjohtajana ja tällä parlamentilla kokonaisuudessaan. Meillä on kaikilla institutionaalinen roolimme. Parlamentti pitää kuitenkin sisällään poliittiset ryhmät, eikä edustamallani poliittisella ryhmällä ole institutionaalista roolia vaan pikemminkin poliittinen tehtävä. Tämän poliittisen tehtävän mukaisesti minun on kerrottava jäsen Poetteringille hänen olevan oikeassa sanoessaan, että parempi kilpailukyky ja sosiaalipolitiikka ovat saman kolikon kaksi puolta, mutta me haluamme, että kolikon molemmille puolille on lyöty sama arvo. Kannatamme kaikkia niitä, jotka haluavat Eurooppaan lisää kilpailua, jos he haluavat sen lisäävän sosiaalista yhteenkuuluvuutta. Kasvua on luotava, jotta voidaan turvata sosiaalinen yhteenkuuluvuus. Arvoisa puheenjohtaja, jos se on tunnuslauseenne, sosialistit ovat puolellanne. Jos näin ei kuitenkaan käy ja säännöstelyä purkamalla ryhdytään kumoamaan sosiaalisesti vastuullisia käytäntöjä, joiden puolesta me sosialistit olemme tehneet työtä yli 150 vuoden ajan, me emme kannata sitä.

Siksi haluan lisätä, että kuulimme tänään myönteisen viestin. Esittelemänne ohjelma on hyvä, ja voimme työskennellä rinnallanne sen perusteella. Lainsäädäntöprosessi muodostaa kuitenkin koetinkiven. Kun te laaditte aloitteenne, ja neuvoston ja parlamentin on tehtävä yhteispäätöksiä, kompromissit ovat väistämättömiä. Kaikki toimielimet arvioidaan silloin sen perusteella, miten paljon alunperin ilmoitetusta todella toteutuu. Sallikaa minun siis toistaa, että vaikka olemme valmiit tekemään yhteistyötä rakentavassa hengessä, meillä on omat selkeät odotuksemme Euroopan sosiaalisten normien säilyttämisestä.

Haluan sanoa teille kaksi asiaa sosialistisen ryhmän puolesta. Nämä kaksi asiaa kuulimme tänään ensimmäistä kertaa, ja ne ilahduttivat meitä. Olemme suhtautuneet teihin kriittisesti, emme niinkään nykyisessä asemassanne, joka liittyy kansainvälistä politiikkaa koskeviin kantoihin, vaan aiemmassa roolissanne Portugalin pääministerinä. Pidämme edistyksenä sitä, että totesitte tänään komission haluavan tehokasta monenvälistä toimintaa. Kuten jäsen Poettering huomautti, haluamme Euroopan olevan maailmanlaajuinen poliittinen toimija mutta myös siviilivalta. Emme halua ratkaista kansainvälisiä ongelmia ennalta ehkäisevillä iskuilla, ja minun on sanottava, että sain uudelleen valitun Yhdysvaltain presidentin virkaanastujaispuheesta sen käsityksen, että Euroopan unionin on kaksin verroin tarmokkaammin pyrittävä varmistamaan, että suositaan rauhanomaisia eikä sotilaallisia ratkaisuja. Älkäämme luoko maailmaan toista samanlaista katastrofia kuin Irakissa jo on käynnissä.

(Suosionosoituksia)

Jos te sellaisen järjestön edustajana, jolla on vaikutusvaltaa kansainvälisessä politiikassa, sanotte haluavanne tehokasta monenvälistä toimintaa, me kannatamme teitä.

Vakaussopimuksesta olemme samaa mieltä kuin jäsen Poettering ja katsomme, että se on turvattava. Katsomme myös, ettei sen perusteita pidä muuttaa mutta sen on oltava helposti käsiteltävä ja käyttökelpoinen. Sillä on myös voitava vastata vuoden 2005 vaatimukseen mieluummin kuin vuoden 1990 vaatimukseen. Näiden kahden vuosiluvun väliin mahtuu viidentoista vuoden kehitys. Vakaussopimus, jota usein tulkitaan siten, että se tuottaa juuri päinvastaisen tuloksen kuin mihin sen jälkimmäisellä osalla viitataan; vakaussopimus, joka on niin vakaa, että se estää kasvua, on jo sinänsä ristiriitainen sopimus. Siksi halumme, että sitä uudistetaan, ja siksi kannatamme komission jäsen Almunian hyviä ehdotuksia.

Haluan päättää puheenvuoroni sanomalla jotakin oleellista tulevasta yhteistyöstämme. Tämä parlamentti vahvistui hyväksyessään komission, ja on hyvä, että haluatte noudattaa sen toiveita ja tehdä yhteistyötä koko parlamentin kanssa. Neuvoston puheenjohtajan läsnäolo täällä tänään on sen tosiasian merkittävä symboli, että kun komissio, neuvosto ja parlamentti työskentelevät yhdessä, turvallisuus, hyvinvointi, joustavuus – ja tarvittaessa sosiaaliturva – voivat toimia. Voimamme on yhteistyössä. ”Yhtenäisyys on voimaa” on osuva

sanonta. Olemme valmiit yhteistyöhön, jos meitä kohdellaan kunnioittavasti ja poliittisiin vaatimuksiimme suhtaudutaan vakavasti. Arvoisa puheenjohtaja, muistakaa, että tämä päivä on sovinnon päivä, ja nauttikaa siitä, sillä koetusten päivät ovat edessä.

(Suosionosoituksia)

Watson (ALDE), *ALDE-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, Jean Monnet on todennut, että ”jokaisen ihmisen kokemus on itsessään uusi. Vain instituutiot viisastuvat”. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, te edustatte nyt Euroopan komission kollektiivista kokemusta. Teidän on nopeasti käytettävä hyväksi komission yksiköiden kollektiivista viisautta ja rikastettava eurooppalaista kokemusta yhdessä Euroopan parlamentin kanssa, joka toimii komission kumppanina pyrittäessä Euroopan unionin kasvuun ja hyvinvointiin.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, uskoakseni asettamanne tavoitteet vastaavat parlamentin jäsenten enemmistön käsityksiä. Parlamentin mielestä taloa ei voida rakentaa huteralle perustalle. Jos haluamme Euroopan unionin voivan hyvin, noudattavan kestävää kehitystä sekä kykenevän torjumaan köyhyyttä niin omalla alueellaan kuin ulkomailla ja levittämään arvojaan maailman eri kolkkiin, meidän on ensin luotava vahva ja elinkelpoinen talous, jossa liike-elämä ja innovointi voivat kukoistaa. Jotta Euroopan unioni voisi merkitä omille kansalaisilleen jotakin, meidän on asetettava käytännönläheisiä ja konkreettisia tavoitteita. On olemassa vaara, kuten olemme Lissabonin strategian yhteydessä huomanneet, että jos yritämme tehdä liian monia asioita liian monilla aloilla, saavutamme laihoja tuloksia ja estämme EU:n kansalaisia näkemästä metsän puilta.

Teette oikein pyrkiessänne saavuttamaan tavoitteenne parantamalla viestintää ja tiedottamista. Näin olisi pitänyt tehdä jo kauan sitten. Olemme sallineet alituisten puolittouksien ja kansallismielisten levittämien harhaluulojen myrkyttävän aivan liian monien maanmiestemme mielen. Perustuslakia koskevien kansanäänestysten vuoden on koottava yhteen kaikki, jotka uskovat Eurooppa-hankkeeseen, sillä kyse ei ole sellaisen tekstin ratifioinnista, jota kansalaiset eivät ole lukeneet, vaan siitä, jaksavatko Euroopan kansalaiset yhä uskoa riittävän vahvasti siihen, mitä Euroopan unioni edustaa.

Hahmottelitte neljä tavoitetta, joista ensimmäinen on hyvinvointi. Lissabonin strategiassa on onnistumisenne avain, ja jos kykenette luomaan hyvinvointia ja kasvua paremman kilpailukyvyyn ja tiedon jakamisen avulla, tulokset koituvat meidän kaikkien hyväksi. Liberaalit ja demokraatit haluaisivat parantaa euroa tukevaa vakaus- ja kasvusopimusta ja soveltaa sitä viisaammin. Pohjimmiltaan Euroopan unionin kasvu ja hyvinvointi riippuvat kuitenkin myös keskeisten rakenneuudistusten täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa.

Toinen mainitsemanne tavoite on solidaarisuus, kolikon toinen puoli. Ilman sitä ei ole Euroopan unionia. Vauras talous on vain keino, ei tavoite sinänsä. Euroopan historian peruspilareita ovat sitoutuminen solidaarisuuteen, yhteenkuuluvuuteen ja luonnonvarojen viisaaseen hallintaan sekä yhteisten arvojen ja kulttuurisen moninaisuuden kunnioittaminen. Meidän on parannettava rakennerahastojen tehoa ja niihin liittyvää tilintekovelvollisuutta. Koska meillä ei hyvästä syystä ole varaa kitsailla taloussuunnittelussamme, liberaalit ja demokraatit antavat täyden tukensa unionin eritellylle ja perustellulle viisivuotistalousarviolle.

Turvallisuus on yhteinen huolenaiheemme nyt, kun kansainvälisen terrorismin lonkerot ovat ulottuneet kaikkialle Manhattanilta Madridiin. Jollemme kykene riittävän tehokkaasti vastaamaan näihin uhkiin, unionin perustana toimivat vapauden pilarit alkavat murentua. Emme kuitenkaan saa mennä liiallisuuksiin pyrkiessämme vastaamaan turvallisuusuhkiin, joihin on usein vaikea tarttua. Tarvitaan paljon laajempaa keskustelua turvallisuuden ja kansalaisvapauksien välisestä tasapainosta, ja pidän hyvänä maahanmuuttoa ja turvapaikka-asioita koskevia komission ehdotuksia, jotka auttavat pitämään keskustelua oikeudenmukaisuuden ja rehellisyyden raiteilla pelkojen ruokkimisen ja kauhun lietsonnan sijaan.

Lopuksi toivon Euroopan unionin asettavan muuta maailmaa koskevia tavoitteita, jotka eivät perustu asevoimin pakottamiseen vaan pehmeän voiman käyttöön, millä tarkoitan poliittista vuoropuhelua, vaihtoa, taloudellisia kannustimia ja pakotteita, humanitaarista apua ja kauppasopimuksia. Teidän on käytettävä kaikkia näitä välineitä laatiaksenne johdonmukaisen strategian, jolla palkitaan hyvä hallintotapa, rangaistaan tyrannia ja osoitetaan, että kannamme huolta ympäristöstä maailmanlaajuisesti.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, tehtävänne ei ole helppo. Euroopan kansalaisten toiveet ja tulevaisuus ovat teidän käsissänne. Päätän puheenvuoroni lainaamalla uudestaan Jean Monnet'ta, joka totesi muistelmissaan suurelle valtiomiehelle olevan ominaista, että hän kykenee pyrkimään kohti pitkän aikavälin tavoitteita, jotka lopulta osoittautuvat sopiviksi toistaiseksi ennakoimattomiin tilanteisiin.

Arvoisa puheenjohtaja, olette asettaneet meille pitkän aikavälin tavoitteita, ja uskomme teidän ansaitsevan suuren valtiomiehen maineen saavuttaessanne ne.

(Suosionosoituksia)

Jonckheer (Verts/ALE), *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission puheenjohtaja, komissio on perussopimusten nojalla poliittisesti etuoikeutetussa asemassa kahdella tavalla. Komissio on ajallisesti etuoikeutettu, sillä se on viiden vuoden ajan vapaa vaalirajoitteista. Lisäksi komissiolla on perustuslakiehdotuksen mukaisesti oikeus tehdä aloitteita unionin yleisen edun ajamiseksi.

Arvoisa komission puheenjohtaja, on hyvin vaikea olla eri mieltä siitä, mitä puheessanne sanoitte. Ryhmämme voikin siksi mielestäni tässä tilanteessa suositella, että siirrytte sanoista tekoihin. Lisäksi haluaisin palata – joulukuussa yhdessä muiden poliittisten ryhmien kanssa antamaamme päätöslauselmaehdotukseen viitaten – neljään tai viiteen asiaan, jotka liittyvät poliittisiin vaaleihin ja ovat mielestäni merkittäviä. Niistä kaikista on itse asiassa jo keskusteltu tänä vuonna.

Ensimmäinen näistä on Euroopan unionin talousarvio, johon viittasitte. Euroopan vihreiden ryhmä katsoo, että Prodin komission ehdotus unionin talousarvion määräksi on ehdoton minimi ja itse asiassa riittämätön. Arvoisa puheenjohtaja, kannatamme siksi ehdotustanne ja kannatamme myös unionin menojen uudelleen kohdistamista. Tarkoitan esimerkiksi EU:n rahoitusta Natura 2000 -ohjelmalle tai tutkimuksen alalla varojen siirtämistä ydinvoimasta uudistuviin energiamuotoihin tai älykästä energiahuoltoa koskevaan komission ohjelmaan – näinkin voitaisiin vähentää kansalaisyhteiskunnan riskkejä. Tarkoitan myös kulttuurille ja koulutukselle suunnatun EU:n rahoituksen lisäämistä, jotta yhä useampi opiskelija ja taiteilija voi lisätä tietoisuuttamme siitä, mitä Euroopassa tapahtuu. Olemme ehdottomasti yhtä mieltä komission kanssa siitä, että sen velvollisuutena on muistuttaa neuvostolle ja hallitusten ja valtioiden päämiehille, että, kuten totesitte, 25 jäsenvaltion ja 450 miljoonan asukkaan Euroopan unioni ei todellakaan tule toimeen talousarviolla, jonka jotkut hallitukset ovat valmiit sille myöntämään.

Toinen asiani liittyy kemikaaleja koskevaan REACH-lainsäädäntökehikseen, jolla pyritään todella suojelemaan ihmisten terveyttä kannustamalla kemian teollisuutta teknologiseen innovointiin. Toivomme komission pitävän voimassa ehdotuksensa, jotta parlamentti voi ottaa siihen kantaa ensimmäisessä käsittelyssä eikä lainsäädäntöpakettia enää lykätä myöhemmäksi. Vihreät haluavat myös lisätä ehdotukseen joitakin asioita, kuten erittäin vaarallisten aineiden korvauspakon.

Kolmas asiani liittyy ehdotukseen palveluiden sisämarkkinoita koskevaksi lainsäädännöksi, joka tällä hetkellä lisää talouksien välistä kilpailua sääntelemättä riittävästi kilpailun ehtoja ja avaa näin mahdollisuudet sosiaaliseen polkumyyntiin unionin sisällä. Alkuperämaaperiaatteesta on luovuttava direktiiviehdotuksen keskeisenä periaatteena.

Katson vielä, että puheenjohtajavaltio Luxemburg oli oikeassa todetessaan ohjelmassaan, että unionin kaikkien politiikkojen arviointia kestävä kehityksen näkökulmasta ei saa pitää toissijaisena eikä se saa jäädä Lissabonin strategian varjoon. Odotammekin mielenkiinnolla komission kertomusta politiikan alojen johdonmukaisuudesta, esimerkiksi liikenne- ja energiapolitiikasta ja niihin liittyvistä kansainvälisistä velvoitteista, joihin Euroopan unioni on sitoutunut ilmastoyhteistyön puitteissa.

Arvoisa puhemies, päätän puheenvuoroni toteamalla, että unionin on pysyttävä tiennäyttäjänä ilmastoa koskevissa kansainvälisissä neuvotteluissa ja ryhdyttävä jo nyt pyrkimään tämänhetkisiä paljon suurempia energiansäästöjä edellyttäviin vuoden 2020 tavoitteisiin – näköpiirissämme on jo paljon kaukaisempi tulevaisuus.

(Suosionosoituksia vasemmalta)

Wurtz (GUE/NGL), *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission puheenjohtaja, kesti kauan ennen kuin Euroopan unioni myönsi, ettei Lissabonin strategialla ei ole onnistuttu saavuttamaan vuonna 2000 asetettuja tavoitteita. Olen täällä itse maininnut viime tammikuussa julkistetun komission kertomuksen, jossa todetaan, että samalla kun pyrittiin täystyöllisyyteen, juuri päättyneen vuoden aikana ja ensimmäisen kerran kymmeneen vuoteen hävitettiin enemmän työpaikkoja kuin luotiin uusia. Samassa kertomuksessa todetaan, että luotaessa osaamistaloutta ovat julkiset ja yksityiset investoinnit tulevaisuuden kannalta keskeisille aloille, kuten koulutukseen ja tutkimukseen, itse asiassa kaikkiaan vähentyneet. Kertomuksesta käy ilmi myös, että ainakin joka kuudennelta 15-vuotiaalta eurooppalaiselta puuttuvat vaadittavat perustaidot, eli luku-, kirjoitus- ja laskutaito. Toteamus on tyly, mutta paljastava.

Sittemmin ilmoitetut parannuskeinot eli eteneminen entistä nopeammin ja pidemmälle uusliberalismin tiellä vaikuttavat meistä näin ollen täysin virheellisiltä ja erittäin vaarallisilta. Avainsana tässä on kilpailukyky. Mutta mistä kilpailukyky näkemyksestä on kyse? Unionissa vallitseva näkemys perustuu palkkojen alentamiseen, työmarkkinoiden epävarmuuden lisäämiseen ja työajan pidentämiseen. Se synnyttää 25 jäsenvaltion välille palkka-, vero- ja sosiaalista kilpailua. Siinä pidetään työläinsäädäntöön sisältyviä demokraattisia elementtejä esteinä. Se ajaa vähentämään julkisia menoja ja supistamaan ja rajoittamaan yleishyödyllisiä palveluja. Kuten juuri todettiin, on vaarana, että jopa terveys- ja ympäristövaatimuksia alennetaan kilpailukyyn nimissä, mistä REACH-ohjelma on esimerkki. Samasta syystä vapaata kilpailua koskeviin lakeihin tehty kulttuuripoikkeus on joutunut vaaravyöhykkeeseen. Puheenjohtaja Barroso viittasi varmaankin juuri tähän mainitessaan ”edullisen liiketoimintaympäristön” meille antamassaan kertomuksessa. Olen varma, että tämä uusliberaalinen suuntaus, tämä alhaisimman tarjouksen kulttuuri haittaa Lissabonin toimintaohjelmassa asetettujen tavoitteiden saavuttamista.

Se haittaa tavoitteiden saavuttamista ensinnäkin siksi, että tiukka budjetti- ja palkkapolitiikka hidastaa kulutusta, kasvun välttämätöntä moottoria, ja vähentää työllisyyttä. Toiseksi tämä rajoittava politiikka vaikuttaa sekä naisten että miesten kohdalla menoja, etenkin koulutusmenoja, lisäävästi, sillä koulutusta tarvitaan yhä kipeämmin. Se haittaa tavoitteiden saavuttamista myös siksi, että tämä pakkomielle markkinoista, talouden monetarisoinnista ja kilpailusta hintaan mihin hyvänsä murtaa talouden ja yhteiskunnan sujuvuuden erään tärkeän, ehkä jopa ratkaisevan edellytyksen, nimittäin ihmisten motivaation, luovuuden ja uskon tulevaisuuteen. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, toteatte itse tiedonannossanne, että huomattava osa Euroopan yleisestä mielipiteestä ei usko Euroopan unionin olevan oikealla tiellä. Minusta tämä on turhankin varovaisesti ilmaistu.

Mitä siis pitäisi tehdä? Mielestämme yksi tärkeimmistä asioista on se, että arvioitaessa julkistalouden liiallista alijäämää ei oteta huomioon tutkimus-, koulutus- ja terveydenhoitomenoja, joihinkin infrastruktuureihin liittyviä menoja eikä työllisyysmenoja. Olisi myös otettava käyttöön yrityksille myönnettyjen julkisten varojen demokraattinen valvonta sen varmistamiseksi, että varat on käytetty työllisyyden kannalta tehokkaasti, ja jos näin ei ole, vaadittava varojen takaisin maksamista.

Kuten parlamentti on nimenomaisesti pyytänyt, mielestämme liberalisoinnin, esimerkiksi rautatieliikenteen liberalisoinnin, vaikutukset on arvioitava luotettavasti ennen kuin siirrytään seuraavaan vaiheeseen. Lisäksi vaadimme tietenkin jälleen palvelujen sisämarkkinoita koskevan Bolkestein-direktiivin peruuttamista. Arvoisa puheenjohtaja, jollen erehdy, tämä direktiiviehdotus on nyt ensimmäisen kerran jätetty pois komission tekstistä. Haluan uskoa sen tarkoittavan, että olette hyväksyneet peruuttamispyyntömme, mutta pelissä olevien suurten panosten vuoksi toivoisimme komission puheenjohtajan vahvistavan tämän muutoksen itse.

Lyhyesti sanottuna mielestämme on tehtävä rakenteellisia muutoksia, jotka lopulta johtavat markkinoiden yhteiseen hallintaan ja sitä kautta takaisin poliittisen valinnan ensisijaisuuteen. Tällä tarkoitan esimerkiksi valintaa, jolla asetetaan etusijalle työsuhdeturva tai tarjotaan kaikille mahdollisuus työelämään valmistavaan koulutukseen. Tähän tarvitaan myös varoja, mikä herättääkin kysymyksen Euroopan keskuspankin tehtävistä ja tilasta.

Arvoisa puhemies, puheenjohtaja Barroso korosti äsken tarvetta ymmärtää kansalaisten huolia. Katson, että monet mainitsemistani huolista ulottuvat kauas oman ryhmäni lähellä olevien piirien ulkopuolelle. Komissio tekisikin viisaasti, jos se ottaisi ne huomioon.

Bonde (IND/DEM), IND/DEM-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, teillä on viisi vuotta aikaa tehdä Euroopan taloudesta maailman kilpailukykyisin. EU suhtautuu sääntelyyn väärin. Lähetämme virkamiehiä Brysseliin määräämään hintoja tuotteille, joiden toimittajista ei ole pulaa ja joilla on paljon kysyntää. Se markkinataloudesta. Näin tehdessämme veloitamme liikaa, kannamme veroja ja maksuja ja estämme kehitysmaita myymästä meille ruokaa. Sen jälkeen jaamme rahat uudelleen tukina, jotka määräytyvät saajan omaisuuden perusteella. Tuhat hehtaaria omistava maanomistaja saa satoja kertoja enemmän tukea kuin kymmenen hehtaaria omistava maanomistaja. Tuilla ei ole kattoa: 20 prosenttia maanviljelijöistä saa 80 prosenttia tuista. Maanviljelijöiden tulot ovat vain murto-osa yhteisen maatalouspolitiikan tuista. Näin syrjimme uusia jäsenvaltioita. Olemme myös luoneet tuista elinkeinon sekä lobbajien armeijan, joka matkaa Brysseliin saadakseen taas takaisin osansa rahoistamme.

Nyt komissio haluaa lisää rahaa uusiin suunnitelmiin sekä mahdollisuuden kantaa itse uusia veroja. Minun neuvoni on seuraava: vähemmän rahaa, vähemmän veroja, vähemmän tukia ja enemmän vapautta jäsenvaltioille sekä korvauksia niille, jotka eivät tule toimeen markkinataloudessa.

Tuleville sukupolville on myös jätettävä jonkin verran luonnon energialähteitä ja raaka-aineita. Maiden on myös voitava olla ympäristöllisesti urauurtavia. Meidän on tarjottava köyhimmille maille mahdollisuus lisätä kysyntää sallimalla niiden maksaa vähemmän jäsenmaksuja EU:lle ja jakamalla rakennerahastovaroja köyhimpien maiden köyhimmille alueille. Miljoonat kansalaiset eivät saa minkäänlaista palkkaa, koska työmarkkinat eivät ole heidän ulottuvillaan. Keskuspankkimme on kiinnostuneempi rahan hinnasta kuin perheistä. EU:ta yhdistää sekä valuutta että haluttomuus investoida. Miksemme mieluummin päätä tukea investointeja kautta linjan siten, että maksutaseeltaan alijäämäiset maat lisäävät investointeja viisi prosenttia, ylijäämäiset seitsemän prosenttia ja ne, joilla ei ole kumpaakaan, kuusi prosenttia? Näin kaikki kasvattaisivat myyntiään ja lisääisivät työllisyyttään, eikä kukaan saisi sapiskaa maksutaseestaan. Taloudellisella koordinaatiolla voidaan saada aikaan paljon enemmän kasvua ja työllisyyttä kuin byrokraattisten kannustimien avulla luoduilla keinotekoisilla työpaikoilla.

Puheenjohtaja Barroso, koska olette täällä uusi, teidän ei tarvitse sotkeutua Brysselin tiheään sääntelyverkkoon. Päästäkää sen sijaan vapaus valloilleen.

Crowley (UEN), UEN-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan toivottaa komission puheenjohtajan ja neuvoston puheenjohtajan tervetulleeksi istuntoomme.

Euroopan parlamentissa kuullaan harvoin kenenkään puhuvan visioista; ihanteeseen pyrkimisestä hukuttamatta sitä byrokraattisiin kiemuroihin tai vanhojen ideoiden uudelleenlämmitykseen. Kunnioitankin puheenjohtaja Barrosoa siksi, että hänellä on sekä poliittista että hallinnollista rohkeutta esittää todellinen visio siitä, minkälainen Euroopan unionin pitäisi olla 5–10 vuoden päästä.

Minua ilahduttaa erityisesti se, että puheenjohtaja Barroso on jättänyt taakseen vanhan perinteen, jonka mukaan komissio on politiikan yläpuolella. Hänhän puhuu komissiosta, joka on poliittisesti tavoitteellisempi, pyrkii paremmin täyttämään Euroopan unionin kansalaisten ja asukkaiden tarpeet ja kykenee johtamaan näitä Euroopan unionin kansalaisia.

En halua toistaa kollegojeni sanoja, joten esitän vain kolme hyvin lyhyttä huomautusta. Jos haluamme ottaa paikkamme maailman näyttämöllä, meidän on ensin pantava asiat kuntoon omassa unionissamme. Meidän on huolehdittava siitä, että ideologiamme, politiikkamme ja vahvuutemme ovat kestäväällä pohjalla ennen kuin voimme levittää samaa sanomaa etäämmälle.

Toiseksi, poliittisella foorumilla tai poliittisessä elämässä voi loppujen lopuksi menestyä vain, jos ihmiset ruohonjuuritasolla tuntevat tehtyjen päätösten parantavan elämäänsä. Kun puhumme tässä salissa solidaarisuudesta, mainitsemme hyvin harvoin yhteisen vastuamme siitä, että jokaisella EU:n kansalaisella on yhtäläiset mahdollisuudet sekä yhtäläinen oikeus investointeihin ja koulutukseen. Kaikkialla, missä on tapahtunut talouskasvua tai sosiaalista kehitystä, nämä ovat olleet kehitystä keskeisesti edistävä tekijät.

Viimeinen huomautukseni on seuraava: älkäämme koskaan unohtako velvollisuuksiamme Afrikkaa kohtaan. Miljoonat ihmiset kuolevat tällä hetkellä konfliktien ja nälänhädän vuoksi, ja miljoonat kuolevat lähivuosina aidsiin. Meidän on oltava maailmassa edelläkävijä, joka löytää ratkaisuja Afrikan ongelmiin. Tässä meidän on elettävä tavoitteidemme ja velvollisuuksiemme mukaan.

Martin, Hans-Peter (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, jalkapalloturnauksen alussa mikä tahansa joukkue voi toivoa päätyvänsä mestariksi – jopa ne, joilla oli vaikeuksia selviytyä esikarsinnasta. Sama koskee politiikkaa. Toivon ohjelmanne vievän teidät liigan huipulle, mutta haluaisin käyttää minulle suodun lyhyen puheajan kertomalla teille kahdesta ajatuksestani.

Toivoisin, että ennen kuin esittelette parlamentille tai kansalaisille ehdotuksen tai direktiivin, käytätte hetken kysyäkseen itseltänne: "Noudattaako tämä taloudellisuuden periaatetta?" tai "Olisiko mahdollista olla hallinnon – tai jopa rahoitusnäkymien – suhteen vaatimattomampi?" Kokemukset politiikasta ovat osoittaneet, että joskus 700 000 000 euroa seitsemän vuoden aikana voi olla enemmän kuin miljardi euroa samana aikana.

Toinen ajatukseni on jatkoa ensimmäiselle. Pyydän teitä varomaan, ettette lankea kiusaukseen vapauttaa varoja varusteluun. Varustelulla voidaan luoda työpaikkoja lyhyellä aikavälillä, mutta se tuhoaisi Euroopan rauhanhankkeen.

Grossetête (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan aivan aluksi kiittää neuvoston puheenjohtajaa siitä, että hän on täällä tänään, sillä on myönnettävä, että neuvoston puheenjohtajavaltio on harvoin osallistunut merkittäviin keskusteluihin.

Arvoisa komission puheenjohtaja, haluan sanoa teille, että mielestäni on erityisen merkittävää ja mielenkiintoista, että parlamentti osallistuu monivuotista ohjelmaa koskevaan keskusteluun ja erityisesti sen hyväksymiseen. Tämä on uutta ja tärkeää; komissio, neuvosto ja Euroopan parlamentti päättävät yhdessä monivuotisesta ohjelmasta. Keskustelemme myös komission lainsäädäntö- ja työohjelmasta. Olisimme halunneet kyetä keskustelemaan siitä yksityiskohtaisemmin, mutta se on mahdotonta koska emme ole ehtineet kunnolla perehtyä komission ehdotuksiin.

Näin ollen toivoisin, että me poliitikot voisimme osallistua täysipainoisesti näihin keskusteluihin ja erityisesti päätöksentekoon. Toisin sanoen toivoisin, että virkamiehet – niin teidän kuin meidänkin – eivät päättäisi monivuotisesta ohjelmasta. Sitä emme halua. Poliitikkoina me haluamme tehdä päätöksiä ja siten päättää yhdessä komission ja neuvoston kanssa tästä ohjelmasta. Siksi Euroopan parlamentille on suotava parhaat mahdolliset edellytykset työskennellä yhdessä teidän kanssanne.

Vuodesta 2005 tulee epäilemättä tärkeä vuosi toimielinten kannalta. Puhuisinkin perustuslaista ja sen ratifioinnista. Meidän on kaikin keinoin pyrittävä lisäämään kilpailukykyämme ja siten työllisyyttä, sillä köyhyyttä ei voida suvaita Euroopassa. Lopettakaamme loputtomat ja usein valitettavasti myös säällittävät keskustelumme ja tehkäämme jotakin konkreettista Lissabonin toimintaohjelman hyväksi. Tässä yhteydessä haluan tähdentää erästä seikkaa. Minusta on järkyttävää, että jotkut yhä edelleen vastustavat kilpailukykyä ja ympäristöä. Se osoittaa, ettemme ole oppineet kestävästä kehityksestä mitään viime joulukuun 26. päivän Aasian katastrofista ja jatkuvista, ilmastonmuutoksen ja sen seurausten nopeaa kehitystä koskevista tiedemiesten varoituksista huolimatta. On ymmärrettävä, että ympäristön huomioon ottaminen on kilpailuetu; näin kehitetään uutta, innovatiivista teknologiaa, joka puolestaan johtaa uusien työpaikkojen syntymiseen. Kilpailukyky, ympäristö ja solidaarisuus ovat Euroopan unionin uudet pilarit.

Pidämme näin ollen tarkkaan silmällä sekä REACH- direktiiviä että palveludirektiiviä, sillä ei ole tarkoitus, että työpaikkojen luominen johtaa toisten työpaikkojen häviämiseen. Tavoitteenammehan pitäisi olla yritysten yhtä hyvin kuin ihmisten hyvinvointi – kaikki liittyy kaikkeen. Arvoisa komission puheenjohtaja, ohjelmanne on kunnianhimoinen, ja me kannatamme sitä. Kannatamme teitä myös rahoitusnäkömien osalta, sillä on tärkeää, että Euroopan unionin talousarviolla voidaan rahoittaa tavoitteet ja politiikat, jotka haluamme yhdessä panna täytäntöön.

Swoboda (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission puheenjohtaja, kuten jäsen Schulz jo totesi, ohjelmassanne on paljon kohtia, jotka vastaavat omia näkemyksiämme. Haluan korostaa tätä. Parlamentaarikoille on kuitenkin ominaista, etteivät he koskaan tyydy siihen, mitä heille tarjotaan. Siksi keskityn asioihin, joissa toivon teidän menevän vielä pidemmälle.

Lähtökohtanne on parempi sääntely eli se, että tarvitsemme uudenlaisen tavan säätää lakeja. Epäilitte myös, ymmärtävätkö kansalaiset, mitä haluamme saada aikaan. Mielestäni meidän on lähikuukausina ja -vuosina keskityttävä asioihin, joista ihmiset ovat todella kiinnostuneita, kuten julkisiin palveluihin. Tämä on ala, jolla komissio ei ole sitoutunut käytännön toimenpiteisiin, eli meiltä puuttuu puitedirektiivi.

Kun ihmiset näkevät postin toisensa jälkeen sulkevan ovensa, yhä useamman julkisen palvelun katoavan ja kokonaisten maa-alueiden autioituvan, he kysyvät itseltään, johtuuko se pohjimmiltaan EU:sta. Pyydänkin, ettette keskity pelkästään yksityisiin palveluihin vaan painotatte enemmän yleishyödyllisiä palveluja.

Toiseksi: ohjelmanne alkaa hyvinvoinnilla ja etenee sitten solidaarisuuteen. Korostatte toistuvasti, että nämä kaksi kytkeytyvät toisiinsa, ja siinä olette oikeassa. Tässäkin pyydän teitä menemään pidemmälle. Eurooppalaisessa yhteiskuntamallissa on itse asiassa mahdotonta erottaa hyvinvoinnin edistäminen solidaarisuudesta, eikä solidaarisuus mielestämme estä tehokkuutta, kilpailukykyä tai edes työmarkkinoiden joustavuutta, kuten pohjoismaalainen malli osoittaa. Jos haluamme joustavat työmarkkinat, on sitäkin tärkeämpää luoda sosiaaliset verkostot, joiden varaan ihmiset voivat pudota, jos pahin tapahtuu.

Solidaarisuus merkitsee meille kuitenkin myös sitä, että julkista sektoria ei saa näännyttää eikä laiminlyödä. Kasvu, työllisyys ja tasapuolinen tulonjako eivät edellytä ylimitoitettua julkista sektoria, vaan toimivaa julkista sektoria, joka on oikean kokoinen tarpeisiin nähden. Kuten aivan oikein totesitte, infrastruktuuriin on investoitava enemmän, erityisesti terveydenhuoltoon ja koulutukseen. Tästä pääsenkin takaisin palveluihin, sillä julkisten palvelujen laajentaminen on Euroopan parlamentin sosialistiselle ryhmälle ratkaisevan tärkeä asia. Haluaisin kuitenkin palata erääseen yksityisiä palveluja koskevaan seikkaan, jonka puheenjohtaja Juncker mainitsi, nimittäin siihen, että vaikka toivomme palvelumarkkinoiden avautuvan, emme halua sosiaalista polkumyyntiä. Siksi palveludirektiiviä onkin tarkistettava.

Solidaarisuus yhdistettynä hyvinvointiin merkitsee tietenkin myös solidaarisuutta kaikkia kansanryhmiä kohtaan, vähemmistöt mukaan lukien. Tässä asiassa parlamentti onkin nyt tekemässä jotakin, etenkin suuren romanivähemmistön hyväksi. Mielestäni nyt on hyvä tilaisuus tehdä tämä selväksi.

Solidaarisuus merkitsee tietysti myös sitä, että olemme solidaarisia myös kansainvälisesti. Tästä pääsenkin viimeiseen asiaani eli siihen, että Eurooppa on suuri siviilivalta. Saatamme olla ”pehmeä” valta, mutta pehmeys ei merkitse heikkoutta – nämä kaksi eivät ole sama asia, ja tätä meidän on mielestäni korostettava. Koska onnistuimme Ukrainassa, minkä Yhdysvallatkin nyt tunnustaa, ja koska meidän on jatkettava järkevällä tiellä tehden oikeassa järjestyksessä se, mikä on tehtävä, ja koska aiomme onnistua myös Balkanilla, meidän on sovellettava samaa lähestymistapaa kansainvälisen politiikan muovaamiseen myös Iranin kaltaisissa paikoissa. Meidän on myös kerrottava amerikkalaisille ystävillemme – ja korostan sanaa ”ystävä” – selvin sanoin, että sotilaallisen voiman käyttäminen ensimmäisenä vaihtoehtona ei käy. Meidän on sen sijaan pyrittävä rauhanomaisiin ratkaisuihin neuvottelemalla ja osallistumalla aina, kun se on mahdollista; tämä on eurooppalainen tapa hoitaa asiat.

En tietenkään tarkoita, ettei meillä pitäisi olla asevoimia. Saatamme olla suuri siviilivalta, mutta asevoimia tarvitaan, jotta Euroopan suuri siviilivalta olisi uskottava ja vaikutusvaltainen.

Arvoisa komission puheenjohtaja, olette edennyt jonkin matkaa, mutta me sosiaalidemokraatit haluaisimme teidän menevän vielä pidemmälle. Koska Yhdysvalloilla, Kiinalla ja Venäjällä on aivan erilainen näkemys maailmasta, meidän on yhä tarmokkaammin tuotava esiin Euroopan näkemys, myös omille kansalaisillemme.

Geremek (ALDE). (PL) Kannatan voimakkaasti suunniteltua kumppanuutta Euroopan uudistamiseksi. En ole aivan varma, mitä ”kumppanuus” tässä yhteydessä merkitsee, mutta tiedän varmasti, mitä ”Euroopan uudistaminen” tarkoittaa, ja uskoakseni yksi Euroopan ominaispiirteistä on aina ollut sen kyky jatkuvasti uudistua ja kokea toistuvia ”renessansseja”.

Haluan kiinnittää puheenjohtaja Barroson huomion kahteen asiaan, jotka ovat mielestäni tärkeitä puhuttaessa uudistuvasta Euroopasta. Ensimmäinen on koulutus. Euroopan vahvuus on perinteisesti perustunut se koulutusjärjestelmään, joka tarjoaa opetusta ala-asteelta yliopistotasolle asti. Meidän on kuitenkin tiedostettava, että järjestelmä on rappeutumassa. Arvoisa puheenjohtaja, ei riitä, että sanotaan kulttuurin ja koulutuksen olevan tärkeitä. Tarvitaan strategia, jossa hahmotellaan, miten koulutuksesta tulee yksi Euroopan unionin keskeisistä kehityskohteista. Silloin olisi mahdotonta väittää toissijaisuusperiaatteen nojalla, että Euroopan unionin toimielimillä ei ole oikeutta ryhtyä toimenpiteisiin. Tarvitaan strategia sen takaamiseksi, että eurooppalainen koulutus on maailman paras, sillä se ansaitsee sen ja on Euroopan suuria perinteitä.

Mielestäni myös demokratia on tärkeä asia ja katson, että jonkinlainen demokratiaa koskeva poliittinen strategia on sekin tarpeen. Ei yksinkertaisesti ole totta, että demokratia olisi Euroopan luontainen piirre. On demokratian luonteen mukaista, että valtaapitävät pyrkivät usein kukistamaan sen. Tällä hetkellä eurooppalaista demokratiaa heikentävät populismi ja demagogia, ja sen vuoksi tarvitaan eurooppalainen demokratiastrategia, joka toimisi myös koko maailman äänitorvena. Kiitos, arvoisa puhemies.

(Suosionosoituksia)

Papadimoulis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa komission puheenjohtaja, teidän manifestinne – olen pahoillani, mutta mielestäni siinä on selvä uusliberaalinen sävy. Epäonnistumista Lissabonin tavoitteiden saavuttamisessa käytetään perusteluna sille, että sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden pilareita sekä ympäristönsuojelupilaria supistetaan kilpailukyvyyn nimissä. Vastustamme Wim Kokin työryhmän lähestymistapaa, koska se johtaa Euroopan laajuisen toiminnan vähenemiseen erityisesti koheesion ja ympäristön alalla sekä eurooppalaista sosiaalivaltiota purkavan sosiaalisen polkumyynnin lisääntymiseen. Emme tarvitse kitsaita, vaan kunnianhimoisia suunnitelmia tulevaisuuden yhdistynyttä Eurooppaa varten. Omia varoja on lisättävä huomattavasti, jotta voidaan rahoittaa nykyisten 25:n ja tulevien 27:n jäsenvaltion kansalaisten vaatimat uudet yhteiset politiikat. Komission ehdotus on rahoitusnäkyvien vähimmäislähtökohta. Jos haluatte tarttua siihen, teille on nyt tarjolla loistava tilaisuus, kunhan lakkaatte menemästä koko ajan taaksepäin. Kaikkien on lopultakin ymmärrettävä, että ei ole mahdollista luoda suurempaa Eurooppaa ja enemmän Euroopan laajuista toimintaa vähemmällä rahalla.

Knapman (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, yllätyksekseni pidin puheenjohtaja Barroson puheesta. Pidin erityisesti kohdasta, jossa hän myönsi rahojen olevan vähissä, mutta pelkänpä, että jotkut komission jäsenet eivät ole tällaista ennen kokeneet. Puheenjohtaja Barroso, sanoitte myös, että Euroopan unioni huolehtii itse maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikasta. Sanoitte, että se on eurooppalainen ongelma ja

siksi paras hoitaa eurooppalaisella lähestymistavalla. Tämä auttoi suuresti, mutta tulee yllätyksenä Michael Howard -paralle ja Yhdistyneiden kuningaskuntien parlamentin konservatiiveille.

On sanottava, että työohjelma perustuu suurelta osin komission vuoden 2005 poliittiseen strategiaan, joka julkistettiin helmikuussa 2004 *edellisen* komission aikana. Meidän pitäisikin esittää kysymyksemme komission keskeisestä poliittisesta tavoitteesta eli talouskasvusta puheenjohtaja Prodille. Hän ei onnistunut kovin hyvin, eihän? Mikä demokratian irvikuva! EU:n vuoden 2005 politiikan sanelee komissio, jota ei enää ole, ja sen hyväksyy toimikautensa päättänyt parlamentti. Vain nykyinen parlamentti joutuu seuraamaan prosessia syrjästä.

Puheenjohtaja Barroso, teidän ei kuitenkaan tarvitse olla huolissanne: teillä on onnea. Vain hyvin harvat parlamentin jäsenet edes huomaavat koko asiaa. UK Independence Party on teille kuitenkin hyvin kiitollinen, sillä tapanamme on todeta: ”mitä pahempi, sen parempi”!

Puhetta ryhtyi johtamaan

varapuhemies **SARYUSZ-WOLSKI**

Angelilli (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisat kuulijat, tarkasteltaessa tilannetta yksittäisten jäsenvaltioiden ongelmia laajemmalti, komission julkilausumasta ilmenee Euroopan talousjärjestelmän vaikea tilanne. Mikään jäsenvaltio ei kykene kääntämään tätä suuntausta yksin; Euroopan unionin toimielinten ja erityisesti komission velvollisuutena on kääntää Euroopan talous nousuun keskittymällä strategiaan, joka johtaa työllisyyteen, kasvuun ja osallistavaan kehitykseen.

Ensinnäkin Lissabonin strategia on käynnistettävä uudelleen siten, että siitä lopultakin tulee tehokas, ja on nimitettävä kansallinen virkamies, jonka tehtävänä on tavoitteiden saavuttaminen.

Toiseksi vakaussopimusta on tarkistettava viisaasti rakenteellisten uudistusten edistämiseksi ja Lissabonin tavoitteiden saavuttamisen helpottamiseksi tukemalla investointeja infrastruktuuriin ja tutkimukseen kilpailukyvyyn lisäämiseksi. Siksi on mielestäni välttämätöntä, että Euroopan parlamentissa keskustellaan vakaussopimuksen uudistamisesta ennen maaliskuun Eurooppa-neuvostoa.

Lopuksi toteaisin, että meidän on ehkä palattava alun perin Jacques Delorsin esittämään ajatukseen siitä, että Euroopan julkiset investoinnit kasvun ja kilpailukyvyyn tukemiseksi rahoitettaisiin yhteisön obligaatioilla, jotka nyt takaisi vahva euro.

Mote (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, komission niin kutsuttu strategia on suuruudenhullu harhakuvitelma. Manner-Eurooppa hukkuu työttömyyteen ja heikkoon kasvuun, ja tätä on jatkunut jo vuosikausia. Puheenjohtaja Barroso, eikö teille ole koskaan tullut mieleen, että te olette osa ongelmaa, ette ratkaisua? Miksi ette koskaan kysy itseltänne, onko kaikki asioihin puuttuminen ja sääntely tarpeen? Ettekö näe, mitä vahinkoa edeltäjänne ovat saaneet aikaan? Ettekö ole oppineet siitä mitään? Miksi oletatte olevanne viisaampia kuin ne, jotka aloitekyvyllään ja yritteliäisyydellään luovat vaurautta, investointeja ja työpaikkoja?

Palvelisitte parhaiten tämän päivän Länsi-Eurooppaa väistymällä syrjään. Heittäkää historian roskakoriin Lissabonin strategia ja kaikki, jotka yhä ovat niin typerinä, että uskovat byrokraattien ja poliitikkojen tietävän parhaiten.

Szájer (PPE-DE). (HU) Haluaisin todeta PPE-DE-ryhmän puolesta, kuinka iloisia olemme siitä, että Euroopan komissio aloitti työnsä niin pian nimityksensä jälkeen. Tuore strateginen materiaali osoittaa selvästi, että komissio ei ole vain aloittanut työtään, vaan on myös ottanut huomioon Euroopan parlamentin. Haluaisin muistuttaa parlamentin jäsenille ja läsnä oleville komission jäsenille, että parlamentti hyväksyi viime joulukuussa päätöslauselman, jossa määriteltiin komission strategiset perustavoitteet – siis tavoitteet, jotka Euroopan parlamentti toivoi komission omaksuvan.

On ilmeistä, että komissio on ottanut nämä tavoitteet huomioon. Ilmaisimme toivovamme kilpailukykyistä ja dynaamista Eurooppaa, ja komissio puhuu kilpailukykyistä, hyvinvoinnista ja työtilaisuuksien luomisesta. Ilmaisimme toivovamme yhteenkuuluvuutta sekä Euroopan laajentumisen ja solidaarisuuden vahvistamista, ja komissio puhuu samoista asioista. Halusimme Euroopan kansalaisille turvallisen Euroopan. Nämä tavoitteet määritellään selvästi komission tuoreessa asiakirjassa ja myös puheenjohtajan puheessa. Näin on, vaikka parlamentin jäsenet joskus vaikeuttavat komission työtä. Sallikaa minun palauttaa mieliinne, että viime joulukuun päätöslauselmaa tukivat alun perin parlamentin suurimmat ryhmät, mutta sosialistiset kollegamme peruiivat hyväksyntänsä viime hetkellä. Nyt sosialistit kuitenkin julkaisivat ennen komission ja parlamentin istuntoja äänekkäitä lehdistötiedotteita siitä, mitä he odottavat komissiolta. On varsin mielenkiintoista, että

nämä odotukset sisältävät sellaisia asioita, joita sosialistit kieltäytyivät allekirjoittamasta ja joiden puolesta he kieltäytyivät äänestämästä Strasbourgissa pidetyssä viimeisessä istunnossa. Siksi olen tyytyväinen nähdessäni sosialistien hyväksyvän tämän materiaalin, vaikka he haluaisivatkin sen sisältämien asioiden olevan hieman "punaisempia".

Haluaisin kuitenkin kiinnittää sosialistiedustajien ja itse asiassa kaikkien ryhmien kaikkien edustajien huomion siihen, että työpaikkojen luominen ei ole sosialistien tai liberaalien tavoite eikä se ole vihreiden tai kansanpuolueen tavoite, vaan se on kaikkien Euroopan kansalaisten edun mukaista. Sen puolesta me työskentelemme ja taistelemme. Ei ehkä ole yllättävää, että minä uuden jäsenvaltion edustajana kiinnitän huomiotanne siihen, että yksi Euroopan unionin sisäisen solidaarisuuden ilmentymiä on työskentely entistä tarmokkaammin yhteenkuuluvuuden luomiseksi entisten ja uusien jäsenvaltioiden välille. Luotan siihen, että puheenjohtaja Barroso, koheesion eduista pitkään hyötynneen Portugalin entinen pääministeri, pitää solidaarisuutta tärkeänä silloinkin, kun se ei liity sukupolviin tai yhteiskuntakerroksiin. Lopuksi haluaisin ilmaista kiitollisuutemme siitä, että komission puheenjohtaja lupasi ehdottomasti ja selvästi komission välttävän toimenpiteitä, jotka ovat ristiriidassa Euroopan kansalaisten etujen kanssa, ja jättävän antamatta lainsäädäntöä, joka haittaa kilpailukykyä tai työpaikkojen luomista tai kajoaa Euroopan kansalaisten turvallisuuteen. Toivotan komissiolle rohkeutta pidäytyä toimista silloin tällöin.

Kósáné Kovács (PSE). (HU) Jotkut saattavat odottaa näkevänsä täällä tänään hyvän ottelun. Niin ei käy. Niin ei käy, koska komission puheenjohtaja on esitellyt meille asiakirjan ja pitänyt puheen, jotka osoittavat, että Strasbourgin asiakirjasta on edetty askelen verran eteenpäin: käytämme samoja sanoja toivoen, että samansävyyisten sanojen takana piilee myös toivo samankaltaisista ja yhteisistä poliittisista toimista. Luotan siihen, että puheenjohtajan yhteistyö varapuheenjohtajien kanssa ennakoii lupaavaa tulevaisuutta, enkä halua aloittaa keskustelua siitä, kuka pitää punaisista solmioista, kuka taas punaisista korvista. Olkaamme yhtä mieltä siitä, että solidaarisuus ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus ovat arvoja, joilla ei ole väriä vaan inhimillinen sisältö.

Käsittelen puheenvuorossani turvallisuutta ja oikeutta. Ilahduin havaitessani, että turvallisuus ja oikeus mainitaan peruseriaatteina eikä vain sääntelyyn liittyvinä muutoseikkoina. Tiedämme kaikki, että turvallisuus ei ole itsestään selvää ja merkitsee muutakin kuin rauhanomaisen elämän turvaamista kansalaisille hengenvaarallisten uhkien edessä. Eurooppalainen turvallisuuspolitiikka ei ole vain terrorismiuhkan torjuntaa ja tehokkaiden keinojen löytämistä pommi-iskujen estämiseksi ja niihin vastaamiseksi. Me uskomme, että demokratia on turvallisuuden varsinainen taie – ja tätä haluan korostaa. Vain demokratia suojelee ihmisiä, ja demokratia turvaa henkilökohtaiset oikeudet lainsäädäntöprosessissa. Juuri demokratia estää ottamasta käyttöön turvallisuuden nimissä rajoituksia, jotka ovat ristiriidassa perustuslakisopimuksemme filosofian kanssa.

Emme halua elää maailmassa, jossa unelmamme kirjataan meitä koskeviin asiakirjoihin – olemme jo kokeneet sen. Emme liioin halua elää maailmassa, jossa ihmisiä syrjitään sukupuolen, iän, uskonnon, taloudellisen aseman tai perhetilanteen perusteella. Emme halua syrjintää, sillä se asettaa heikot alttiiksi todellisille vaaroille, ja juuri heikot – naiset, vanhukset ja lapset – ovat yhä alttiimpia. Emme halua "toiseuden" syrjintää, ja siksi kysymme teiltä kysymästä päästyämme, voimmeko luottaa lupaukseenne henkilökohtaisesta sitoutumisesta syrjinnänvastaiseen lainsäädäntöön ja selkeisiin, syrjintää torjuviin oikeudellisiin toimenpiteisiin.

Ihmiselämän laatua uhkaavat monet vaarat, jotka eivät millään tavalla liity turvallisuuspolitiikkaan. Syvään juurtunut ja peruuttamaton köyhyys luovat kuiluja, jotka jakavat maanosia, maita ja alueita maiden sisällä, mutta solidaarisuus ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus vahvistavat sekä kilpailukykyä että turvallisuutta. Ne estävät köyhien joukkomuutot ja saattavat estää köyhyyden vastaiset mellakat. Siksi voimmekin sanoa, että vaikka luonto voi kääntyä ihmistä vastaan, yhteinen politiikkamme voi estää ihmistä kääntymästä toista ihmistä vastaan. Toivon, että voimme tehdä yhteistyötä riippumatta siitä, millä puolella hevosenkenkää parlamentissa istumme.

Lambsdorff (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisat kuulijat, tiedämme kaikki, että EU ei saavuta Lissabonin strategian tavoitteita. Jos jatkamme samaan tapaan, emme saa muutettua EU:ta maailman kilpailukykyisimmäksi osaamisoyhteiskunnaksi.

Nyt kuitenkin kuulimme jäsen Poetteringin sanovan täysistunnossa, ettei se ollut tarkoituskaan, ettemme halua maailman kilpailukykyisimmäksi yhteiskunnaksi. Haluamme vain kilpailla, mutta ykköseksi ei koskaan ollut tarkoituskaan päästä. Jäsen Poettering, se kertoo asenteesta, jossa kilpailusta vain puhutaan mutta sitä ei koskaan rohkeasti kohdata. Urheilijat, yrittäjät ja tiedemiehet haluavat kaikki kilpailla ja päästä huipulle.

Jäsen Poettering, jos Kreikan jalkapallojoukkuetta valmentaisitte te eikä Otto Rehhagel, se ei koskaan olisi päässyt Lissaboniin. Kreikkalaiset voittivat, ja me haluamme Euroopankin voittavan. Me kohtaamme rohkeasti kilpailun. Me kohtaamme rohkeasti kahden talousalueen välisen kilpailun yksikertaisesti siksi, että meillä ei ole vaihtoehtoa. Tässä kilpailussa meillä on vielä mahdollisuus, johon on tartuttava, ja siihen on tartuttava nyt.

Se, että komissio strategia-asiakirjassaan paitsi tunnustaa tämän, myös haluaa politiikkansa perustuvan siihen, tarjoaa Euroopalle mahdollisuuden, joka on erittäin tervetullut ja josta onnittelemme vastuullisia komission jäseniä: ensinnäkin puheenjohtaja Barrosoa, mutta myös komission jäsentä Verheugenia ja muita kollegion jäseniä. Onhan ilmeistä, että meidän on ennen kaikkea oltava kilpailukykyisempiä. Meidän on vihdoin ymmärrettävä, mitä kilpailukyky on: se on lisääntyvän kasvun ja siten myös uusien työpaikkojen välttämätön edellytys.

Teemme tämän koska meidän on pakko – ei vain poliittisesti vaan myös moraalisesti. Joukko- ja pitkäaikaistyöttömyys ovat Euroopan perusepäkohtia sekä omissa maassani että monissa muissa jäsenvaltioissa. Työttömyys luo köyhyyttä, ja köyhyydessä sikiävät sosiaaliset ongelmat, terveysongelmat ja ympäristöongelmat. Paras vastalääke köyhyyteen on asianmukaisesti palkattu työ: se tuo hyvinvointia, antaa ihmisille uskoa tulevaisuuteen ja omanarvontuntoa. Vain yhteiskunta, jolla on nämä ominaisuudet, voi saavuttaa kunnianhimoisia sosiaalisia tavoitteita ja ympäristötavoitteita. Jäsen Schulz, ryhmämme on tajuttava, että nämä asiat liittyvät toisiinsa. Joukkotyöttömyys ei ole yhteiskunnallinen saavutus.

Olemme tuhlanneet viisi vuotta, ja nyt on aika aloittaa Lissabonin tavoitteiden täytäntöönpano. Komissio on ojentanut kätensä tarjoten kumppanuutta, ja meidän on kansalaistemme tähden tartuttava siihen. Olen muuten tyytyväinen, että tämä keskustelu käydään Brysselissä eikä Strasbourgissa.

Blokland (IND/DEM). – (NL) Arvoisa puhemies, parlamentti keskustelee tänään komission suunnitelmista vuodeksi 2005, joten haluaisin puheenvuoroni aluksi käsitellä komission ja parlamentin välisiä suhteita. Puheenjohtaja Barroson taipuessa syksyllä 2004 parlamentin painostuksen edessä syntyi kuva voimakkaasta parlamentista, jolla on vastassaan voimaton komissio. Haluaisin kysyä puheenjohtaja Barrosolta, pitääkö hän tätä kuvaa oikeana.

Komissiolla on vuonna 2005 epäkiitollinen tehtävä pitää perustuslaista käytävät kansanäänestykset oikealla tiellä, mutta se voi syyttää vain itseään tästä tukalasta tilanteesta. Vaikka komissio on aina oikeutetusti väittänyt, että ratifiointi on ensisijaisesti kansallisvaltioiden asia, tästä selkeästä linjasta on nyt luovuttu. Aloittamalla aktiivisen kampanjan ja käyttämällä varoja komissio on luopunut neutraalista asemastaan. Kansalaisten omia verorahoja käyttäen heille sälytetään nyt perustuslaki, jota he eivät ole koskaan pyytäneet. Kampanjalla Euroopan perustuslain puolesta on tarkoitus lähentää kansalaisia Euroopan unioniin, mutta jos otamme varaslähdön, emme voi olla varmoja tuntevatko kansalaiset, että heidät otetaan vakavasti. Kulissien takana mietitään esimerkiksi jo ankarasti, minkälainen EU:n ulkoministeriön tulisi olla. Kansallisia parlamentteja ja kansalaisia ei kuitenkaan ole vielä kuultu – samaan aikaan, kun komission jäsen Wallström toteaa, että Euroopan on ryhdyttävä kuuntelemaan kansalaisiaan sen sijaan, että heille vain ilmoitetaan tapahtuneet tosiasiat.

Libicki (UEN). (PL) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, kiitän teitä vaikuttavan ilmauksen käyttämisestä. Totesitte nimittäin, että

Puheenjohtaja Barroso, jos haluamme tehdä unelmista totta, meidän on ilmoitettava, mitä välineitä siihen on tarkoitus käyttää. Toivon sydämestäni, niin kuin me kaikki, että näistä unelmista tulee totta sekä teidän, Euroopan että jäsenvaltioidemme tähden. Jotta näin kävisi, on kuitenkin ilmoitettava, mitä välineitä käytetään.

Bobošíková (NI). (CS) Arvoisa Euroopan komission puheenjohtaja, aiotte esitellä Euroopan perustuslain Euroopan unionin kansalaisille ymmärrettävällä tavalla. Haluaisin siksi pyytää komissiota sisällyttämään tähän strategiaan Euroopan asiaan sitoutuminen -käsitteen tarkkan määritelmän. Perustuslaissa todetaan, että Euroopan asiaan sitoutumista käytetään perusteena valittaessa seuraavia komission jäseniä, toisin sanoen Euroopan unionin 450 miljoonan kansalaisen seuraavaa hallitusta.

En tiedä, miten selittäisin Tšekin kansalaisille, joita täällä edustan, mitä tämä Euroopan asiaan sitoutuminen oikeastaan on. En osaa sanoa, kuka nykyisistä komission tai parlamentin jäsenistä on sitoutuneempi Euroopan asiaan tai kenen sitoutuneisuus on parempaa. En tiedä, millä perusteilla nykyään erotetaan hyvät ja pahat eurooppalaiset toisistaan. Tulen maasta, jossa ihmiset eivät vuosikymmeniin päässeet eteenpäin kykyjensä, koulutuksensa, aloitekykynsä tai tehokkuutensa ansiosta vaan sen perusteella, kuinka kovaäänisesti ja usein he julistivat uskovansa yhteen ainoaan poliittiseen ajatukseen. Itä-Euroopan maat maksavat tästä tavasta

hoitaa yhteiskuntaa edelleen kallista hintaa taloudellisen taantumun muodossa. En haluaisi olla mukana, jos Euroopan asiaan sitoutumisen kaltaisia käsitteitä aletaan edistää Euroopan unionissa.

Brok (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, arvoiset kollegat, puheenvuoroni aluksi toteaisin, että parlamentti äänesti perustuslain puolesta ja tuolloin yli 500 jäsentä oli sen kannalla. Näin ollen meillä on oikeus puolustaa perustuslakia kansalaisten edessä, ja olemme iloisia, että komissio tekee meille tässä seuraa.

Toinen huomautukseni koskee ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa. Mielestäni komissio on tehnyt useita hyviä ehdotuksia ja sen ajatus on oikea: Euroopan unionin taloudellisen voiman käyttäminen äänen antamiseksi sille ulkopoliitikassa sekä tuoreimpien edistysaskeleiden, erityisesti perustuslain, hyödyntäminen. Jäsen Schulzille haluaisin sanoa, että mielestäni on täysin selvää, että ennaltaehkäisyn on oltava etusijalla, mutta ennaltaehkäisy on tehotonta ilman asevoimia, jotka ovat ainoa keino harjoittaa painostusta. Molempia tarvitaan, mutta asevoimien käytön on aina oltava vasta viimeinen keino.

Euroopan unionin on myös huolehdittava siitä, ettemme ryhdy tähän yksipuolisesti vaan monenvälisissä puitteissa. Tämä tarkoittaa, että meidän on kehitettävä transatlanttisia suhteitamme. Toivotan neuvoston ja komission puheenjohtajalle menestyksekkästä tapaamista presidentti Bushin kanssa 22. helmikuuta, jolloin tällä alalla alkaa tapahtua edistystä.

Haluaisin mainita toisenkin asian minulle suodussa lyhyessä puheajassa. Presidentti Jushtshenko tulee huomenna tänne, ja mielestäni viime päivinä on käynyt selväksi – eikä vähiten parlamentissa käydyissä keskusteluissa – että Euroopan unionia ei juuri nyt voi laajentaa loputtomiin, sillä silloin se ei kykenisi vastaanottamaan uusia jäseniä. Ymmärrämme kuitenkin myös, että Itä-Eurooppaa koskevan naapuruuspolitiikkamme mukaiset toimintaohjelmat ovat riittämättömiä. Pyytäisinkin, että pyrkisimme löytämään uusia ajatuksia tällä alalla, monenväliset puitteet mukaan lukien. Voisimme esimerkiksi lähteä Euroopan talousalueen kaltaisista ajatuksista. Mielestäni tämä on ainoa tapa vähentää paineita ja luoda tulevaisuudennäkymiä, jotka ovat molemmat ratkaisevan tärkeitä tällä hetkellä. Toivon, että tämä onnistuu.

Viimeiset sanani minun on osoitettava komission puheenjohtajalle, jota kehotan vastustamaan kaikkia neuvoston pyrkimyksiä muodostaa komissiosta riippumaton EU:n ulkoministeriö. Haluamme yhteisöllisen Euroopan, emme uutta hallitusten välistä viranomaista. Parlamentti on teidän puolellanne.

(Suosiosoituksia)

Rasmussen (PSE). – (DA) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, ryhmäni puheenjohtaja Schulz korosti aiemmin tänään, että mielestämme parlamentissa esittämämme ajatukset ovat oikeansuuntaisia. Euroopan sosiaalidemokraattien puheenjohtajana myös minä olen siitä samaa mieltä. Olemme selvästikin samoilla linjoilla. Minun on kuitenkin sanottava teille vielä yksi asia. Meitä PSE-ryhmän jäseniä yhdistää sama allergia. Allergiamme on se, että reagoimme huonosti tyhjiin lupauksiin. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, haluan korostaa, miten tärkeää on, että suhtaudutte nyt todella vakavasti jäsen Schulzin tänään esittämiin näkökohtiin – ja haluaisin kommentoida tätä asiaa. On tärkeää, että toteutate tämänpäiväisten julkilausumienne jälkeen käytännön toimia. Sallinette minun esittää teille muutamia esimerkkejä.

Se, mitä totesitte tänään EU:n rikkaiden ja köyhien välisen kuilun kaventamisesta, on tärkeä näkökohta. Mielestäni se on kuitenkin ristiriidassa tämänpäiväisen *Financial Times* -lehden etusivulla julkaistun komission jäsenen Kroesin näkemyksen kanssa, jonka mukaan myös rikkaiden maiden aluetukea on vähennettävä. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, teidän pitäisi olla varovaisia.

Myös se, mitä te totesitte tänään tarpeesta luoda useampia ja entistä parempia työpaikkoja, on tärkeää. Sekä jäsen Schulz että minä olemme siitä samaa mieltä. Varokaa kuitenkin soveltamasta viime vuosisadan vanhentuneita reseptejä, jotka perustuvat siihen näkemykseen, että riittää kun yksinkertaisesti puhumme tuottavuudesta ja rakennemuutoksista emmekä todellisista tarpeistamme, nimittäin Euroopan sisämarkkinoilla tehtävien investointien lisäämisestä ja kysynnän lujittamisesta. On hyödytöntä keskittyä yksinomaan tarjontapuoleen, nykyaikaisessa taloudessa on keskityttävä myös kysyntään. Ilman yhdenmukaistettuja investointeja koulutukseen, innovaatioihin, aluepolitiikkaan ja aktiiviseen työmarkkinapolitiikkaan emme pysty luomaan työpaikkoja. En usko, että vastustatte tätä, mutta pyytäisin teitä vahvistamaan tänään, että myös komission puheenjohtaja yhtyy tähän näkemykseen. Haluan muistuttaa teitä siitä, että kuusi kuukautta sitten esittelimme investointiohjelman, joka muodostuu viidestä kohdasta ja jolla on tarkoitus luoda Eurooppaan viisi miljoonaa uutta työpaikkaa. Ohjelma voidaan itse asiassa panna täytäntöön, ja komission puheenjohtajana teillä on tästä merkittävä vastuu.

Puhutte tänään Euroopan sosiaalisesta mallista, ja olen siitä kanssanne samaa mieltä, mutta varokaa, ettemme irrota asioita toisistaan. On hyvin tärkeää, ettette anna Euroopan unionin vanhentuneen ajattelutavan vaikuttaa itsenne siten, että ensin keskitytte taloudelliseen tuottavuuteen, ja vasta sen jälkeen pohditte, onko meillä varaa parantaa hyvinvointia ja tarpeen mukaan lisätä yhteiskunnallista turvallisuutta ja investointeja ympäristöön. Olkaa huolellisia, sillä näitä kysymyksiä ei voida irrottaa toisistaan. Meidän on vaadittava eurooppalaista sosiaalista mallia, taloudellista tuottavuutta, yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta ja ympäristöinvestointeja.

Loppujen lopuksi meillä molemmilla on edessämme haaste, joka voidaan esittää tiivistäen seuraavasti: kilpailemmeko Euroopassa amerikkalaisissa vai eurooppalaisissa olosuhteissa? Tästä on kysymys. Meidän on löydettävä vastaus yhdessä, ja olen varma, että voimme sen tehdä.

Kuuntelin neuvoston puheenjohtajan Junckerin hiljattain esittämää näkemystä, jossa korostettiin sitä, että eurooppalaisessa mallissa talouden, yhteiskunnallisten olojen ja ympäristön on oltava tasapainossa. Odotamme, että näemme tämän tasapainon toteutuvan 2. helmikuuta, kun komissio esittää ensimmäisen ehdotuksensa, minkä jälkeen voimme aloittaa työt.

(Suosionosoituksia)

Duff (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, viisivuotishjelma on paljon kohdennetumpi ja selkeämpi kuin edellisen komission laatima strategia. Haluan kiittää puheenjohtaja Barrosoa siitä, että hän on nojautunut päätöksessään voimakkaasti parlamentin uutta komissiota koskevan hyväksymismenettelyn tuloksiin. Ohjelma ansaitsee sen, että parlamentti ja Eurooppa-neuvosto vastaavat siihen vakavissaan. Hyvinvoinnin asettaminen ensisijaiseksi tavoitteeksi on ehdottomasti rohkeaa. Komission ja neuvoston käytettävissä on vain vähän keinoja valvoa makrotaloudspolitikkaa. Unionilla on erittäin rajalliset valtuudet verotuksen alalla. Siksi palvelujen yhtenäismarkkinoiden toteuttaminen – niin rahoituspalvelujen kuin julkisten palvelujenkin alalla – ei ole ylläilyttä, vaan se on välttämätöntä. Itse olisin halunnut painottaa voimakkaammin sitä, miten tärkeää on, että tietyt jäsenvaltiot, myös Yhdistynyt kuningaskunta, ottavat käyttöön yhteisen valuutan seuraavien viiden vuoden aikana.

Puheenjohtaja Barroso totesi, että perustuslakisopimuksen voimaan saattaminen on ensimmäinen askel legitimiuden parantamiseksi. On sanottava, että se on ennakoedellytys lähes kaikille muille ohjelmassa esitetyille toimille.

On ilmeistä, että ilman yhteiseen ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan suunniteltuja parannuksia unioni ei kykene osallistumaan tehokkaasti maailmanlaajuisiin kysymyksiin, jolloin suhteet Venäjään ja Yhdysvaltoihin jäävät heikoiksi ja alttiiksi riidoille.

Belohorská (NI) (SK) Arvoisa komission puheenjohtaja, olette esitellyt meille hyvän ja laadukkaan ohjelman komission vuoden 2005 strategiaohjelmaksi. Olen vakuuttunut siitä, että tämä on myös pitkän aikavälin ohjelma. Hyväksyn ohjelmanne ja ilmaisen sille tukeni, koska mielestäni ohjelma on hyvä paitsi komission näkökulmasta myös laajemmassa merkityksessä neuvoston ja jopa Euroopan parlamentin näkökulmasta.

Olette kuullut tänään valtaosin myönteisiä huomautuksia, ja olette varmastikin kuullut myös muissa istunnoissa esittämämme huomautukset. Eräs tärkeä askel on nyt takananne, ja seuraavaksi teidän on saavutettava nämä tavoitteet. Onnistutte tässä vain, jos saatte neuvoston mukaan toimiin ja jos saatte myös parlamentin mukaan tähän hankkeeseen.

Kyseisenä ajanjaksona ratifioidaan myös sopimus Euroopan perustuslaiksi. Yritämme parhaillaan saada ihmiset vakuuttuneiksi siitä, että olemme laatineet tämän asiakirjan heitä varten, Euroopan unionin kansalaisia varten, ja että Euroopan unioni suojelee heitä, jos kansallisvaltio ei siihen kykene.

Euroopan unioni on osoittanut valtavan määrän varoja hyökyäallon aiheuttamasta luonnononnettomuudesta kärsineille maille. Olemme kuitenkin joutuneet näkemään Euroopassa, miten miljoonat ihmiset ovat joutuneet taloudellisten uudistusten, taloudellisen hyökyäallon, uhreiksi – nuoret ihmiset ovat paenneet Itä-Euroopasta etsiäkseen parempia elinoloja Länsi-Euroopasta, mutta iäkkäät ihmiset ovat riippuvaisia avustamme. Euroopan unioni ja Afrikka kohtaavat joka vuosi aidsin aiheuttaman hyökyäallon vaikutukset. Tautiin on kuolemassa kymmeniä tuhansia ihmisiä. Siksi pyydän teitä auttamaan näitä ihmisiä. Tarjoan teille apuani myös iäkkäille ihmisille ja aidsia sairastaville henkilöille suunnatuissa ohjelmissa mutta varaan itselleni oikeuden myös seurata näitä ohjelmia.

Kiitos paljon.

Martens (PPE-DE). – (NL) Arvoisa puhemies, luin hyvin kiinnostuneena vuoden 2005 työohjelman ja sen hienot otsikot, kuten ”hyvinvointi”, ”solidaarisuus” ja ”turvallisuus”, joista voidaan sanoa paljon. Koska olen Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän kehitysyhteistyökoordinaattori luin ohjelman nimenomaan tästä näkökulmasta. Ohjelmassa todetaan perustellusti, että Euroopan unioni on vastuussa paitsi unionin kansalaisten rauhasta, vauraudesta ja hyvinvoinnista myös muusta maailmasta, etenkin köyhimmistä maista. Viisi vuotta sitten Euroopan unioni hyväksyi yhdessä muiden maiden kanssa niin kutsutut vuosituhannen tavoitteet, joissa vahvistetaan, miten me haluamme täyttää tämän velvollisuutemme. Näihin tavoitteisiin kuuluu, että maailman köyhyyttä vähennetään puoleen vuoteen 2015 mennessä, jokaisella on mahdollisuus vähintäänkin peruskoulutukseen, naisten asemaa parannetaan, aidsin torjuntaa lujitetaan ja kestävä kehitystä edistetään.

Vaikka olemmekin jääneet jälkeen näissä tavoitteissa, ne ovat edelleenkin realistisia tavoitteita. Euroopan unioni tekee valtavasti töitä, mutta paljon on vielä tekemättä etenkin koheesion, yhteistyön ja yhteensovittamisen alalla. Mainittuja vuosituhannen tavoitteita ei saavuteta, ellei kansainvälinen yhteisö, ellemmme me Euroopan unionissa paranna merkittävästi antamamme tuen laatua. Resursseja voidaan käyttää ja niitä olisi käytettävä entistä tehokkaammin. Viime viikolla järjestetyssä valiokuntamme kokouksessa Yhdistyneiden Kansakuntien vuosituhannen vaihteen hanketta edustava Sachs haastoi Euroopan unionin täyttämään tehtävänsä maailmassa, ja tähän tehtävään viitataan myös työohjelmassa. Euroopan unioni on edelleen suurin avunantaja, ja haasteemme on olla myös suurin toimija tulevaisuudennäkymien, koheesion ja johtajuuden näkökulmasta. Myös kehitysyhteistyön alalla on hyvin hyvin suuria haasteita. Pyydän komissiota pohtimaan tätä asiaa entistä huolellisemmin.

Berès (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, on kulunut kuusi kuukautta siitä, kun neuvosto nimitti teidät tehtäväänne, ja olette hyvin etuoikeutetussa asemassa. Teillä on edessänne viisivuotinen toimikausi ja teille on annettu valtava haaste – panna lopultakin täytäntöön Lissabonin strategia ja antaa sitä varten oikeat välineet.

Olette etuoikeutetussa mutta myös ristiriitaisessa asemassa, sillä kuten mainitsitte lounasaikaan järjestetyssä lehdistökokouksessa, pääministerikaudellanne ette ollut kovinkaan innostunut Lissabonin strategiasta. Panimme tämän merkille myös kuulemistilaisuuksissa. Uusien velvollisuuksienne takia tämä ohjelma on nyt kuitenkin teidän vastuullanne. Se on myös paras käytettävissänne oleva keino unionin saattamiseksi takaisin oikeille raiteilleen ja sen mahdollistamiseksi, että unioni selviää tulevaisuuden haasteista.

Tämänpäiväinen istunto on teille hyvää harjoitusta, jotta voitte valmistautua siihen, mitä kerrotte meille ensi keskiviikkona Lissabonin strategiasta seuraavien vuosien eurooppalaisena hankkeena. Jos haluatte onnistua tässä kysymyksessä, teidän on varmistettava, että toimet perustuvat kolmeen seuraavaan pilariin: rahoitusnäkyymiin, joilla pyritään panemaan strategia täytäntöön; vakaussopimukseen, joka mahdollistaa kasvun ja kilpailukyyn paranemisen unionissa kestävä kehityksen ja työllisyyden alalla, ja tätä strategiaa edistäviin EU-politiikkoihin.

Oikean tasapainon saavuttamiseksi tärkeintä on, ettemme aliarvioi yhteiskunnallista ulottuvuutta, jota ei saa työntää syrjään, sillä se on itse asiassa keskeisessä asemassa kilpailukykyä, myös kansainvälistä kilpailukykyä, edistävän eurooppalaisen sosiaalisen mallin ja Euroopan vahvuuden kannalta. Odotamme tätä teiltä ja arvioimme teitä asiaa koskeviin toimiin liittyvän ohjelmanne – lainsäädäntöohjelmanne – perusteella asiakirja asiakirjalta eurooppalaisessa hengessä, toisin sanoen siinä toivossa, että edistämme unionin kansalaisten etuja.

Costa, Paolo (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, myös minä olen vakuuttunut siitä, että Euroopan laajuisten liikenneverkkojen rakentamisella ja toiminnalla voidaan edistää merkittävästi Euroopan hyvinvointia myös solidaarisuuden ja kestävä kehityksen aloilla.

En puhu niinkään niistä vaikutuksista, joita Euroopan laajuisten verkkojen edellyttämien suurten investointien kysynnällä on taloudellisen kasvun edistämiseen. Meidän olisi jo pitänyt ratkaista kaikki diplomatiaan, suunnitteluun ja rahoitukseen liittyvät ongelmat Lissabonin strategian rajoissa, ja nyt meidän pitäisi olla valmiita muuttamaan investoinnit menoiksi. Näin ei kuitenkaan tapahdu todellisuudessa.

Meidän on joka tapauksessa laadittava Euroopan laajuisten liikenneverkkojen yhteisrahoitusta koskevat vakaat sitoumukset, ennen kuin hyväksymme rahoitusnäkyvät vuosiksi 2006–2013 ja mahdollisesti vuoden 2013 jälkeiseksi ajanjaksoksi vuoteen 2020 asti. Emme voi odottaa, että Euroopan laajuisten liikenneverkkojen toteuttamisella lisättäisiin nopeasti kysyntää, voimme kuitenkin odottaa, että niillä edistetään tosiasiallisesti ja asteittain sisämarkkinoiden tehokasta toteutumista laajentuneessa unionissa.

Aikaa ja rahoitusta koskevien rajoitteiden vuoksi tämä tavoite voidaan kuitenkin saavuttaa vain, jos Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevan strategian toteuttamista ei jätetä niin sanotusti jäsenvaltioiden harkintavaltaan ja niiden alueellisten päätösten varaan ja sen varaan, kykenevätkö ne vai ovatko ne kyvyttömiä antamaan yhteisrahoitusta eri aloille ja eri hankkeille. Verkoston osa-alueet voidaan itse asiassa määrittää vain Brysselissä. Verkostojen rakentamisen jälkeen voidaan toteuttaa aidot yhtenäismarkkinat, jotka ovat muita suuremmat, vaikka tiedostammekin, että verkostolla on vaikutusta vain, jos kaikki hankkeet saatetaan loppuun.

Tämä kaikki on mahdollista vain, jos EU:n yhteisrahoitusta lisätään, ja tietyissä erityistapauksissa vain, jos jäsenvaltiot suostuvat kokoamaan lisäresursseja Euroopan laajuisten verkkojen rakentamiseksi, mikä on varmastikin ristiriidassa sen kanssa, että jäsenvaltioiden unionille siirtämiä varoja vähennetään prosenttiin Euroopan unionin BKT:sta.

Jos Euroopan unionin rahoitusvastuuta lisätään, siitä voi olla myös se hyöty, että näin vakaussopimukseen voidaan tehdä hyödyllinen tarkistus. Kolmen prosentin enimmäismäärän ylittäminen voitaisiin sallia vain, jos se liittyy puolueettomasti katsottuna edellä mainittuihin infrastruktuureihin ja tutkimusmenoihin ja jos toimeenpaneva komissio takaa sen omakohtaisesti. Komission tehtävänä olisi käyttää lisävaroja unionin määrittämien ensisijaisten tavoitteiden mukaisesti. Tällainen peruste on esimerkiksi lujitetut toimet laajentuneen Euroopan unionin markkinoiden yhdentämiseksi, kuten mainitsin aiemmin.

Kirkhope (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on tärkeä keskustelu. Olen tyytyväinen siihen, että komissio painottaa vihdoinkin hyvinvoinnin luomista Eurooppaan. Onnistumisen kannalta keskeisessä asemassa on Lissabonin strategian tulos – kevään Eurooppa-neuvostossa keskustellaan sen uudelleentarkastelusta – lisäksi kilpailukyvyistä, yrittäjyydestä, tutkimuksesta, kasvusta ja työpaikoista puhutaan voimallisemmin kuin edellisen komission aikana. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, uskon, että te olette henkilökohtaisesti sitoutunut aitoihin taloudellisiin uudistuksiin Euroopassa. Teidän saavutuksenne Portugalin pääministerinä osoittavat, että olette kiinnostunut tuloksista ettekä ainoastaan sanoista.

Suhtaudun edelleen varovaisesti sekä komission että tiettyjen jäsenvaltioiden mahdollisuuksiin toteuttaa tehokkaita ja ankaria taloudellisia uudistuksia. Tarkistettua Lissabonin strategiaa ei saa kuormittaa poliittisen korrektiuden vuoksi, kuten aiemmin on tehty. Monet asiat ovat tällä välin muuttuneet – Euroopan unioni on laajentunut maihin, jotka ovat voimakkaasti sitoutuneita edistämään joustavia työmarkkinoita, kilpailukykyisiä verotuspolitiikkoja ja kehittämään vapaakauppaa. Lisäksi kohtaamme kovaa kilpailua paitsi Yhdysvaltain myös Kiinan ja Intian kehittyvien jättiläisten taholta. Euroopan unioni ei voi enää jatkossa yrittää vastata näihin haasteisiin yksinkertaisesti puhumalla, vaan se on nyt ryhdyttävä toimiin.

Olen tyytyväinen siihen, että painotatte, miten tärkeää on, että jäsenvaltiot soveltavat EU:n lainsäädäntöä omissa maissaan. Yhdistyneessä kuningaskunnassa olemme olleet toisinaan yli-innokkaita lainsäädännön täytäntöönpanossa, kun taas muilla jäsenvaltioilla on toisinaan taipumusta minimoida sellaisen lainsäädännön vaikutuksia, josta ne eivät pidä. Sitä ei voida tietenkään hyväksyä. Meidän on annettava vähemmän lainsäädäntöä niin talouden alalla kuin muillakin aloilla. Edelliset komissiot ovat puhuneet tästä. Nykyisen komission on ryhdyttävä tekoihin, ja meidän on yksinkertaistettava asioita – tehtävä asioista yksinkertaisempia ymmärtää ja yksinkertaisempia panna täytäntöön.

Arvioimme nykyistä komissiota osittain sen mukaan, miten tehokkaasti se luo ympäristön todellisille uudistuksille, miten se sitoutuu vähentämään ja parantamaan sääntelyä ja miten päättäväisesti se varmistaa veronmaksajien rahojen tehokkaan käytön samalla, kun se torjuu voimallisesti petoksia ja huonoa hallintoa.

Falbr (PSE). (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, komission puheenjohtajan Barrosen puhe ansaitsee kiitosta siitä, ettei hän väheksynyt tarvetta säilyttää eurooppalainen sosiaalinen malli eikä hän vaatinut hylkäämään sitä kilpailukyvyyn parantamiseksi. Olisin kuitenkin toivonut, että hän olisi korostanut puheessaan tarvetta säilyttää sosiaalinen vuoropuhelu ja tehostaa sitä. Tarkoitin tässä yhteydessä ammattiliittojen ja työnantajajärjestöjen välisiä neuvotteluja, joita käydään eri tasoilla, myös Euroopan tasolla. Olen vakuuttunut siitä, että kaikki sodan jälkeisen Euroopan saavutukset ovat järkevien hallitusten, työnantajajärjestöjen ja ammattiliittojen yhteistyön ansiota.

Tarkasteltaessa ehdotuksia, joilla on tarkoitus helpottaa Euroopan kilpailukyvyyn parantamista, joustavoittaa sen työmarkkinoita ja tehdä yritysten toimintaedellytyksistä avoimempia ja yksinkertaisempia, voin vain todeta, että monien mielestä viimeinen este tämän toteuttamiselle käytännössä ovat demokraattisesti luodut vaikutusvaltaiset ammattiliittojärjestöt. Joudumme valitettavasti näkemään, miten etenkin muutamissa unioniin hiljattain liittyneissä maissa konservatiivipuolueiden edustajat sekoittavat sosiaalisen vuoropuhelun sosiaaliseen yksinpuheluun. Yli vuosisadan kestäneet työmarkkinasuhteet yritetään korvata yksilötason

suhteilla. Tätä perustellaan hyvin alkeellisesti sillä, että näin kaikki kansalaiset voivat tehdä vapaasti päätöksiä ja pitää puoliaan työmarkkinoilla. Siksi on hyvä asia, että ryhmämme painottaa uusien mutta myös parempien työpaikkojen luomista. Eurooppa ei halua nyt eikä koskaan työpaikkoja, joita Yhdysvaltain ammattiliittojen edustajat kutsuvat osuvasti termillä "McJobs".

Sosiaalivaltion purkamiseksi on useita keinoja, joista muutamia on valitettavasti kokeiltu menestyksekkäästi aiemmin hyvinvoivissa ja vakaisissa Etelä-Amerikan alueen maissa. Siksi julkisia palveluja tai eläkejärjestelmiä ei pidä yksityistää. Mielestäni valtaosa Euroopan työmarkkinainsäädännöstä on tyydyttävää, mutta en ole tyytyväinen hyväksytyjen toimien riittämättömään valvontaan, sillä toimia ei noudateta ja jotkin jäsenvaltiot toimivat jopa niiden vastaisesti. Arvoisa puhemies, miten aiotte varmistaa, että hyvät eurooppalaiset direktiivit eivät toteudu ainoastaan paperilla? Kiitokset.

In 't Veld (ALDE). – (NL) Arvoisa puhemies, olin ilahtunut kuullessani, että komissio aikoo sitoutua uudistamaan unionia. Mielestäni uudistuksen pitäisi todellakin olla avainsana tulevina vuosina, ja suhtaudun lämpimästi tällaisiin näkemyksiin, joita olen kuullut puheenjohtajavaltion esittävän. Tarvitsemme uudistusta epätoivoisesti, etenkin talouden alalla. Vaikka monet jäsenet ovatkin korostaneet uudistuksen tuomia haittapuolia ja mahdollisia ansoja, mielestäni meidän olisi kulutettava enemmän aikaa keskustellaksemme vallitsevan tilanteen haitoista ja ansoista. Uudistus edellyttää poliittista rohkeutta. Meidän on tehtävä valintoja ja vahvistettava poliittinen kantamme. Toivon, että toisin kuin edellinen komissio nykyinen komissio on valmistautunut toimimaan juuri näin sen asemesta, että se esittää vesitettyjä kompromissiehdotuksia, joissa ei ole minkäänlaista sisältöä. Muutos tekee lähes aina kipeää. Muutoksella on vaikutusta jo saavutettuihin etuihin, mikä ehkä selittää osittain tiettyjen tahojen vastustuksen. Mitä kauemmin lykkäämme uudistuksia, sitä kipeämpiä ne ovat. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, meillä on Alankomaissa sanonta, jonka mukaan epätoivoiset ajat vaativat epätoivoisia uudistuksia. En tiedä, miten sen kääntäisi oikein, mutta mielestäni viesti on selvä.

Vaikka puhummekin paljon innovaatiosta, investoimme edelleen vanhoihin järjestelmiin, kuten vanhaan maatalousjärjestelmään, joka on suunniteltu täyttämään 1950-luvun prioriteetit, ja puolivuosisataa vanhoja yhteiskuntia varten suunniteltuihin sosiaaliturvajärjestelmiin. Kulutamme edelleen valtavia määriä julkisia varoja pitääksemme tuhoon tuomitut ja saastuttavat teollisuudenalat hengissä. Yritämme edelleen ratkaista taloudelliset ongelmat kasvattamalla julkistalouden alijäämiä. Toivon, että nykyinen komissio painostaa tekemään investointeja asiantuntemukseen ja ammattitaitoon, koulutukseen, innovaatioihin, ympäristöön sekä palvelumarkkinoihin, ja pyydän puheenjohtajavaltiota ja jäsenvaltioita tekemään samoin. Toivon, että komissio tarttuu yksinkertaisesti aseisiin. Meidän olisi investoitava vanhojen politiikkojen asemesta vapaisiin ja avoimiin markkinoihin, aloitteisiin ja yrittäjyyteen.

Fjellner (PPE-DE). (SV) Arvoisa puhemies, äidilläni on tapana muistuttaa minua siitä, että jos ihminen keskittyy kaikkeen, hän ei pysty keskittymään mihinkään. Siksi toivon, että komissio uskaltaa priorisoida asioita ja valita painopisteen, tietenkin sen, mikä on tärkeintä, nimittäin kasvun. Kasvun aikaansaamisessa ei ole kyse taikuudesta. Kaikki tietävät oikeastaan, mitä on tehtävä ja miksi Euroopan unioni on jäänyt kehityksestä jälkeen, mutta vain harva uskaltaa puhua siitä ääneen.

EU ei oikeastaan tarvitse lisää valtaa tai varoja. Se tarvitsee poliittista rohkeutta. Se tarvitsee rohkeutta uskaltakseen nousta ylös ja toteuttaakseen joukon perusteellisia uudistuksia, jotta voimme parantaa riittävästi kilpailukykyämme ja luopua talouden liiallisesta sääntelystä ja liiallisesta verotuksesta.

Eräs tärkeä kasvun väline on vapaakauppa. EU:n pitäisi olla se voima Euroopassa ja suurin voima maailmassa, joka taistelee juuri vapaan maailmankaupan puolesta. EU-hankeemme perustuu vapaakauppaan ja rauhan, hyvinvoinnin ja vapauden luomiseen. Siitä voivat hyötyä merkittävästi myös muut maailman valtiot.

EU toimii usein valitettavasti päinvastaisella tavalla ja pystyttää sen asemesta uusia esteitä kaupalle. Köyhiltä ja suojattomilta mailta ryövätään oikeus hyvinvointiin ja mahdollisuuksiin perimällä tulleja. Tällainen moraaliton toiminta kävi erityisen selväksi, kun EU korotti joulukuussa Thaimaan ja Sri Lankan kaltaisista maista tuotavien hajusteiden ja mausteiden tulleja. Hyökyaalto-onnettomuudesta kärsineet maat tarvitsevat kauppaa kehittääkseen maataan omin voimin, eivätkä ne selvästikään tarvitse uusia tulleja. Se, miten myös Euroopan unioni häviää toteuttamalla tällaista moraalitonta politiikkaa, käy entistä ilmeisemmäksi nyt, kun Thaimaa on uhannut kieltäytyä ostamasta arvostettua eurooppalaista Airbusia vastalauseena kauppapolitiikalle, jossa peritään tulleja nimenomaan Thaimaan kalastajilta.

Siksi haluaisin kehottaa komissiota tekemään kaiken voitavansa puolustaakseen vapaakauppaa, jotta se jää historiaan vapaakauppamyönteisimpänä Euroopan komissiona.

Paasilinna (PSE). – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisat kollegat, komission työohjelman tärkeimmästä kohdasta ei ole epäselvyyttä. Se on Lissabonin strategian mahdollisimman nopea läpivieminen, globaali kilpailukykyemme. Lissabon on kuin pyramidi, sen huipulla on R&D eli tutkimus ja kehitys, joka on meille sekä väline että mahdollisuus, mutta vain kaksi valtiota on toteuttanut tämän kolmen prosentin BKT-tavoitteen.

Seuraavan kerroksen muodostaa ICT eli informaatio- ja kommunikaatioteollisuus. Se on sekä keino että merkittävin kasvava tuloksen tuottaja. ICT:n osuus on jo kymmenkunta prosenttia bruttokansantuotteestamme. Digitaalinen lukutaito on näin ollen välttämätön, sillä esimerkiksi pääosa konttorityöntekijöistämme menettää kolmisen tuntia työajastaan tietokoneongelmien parissa joka viikko. Mitä tehdään, pidennetäänkö työviikkoa vai opetetaan digitaalinen lukutaito?

Samanaikaisesti on muistettava, että pyramidin kärki romahtaa, mikäli se ei perustu sosiaalisesti ja ympäristöllisesti kestävään kehitykseen. Se on eurooppalainen mallimme, kilpailukykyemme edellytys. Olen tyytyväinen, että Te, herra Barroso, liitätte solidaarisuuden menestyksemme perustaksi, mutta vielä on paljon tehtävää. Epäsolidaarisuutta, tuota läntistä tuontitavaraa, ilmenee yhä enemmän yhteiskuntamme kaikilla tasoilla ja niiden kesken.

Komissio on ottanut Lissabonin strategian läpiviemisen tavoitteekseen. Päätösvalta on kuitenkin jäsenmailla. Vain pieni vähemmistö on toteuttanut tarvittavan lainsäädännön. Sisällämme on siis epäsolidaarisuuden liike. Unionin kilpailukykytavoite ei toteudu, jos pääosa jäsenistä seisoo jarruna. Kysynkin herra Barroso, miten komissio aikoo saada jäsenmaat panemaan yhteisesti hyväksytyt lait täytäntöön? Muuten on pelättävissä, että tästä tulee Neuvostoliiton tapainen viisivuotissuunnitelma, joka toteutuu vain paperilla.

Ek (ALDE). (SV) Arvoisa puhemies, tulevan vuoden lainsäädännölle esitetään kunnianhimoisia tavoitteita. Ongelma on vain se, että tavoitteita on jälleen niin monia, että vaarana on, ettei asioita priorisoida lainkaan.

Haluan luoda EU:n, joka on hoikempi mutta kykenevämpi, joka tekee vähemmän mutta suorittaa tehtävänsä entistä paremmin, joka toimii voimallisesti yhteistä etua koskevissa kysymyksissä mutta joka jättää muut kysymykset kansallisten, alueellisten tai paikallisten viranomaisten tehtäväksi.

Unioni tarvitsee vakaata ja kestävää kehitystä. EU:n kilpailukykyä on parannettava, ehkäpä enemmän kuin luulemmekaan. Yhdysvalloissa keskustellaan parhaillaan Kiinan kasvunäkymistä ja tehdään kunnianhimoisia suunnitelmia sen kasvuvauhdin saavuttamiseksi. Me eurooppalaiset keskustelemme edelleen Yhdysvalloista. Olemme siten jo monta askelta perässä. Euroopalla on valtava kasvupotentiaali, joka on vapautettava, mutta sen on kerättävä lisää voimia ja priorisoitava asiat. Muutoin vaarannamme sen, että Lissabonin prosessilla vahvistetaan Groucho Marxin väitettä, jonka mukaan politiikka on taito etsiä ongelmia, löytää niitä, esittää vääriä diagnooseja ja käyttää vääriä korjauskeinoja. Kestävä kehitys on perusta kasvulle, ja tältä osin ohjelma on liian heikko.

Kolmantena näkökohtana totean, että vapaa liikkuvuus Euroopan unionissa edellyttää, että ihmisille taataan oikeusturva, kun he jättävät kotimaansa lomailukseen, opiskellakseen ja työskennelläkseen jossain toisessa jäsenvaltiossa. On valitettavaa, että nykyään aivan liian monilta kansalaisilta on evätty oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja oikeudellisesti suojattuun käsittelyyn, kun heidän epäillään syyllistyneen rikokseen jossain toisessa maassa. Tätä alaa koskevat yhteiset takeet ovat tosin vireillä, mutta olemme odottaneet tätä jo niin monia vuosia. On tärkeää, että nämä oikeusturvaa koskevat kysymykset ratkaistaan, jotta ihmiset uskaltavat nauttia neljästä vapaudesta.

Ferber (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin kiinnittää huomiota vain pariin näkökohtaan. Elämme nyt vuoden 2005 ensimmäistä puolivuotiskautta, ja arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, keskustelemme nyt rahoituskehysistä, jotka ovat vastuullanne koko toimikautenne ajan. Siksi odotankin, että ehdotuksissanne otetaan huomioon myös käytettävissänne ovat taloudelliset välineet, jotta suunnitelmanne voidaan myös panna täytäntöön. En ymmärrä, miksi haluatte hoitaa talousarviomaksut jatkossakin teitä edeltäneen komission tapaan. Mielestäni komission on pohdittava tätä asiaa tarkemmin.

Tämä koskee myös omia varoja. Miten Euroopan unioni hoitaa rahoituksensa? Ehkä saamme tältä osin komissiolta uusia ehdotuksia siitä, miten siirryä innovatiiviseen aikakauteen – eikä ainoastaan työohjelmassanne vaan myös Euroopan unionin rahoitusjärjestelyissä.

Haluaisin tuoda esiin erään asian, josta olen puhunut usein niin täällä kuin Strasbourgissakin: totesitte perustellusti, että Euroopan unionin on varmistettava kilpailukykynsä ja luotava työpaikkoja. Odotamme

innolla, että komissio tarkistaa teidän vasemmalla puolella istuvan kolleganne Wallströmin ympäristöasioista vastaavana komission jäsenenä esittämää ehdotusta, valtaisa REACH-hanketta, jolla lujitetaan Euroopan unionin ulkopuolisten yritysten kilpailukykyä eikä niinkään Euroopan unionin sisäistä kilpailukykyä. Jos haluatte tehdä jotain työpaikkojen luomiseksi, peruuttakaa REACH-hanke ja pohtikaa vielä tarkemmin kokonaisuutta.

Ymmärtääkseni komission jäsen Kyprianou haluaa säännellä nyt myös hampurilaisten paistoa, joka on viimeinen meille jätetty työllisyyden osa-alue. Kuvittelin, että päästyämme vihdoinkin eroon komission jäsenestä Byrnestä, tästä järjestömyydestä tulee loppu. Teidän on pohdittava, mitä yhteisömallia te puolustatte: yhteisöä, jossa ihmiset ovat vapaita, vai yhteisöä, jossa ihmisiä kuljetetaan talutusnuorassa? Olen antanut teille tukeni, koska kuvittelin, että te puolustatte vapautta, joten pyydän teitä osoittamaan sen myös käytännössä.

Sacconi (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minun on tunnustettava, että olin valmistellut erilaisen puheen. Se, mitä jäsen Ferber totesi hetki sitten, pakottaa minut kuitenkin puhumaan REACH-järjestelmästä, jonka esittelijä olen ja jota jäsen Ferber piti suurimpana uhkana Euroopan teollisuuden kilpailukyvyille.

Olen täysin eri mieltä. Mielestäni on aina väärin leimata jokin tietty säädös joko hyvän tai pahan symboliksi. Jos REACH-järjestelmä on jokin symboli, se osoittaa eurooppalaisille yrityksille tien nimenomaan uuteen kilpailukykyiseen tulevaisuuteen.

Mitä maailmassa on tapahtumassa, mikä saa kilpailukykyämme kriisiin ja epäilemään sitä? Olemme todistamassa työn suurta kansainvälistä uudelleenjakoa, joka on toteutunut ennenkin maailman talouden ja teollisuuden historiassa. Euroopan unioni ei ole vielä onnistunut löytämään omaa paikkaansa, omia valttikorttejaan tässä valtavassa muutoksessa. Se on yksilöinyt ne Lissabonin strategiassa, mutta se on onnistunut kehittämään ja laajentamaan niitä vain heikosti.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, tunnustan, että olette laatineet oikeudenmukaisen luettelon ensisijaisista tavoitteista, joita varten olisi luotava toimielinten välinen kumppanuus, ja mielestäni meidän olisi tarkasteltava tätä Euroopan kilpailukykyyn merkittävää käännekohtaa nimenomaan tältä pohjalta. Valttikorttejamme ovat tieto ja ympäristö. Euroopasta tulee maailman johtaja näillä aloilla, ja nyt sillä on siihen valmiudet.

Radwan (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puheenjohtaja, olette sisällyttänyt työohjelmaanne perustellusti Lissabonin strategian, jolla on tarkoitus tehdä Euroopasta maailman kilpailukykyisin alue. Jokainen istuntosalissa läsnäoleva haluaa varmastikin saavuttaa tämän tavoitteen. Seuraavaksi herääkin kysymys, miten toteutamme sen? Unioni voi varmastikin tehdä osuutensa, ja kehotan teitä erityisesti pohtimaan työohjelmassanne enemmän itsenäisiä ammatinharjoittajia ja pienyrityksiä eikä ainoastaan suuryrityksiä tai yksistään innovatiivisia aloja, vaikka nämä ovat varmastikin tärkeitä. Useimmat yritykset ovat – ja tämä on yleisesti tunnettu asia – pieniä yrityksiä tai yhden miehen yrityksiä. Ohjelmassanne ei valitettavasti tehdä niille oikeutta.

Toiseksi haluan tuoda esille, että teidän on valvottava jäsenvaltioita tässä asiassa ja korostettava, milloin niiden on toteutettava välttämättömät uudistukset. Luotan vakaasti siihen, että komissio toimii näin. Minun on tosin sanottava, että komissio nousi ensin taisteluun neuvostoa vastaan, mutta komissio luovutti jo ennen ensimmäistään erää. Tästä tulee mieleeni vakaus- ja kasvusopimus. Kun kuuntelen komissiota ja asiasta vastaavaa komission jäsentä ja hänen sanomisiaan, voin todeta, että hän oikeastaan pitää pilkkanaan neuvoston ehdotuksia. Vakaus- ja kasvusopimuksesta muistuu mieleeni valiokunnassamme vierailleen Jean-Claude Junckerin sanat: ”ihmisten on opittava”. Hän oli oikeassa, myös poliitikkojen on opittava. Sopimuksen ongelmana on se, että juuri ne tahot, jotka rikkovat sitä – valtiovarainministerit – päättävät keskenään, sovelletaanko sopimusta vai ei. Teidän olisi taisteltava sen puolesta, että komissiolle annetaan enemmän toimivaltaa tällä alalla. On kuitenkin valitettavaa, että niillä aloilla, joista me keskustelemme, komissio ei tee näin vaan seuraa yksinkertaisesti neuvostoa ja yrittää jopa helpottaa sen elämää. Tältä osin komission jäsen Solbes oli hyvä esimerkki vaaditusta sitoumuksesta ja hyvä vertailukohde sen arvioimiseksi.

Haluaisin vielä kehottaa teitä pidättymään Prodin johtaman komission jarruttavasta taktiikasta, sillä ne komission jäsenet, jotka tuolloin osallistuivat tällaisiin toimiin, saivat lähteä – komission jäsen Wallström, joka on täällä tänään läsnä, kulutti viisi vuosi tehdäkseen Euroopan unionista maailman kilpailukykyisimmän alueen. Tulosten perusteella, ja jollette pikaisesti lopeta byrokratiaa, päädytte samaan tilanteeseen kuin Prodin komissio.

Hutchinson (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, olemme jo saaneet huomata suuret poliittiset kykynne. Olette luonut ja luotte edelleen tietynlaista yksimielisyyttä ympärillen ja aikomustenne ympärille. Tämän todettuani haluaisin esittää erään pessimistisen huomautuksen.

Teidän mukaan meidän olisi kohdennettava toimmme siten, että teemme Euroopan unionista maailman kilpailukykyisimmän talouden, ja näin saavutetun kilpailukykyyn avulla loisisimme joukoittain uusia työpaikkoja, joista olisi hyötyä kaikille. Arvoisa komission puheenjohtaja, en yhdy tähän näkemykseen ja monet muutkaan parlamentin jäsenistä eivät ole kanssanne samaa mieltä. Teidän ohjelmanne ei anna oikeita vastauksia Euroopan unionin ja sen kansalaisten kohtaamiin ongelmiin.

On totta, että tällä hetkellä taloudellinen kasvu on liian heikkoa ja sitä on vauhditettava. Miten tämä sitten tehdään ja ketä varten? Kasvun sivutuotteilla olisi parannettava kansalaistemme elämää, jokaisen pitäisi voida osallistua niihin ja niillä olisi edistettävä yhteiskuntamme vähäosaisten jäsenten elämää. Sen lisäksi, ettei ihmisillä ole töitä, kansalaisemme kärsivät epävarmoista työllisyysmarkkinoista. Terveystieteemme, sosiaaliturvamme ja eläkejärjestelmämme on uhattuina. Globalisoitumisen edetessä yhä useammat ihmiset tuntevat elämänsä turvattomaksi. Unioni tarvitsee nyt kipeämmin kuin koskaan vahvaa poliittista suunnitelmaa, mutta luodaksemme toiveidemme mukaisen Euroopan meidän on laadittava tällainen voimakas poliittinen suunnitelma yhteiskunnallisesta näkökulmasta. Meidän on luotava suunnitelma sellaista yhteiskuntaa varten, jossa jokainen yksilö voi elää täysimääräistä elämää; suunnitelma, joka perustuu solidaarisuuteen.

Jos haluamme, että lapsemme saavat vastakin korkealaatuisia koulutusta, johon kaikilla on vapaa pääsy; jos haluamme, että julkisilla palveluilla lujitetaan jatkossakin sosiaalista koheesiota; jos haluamme, että työpaikat takaavat jokaiselle kansalaiselle arvokkaan, täysimääräisen elämän ja jos haluamme, että ikääntyneillä on asiallinen eläke, ei riitä alkuunkaan, että asetamme koko tulevaisuutemme kilpailukykyä edistävän politiikan epävarmojen etujen varaan hintaan mihin hyvänsä.

Arvoisa puheenjohtaja, mielestäni ohjelmassanne voitaisiin painottaa voimakkaammin EU:n sosiaalista ulottuvuutta, sillä juuri tämänkaltaiset politiikat ovat kansalaisten suurimpia huolenaiheita, ja katson, että olette epäonnistunut tässä. Minusta onkin varsin outoa, että kun sosiaaliturvajärjestelmäämme ja julkisia palvelujamme vastaan hyökätään, juuri Euroopan kansalaiset joutuvat kärsimään esittämistänne ehdotuksista. Arvoisa puheenjohtaja, haluaisin tässä yhteydessä pyytää teitä tekemään oikean päätöksen ja peruuttamaan komission jäsenen Bolkesteinin direktiiviluonnoksen, jota emme voi hyväksyä sen nykyisessä muodossaan.

Maaailman kilpailukykyisimmän ja dynaamisimman politiikan ...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Oomen-Ruijten (PPE-DE). – (NL) Haluaisin kiittää komission puheenjohtajaa hänen työohjelmansa tiiviistä, selkeästä ja vaikuttavasta esittelystä, vaikka haluaisinkin kutsua sitä viiden seuraavan vuoden toimintaohjelmaksi.

Haluan kuitenkin esittää yhden huomion, nimittäin sen että monia mainitsemaanne toimintakohtia voidaan arvioida vasta maalisi- tai huhtikuussa, kun tiedämme, mitä uudistunut Lissabonin prosessi tuo mukanaan, ja totean vielä samasta aiheesta, että eräs Lissabonin prosessin näkökohta huolestuttaa minua hieman. Me kaikki puhumme strategiasta, jossa kilpailulla, kasvulla, työpaikkojen luomisella mutta myös kestäväällä kehityksellä on keskeinen asema. On mahdotonta poistaa tästä strategiasta yhtä osa-alueetta. Puhuitte perustellusti sosiaalisesta kestävydestä, mutten ole kuullut sanaakaan ekologisesta kestävydestä, jonka pitäisi olla olennainen osa Lissabonin strategiaa, jotta se voisi toimia. Siksi oletan, että Lissabonin prosessissa kiinnitetään pian enemmän huomiota sosiaaliseen ja ekologiseen kestävyteen.

Minun on jo ollut mahdollista selata läpi julkilausumaanne. En itse asiassa löydä siitä yhtään viittausta liikkuvuuteen Euroopassa – ehkäpä palaatte siihen myöhemmin – taikka siihen, miten meidän on välttämätöntä selvittää rahoituspalveluja koskevan kysymyksen lisäksi myös tutkintoja koskeva kysymys, ja varmistettava, että kolmansista maista tulevat työntekijät tai liiketoiminnan harjoittajat tuntevat olonsa kotoisaksi Euroopassa. Tämän mahdollistamiseksi meidän on varmistettava, että uusia työpaikkoja luodaan lisää.

Mainitsitte kumppanuuden, johon sisältyy kumppanuus paitsi kansalaisten kanssa myös jäsenvaltioiden, alueiden ja työmarkkinaosapuolten kanssa.

Puhetta ryhtyi johtamaan

varapuhemies **COCILOVO**

Batzeli (PSE). – (EL) Arvoisa komission puheenjohtaja, kun pidetään mielessä Euroopan parlamentille antamat poliittiset sitoumuksenne, tässä ratkaisevassa vaiheessa on tärkeää, että edistätte teoillanne eikä pelkästään sanoillanne 25 jäsenvaltion unionin taloudelliseen, sosiaaliseen ja alueelliseen koheesioon sekä sen kilpailukykyyn parantamiseen tähtäävien politiikkojen yhdentämistä ja laajentamista. Eräs tärkeä yleisluonteinen kysymys, jolla taataan solidaarisuus, on omien varojen riittävä turvaaminen, jotta kaikki koheesiopolitiikat, myös Lissabonin strategiaan perustuvat politiikat, voidaan rahoittaa tehokkaasti. Teidän olisi edistettävä rahoitusnäkymien vakauttamista edeltäjänne Prodin tapaan.

On ensisijaisen tärkeää, että tarkastelette vuotuisessa lainsäädäntöohjelmassanne – jonka perusteella teemme myös teitä koskevan arviomme – yhteistyössä maataloudesta ja maaseudun kehittämisestä vastaavan komission jäsenen Fischer Boelin kanssa tiettyjä konkreettisia perustoimia: ensinnäkin on varmistettava maatalouspolitiikan riittävä rahoitus ja vahvistettava maaseudun kehittämispolitiikkoja; toiseksi on ryhdyttävä merkittäviin toimiin sen välttämiseksi, että tuhotaan maaseutujen toimeentulo ja aiheutetaan rahoituksen vääristymistä jäsenvaltioiden ja alueiden välillä uuden YMP:n ja kansainvälisten kauppasopimusten täytäntöönpanon aikana; kolmanneksi on vältettävä yhteisrahoitusajattelua, jolla tarkoitan YMP:n uudelleenkansallistamista; ja neljänneksi kansainvälisten kauppakumppanien kanssa on käytävä dynaamisia neuvotteluja Maailman kauppajärjestön puitteissa, jotta myös kauppakumppanimme pystyvät mukautumaan riktottuihin lupauksiin, jotka koskevat yhteisön ulkopuolisten maiden kehittämistä. Lopuksi haluaisin korostaa, että Euroopan unionin kansalaiset arvioivat meidän kaikkien toimintaa vuoden 2005 aikana ja tänä ajanjaksona meidän on myös suojeltava itseämme yhtenä demokraattisena ja kansainvälisenä unionina.

Bowis (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, komission puheenjohtaja Barroso korosti perustellusti Lissabonin asialistaa. Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan jäsenenä haluaisin todeta, että asialistan ennakkoodellytyksiä ovat terve ympäristö ja terveet ihmiset. Tämänvuotiseen ohjelmaan sisältyy paljon töitä. Tiedämme, ettei meillä ole riittävästi tietoa kemikaaleista. Luotamme useimpien kemikaalien turvallisuuteen, joitakin käsittelemme varoen ja jotkin on poistettava asteittain käytöstä tai kiellettävä. Tarvitsemme toteuttamiskelpoisen ehdotuksen.

REACH on sinällään hintava järjestelmä, jonka täytäntöönpano kestäisi viitisenkymmentä vuotta ja jonka vuoksi noin kuuden miljoonan eläimen olisi kuoltava. Komission olisi esitettävä ehdotuksia, joissa hyväksytään ja omaksutaan ”yksi aine yksi rekisteröinti” -periaatteen tai tietokonemallintamisen ja priorisoinnin kaltaisia periaatteita.

Ilmastonmuutoksesta totean, että meidän on ymmärrettävä, että ilmaston lämpenemisen seuraukset eivät tule ainoastaan vaivihkaisesti esiin, vaan ne ilmenevät räjähdysnomaisesti ja tuhoisasti eri puolilla maailmaa. Meidän on saatava Yhdysvallat kumppaniksemme torjumaan ilmastonmuutosta. Ei ole mitään järkeä toittottaa sille Kioton sopimuksesta, vaan olisi järkevää kannustaa Yhdysvaltoja laatimaan omat politiikkansa ja tekemään kanssamme yhteistyötä maapallomme pelastamiseksi.

Potilaiden liikkuvuudesta totean, että tuomioistuimet ovat määränneet, että potilailla on oikeus mennä johonkin toiseen jäsenvaltioon, jos he joutuvat odottamaan kohtuuttoman pitkään omassa maassaan. Tämä on suuri asia potilaille, mutta terveyspalvelujen talousarviosta vastaaville se aiheuttaa suurta päänsärkyä. On ehdottoman tärkeää, että toteutamme tämän mahdollisuuden käytännössä ja annamme potilaille tehokasta opastusta. Jollemme tee tässä kysymyksessä poliittista aloitetta ja vahvista perussääntöjä, tuomioistuimet määrittävät toimintaperiaatteet puolestamme. En halua tällaista Eurooppaa, joka antaa yksinkertaisesti tuomioistuinten määrällä itseään.

Lopuksi totean, että saamme varautua todennäköisesti hyvin pian pandemiseen flunssaan. On ehdottoman tärkeää varmistaa, että tautien ehkäisyn ja valvonnan eurooppalainen keskus pystyy toimimaan täysimääräisesti ja tehokkaasti ilman lisäviipeitä.

De Vits (PSE). – (NL) Arvoisa komission puheenjohtaja, ohjelman yleisissä puitteissa on otettu huomioon kaikkien prioriteetit. Tärkeintä on kuitenkin, että ohjelma pannaan täytäntöön. Emme pysty arvioimaan toimintaanne ennen kuin saamme tietää konkreettisista poliittisista toimenpiteistä, ja kehotan teitä hoitamaan asian mahdollisimman pian. Jos suhtaudutte vakavasti Lissabonin strategian sosiaaliseen pilariin, pyydän teiltä kolmea asiaa. Ensinnäkin on todennettava kaikkien uusien ehdotusten sosiaaliset seuraukset eikä yksinomaan kilpailukykyyn vaikuttavat seuraukset, kuten komission asiakirjassa viitataan. Toiseksi komission olisi lopultakin annettava puitedirektiivi, jossa säännellään yleishyödyllisistä palveluista, jotka ovat ensisijaisen

tärkeitä sosiaalisen koheesion ja solidaarisuuden näkökulmasta. Arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, kolmanneksi pyydän, että selvennätte palveludirektiiviä. Komission jäsen Verheugen on todennut, että REACH-ehdotusta muutetaan ja siihen tehdään yleisiä parannuksia. Pyytäisin teiltä samaa, sillä haluan, että Bolkesteinin direktiivin osalta ryhdytään toimiin ja että luomme palvelujen sisämarkkinat ilman sosiaalista polkumyyntiä, mitä neuvoston puheenjohtaja Juncker on myös vaatinut.

Rübig (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, haluaisin tietää, missä maissa velan määrä on kasvanut, mitkä maat ovat korottaneet veroasteitaan ja missä maissa työttömyys on lisääntynyt. Mielestäni teidän politiikkanne on oikea; te pyritte varmistamaan, ettei Eurooppa seuraa näiden maiden politiikkoja vuotta 2010 edeltävänä aikana.

Haluaisin kysyä komission jäseneltä Wallströmiltä, mitkä maat ovat todellisuudessa luoneet uusia työpaikkoja. Missä maassa on luotu eniten uusia työpaikkoja? Missä maassa on laskettu veroja? Missä maassa budjetti on ylijäämäinen? Mielestäni meidän pitäisi muistuttaa itseämme siitä, että meillä on nämä kaksi vaihtoehtoista tietä. Kumman niistä haluamme? Puheenjohtaja Barrosen johtama komissio on tehnyt täysin selväksi, että tästä hetkestä vuoteen 2010 ulottuvalla ajanjaksolla Lissabonin strategialla on tarkoitus luoda uusia työpaikkoja, kasvattaa nimellispalkkoja ja parantaa Euroopan maailmanlaajuista kilpailukykyä.

Tämän mahdollistamiseksi meidän on investoitava tutkimukseen. Katson, että meidän on kaksinkertaistettava kuudennelle puiteohjelmalle annettava rahoitus. Vaikka asia onkin jo vahvistettu paperilla, mielestäni meidän on saatava myös kaikki 25 jäsenvaltiota noudattamaan sitoumusta. Meidän on otettava huomioon inflaatio ja määritettävä asianmukainen aikakehys.

Meidän on tehtävä töitä toteuttaaksemme vihdoin sisämarkkinat ja luodaksemme kilpailukykyisen järjestelmän energian siirtämiseksi rajojen yli, ja on ensisijaisen tärkeää, että hyödynnämme e-Government-, e-Learning-, ja e-Europe-ohjelmia, jotta unionin peruseriaatteet lopultakin konkretisoituvat. Tehtävää riittää. Mielestäni meidän kaikkien on annettava tukemme komission jäsenelle Wallströmille, jotta tulevaisuudessa lisätään Euroopan unionin läsnäoloa ja näkyvyyttä Euroopan kansalaisten näkökulmasta. Meillä on tältä osin paljon tarjottavaa, ja meidän on pohdittava myös parlamentissa täysin uusia keinoja, miten saada kansalaiset ymmärtämään unionia paremmin.

Lopuksi haluaisin ehdottaa, että jäsenvaltioille suoritettavien takaisinmaksujen ehdoksi olisi asetettava eurooppalainen lisäarvo ja toissijaisuus, millä varmistetaan, että unionin talousarviota todellakin käytetään kansalaisten hyödyksi.

(Suosionosoituksia)

Harbour (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen komission jäsenen Barrosen strategiaan tavoitteisiin, koska niissä asetetaan ensimmäistä kertaa hyvinvointi ykköstavoitteeksi, mikä on ensimmäinen askel kohti yrityksille myönteistä ympäristöä.

Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta – jota minulla on ollut kunnia johtaa PPE-DE-ryhmän puolesta – tekee teidän kanssanne ja yksikkönne kanssa yhteistyötä, jotta saavutamme nämä kaksi tavoitetta. Sisämarkkinat ovat ehdottomasti ratkaisevassa asemassa tältä osin, ja vuosi 2005 on kriittinen vaihe tässä prosessissa, ja olenkin tyytyväinen siihen, että olette tunnustanut palvelujen valtavan kasvupotentiaalin tässä yhteydessä.

Palvelujen sisämarkkinoita koskeva direktiivi on perustellusti kunnianhimoinen ja laaja-alainen hanke. Tällä puolen parlamenttia istuvat kollegani tekevät kanssanne yhteistyötä palvelumarkkinoiden kasvun edistämiseksi ajamalla tätä tärkeää direktiiviä eteenpäin. Siihen on ehkä tehtävä muutoksia, jotta se toimii, mutta teillä on meidän tukemme. Älkää kuunnelko parlamentin toiselta puolen kuuluvia seireeniäniä, jotka kehottavat teitä hidastamaan vauhtia.

Miksi palvelujen sisämarkkinoita koskeva direktiivi on sitten niin tärkeä? Se on tärkeä, koska meidän on kehitettävä sisämarkkinoita seuraavaan vaiheeseen, jossa jäsenvaltiot voivat alkaa luottaa toisiinsa markkinoiden organisoimiseksi ja valvomiseksi. Meidän on tunnustettava vastavuoroisesti niin tavarat kuin palvelutkin. Miksemme voi ottaa käyttöön periaatetta, jonka mukaan yrityksiin sovelletaan alkuperämaan valvontaa? Mikseivät viranomaisemme voi vaihtaa tietoja? Miksemme voi luottaa siihen, että hallituksemme täyttävät sitoumuksensa? Toisella puolen parlamenttia istuvat jäsenet eivät halua tätä direktiiviä, sillä he eivät usko hallitusten täyttävän sitoumuksiaan. Sanaa ”luottamus” ei tosiaankaan käytetä. Tiedän kuitenkin, ettette luovuta, ja toivon, että edistätte yhdessä neuvoston kanssa toimivia sisämarkkinoita ja varmistatte, että sisämarkkinasäännöt pannaan asianmukaisesti täytäntöön paikan päällä, jotta voimme saavuttaa

tavoitteemme, joita ovat ympäristön parantaminen, työpaikkojen luominen ja kaikkien hyvinvoinnin takaaminen.

(Suosionosoituksia)

Jarzewowski (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, arvoisa komission varapuheenjohtaja, nyt on minun vuoroni sanoa muutama sana liikenteestä, sillä mielestäni komission tiedonannoissa on kiinnitetty siihen liian vähän huomiota. Voimme tilata kaikkea mahdollista kaikkien mahdollisten sähköisten yhteyksien avulla, mutta tavaroiden – vaikkapa jääkaapin tai tietokoneen – kauppaamiseksi tuote on myös toimitettava käytännössä, ja sitä varten tarvitaan järkevää liikennepoliittikkaa.

Varapuheenjohtajanne, komission jäsen Barrot esitti hyvin järkevän lausuman, jossa hahmoteltiin tarpeitamme, ja haluan nyt korostaa uudelleen kolmea pääkysymystä. Katson, että sisämarkkinat on toteutettava myös rautatiealalla. Rautatiealalla on uskottu 40 vuoden ajan, ettei tällaista ole olemassakaan ja että jäsenvaltiot voivat vastakin harjoittaa kansallista rautatiepolitiikkaa. Nyt on tullut aika hyödyntää kolmatta rautatiepakettia matkustajaliikenneverkostojen avaamiseksi ja yhteisen veturinkuljettajan tutkinnon käyttöönottamiseksi, jottei junien tarvitse enää pysähtyä ja vaihtaa henkilöstöä valtioiden rajoilla. Voimme käyttää rautateitä rajat ylittävissä liikenteessä vain, jos ne ovat nopeita, tehokkaita ja hyvin organisoituja, ja tätä varten on luotava verkostoja ja otettava käyttöön veturinkuljettajan tutkinto, mutta myös matkustajille on taattava asianmukaiset oikeudet, kun heidät jätetään odottamaan tai kun heidän matkaansa tulee viivästyksiä. Lentoliikenteen matkustajille maksettavista korvauksista on laadittu erinomaiset säännöt, mutta junalla matkustaminen on paljon yleisempää ja junamatkustajat ovat yhtä lailla oikeutettuja korvauksiin, kun rautateiden toiminnassa esiintyy häiriötä.

Rautateiden ohella meidän on pohdittava myös ”Eurovignette”-ehdotusta. Infrastruktuurikustannukset on jaettava oikeudenmukaisesti siten, että varmistetaan taloudellinen kestävyys mutta myös ympäristöä säästävät rakenteet. Meidän on edistytävä tällä alalla.

Arvoisa puhemies, kiinnitän lopuksi huomiota erääseen keskeiseen asiaan, jonka uskon teidän jo ottaneen sydämellenne. Tarvitsemme järkeviä yleiseurooppalaisia kuljetusreittejä paitsi rautatie- ja maantieverkostojen osana myös sisävesiväylien alalla. Emme oikeastaan tarvitse kaikkia kuljetusvälineitä varten rajat ylittäviä kuljetusreittejä ja verkostoja saavuttaaksemme todellista edistystä tavarakaupassa. Kuljetusreittien on oltava kilpailukykyisiä, niiden on oltava taloudellisesti kestäviä ja ne on suunniteltava siten, ettei niistä ole haittaa ympäristölle.

Hatzidakis (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, otan kapulan vastaan jäsen Jarzewowskilta ja puhun koheesiosta ja aluepoliittisista kysymyksistä. Haluaisin sanoa jäsen Barrosolle, että olemme samaa mieltä komission tekstistä, sillä siinä korostetaan aiheellisesti koheesiopolitiikkoja. Muu ei olisikaan mahdollista, sillä kuluva vuosi 2005 on ratkaiseva myös aluepolitiikan tulevaisuuden kannalta. Tätä taustaa vasten haluaisin esittää kaksi erityistä huomautusta: ensimmäinen huomautukseni liittyy päätösten aikatauluun. Luotan siihen, että päätökset tehdään Luxemburgin puheenjohtajakaudella, ja haluaisin myös pyytää näiden suuntaviivojen mukaisesti ministerineuvoston puheenjohtajaa Schmitiä tekemään parhaansa, sillä aluepoliittiset ohjelmat ovat monivuotisia ohjelmia, ja mahdollinen viivästys haittaisi ohjelmien kehittämistä.

Meillä tulee olemaan ongelmia ensi kaudella, ja siksi meidän kaikkien on tehtävä tänä vuonna parhaamme sen varmistamiseksi, että päätökset saadaan tehtyä. Toinen asia, jota haluan korostaa, koskee aluepolitiikan uuden rahoituspaketin kokoa. Haluan tehdä kantani täysin selväksi: emme saa alittaa Euroopan komission ehdotuksissa määritettyä tasoa. Komission ehdotusten mukaan koheesiopolitiikoille on varattava 0,41 prosenttia bruttokansantuotteesta. Jos alitamme tämän määrän, emme voi enää puhua uskottavasta aluepolitiikasta, sillä laajentumisen myötä tarpeemme ovat kasvaneet, ja näille tarpeille on löydettävä rahoitusta. Siksi katson, että meidän on edettävä tähän suuntaan. Uskon, että teillä on myös Euroopan parlamentin tuki. Emme saa kuitenkaan unohtaa, ettemme voi haluta laajentumista yksistään useampien eurooppalaisten takia syventämättä Eurooppa-ajatusta. Jos haluamme lisää eurooppalaisia, meidän on myös edistettävä Eurooppa-ajatusta. Meidän on ymmärrettävä, että tehokas unioni tarkoittaa myös unionia, jolla on riittävä rahoitus. Ymmärrän veronmaksajien tarpeita, ja haluan omaksua realistisen lähestymistavan eikä minulla ole mitään halua olla maksimalisti, mutta toisaalta katson, että jos haluamme olla realisteja, meidän on noudatettava Euroopan komission ehdotusta, jossa – sanon tämän toistamiseen – vahvistetaan, että meidän on ohjattava 0,41 prosenttia bruttokansantuotteesta aluepolitiikkaan.

Goepel (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, selvennän lyhyesti Euroopan unionin maatalouden ensisijaisia tavoitteita, jotka askarruttavat meitä vuonna 2005. Ne liittyvät maaseutualueiden kehittämiseen ja siihen, miten se on rahoitettava. Komissio on esittänyt meille aiheita koskevat ehdotuksensa, ja tarkastelemme niitä

parhailaan. Suhtaudumme periaatteessa myönteisesti komission lähestymistapaan. Vasta hiljattain komission jäsen Fischer Boel antoi meidän ymmärtää, että maaseudun kehittämistä koskevien ehdotusten on oltava – ja että ne olivat – Lissabonin strategian mukaisia. Me parlamentin jäsenet otamme tämän huomioon.

Samalla maaseudun kehittämisessä on kyse myös erityisesti rahoituksesta, ja meidän on pidettävä tältä osin tiiviisti silmällä vuosien 2007–2013 rahoitusnäkyviä tarkastelevan väliaikaisen valiokunnan toimia. Jollemme tiedä rahoitukseen liittyviä tosiseikkoja ja mahdollisuuksia, meidän ei ole mitään järkeä keskustella siitä, mitä ja miten paljon Lissabonin strategialla saadaan aikaan maaseudun kehittämisen alalla.

Maaailman kauppajärjestöstä totean, että vuoden 2003 maatalousuudistuksilla on parannettu neuvottelumarginaaliamme maatalouden alalla. Nyt meidän on hyödynnettävä tätä omaksumalla puolustava kanta, jotta voimme pitää yllä Euroopan maatalousmallia. Vuoden 2003 maatalousuudistuksen kansallisen täytäntöönpanon lisäksi, joka huolestuttaa useita parlamentin jäseniä, uudistus jätti avoimeksi useita kysymyksiä. Sokeri-, hedelmä- ja vihannesmarkkinat ovat kypsiä uudistukselle samoin kuin viiniala. Meidän olisi odotettava, minkälaisia käytännön ehdotuksia uusi komissio esittää näillä aloilla. Emme saavuta mitään haparoimalla pimeässä. Komission jäsen Fischer Boel on epäilemättä erinomaisesti perillä parlamenttia askarruttavista näkökohdista, ja jää nähtäväksi, missä määrin hänen ehdotuksissaan otetaan huomioon huolenaiheemme.

Arvoisa komission puheenjohtaja, pyydän teitä pohtimaan uusiutuvia energialähteitä, sillä uskon, että ne ovat hyvä vaihtoehto maanviljelijöidemme tulonlähteeksi, jos tuemme heitä asianmukaisesti.

(Suosiosoituksia)

Pack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, olen itse asiassa hyvin iloinen saatuani kuulla komission puheenjohtajan Barroson puhuvan tänään, mutten valitettavasti kokenut sitä samaa hyvänolon tunnetta kuin hänen puhuessaan Berliinissä. Tänään ette antanut paljoakaan todisteita halusta ”antaa Euroopalle sielu”. Selventäessänne työohjelmaanne ”kulttuurin, ”koulutuksen” ja ”kasvatuksen” kaltaiset sanat toistuvat harvemmin kuin yksikään meistä kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan jäsenistä olisi toivonut etenkin, koska kaikki tiedämme hyvin, että näillä aloilla on hyvin suurin merkitys yhdentymiskehityksessä ja Lissabonin prosessissa.

Mielestäni on todellakin aika tukea kaikkia näitä puheita ja keskusteluja toimilla, jotka kansalaisetkin huomaavat; toimilla, joihin he suhtautuvat myönteisesti niiden tuottaman eurooppalaisen lisäarvon takia. Totesitte tosin aiemmin, että koulutukseen investoiminen on tärkeää, sillä koulutuksella edistetään kasvua ja työllisyyttä, mutta teidän sanojenne on luonnollisestikin ilmennyttävä myös teoissanne. Tähän liittyen korostan vielä, miten välttämätöntä on, että komissio luo lisää kannustimia kielten oppimiselle, sillä kielten oppiminen on tärkeää. Naapureidemme kielen oppiminen on järkevää, sillä näin rakennetaan uusi silta välillemme, ja nuorten ihmisten liikkuvuus sisämarkkinoilla on siitä riippuvainen.

Arvoisa komission puheenjohtaja, olisi todella hienoa, jos ottaisitte tehtäväksenne edistää uutta elinikäisen oppimisen ohjelmaa ja jos saisimme käyttöön sen toteuttamiseksi kollegojeni puolesta vaatimani varat. Se olisi sopusoinnussa myös Lissabonin strategian tavoitteidenne kanssa. Uuden perustuslakisopimuksen johdanto-osassa puhutaan tarpeesta lujittaa ”moninaisuudessaan yhtenäistä” Eurooppaa, mutta se edellyttää, että jäsenvaltiot hyväksyvät lopultakin Euroopan kulttuurialueen olemassaolon ja haluavat nauttivat sen tuomista eduista. Kulttuuriteollisuudessa syntyy valtava määrä uusia työpaikkoja. Koulutuksen ja kasvatuksen tavoin myös se on sopusoinnussa Lissabonin strategian kanssa. On yksinkertaisesti naurettavaa ja häpeällistä, että vain 0,03 prosenttia kokonaisbudjetista osoitetaan kulttuurille.

Arvoisa komission puheenjohtaja, siksi pyydän teitä ja komission kollegojanne investoimaan koulutukseen ja kulttuuriin, sillä näin autatte tosissanne Eurooppaa saamaan sielun.

(Suosiosoituksia)

Lehne (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, haluaisin sanoa muutaman sanan Euroopan kansanpuolueen ryhmän (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän oikeuspolitiikan asiantuntijoiden puolesta. Haluan tiivistää sanottavani neljään pääkohtaan.

Olen iloinen nähdessäni, että ohjelmaanne sisältyy parempi sääntely ja vaikutusten arviointi, jolla tarkoitetaan säännösten noudattamisesta yrityksille aiheutuvien kustannusten selvittämistä. Haluaisin tehdä täysin selväksi, että valiokuntamme mielestä on erityisen tärkeää, että sopimuksen tekstiin suhtaudutaan vakavasti ja että teette muutakin kuin pelkästään allekirjoitate edeltäjänne joulukuussa 2003 allekirjoittaman julistuksen kaltaisia julistuksia. Tämä tarkoittaa sitä, että on järjestettävä asianmukaisia kuulemismenettelyjä, ja – mikä

on ehdottoman tärkeää – menettelyjen on oltava riittävän avoimia, ja toisin kuin valitettavasti yleensä komission ehdotuksissa on ollut tapana, on toteutettava todellinen vaikutusten arviointi sellaisen arvioinnin asemasta, jossa pelkästään etsitään perusteita ehdotuksen toteuttamiseksi. Meillä on omat odotuksemme tältä osin ja kohdistamme ne uuteen komissioon.

Vaikka olenkin iloinen, että olette tarkastelleet useita edellisen komission jo vireille saattaman yhtiöoikeutta koskevan toimintasuunnitelman näkökohtia, haluan kiinnittää huomionne kahteen mielestämme tärkeään näkökohtaan. Ensimmäinen näkökohta liittyy tarpeeseen tehdä ehdotus oikeudesta valita yksitasoisen ja kaksitasoisen yhtiöoikeusjärjestelmän välillä ja toinen siihen, että meidän on hyväksyttävä ”yksi osake, yksi ääni” -periaate, josta käytiin hyvin syvällisiä keskusteluja edellisellä lainsäädäntökaudella.

Teollis- ja tekijänoikeuksista totean, että suhtaudumme myönteisesti komission aikomukseen esittää ehdotus tekijänoikeuksien valvontajärjestöjen sääntelemiseksi. Samalla pyydämme sitä kuitenkin tarkastelemaan, onko sen eurooppalaista patenttia koskeva nykyinen strategia oikea, sen selvittämiseksi, onko neuvostossa käytävien keskustelujen nykytila huomioon ottaen vaarana, että lopputuloksena on luonnon ratkaisu, johon pienillä ja keskisuurilla yrityksillä ei ole varaa. Ehkä meidän pitäisi odottaa perustuslakisopimusta ja laatia sen jälkeen uusi ehdotus uudeksi oikeusperustaksi ja uusista määränemmistöistä, josta voidaan kehittää jotain järkevää.

Viimeisenä muttei suinkaan vähäisimpänä asiana pyydän, että pidätte mielessänne yhden asian. Mielestäni tärkein ehdotus pehmeiden oikeussäntöjen antamiseksi nykyisen parlamentin toimikaudella liittyy yksityisoikeuden yhdenmukaistamiseen. Tätä koskevaa viitekehystä, jonka rajoissa Euroopan yksityisoikeutta muokataan tulevan vuosisadan ajan, tarkastellaan parhaillaan professoritason työryhmissä. Arvoisa komission puheenjohtaja, pyydän teitä pitämään mielessä myös tämän näkökohdan.

Klamt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, jos jäsenvaltioidemme kansalaisilta kysytään, mikä heistä on tärkeää jokapäiväisessä elämässä, heidän listallaan on ensimmäisenä turvallisuus. Kansalaiset arvioivat komissiota ja parlamenttia sen mukaan, onnistuvatko ne takaamaan heidän turvallisuutensa heidän omassa maassaan, omissa kodeissaan ja Euroopassa. Euroopan kansanpuolueen ryhmän puolesta ilmoitan olevani erittäin tyytyväinen ehdotettuihin strategisiin suuntaviivoihin ja peruseriaatteisiin sekä vahvistettuihin ensisijaisiin tavoitteisiin.

Haluaisin kuitenkin käyttää hyväkseni tätä mahdollisuutta korostaakseni sitä, että poliittinen tahto ja käytännön toimeenpano ovat harvoin sama asia. Laajentuneen Euroopan unionin ulkorajojen tehostettu seuranta ja valvonta kuuluvat komission hahmottelemaan tehtäväkenttään, ja sillä on tässä asiassa täysi tukemme, mutta tämän onnistumisen kannalta ratkaisevaa on, pystyykö neuvosto ratkaisemaan lopullisesti rajavalvontavirastoa koskevan kysymyksen ja mahdollistamaan siten sen toiminnan käynnistymisen.

Tehokkaan valvonnan hyvänä lähtökohtana on sellaisten eurooppalaisten passien ja oleskelulupien käyttöönotto, joita ei voida väärentää, sekä biometristen tietojen sisällyttäminen näihin asiakirjoihin. Lisäksi meidän on edistettävä poliisiviranomaisten toiminnallista yhteistyötä Euroopassa, jossa on avoimet kansainväliset rajat.

Tarvitsemme eurooppalaista koneistoa kansallisten toimenpiteiden asemasta. Parlamentti on tältä osin samaa mieltä komission kanssa, mutta neuvosto on ollut jo toista vuotta kykenemätön tekemään päätöstä Europolin uudesta johtajasta. Vakuutamme komissiolle ja sen puheenjohtajalle, että olemme heidän puolellaan tässä kysymyksessä mutta vetoan samalla neuvostoon, jotta se kiinnittäisi huomiota mainitsemini kohtiin.

Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). – (EL) Arvoisa komission puheenjohtaja, seurasin ohjelmanne esittelyä ja olen täysin samaa mieltä Eurooppaa ja sen kansalaisia koskevasta visiostanne ja samalla Euroopasta, joka toimii vastuullisesti ja tehokkaasti kansainvälisissä kysymyksissä. Olen samaa mieltä myös strategisista valinnoistanne tämän vision toteuttamiseksi. Lisäksi meillä on oltava mahdollisuus keskustella yksittäisistä politiikoista sekä poliittisissa ryhmissämme että parlamentin valiokunnissa ja muita mahdollisuuksia keskustella ja tehdä yhteistyötä kanssanne. Olemme vaihtaneet ajatuksia ja keskustelleet tiiviisti päivän aikana, ja sen päätteeksi haluaisin korostaa, että meidän on toteutettava monia erilaisia, vuorovaikutteisia ja toisistaan riippuvaisia toimia. Ne liittyvät taloutemme ja yhteiskuntamme kaikkiin näkökohtiin. Kukaan ei voi sanoa, että talous olisi sosiaalista koheesiota tärkeämpi taikka että liikenne olisi naisten ja miesten yhdenvertaisia mahdollisuuksia tärkeämpi.

Viime vuosien politiikkamme ei ole kantanut sellaista hedelmää kuin odotimme sen enempää kasvun kuin sosiaalisen koheesionkaan alalla. Meillä ei ole varaa pysähtyneisyyteen ja viivästyksiin. Sosiaalisen mallimme säilyminen, Euroopan unionin uskottavuus, kansalaisten usko tähän visioon ovat vaakalaudalla. Saimme

tuntea tämän kipeästi viime parlamenttivaaleissa ja lupasimme kansalaisille, että muuttaisimme kaiken. Siksi meidän on aika panna täytäntöön nämä muutokset. Kohtaamamme todellisuus ja haasteet vaativat rohkeutta, muutoksia ja innovaatioita. Olemme kuluttaneet riittävästi vuosia puhumalla uudistuksista, jotka eivät ole koskaan toteutuneet tai jotka eivät ole toteutuneet riittävän hyvin. Kuten tiedätte, uudistukset, joista ilmoitetaan ja keskustellaan mutta jotka eivät toteudu, ovat vahingollisia. Ne aiheuttavat sekaannusta, epäturvattomuutta ja pessimismää riippumatta siitä, liittyvätkö ne virkakoneistoon, vakuutusjärjestelmään vai eläkejärjestelmään. Niillä rajoitetaan kulutusta, niillä rajoitetaan yrittäjyyttä ja ne sitovat Euroopan nykypäivän alhaisiin kasvuasteisiin. Arvoisa komission puheenjohtaja, olkaa rohkea. Poliittinen ryhmäni on teidän tukenanne. Tasoittakaa tietä uudelle Euroopalle, jolle on ominaista dynamismi ja toivo.

Sartori (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kiitän komission puheenjohtajaa hänen parlamentille antamastaan selvityksestä, joka ennustaa hyvää tuleville kuukausille ja vuosille. Olen poiminut hänen puheestaan – joka oli selvästikin luonteeltaan hyvin yleinen – muutamia keskeisiä kohtia, joihin meidän olisi mielestäni keskitettävä huomiomme ja energiamme.

Ensinnäkin mielestäni jokaiselle on selvää, että Euroopan unionin määrittämät haasteet – jotka olemme ottaneet vastaan ja jotka otamme tulevaisuudessakin vastaan – sisältyvät laajasti, joskaan eivät tyhjentävästi, Lissabonin strategiaan. Olemme tästä huolimatta tietoisia siitä, että käsittelemme tällä viikolla ja tulevina kuukausina kysymystä – vuosien 2007–2013 rahoitusnäkyviä – jonka perusteella kaikki muu määräytyy.

Olen kanssanne samaa mieltä siitä, ettemme voi laajentaa Euroopan unionia lisäämättä määrärahoja. Haluaisin myös lisätä, ettemme voi toteuttaa Lissabonin strategiaa ilman varoja emmekä voi kehittää kaikkien maiden vaatimaa koheesiopolitiikkaa ilman, että meillä on käytettävissämme välttämättömät varat. Uskon, että koheesio on meille ensisijaisen tärkeä, ja haluaisin myös tuoda tässä yhteydessä esille naisia koskevan kysymyksen, ja pyydän teitä pitämään tämän aiheen aina mielessänne, sillä se on eräs kasvun ja innovaation osatekijä, jonka edistäminen voi osoittautua hyödylliseksi.

Olen samaa mieltä myös siitä, ettei rahoitusnäkyviä koskevaa sopimusta saa tehdä hintaan mihin hyvänsä. Tarvitsemme todennäköisesti myös rohkeita valintoja tavoitteidemme saavuttamiseksi, ja pyydän teitä ryhtymään toimiin tältä osin. Siksi ehdotan että käynnistämme uudelleen keskustelut maataloudelle annettavasta rahoituksesta, tarpeesta edetä palveluja koskevassa politiikassamme ja REACH-ohjelmassa, johon kaikki jäsenvaltiot suhtautuvat varauksellisesti ja jota olisi siten tarkasteltava uudelleen.

Grossetête (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin esittää komission puheenjohtajalle Barrosolle erään pyynnön. Olemme keskustelleet tänään iltapäivällä strategisista suuntaviivoista. Arvoisa komission puheenjohtaja, uskon, että voisimme suostua esittämääne ehdotukseen, mutta meillä on eräs ongelma. Emme ole itse asiassa pystyneet keskustelemaan vuoden 2005 lainsäädäntöohjelmasta, koska parlamentti ei vielä tunne koko ohjelmaa. Joidenkin parlamentin kollegoideni tavoin sain käsiini kyseisen tekstin alkuiltapäivästä, mutta monet muut jäivät ilman sitä. On ehdottoman tärkeää, että parlamentin jäsenet pystyvät työskentelemään jokaisessa parlamentin valiokunnassa ehdotuksenne puitteissa ja että voimme järjestää toisen keskustelun vuoden 2005 lainsäädäntöohjelmasta seuraavalla istuntojaksolla.

Halusin esittää tämän pyynnön Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän puolesta, ja se on tärkeä pyyntö. Haluaisin muistuttaa teitä siitä, että edellisen komission ja parlamentin välillä oli sopimus, jonka mukaan lainsäädäntöohjelma on toimitettava parlamentin jäsenille vähintään kymmenen päivää ennen täysistunnossa järjestettävää keskustelua, jotta he voivat tutustua tekstiin. Tästä säädetään parlamentin työjärjestyksen liitteessä 14. Arvoisa puhemies, olette varmasti samaa mieltä siitä, että meidän olisi järjestettävä uusi keskustelu vuoden 2005 lainsäädäntöohjelmasta.

Barroso, komission puheenjohtaja. (PT) Selvennän ensimmäiseksi jäsen Grossetêten esiin tuomaa asiaa. Olemme sopineet sellaisesta järjestelystä, että parlamentille ilmoitetaan ensimmäisenä komission tekemistä suurista päätöksistä. Hyväksyimme viisivuotisen strategiaohjelman ja vuoden 2005 työohjelman itse asiassa tänä aamuna, ja siksi saitte sen vasta tänään – hyväksyimme sen vasta tänään. Parlamentti sai siten vuoden 2005 ohjelman välittömästi.

Tämänpäiväisellä keskustelulla ei varmasti ole korvattu vuoden 2005 työohjelmasta mahdollisesti käytävää toista keskustelua, vaan on selvää, että tällainen järjestetään vielä. Uskon, että parlamentti haluaa komissio tulevan paikalle heti, kun se on hyväksynyt työohjelmansa, ja siksi olemme täällä tänään: hyväksyimme tänä aamuna sekä strategiaohjelman että vuoden 2005 työohjelman.

Osallistumme mieluusti vuoden 2005 työohjelmasta järjestettävään toiseen keskusteluun. Tulimme tänne ensisijaisesti siitä syystä, että halusimme esitellä strategiset suuntaviivat viideksi seuraavaksi vuodeksi. Kuten

muutamat parlamentin jäsenet ovat todenneet, tällä kertaa asiat on tehty toisin: komissio on päättänyt olla antamatta teille satojen sivujen mittaista byrokraattista tai teknokraattista ohjelmaa. Sen asemesta se on päättänyt tehdä valintoja ja esitellä teillä tärkeimmät strategiset suuntaviivat ja toimittaa teille siten selkeän asiakirjan.

Olemme ehdottaneet teille kumppanuutta, ja parlamentti on vastannut myöntävästi tähän kumppanuuteen. Olemme ehdottaneet teille ensisijaisia tavoitteita, ja on käynyt selvästi ilmi, että komissiota huolestuttavat täsmälleen samat kysymykset kuin parlamenttia. Siksi meillä samoin kuin neuvostolla on nyt tarvittavat edellytykset sille, että voimme esittää kansalaisille työohjelman ja strategiset näkymät viideksi seuraavaksi vuodeksi.

Tässä yhteydessä haluan tuoda julki tyytyväisyyteni siihen, että neuvoston puheenjohtaja pääministeri Juncker on ollut läsnä keskustelussa valtaosan ajasta. Kuten hän totesi rohkaisevasti, olemme päässeet laajaan yhteisymmärrykseen siitä, miten edetä. Komissio, neuvosto ja tietenkin parlamentti auttavat ja tukevat puheenjohtajavaltio Luxemburgia, joka pyrkii sovittamaan yhteen toimielinten välisiä toimia seuraavien viikkojen aikana, jotta ne voisivat antaa yhteisen lausuman strategisista tavoitteista.

Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tämä tarkoittaa sitä, että voitte luottaa komissioon ja että päättäväsillä ja vastuuntuntoisilla toimilla voimme toteuttaa yhteisen hankkeemme ja luoda vakaan kumppanuuden uudistuneessa Euroopassa. Toimimalla näin noudatamme perustuslakisopimuksen henkeä ja osoitamme, että kaikki kolme toimielintämme – parlamentti, neuvosto ja komissio – pystyvät määrittämään selkeät tulevaisuudennäkymät. Siksi haluan kiittää teitä vilpittömästi tuestanne ja tarkkaavaisuudestanne.

Nyt on kuitenkin selvästikin aika muuntaa strategiaohjelmamme käytännön toimiksi. Parlamentin jäsenet ovat painottaneet erästä näkökohtaa, jota pohdittiin myös komission tämänpäiväisessä kokouksessa, nimittäin täytäntöönpanoa. Haluamme keskittyä täytäntöönpanoon, tehokkaaseen täytäntöönpanoon, jotta suunnitelmat eivät jää asiakirjojen ja paperien asteelle ja jotta kansalaiset näkevät, että jotakin on tapahtumassa ja että olemme todellakin muuntamassa nämä suunnitelmat toimiksi.

Ensimmäinen askel tällaisessa täytäntöönpanossa, ensimmäinen askel tällaisen strategiaohjelman muuntamisessa toimiksi – minkä huomaa saaneen tänään ylivoimaista kannatusta – on Lissabonin strategian uudelleentarkastelu. Olemme läsnä parlamentissa ensi viikolla esitelläksemme niin kutsutun Lissabonin strategian väliarvioinnin, sillä tavoitteena on muuntaa ensisijaiset tavoitteemme toimiksi, etenkin hyvinvointia koskeva tavoite, jolla tarkoitetaan käytännössä kasvua ja uusia työpaikkoja. Kasvu ja työpaikat ovat prioriteetteja. Olemme kuitenkin aina sanoneet, että Lissabonin strategiassa on monia osatekijöitä, joilla kilpaillaan tämän tavoitteen saavuttamisesta, ja muutamat parlamentin jäsenet ovat panneet merkille, että tiettyjen lainsäädäntöaloitteiden yhteydessä voi ilmetä ongelmia. Haluaisin sanoa teille, että otamme nämä kysymykset huomioon Lissabonin strategian uudelleentarkastelussa.

Tulette siten näkemään, että komissio tekee sen, mitä on sanonut tekevänsä ja että sillä on rohkeutta esittää ehdotuksia ja kunnianhimoa muuntaa nämä ehdotukset toimiksi. Haluaisin myös sanoa tässä vaiheessa, että luotan teidän tukeenne.

Vastaan seuraavaksi joihinkin keskustelussa esitettyihin yleisiin kysymyksiin. Ensinnäkin tarkastelen koheesiota. Sanon rehellisesti, että koheesio on eräs ala, josta teidän ei tarvitse kiistellä kanssamme. Nykyistä komissiota ei tarvitse vakuutella tässä kysymyksessä, sillä ymmärrämme, että koheesio on olennainen osa eurooppalaista mallia. Tarvitsemme nyt teidän tukeanne, jotta saamme käytännön tukea uusien rahoitusnäkymien toteuttamiseksi mahdollisuuksien mukaan Luxemburgin puheenjohtajakaudella. Olemme todellakin hahmotelleet tänään useita prioriteetteja, joita on tarkasteltu myös aiemmissa keskusteluissa ja jotka voidaan panna täytäntöön vain, jos EU:lla on resursseja, jotka vastaavat sen kunnianhimoisia tavoitteita. Olemme puhuneet parlamentissa eurooppalaisista liikenneverkoista, koulutuksesta ja kulttuurista, joita pohdimme yksityiskohtaisemmin, kun esittelemme Lissabonin strategian, sillä katsomme, että ilmaisu "tietopohjainen kasvu" ja "tietopohjainen kehitys" on olennainen osa tätä tarkistettua strategiaa.

Muutamat teistä ovat puhuneet tänään myös koheesiosta heikoimpien alueiden tai kehityksestä jälkeensä jääneiden alueiden näkökulmasta. Tällaisia alueita voi olla niin uusissa kuin vanhoissakin jäsenvaltioissa, niin rikkaissa kuin vähemmän kehittyneissäkin maissa. Totuus on, että meidän on pyrittävä koheesioon, sillä ilman koheesiota ei ole solidaarisuutta, ja ilman solidaarisuutta unionin perusajatus sammuu. Pyydän siten parlamentin jäseniä, että teemme tämän yhdessä hallitustemme kanssa – eri jäsenvaltioiden hallitusten kanssa – saadaksemme tukea solidaarisuuden käsitteelle, aidon koheesio käsitteelle heikoimmassa asemassa olevien yhteiskuntaryhmien ja kehityksestä jälkeen jääneiden unionin alueiden auttamiseksi.

Mallimme on eurooppalainen malli. Luotan siihen, että tästä ei ole epäselvyyttä. Eurooppalainen malli on meidän mallimme. Elämme kuitenkin maailmassa, joka globalisoituu ja jossa kilpailu kasvaa, ja meillä on edessämme useita haasteita. Siksi meidän on opittava siitä, mitä muut tekevät muuttamatta malliamme.

Olemme jääneet jälkeen muutamista kumppaneistamme esimerkiksi uusien teknologioiden tutkimuksessa. En ehdota, että korvaisimme mallimme heidän mallillaan. Ehdotan, että Euroopan olisi lisättävä toimiaan uusien teknologioiden tutkimuksen tukemiseksi siten, että samalla säilytetään ja lujitetaan eurooppalaisen mallin osatekijöitä.

Arvoisa puhemies, siksi olen hyvin tyytyväinen siihen, ettei parlamentissa ole tänään itse asiassa käyty teologista keskustelua – sanan kielteisessä merkityksessä – ensisijaisista tavoitteistamme ja että tässä keskustelussa meidän on ollut mahdollista päästä lähemmäs laajaa yhteisymmärrystä ja osoittaa, etteivät taloudellinen dynamismi ja vapautetut ja dynaamiset sisämarkkinat ole ristiriidassa oikeuden ja sosiaalisen koheesion kanssa. Meidän on tehtävä työtä samanaikaisesti molemmilla aloilla edistääksemme sekä markkinoiden vapauttamista että sosiaalista koheesiota.

On totta, että jos pääsemme parlamentissa tänään hahmoteltuun yhteisymmärrykseen, se on todisteena siitä, että pystymme muuttamaan monimuotoisuutemme – ja parlamentin ja yhteiskunnan mielipiteiden monimuotoisuuden – lujuudeksi eikä heikkoudeksi. Olen erityisen tyytyväinen nähdessäni, että tästä muutokseen tähtäävästä ohjelmasta ja uudistuksiin tähtäävästä kumppanuudesta voidaan saavuttaa laaja yhteisymmärrys.

Hyvät parlamentin jäsenet, parlamentin ensivierailullani lupasin teille, että tekisin parlamentin kanssa yhteistyötä. Arvoisa puhemies, sanoin tämän teille ja sanoin tämän kaikille poliittisille toimijoille. Komissio osoittaa, että se lunastaa lupauksensa. Olemme kuunnelleet keskustelujen aikana esiin tuomianne huolenaiheita ja olemme valmiita työskentelemään parlamentin kanssa tällaisen myönteisen kumppanuuden rajoissa. Siksi haluan onnitella parlamenttia. Haluaisin myös sanoa, että haluan ja koko komissio haluaa tehdä kansanne yhteistyötä, ja pyydän teidän tukeanne – ja, kun mielestänne komission arvostelemiseen on jokin hyvä syy, myös kritiikkiänne – sillä teidän tuellanne voimme olla varmoja siitä, että viemme eteenpäin uudistuneen Euroopan kumppanuuttamme viiden seuraavan vuoden aikana.

Puhemies. – Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan seuraavan istuntojakson aikana helmikuussa.

KIRJALLINEN LAUSUMA (työjärjestyksen 142 artikla)

Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Komission puheenjohtaja Barroso toi julki komission aikomuksen edistää suurempaa taloudellista kasvua ja koheesiota kaikkialla EU:ssa. Tämä strateginen julkilausuma annettiin samaan aikaan, kun Eurostat julkaisi uusimmat hyvinvointia koskevat lukunsa. Luvuista käy hyvin ilmi Skotlannin alhainen suoritustaso verrattuna vastaavankokoisiin Euroopan maihin. Henkeä kohden laskettua bruttokansantuotetta koskevat luvut osoittavat, että Skotlanti on jäänyt jälkeen Irlannin, Tanskan ja Suomen kaltaisista pienistä maista.

Nämä uudet EU-luvut ovat viimeisin todiste siitä, että Skotlannin talous on jäänyt pahasti muista jälkeen. Pienet maat, kuten Irlanti, Tanska ja Suomi, ohittavat jälleen Skotlannin hyvinvoinnissa.

Etenkin pohjoista koskevat luvut ovat musertavia hallituksen kannalta. EU:n laajentumisen jälkeen Skotlannin ylämaa ja saaret ovat jopa köyhempiä kuin muutamat Tšekin tasavallan, Slovakian ja Unkarin alueet. Itä-Eurooppa kilpailee nyt suoraan Skotlannin kanssa työpaikoista ja hyvinvoinnista.

Skotlannin ei pitäisi olla niin köyhä. Irlantilaisilla ei ole öljyä eikä suomalaisilla ensiluokkaista viskitekiteollisuutta. Niillä on kuitenkin valta huolehtia omasta hyvinvoinnistaan. Olennainen tekijä, joka puuttuu Skotlannin taloudesta, on valta tehdä todellisia päätöksiä – riippumattomuus on puuttuva osatekijä.

Puhetta ryhtyi johtamaan
puhemies **BORRELL FONTELLES**

7. Lähi-idän tilanne

Puhemies. Esityslistalla on seuraavana YUTP:n korkean edustajan Javier Solanan julkilausuma Lähi-idän tilanteesta. Toivotamme korkean edustajan tervetulleeksi täysistuntoon.

Solana, korkea edustaja. (ES) Arvoisa puhemies, tiedän tämän päivän istunnon olleen pitkä ja vaikea ja pyrin puhumaan lyhyesti. Nyt käsiteltävä aihe on kuitenkin kiistatta hyvin merkittävä Euroopan unionille, joten vaikka puhunkin lyhyesti, pyrin olemaan mahdollisimman tarkka, jotta saatte käsityksen viime aikojen tapahtumista alueella, joka on lähellä sydäntämme, sekä siitä, kuinka voimme yhdessä edetä juuri avautuneen mahdollisuuden mukaan.

Olisi virhe uskoa, ettei Euroopan unionilla ole hyvin merkittävää asemaa alueella. Tästä on selviä esimerkkejä. Joukossanne on jäsen Rocard, joka johti koko tarkkailutehtävää ja jota haluan onnitella omasta puolestani ja uskoakseni kaikkien parlamentin jäsenten puolesta. Epäilemättä häntä voi onnitella myös palestiinalaisten ja israelilaisten puolesta siitä erinomaisesta työstä, jota hän ja hänen työtoverinsa ovat tehneet Palestiinan hyvin monimutkaisen vaalijanjakson aikana. Esitän näin ollen suuret kiitokset ystävällemme Michel Rocardille ja toivon hänelle menestystä vielä meneillään olevassa työssä.

Lisäksi voin kertoa teille, että minulla oli Euroopan unionin edustajana ilo ja kunnia keskustella ensimmäisenä presidentiksi valitun Abu Mazenin sekä pääministeri Abu Alan kanssa. Minusta nämä kaksi tapaamista olivat merkittäviä pyrittäessä hahmottamaan Palestiinan tulevaisuutta ja etsimään parasta mahdollista tapaa, jolla me eurooppalaiset voimme osallistua niiden historiallisten ongelmien ratkaisemiseen, jotka epäilemättä nyt ovat lähempänä ratkaisua.

Alueella viettämäni viikon aikana, jota haluaisin kuvata arvoisille parlamentin jäsenille, minulle tarjoutui myös mahdollisuus tavata hänen majesteettinsa Jordanian kuningas ja hänen hallituksensa sekä presidentti Mubarak ja niitä egyptiläisiä, jotka huolehtivat palestiinalaisten ja israelilaisten välisestä yhteistyöstä niin määrätietoisesti.

Arvoisat parlamentin jäsenet, puhuakseni lyhyesti jaan puheenvuoroni kolmeen osaan: ensin käsittelemä sitä, minkälaisena näen Palestiinan tilanteen, toiseksi sitä, miltä tilanne mielestäni näyttää Israelin kannalta, ja kolmanneksi sitä, kuinka meidän olisi mielestäni edettävä eurooppalaisesta näkökulmasta tarkasteltuna tukeaksemme rauhanprosessia, joka mielestäni tarvitsee lisää vauhtia ja määrätietoisuutta.

Arvoisat parlamentin jäsenet, Palestiinan kannalta haluan kuvailla ja kertoa teille, millainen mieliala Palestiinan kansalla oli äänestyspäivänä ja sitä seuranneina päivinä. Jos sallitte, esitän noina päivinä Palestiinassa, niin Ramallahissa kuin Gazassakin, vallalla olleet tunteet lyhyesti kahdella sanalla. Ensimmäinen sana on ylpeys: ylpeys siitä, että hyvin vaikea kriisi on kyetty ratkaisemaan hyvin, kriisi, jonka loppua ei voitu ennakoita sen alkaessa presidentti Arafatin saapuessa Pariisiin. Palestiinalaiset ovat toimineet poikkeuksellisen hienosti ja kypsällä tavalla, ja minusta kansainvälisen yhteisön ja meidän eurooppalaisten on pantava merkille yhteisön valmiudet ja taidot toimia ylpeästi ja hyvin. Ylpeyden tunteen lisäksi on vallalla yleinen toivon tunne, toivon, joka meidän on kyettävä täyttämään ja jonka emme saa antaa sammua poliittisten toimien puutteen vuoksi, olipa kyse Israelin tai kansainvälisen yhteisön toimista.

Arvoisat parlamentin jäsenet, vaikeimmat ajat ovat edessämme epäilemättä heinäkuuhun, elokuuhun tai kenties syyskuuhun mennessä. Tämän ajanjakson aikana on tiettyjä hyvin merkittäviä tapahtumia. Palestiinalaisten kannalta merkittävimmät ovat kenties parlamenttivaalit. Presidentinvaali on toisinaan kenties helpompi tilanne, mutta parlamenttivaaleista tulee monimutkaisemmat. Ne edellyttävät meiltä yksityiskohtaisempia valmisteluja, ja – kuten tiedätte – vaalit toteutetaan sellaisen vaalilain mukaan, jossa on sekä enemmistöön liittyvä osatekijä että suhteellinen osatekijä. Näin ollen kaikilla Palestiinan poliittisen elämän poliittisilla ryhmittymillä on mahdollisuus osallistua. Kaikkien kannalta, ennen kaikkea meidän ja Palestiinan kansan kannalta, olisi hyvin merkittävää, jos enemmistönä olisivat rauhanprosessin kannattajat, ne jotka haluavat edetä siihen suuntaan, jonka presidentti Abu Mazen teki hyvin selväksi vaalikampanjan aikana.

Vaalikampanjan aikana presidentti Abu Mazen sanoi joitain hyvin rohkaisevia asioita, joita olemme kuunnelleet ja kannattaneet: asiat koskivat väkivaltaista kansannousua, rauhanprosessia ja vuoropuheluhalukkuutta. Meidän on todellakin annettava tunnustusta toimille, joita presidentti Abu Mazen toteutti niin vaalikampanjan aikana kuin virkakautensa alkaessa, sillä ne ovat erinomaisia. Hänellä oli rohkeutta sanoa sanottavansa ja hän valitsi sanansa hienosti. Hän ei myöskään tyytynyt puheeseen vaan on myös toteuttanut sanansa käytännössä; hän on alkanut toteuttaa toimenpiteitä, joita hän vaalikampanjan aikana lupasi toteuttaa.

Arvoisat parlamentin jäsenet, tämän vuoksi on hyvin tärkeää, että kansainvälinen yhteisö ja Euroopan unioni tukevat tätä prosessia. Sallinette minun korostaa, että tämä tunne, jota haluan kuvailla teille, ei ole pelkästään johtotasolla ilmenevä tunne, presidentin ja palestiinalaishallinnon nykyjohtoon tunne. Kansalaisyhteiskunta jakaa tämän tunteen. Tapasin Ramallahissa kansalaisyhteiskunnan johtajia ja näin heidän kokevan ja jakavan

samat tunteet, toivon ja ylpeyden tunteet, jotka jakavat liikemiehet ja opettajat, lääkärit ja hallintovirkailijat. Meidän on siis tehtävä kaikki voitavamme näiden ylpeyden ja toivon tunteiden ylläpitämiseksi.

Arvoisat parlamentin jäsenet, antaakseni teille käsityksen alueen tilanteesta ja niistä tehtävistä, jotka on toteutettava, sallinette minun esittää pienen anekdootin tapaamisestani Ramallahissa tai Gazassa laillisesti toimivien liikemiesten kanssa, jotka pyrkivät edesauttamaan talouden kehittymistä hyvin vaikeissa oloissa. Eräs heistä sanoi minulle: ”Jos minun on vietävä esimerkiksi kontillinen tomaatteja Ramallahista Gazaan, se maksaa kaksi kertaa niin paljon kuin saman kontin tuominen Saksan Hampurista Gazaan ja vie paljon kauemmin: kontin vieminen Ramallahista Gazaan vie kaksi ja puoli viikkoa, ja Hampurista Gazaan tuonti vie käytännössä päivän tai puolitoista.” Tässä taloudellisessa tilanteessa elävät myös ne ihmiset, jotka haluavat auttaa valtion talouden vahvistumista uudelleen. Tehtävää on siis paljon kaikilla aloilla, niin poliittisella kuin taloudellisellakin alalla. Toivon tämän esimerkin kuvaavan alueen nykytilannetta niille parlamentin jäsenille, jotka eivät ole käyneet paikan päällä.

Arvoisat parlamentin jäsenet, Gazassa tilanne on paljon vakavampi. Hyvin harvat ovat viime aikoina käyneet Gazassa. Vietin siellä kokonaisen päivän ja tapasin poliittisen tahon sekä kansalaisyhteiskunnan edustajia, ja puhuessamme Gazasta vetäytymisestä meidän on muistettava, että Gaza on alue, joka lähes tuhoutuneena on todellakin muuttunut dramaattisesti siitä, minkälainen se oli vieraillessani siellä viimeksi kuusi kuukautta sitten. Alueella vallitsee äärimmäinen köyhyys ja todellinen tuho, käytiinpä sitten Israelin rajalla sijaitsevassa pohjoisosassa, eteläisellä ”Philadelphian käytävällä” tai itse pääkaupungissa, Gazan historiallisessa kaupungissa.

Tämä on siis nykyinen tilanne. Sain kuitenkin, että ajanjakso tästä hetkestä kesään on hyvin merkittävä. Miksikö? Kuten aiemmin totesin, parlamenttivaalien vuoksi, mutta myös siksi, että palestiinalaiset ovat itse päättäneet järjestää vaalit keskeisessä järjestössään, Palestiinan vapautusjärjestön ydinjärjestössä Fatahissa. Fatahissa järjestetään kesällä vaalit, jotka varmasti merkitsevät muutosta palestiinalaisten edustusrakenteissa ja epäilemättä myös sukupolvenvaihdosta palestiinalaishallinnossa.

Arvoisat parlamentin jäsenet, toivon näiden lyhyiden huomioiden antavan käsityksen tilanteesta palestiinalaisten kannalta. Jos toivoisin teidän painavan mieleenne yhden asian, se olisi aiemmin mainitsemani ylpeys siitä, mitä on saatu aikaan, ja toivo siitä, mitä vielä on tehtävä.

Arvoisat parlamentin jäsenet, seuraavaksi haluan lyhyesti kommentoida sitä, mitä sain selville Israelissa keskusteltua kaikkien poliittisten johtajien kanssa alkaen pääministeri Sharonista, ulkoasiainministeriltä, puolustusministeriltä, puolustushallinnosta ja yhteiskunnalta. Kuten tiedätte, Palestiinan vaalien aikaan Israelissa vaihtui hallitus. Kuten tiedätte, hallitus vaihtui täpärästi, sillä pääministeri Sharonin hallitus voitti vain kahdella äänellä. Vaikka Palestiinan ja Israelin yhteiskunnissa rauhaa kannattavien enemmistö kasvaa asteittain, *Knesset*, parlamentti, on edelleen niin eripurainen, ettei pääministeri Sharon onnistunut saamaan enemmistöpuolueen, oman Likud-puolueensa, neljäntoista jäsenen ääntä, ja uusi hallitus oli valittava erillisen vähemmistöpuolueen, Yosi Beilinin puolueen, äänillä kahden arabipuolueen jäsenen äänestäessä tyhjää auttaakseen hallitusta voittamaan.

Tällainen on mahdollisesti epävakaan hallituksen tilanne Israelissa. Silti merkittävin seikka Israelin kannalta on se, mitä voisimme kutsua Gazasta luopumiseksi. Me eurooppalaiset olemme esittäneet ne edellytykset, joiden täyttyessä tuemme vetäytymistä Gazasta, ja näillä edellytyksillä me tuemme vetäytymistä. Uskon näiden edellytysten nyt olevan ilmeisempiä tässä tilanteessa. Kuten tiedätte, olemme jonkin aikaa edellyttäneet, että Gazan vapauttamiseksi kutsutun prosessin on oltava osa lopullista rauhansopimusta, josta kaikki haaveilemme, jota ajattelemme ja joka johtaisi kahteen eri valtioon. Gazasta vetäytyminen ei saa olla prosessin loppu vaan sellaisen prosessin alku, joka johtaa lopulliseen ratkaisuun, alueiden miehityksen päättämiseen.

Tältä kannalta on hyvin tärkeää, että tiedämme Gazan vapauttamisen aikataulun. Aikataulu on käytännössä päällekkäinen Palestiinan vaalien kanssa. Vielä on äänestettävä – ja tiedämme tämän onnistumisesta maaliskuun lopussa – talousarvion hyväksymisestä; on nähtävä onko *Knessetissä* riittävä enemmistö talousarvion hyväksymiselle, ja jos *Knesset* sen hyväksyy, vapauttamisprosessi, vetäytyminen Gazasta, toteutuu elokuun lopussa tai syyskuun alussa. Arvoisat parlamentin jäsenet, jos siis voisimme asettaa päällekkäin Palestiinan ja Israelin tilanteita kuvaavat kaaviot aikataulujen mukaan, näkisimme, että aikataulut ovat samat. Arvoisa parlamentin jäsenet, tämän vuoksi tilanne on hyvin herkkä ja vaikea, mutta kuten jo aiemmin totesin, se on täynnä toivoa ja hyvää tahtoa poliittisten toimijoiden enemmistön joukossa, joilla on ratkaiseva asema.

Arvoisat parlamentin jäsenet, toteamme, että palestiinalaisten ilmaiseman toivon täyttämiseksi, ylpeyden tunteen säilyttämiseksi, on aivan ratkaisevan tärkeää, että asiat alkavat edistyä. Tämä tarkoittaa toimia palestiinalaisten taholta, ja he ovat jo ryhtyneet toimiin, ja presidentti Abu Mazen on tehnyt viime päivinä hyvin merkittäviä päätöksiä pyrkiessään lopettamaan väkivallanteot, jotka estivät neuvottelujen ja

vuoropuhelun käynnistämisen uudelleen palestiinalaisten ja israelilaisten välillä. Hänen toimiensa tuloksena pääministeri Sharonin ja ministeri Erekatin edustajat ovat tavanneet tänään ensimmäistä kertaa neuvottelujen keskeytymisen jälkeen. Minulle on juuri kerrottu, että tapaamisessa oli myönteinen ilmapiiri ja se antoi hieman toivoa yhteyksien käynnistämisestä uudelleen palestiinalaisten ja israelilaisten välillä.

Jos kaikki menee hyvin, Palestiinalla on kahden viikon kuluttua uusi hallitus – pääministeri Abu Ala on käytännössä saanut sen koottua – ja presidentti Abu Mazen ja pääministeri Sharon ovat sopineet ensimmäisen korkean tason tapaamisen järjestämisestä, kun hallitus on saatu muodostettua. Tämä on myös israelilaisten ystäviemme kanta, ja he ovat valmiita säilyttämään nykyisen turvallisuustilanteen. Presidentti Abu Mazenin pyrkimysten ansiosta on näin ollen mahdollista, että tapaaminen järjestetään ja että kahden osapuolen kesken aloitetaan vuoropuhelu, joka johtaa jossain määrin selkeämpiin poliittisiin näkymiin kuin tähän mennessä.

Miksi poliittiset näkymät ovat niin tärkeitä?

Ilman poliittisia näkymiä Palestiinan kansalaisten on hyvin vaikea pitää yllä toivoa ja säilyttää ylpeytensä siitä, mitä he ovat tehneet, ja meidän on vaikea hyödyntää näitä saavutuksia. Israelin johtajien on näin ollen tarjottava poliittisia näkymiä, kuten totesin aiemmin.

Arvoisat parlamentin jäsenet, en usko, että nyt on avautunut toivon ikkuna tai ovi. Uskon enemmänkin, että nyt avoinna on toivon tie, toivon puistotie, ja meidän on tehtävä kaikki mahdollinen sen varmistamiseksi, että tälle tielle voidaan lähteä ja että se voidaan kulkea loppuun asti. Me kaikki tiedämme myös, mikä on määränpää: se on kaksi valtiota, elinkykyinen demokraattinen Palestiinan valtio, joka voi elää rinnakkain Israelin valtion kanssa siten, että tilanne vaikuttaa Israelin ja Palestiinan välisen rauhan lisäksi koko alueeseen. Voin kertoa teille, että se on kaikkien Palestiinan kansalaisten unelma, ja uskon sen olevan myös monien israelilaisten unelma. Varmasti se on kaikkien eurooppalaisten unelma, erityisesti niiden, jotka ovat uhranneet niin suuren osan elämästään pyrkiessään löytämään lopullisen ratkaisun kauheaan ongelmaan, jonka vaikutukset eivät rajoitu siitä välittömästi kärsiviin vaan myös laajemmalle.

Haluan jälleen kerran todeta, että tietyt valtiot näkevät Lähi-idän ongelmat strategisina ongelmina. Me emme näe niitä vain strategisina ongelmina. Me eurooppalaiset näemme ne myös naapuruuteen vaikuttavina ongelmina; Lähi-idän tapahtumat vaikuttavat meihin, eivätkä pelkästään strategisista syistä, kuten totesin, vaan myös läheisyytensä vuoksi. Lähi-itä on naapurissamme, sen asukkaat ovat naapureitamme ja ystäviämme.

Minun on siis jälleen kerran korostettava, että meillä eurooppalaisilla on suuri vastuu. Olemme alusta asti tehneet työtä sekä pääministeri Abu Alan ja presidentti Abu Mazenin ryhmän kanssa että pääministeri Sharonin ryhmän kanssa selvittääksemme kuinka voimme toteuttaa kaksi aiemmin mainitsemaani seikkaa: muuttaa tilannetta paikan päällä ja pyrkiä löytämään poliittiset näkymät, mikä voi merkitä ainoastaan mahdollisimman pikaista paluuta rauhansuunnitelmaan, jonka olemme kaikki hyväksyneet kansainvälisessä yhteisössä edistääksemme unelman toteutumista.

Mitä voimme tehdä ja mitä meidän on tehtävä? Meidän on toteutettava ainakin kolme tärkeää seikkaa yhteistyössä muiden tätä toivovien kansainvälisen yhteisön jäsenten kanssa.

Ensinnäkin meidän on edelleen tehtävä mahdollisimman tiivistä yhteistyötä vaaliprosessissa. Olen korostanut ja korostan edelleen vaaliprosessin merkitystä nykyhetken ja parlamenttivaalien ja sittemmin Fatahin omien vaalien välillä.

Toiseksi meidän on autettava turvallisuusasioissa. Kuten tiedätte, annamme jo nyt neuvoja, tukea ja apua Palestiinan turvallisuusjoukkojen suunnittelussa eurooppalaisesta näkökulmasta yhteistyössä hankkeeseen laajasti osallistuvan Egyptin kanssa, jotta joukot voidaan mobilisoida ja jotta ne voivat huolehtia tehtävästään mahdollisimman hyvin.

Kolmanneksi velvollisuutemme on tarjota taloudellista apua, ja olemme tarjonneet sitä monta vuotta, mutta meidän olisi nyt kenties ellei peräti lisättävä sitä ainakin toteutettava se aiempaa määrätietoisemmin keskittyen enemmän tämän hetken ensisijaisiin tavoitteisiin.

Arvoisat parlamentin jäsenet, puheaikani on loppumassa. Halusin esittää teille nämä huomiot. Voisin puhua teille tuntikausia tunteistani ja kokemuksistani näiden muutaman päivän aikana, jotka ovat olleet loistava ja poliittisesti intensiivinen kokemus. Siihen ei ole aikaa, mutta haluan jättää teille tämän tunteen: tunteen siitä, että toivoa on, että on mahdollisuuksia, halua tehdä työtä ja yhteistyötä niin meidän osaltamme kuin heidänkin joukoissaan. On vastuuntuntoa ja velvollisuus löytää tie tämän hyvin vakavan ongelman ratkaisemiseksi.

Jos halua löytyy, pystymme siihen. He haluavat, ja me autamme heitä.

(Suosionosoituksia)

Ferrero-Waldner, komissio. (EN) Arvoisa puhemies, ensinnäkin olen samaa mieltä korkean edustajamme Solanan analyysistä. Olen iloinen voidessani ensimmäistä kertaa osallistua Lähi-itää koskevaan keskusteluun, varsinkin kun ensimmäistä kertaa vuosiin se kuulostaa varovaisen optimistiselta. On siis ihanaa olla täällä ja kertoa teille komission ajatuksista, jotka luonnollisesti suurelta osin täydentävät Solanan puheenvuoroa.

Alueella tapahtunut kehitys on todellakin ollut rohkaisevaa. Neuvoston puheenjohtaja Asselborn on juuri vierailut Jerusalemissa ja Gazassa, ja hänen mielestään molemmat osapuolet edistyvät, kuten korkea edustaja Solana juuri totesi. Palestiinan vaalien jälkeiset mielipidetiedustelut osoittavat myös, että kasvava enemmistö palestiinalaisista ja israelilaisista kannattaa nyt rauhanprosessia ja konfliktin rauhanomaista ratkaisua kahden valtion perusteella. Tämä on jo sellaisenaan merkittävää ja rohkaisevaa kehitystä.

Presidentinvaalit sujuivat oikein hyvin. Olen hyvin kiitollinen Michel Rocardille ja arvostan suuresti sitä, että hän on tehnyt ryhmänsä kanssa erinomaista työtä vaikeissa oloissa. Haluan vielä kerran kiittää myös vaalitarkkailuvaltuuskuntaa sekä parlamentin jäseniä, jotka auttoivat sitä onnistumaan tehtävässään.

Vaalien poliittinen tulos antaa meille jälleen toivoa. Palestiinalaiset äänestäjät osoittivat halukkuutensa rauhaan ja demokratiaan ja vaalit ovat nyt käynnistäneet entistä demokraattisemman kehityksen koko alueella. Samalla olemme panneet merkille vaaliraportin ja työskentelemme palestiinalaisten kanssa korjataksemme vaalimenettelyssä ilmenneet puutteet, varsinkin mitä tulee keskusvaalilautakunnan riippumattomuuteen. Katsomme, että tämä on hyvin tärkeää tulevien parlamentti- ja kunnallisvaalien kannalta.

Olemme korkean edustajan Solanan kanssa yhtä mieltä siitä, että Abu Mazen on uskottava rauhankumppani ja kyvykäs neuvottelukumppani Palestiinan instituutioiden rakentamisessa turvallisuusrakenteiden uudistus mukaan luettuna. Hän on jo osoittanut johtajan taitonsa viime päivinä poliisien sijoittamisessa Gazan kaistaleen pohjoisosaan, turvallisuuspalvelun uudelleenjärjestämisessä ja, kuten tiedotusvälineet maanantaina kertoivat, neuvotteluissa palestiinalaisryhmittymien kanssa Israeliin suuntautuvien iskujen lopettamiseksi. Kaikki tämä liittyy hyvin varovaisen myönteiseen suuntaukseen.

On tärkeää, että kansainvälinen yhteisö toimii nyt nopeasti tukeakseen häntä. Palestiinan kansa odottaa konkreettisia merkkejä edistymisestä. Se odottaa yhteiskunnallisen ja taloudellisen tilanteen paranemista, laillisen yhteiskuntajärjestyksen palauttamista sekä instituutioiden rakentamisen ja uudistusten edistymistä. Voin luvata teille, että Euroopan komissio huolehtii omasta osuudestaan.

Olen paljon velkaa edeltäjälleni Pattenille, joka kannatteli Palestiinan lippua hyvin vaikeina aikoina. Kiitän myös niitä henkilöitä täällä parlamentissa, jotka tukivat häntä. Jatkan hänen toimiaan varsinkin nyt, kun se on vieläkin tärkeämpää, sillä nyt on oikea hetki tehdä enemmän. Toivon, että meillä on myös mahdollisuus tehostaa yhteistyötämme monissa eri hankkeissa.

Vuonna 2004 osoitimme toimintaan noin 250 miljoonaa euroa ja osoitamme vuonna 2005 vastaavan määrän. Tarkastelemme huolellisesti sitä, mihin rahamme käytetään.

Nyt meillä on uusi väline, josta päätettiin joulukuussa, nimittäin naapurisuuspolitiikkaamme liittyvät toimintasuunnitelmat. Niihin liittyy poliittisia ja taloudellisia toimenpiteitä rauhanprosessin tukemiseksi. Niihin liittyy kaupankäynnin helpottaminen, hyvän hallintotavan edistäminen sekä ihmisoikeuksien kunnioittaminen, vihaan yllyttämisen tuhoisien vaikutusten ymmärtäminen ja torjuminen, kansainvälisen humanitaarisen oikeuden entistä helpompi sovellettavuus ja sen kunnioittaminen sekä yhteistyön edistäminen hyvin käytännöllisissä asioissa, joiden toivomme johtavan elinolojen paranemiseen ympäristön, vesihuollon, energihuollon ja liikenteen aloilla.

Odotamme myös entistä parempaa poliittista vuoropuhelua, jossa saamme mahdollisuuden tuoda esiin seikkoja, jotka liittyvät rauhanprosessin lisäksi myös joukkotuhoaseisiin. Matkustan piakkoin alueelle ja käsitelen näitä ajatuksia palestiinalaisten ja israelilaisten kanssa. Osapuolten on luonnollisesti tehtävä itse suurin osa työstä, varsinkin luottamuksen rakentaminen. Katson kuitenkin, että uutta halukkuutta tähän on jo nähtävissä. Israel voi tarjota luottamusta rakentavia toimenpiteitä, esimerkiksi turvallisuusyhteistyötä, vankien vapauttamista, liikkumisvapauden rajoitusten helpottamista, taloudellisen paineen helpottamista, sitoumuksia koskevien sääntöjen parempaa noudattamista sekä keinoja siviiliuhrien määrän pienentämiseksi.

On selvää, että palestiinalaisten on vastattava tähän tai jopa ennätettävä ensin turvallisuusasioissa. Heidän on vahvistettava Palestiinan sisäinen tulitauko, otettava huomioon israelilaisten huoli siitä, että tulitauko ei vahvista äärijärjestöjä, kerättävä pois laittomat aseet ja suljettava Gazan ja Egyptin välisen rajan tunnelit.

On paljon tehtävää, mutta tärkeintä on, että Euroopan unionin on yhdistyttävä toiveissaan ja tahdossaan – kuten Javier Solana totesi – molempien osapuolten auttamiseksi rauhan tielle kohti todellista rauhaa. Odotamme myös presidentti Bushin ja hänen tiiminsä vierailua Brysseliin 22. helmikuuta, ja tuolloin Lähi-idän rauhanprosessi on esityslistan kärjessä. Jos voimme edes ottaa muutaman pienen askeleen eteenpäin, meillä on mahdollisuus tehdä yhteistyötä yhdysvaltalaisien kanssa Lähi-idän asiassa, johon olemme molemmat sitoutuneet.

Puhetta ryhtyi johtamaan

varapuhemies COCILOVO

Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE), PPE-DE –ryhmän puolesta. – (ES) Paljon kiitoksia arvoisa puhemies, ja paljon kiitoksia myös korkealle edustajalle ja komission jäsenelle Ferrero-Waldnerille heidän valtavista ponnisteluistaan rauhan löytämiseksi alueella. On selvää, että monet asiat Palestiinan sodan ja rauhan monimutkaisessa yhtälössä ovat edistyneet. Näistä ovat esimerkkeinä vaalien tyydyttävä tulos, jossa osansa oli myös unionilla ja parlamentilla – haluan mainita myös jäsen Rocardin ja jäsen McMillan-Scottin ja muiden ponnistelut – se, että meidän on onniteltava itseämme siitä, että terrorismin tuki on laskenut alueella 65 prosentista 40 prosenttiin kesäkuun jälkeen – ja luvun on laskettava edelleen – tarve vahvistaa aselepoa äärijärjestöjen kanssa sekä palestiinalaishallinnon uuden presidentin pyrkimykset tämän saavuttamiseksi, mikä on luonut uuden vuoropuheluilmaston, ja Israelin hallituksen asteittain tapahtuva elinkelpoisen palestiinalaisvaltion tarpeen tunnustaminen sekä samanaikainen vetäytyminen Gazasta ja Länsirannalta.

Arvoisa puhemies, kaikki nämä edellytykset edistävät uutta ilmapiiriä, ja minusta osapuolten on tehtävä päätöksiä, niiden on otettava riskejä käynnistääkseen rauhanprosessi uudelleen ja niiden on ratkaistava tällainen tilanne jotenkin rauhansuunnitelman mukaisesti.

Ensisijainen edellytys on nyt väkivallan lopettaminen. Väkivalta ei ole ratkaisu vaan nimenomaan ongelma, ja 4000 kuollutta, tuhannet haavoittuneet ja Palestiinan tiettyjen osien sosiaalinen, taloudellinen ja myös moraalinen hävitys osoittavat selvästi valtaisan väkivaltaisen prosessin tulokset alueella.

Komission jäsen Ferrero-Waldner esitti tämän hyvin selvästi: valitettavasti osapuolten pyrkimykset väkivallan lopettamisen vahvistamiseksi eivät ole riittäviä, ja kansainvälisen yhteisön on sitouduttava määrätietoisesti. Arvoisa puhemies, tältä osin Euroopan unionin on otettava askel oikeaan suuntaan ja lisättävä ponnistelujaan niin toimiansa kautta kuin myös yhdistämällä toiveita ja muovaamalla yhteisymmärrystä kvartetin osapuolten kesken. Itse asiassa presidentti Bushin saapuminen Eurooppaan tarjoaa loistavan mahdollisuuden ottaa uusi hallinto mukaan rauhanprosessiin. Voimme edistyä tähän suuntaan vain toimimalla määrätietoisesti, tukemalla ja vahvistamalla uutta palestiinalaishallintoa, tukemalla hallintoa, rakentamalla uudelleen perusrakenteet ja tukemalla turvallisuusprosesseja. Arvoisa puhemies, pitämällä tiukasti kiinni peräsimestä ja tekemättä myönnytyksiä terrorismille voimme ensinnäkin saada prosessin uudelleen käyntiin ja sitten vahvistaa oikeudenmukaista ja kestävästä rauhaa, jota alueella on kaivattu lähes sadan vuoden ajan.

Napoleitano (PSE), PSE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Solana, arvoisa komission jäsen Ferrero-Waldner, hyvät kollegat, Palestiinan presidentinvaali oli todella raikas henkäys, ja se toi toivoa siitä, että vuosien pimeyden jälkeen muutos voi vihdoinkin alkaa piinatussa Lähi-idässä, varsinkin kun vaalit järjestettiin miehityksen aikana.

Eurooppa on uskonut prosessiin enemmän kuin kukaan muu sekä tarjonnut poliittista ja taloudellista tukea. Euroopan läsnäolo on näkyvää ja merkittävää mikä johtuu kollegamme Rocardin johtaman vaalitarkkailuryhmän työstä, jolla tuettiin Palestiinan keskusvaalilautakunnan yhtä merkittävää työtä, johon jäsen McMillan-Scottin johtama parlamentin valtuuskunta osallistui tiiviisti.

Palestiinan johdon kaukonäköinen päätös antaa presidentti Arafatin seuraajalle mahdollisuus valita vapaat ja avoimet vaalit sai Palestiinan yhteiskunnan ylivoimaisen enemmistön tuen. Palestiinalaiset haluavat demokratiaa, mutta he haluavat myös vapautta. Tämän vuoksi he ovat antaneet luottamuksensa johdolle, joka voi pelastaa heidät nykyisestä epätoivoisesta tilanteesta. Palestiinan uusi johtaja Mahmoud Abbas on jo vaalikampanjassaan ja varsinkin toteuttamissaan toimenpiteissä osoittanut sitoutuneensa vakavasti niin sisäpolitiikan asioihin hillitsemällä väkivaltaa ja aloittamalla Palestiinan yhteiskunnan olennaiset uudistukset kuin pyrkimykseen käynnistää uudelleen rauhanprosessi.

Nyt on Israelin hallituksen vuoro osoittaa samaa rakentavaa tahtoa ensinnäkin palauttamalla ilmoittamansa yksipuoliset toimet, kuten Gazasta vetäytymisen, rauhansuunnitelmaa koskeviin neuvotteluihin sekä lopettamalla siirtokunnat ja laittoman muurin rakentaminen sekä kaikki muut järjettömät toimet, joilla pyritään pelottelemaan palestiinalaisia ja joilla ei ole mitään tekemistä turvallisuuden kanssa.

Vaaleista lähtien myös Euroopan uskottavuus sen tehtävässä on lisääntynyt, ja Eurooppa voi kenties käyttää vaikutusvaltaansa Yhdysvaltoihin hyödyntämällä presidentti Bushin vierailun tarjoamaa mahdollisuutta, kuten komission jäsen mainitsi.

On myös tärkeää varmistaa sitouksemme jatkuminen, sillä presidentinvaalin jälkeen tulevat kunnallisvaalit ja parlamenttivaalit. Minusta meidän on tuettava sitä poliittista toimintaa, jota Palestiinan johto aikoo toteuttaa, toisin sanoen terrorismiin turvautuneiden Hamasin ja islamilaisen Jihadin oppositioryhmien saattamista takaisin institutionaaliseen toimintaan. Meidän on tuettava tällaista toimintaa kahden valtion perustamista koskevien suunnitelmien osalta.

Toteutunut edistys ja myönteinen arviomme siitä velvoittavat meidät kuitenkin myös tarkastelemaan muita Lähi-idän kriisejä. Viitataan suoraan Irakiin, jossa tilanne on täysin toisenlainen.

Neys-Uyttebroeck, (ALDE), ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa korkea edustaja, kuten huomaatte, aion puhua hollanniksi.

Israelissa uusi hallituskoalitio on astunut virkaansa, ja Palestiinassa on pidetty presidentinvaalit. Vaalit toteutettiin kansainvälisen yhteisön ja erityisesti Euroopan unionin aktiivisella tuella ja avulla. Euroopan unioni osallistui prosessiin jäsen Rocardin johtaman laajan vaalitarkkailuryhmän kautta. Vaalit pidettiin, koska Israel viisaasti antoi järjestää ne, vaikkakaan ei täysin ongelmitta. Mieleen tulevat Itä-Jerusalemien olot sekä Egyptin rajan sulkeminen. Vaalien järjestäminen kuitenkin mahdollistettiin, ja kiitos siitä kuuluu ennen kaikkea Palestiinan kansan kypsyydelle, sillä se osoitti omistautuneensa demokratialle, toivovansa hyvää hallintoa ja asianmukaista oikeudenkäyttöä sekä ennen kaikkea haluavansa rauhaa.

Haluan erityisesti osoittaa kunnioitusta palestiinalaisille naisille, jotka todella sitoutuivat vaalien menestyksekkääseen järjestämiseen. Olivatko vaalit täydelliset? Eivät olleet, mutta puutteineenkin ne ovat esimerkkinä koko alueelle, ja palestiinalaiset ovat syystä ylpeitä. Tiedämme, mitä keskeisten toimijoiden – palestiinalaishallinnon ja Israelin – on nyt tehtävä, ja itse asiassa nekin tietävät sen. Verenvuodatuksen on lakattava ja väkivallan loputtava – se on välttämätön ensimmäinen askel kohti rauhaa. Presidentti Abbas vaikuttaa onnistuvan suostuttelemaan Palestiinan aseelliset ryhmät pidättämään väkivallasta, mikä ei ole vähäinen saavutus. Tuemme häntä tässä ja rohkaisemme häntä pysymään lujana. Israelissa on vaihtunut hallitus, jotta Gazan kaistaleelta vetäytyminen voitaisiin toteuttaa. Kehotamme Israelin hallitusta toteuttamaan tämän, lopettamaan muurin rakentamisen ja lopettamaan vastuuttomaan väkivaltaan turvautumisen. Israelin ja Palestiinan tärkeimmät tehtävät ovat väkivallan lopettaminen sekä perusturvallisuuden ja normaalitilan palauttaminen.

Lähi-idässä on auennut poikkeuksellisen mahdollisuuden ikkuna. Toivon ryhmäni kanssa todellakin ikkunan muuttuvan mahdollisuuksien tieksi. Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen on nyt toisiaan täydentäviin tehtäviinsä perustuen kvartetissa ja rauhansuunnitelman mukaisesti huolehdittava kiireellisesti siitä, että Israel ja Palestiina valitsevat rauhaan johtavan tien. Arvoisa korkea edustaja ja arvoisa komission jäsen, teillä voi molemmilla olla tässä merkittävä asema. Asiat ovat harvoin näyttäneet näin lupaavilta. Nyt tarvitaan toimintaa.

Legendijk (Verts/ALE), Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, aluksi haluan ilmaista, kuinka paljon arvostan sitä energiaa, aikaa ja panostusta, jota korkea edustaja on osoittanut muutaman viime vuoden aikana pitääkseen liekin palamassa. Tämä liekki on pieni toivon liekki. Se tuo toivoa siitä, että kaikista takaiskuista huolimatta Lähi-idässä, Israelin ja palestiinalaisten välisessä konfliktissa, on vielä löydettävissä ratkaisu, sillä ollaksemme rehellisiä, olemme vuosien kuluessa käyneet parlamentissa monia keskusteluita ja hyväksyneet lukuisia päätöslauselmia täynnä hyviä aikoja, mutta rehellisesti sanottuna uskon, että monet, minä mukaan lukien, uskoivat tämän olleen jo menetetty mahdollisuus, johon ei koskaan löydetäisi ratkaisua. Nyt näyttää siltä kuin tämä toivottomuus olisi päättynyt tai ainakin sen loppu olisi nähtävissä.

Presidentti Arafatin seuraaja on Abbas, presidentti, joka ei ole valmis ainoastaan antamaan järkeviä lupauksia vaan myös ottamaan rohkeita askelia. Sharonin hallitus muodostuu puolueista, jotka ovat kaikki yhtä mieltä yhdestä asiasta, nimittäin Gazan kaistaleelta vetäytymisestä. Ymmärrän kyllä, että kun kyseessä on Lähi-itä, liika optimismi on virhe, sillä tarvitaan vain yksi pommi-isku, ja tilaisuus on menetetty. Uskon kuitenkin, että Gazan kaistaleen tyhjentäminen tarjoaa ainutlaatuisen mahdollisuuden, parhaan mahdollisuuden vuosiin,

lopettaa kyynisyys ja skeptisyys ja edetä lopultakin asiassa. Tämä tarkoittaa kuitenkin, että myös Euroopan unionin aseman on muututtava. Euroopan unionin on siirryttävä hienoista yleislausunnoista hyvin konkreettisiin ja erityisiin tukitoimiin selvitystoimissa, jotta kaikki sujuu hyvin. Mitä tämä merkitsee Euroopan parlamentin ja ryhmäni mukaan? Operaatio voidaan toteuttaa vain Israelin ja palestiinalaisten välisten neuvottelujen kautta kansainvälisen tarkkailuryhmän läsnäollessa.

Mitä Euroopan unioni tarkkaan ottaen voi tehdä ja mitä se on valmis tekemään? Ulkoasiainministerien kuulemistilaisuudessa marraskuussa 2004 korkea edustaja toisti neuvoston maaliskuussa 2004 tekemän päätöksen. Euroopan unioni kannattaa vetäytymistä Gazan kaistaleelta, mikäli viisi ehtoa täyttyy. Tämän täytyy tapahtua osana rauhansuunnitelmaa, ja sen on oltava askel kohti kahden valtion ratkaisua. Tähän asti kaikki on uskoakseni sujunut hyvin, mutta Israelin ei pidä käyttää Gazan kaistaleen tyhjentämistä verukkeena uusien siirtokuntien perustamiselle Länsirannalla tai entisten siirtokuntien laajentamiselle. Siirron on tapahduttava palestiinalaishallintoa kuullen, ja Israelin on autettava Gazan kaistaleen jälleenrakennuksessa. Tässä ongelma tietysti piileekin. Tämän vuoksi haluan esittää korkealle edustajalle kysymyksen. Täyttyvätkö ehdot hänen mielestään tällä hetkellä tai onko olemassa mahdollisuus, että ne täyttyvät lähiaikoina? Jos ehdot eivät täyty, mitä Euroopan unioni tekee varmistaakseen, että ne täyttyvät, ja jos ne eivät täyty, mitä Euroopan unioni sitten tekee? Poistummeko paikalta? Toivon että niin ei tapahdu, mutta vakavasti ottaen meidän on pyrittävä noudattamaan omia ehtojamme.

Hyvä on, ollaan optimisteja, sillä tässä asiassa tarvitaan kunnan annos optimismia, ja oletetaan, että ehdot täyttyvät. Mihin konkreettisiin toimiin EU siinä tapauksessa ryhtyy? Meidän on nyt jälleen kerran jätettävä hienot lausunnot ja valmisteltava konkreettisia ehdotuksia. Autammeko esimerkiksi lähettämällä tarkkailuryhmän? Tämä sisältyy kaikkiin suunnitelmiin, mutta osallistuuko EU tähän? Mitä me tarkkaan ottaen teemme yhdessä Yhdysvaltojen kanssa? Toimmeko välittäjinä? Onko Israel tai palestiinalaiset pyytäneet sitä? Rahoittammeko jälleenrakennusta? Ei yleisesti vaan aivan erityisesti – jos vierailee Gazan kaistaleella, tietää mikä on tuhoutunut ja mitä on kunnostettava – onko tästä suunnitelmia? Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja, arvoisa komission jäsen, totean jälleen kerran, että Gazan kaistaleen tyhjentäminen tarjoaa loistavan mahdollisuuden edetä. Jos menetämme tämän mahdollisuuden ja jos asiat epäonnistuvat Gazan kaistaleella, pelkään meidän joutuvan vielä pitkään korjailemaan tilannetta.

Morgantini (GUE/NGL), GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, onnittelen korkeaa edustajaa Solanaa siitä, että hän vieraili alueella heti vaalien jälkeen. Minun on sanottava, että tapasin monia palestiinalaisia, jotka olivat mielissään siitä, että hän oli paikalla, ja erityisen ylpeitä siitä, että hän yöpyi Ramallahissa.

Haluan keskittyä puheenvuorossani erityisesti konkreettisiin asioihin. Kuten komission jäsen Ferrero-Waldner eilen totesi, palestiinalaiset ovat tehneet oman osansa ja valinneet selkeästi rauhan, demokratian ja vapauden. He ovat valinneet Abu Mazenin ohjelman, jossa selvästi ja määrätietoisesti vastustetaan sotilaallisiin toimiin ajautumista, olipa sitten kyse Israelin kansalaisiin kohdistuvista terrori-iskuista tai Geneven sopimuksessa tarkoitetuista ja laillisiksi katsotuista aseellisista taisteluista, joita en voi hyväksyä. He ovat näin ollen valinneet nimenomaan uudistuksia, rauhaa ja demokratiaa koskevan suunnitelman. Mielestäni on tärkeää vastata kaikkiin pyyntöihin ja mahdollisiin muutoksiin heidän kannassaan.

On epäilemättä suhtauduttava myönteisesti ehdotukseen yksipuolisesta Gazasta vetäytymisestä, kunhan kyseessä on todella vetäytyminen ja kunhan se ennen kaikkea toteutuu osana rauhansuunnitelmaa ja neuvotteluja. Minusta kvartetin on otettava jälleen valta tiukasti haltuunsa, jotta ei kävisi samoin kuin Oslon sopimukselle. Silloin kansainvälinen yhteisö vetäytyi ja antoi kahden yhteensopimattoman ja eriarvoisen osapuolen yhtäältä perustella siirtokuntia ja yhteisöjä ja toisaalta suorittaa äärimmäisiä terroritekoja. Kansainvälinen läsnäolo on siis tärkeää.

Samalla on hyödyllistä seurata, mitä todella tapahtuu. Vaalien ja mahdollisen vetäytymisen lisäksi on otettava huomioon myös toinen perustavaa laatua oleva tekijä: Sharonin hallituksen viimeisten kahden viikon aikana toteuttamat käytännön toimet. Mainitsen niistä vain muutamia.

Itä-Jerusalem asukkaat eivät enää voi mennä Ramallahiin, mikä tarkoittaa sitä, että heidän talouselämänsä on tuhouttu, mutta myös jopa sitä, että maa-alue – Itä-Jerusalem – jota me pidämme miehittettynä, on anastettu. Ei siis ole kyse pelkästään Jerusalemin anastamisesta yhtenäisenä jakamattomana pääkaupunkina vaan myös Itä-Jerusalem asukkaiden anastamisesta.

Betlehemissä, Bejallahissa ja Ramallahissa sekä Itä-Jerusalem asuvien palestiinalaisten omaisuus on takavarikoitu. Tällaisen operaation toteuttaminen nyt, kun on olemassa rauhansuunnitelma, tarkoittaa sen korostamista, että jopa niille palestiinalaisille kuuluva yksityisomaisuus, jotka Jerusalemin sijaan asuvat

Bejallahissa, takavarikoidaan. Nämä eivät ole toissijaisia seikkoja: tällaiset seikat muuttavat myös niiden palestiinalaisten asennetta, jotka luottavat tulevaisuuteen ja asettavat toivonsa rauhan mahdollisuuteen.

Lopuksi on vielä kysymys Gazasta. Olin Gazassa vaalien aikaan. Rafah on ollut suljettuna 87 päivää. Tuhannet viattomat palestiinalaiset, joita ei edes epäillä terroristeiksi, ovat jumissa Gazan rajojen sisällä ja joutuvat nukkumaan kaduilla rahojensa loputtua. Jopa egyptiläiset taksinkuljettajat ovat ahdistuneita nähdessään palestiinalaisten ahdingon. Lisäksi Israelin puolustusjoukot ehdottavat 3 000 talon tuhoamista, jotta tunnelit voidaan sulkea.

Kaikki asiat huomioon ottaen on siis tärkeää, että nopeutamme rauhansopimuksen edistymistä ja tartumme jokaiseen rauhanmahdollisuuteen.

Batten (IND/DEM), IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentti vaikuttaa tukevan innokkaasti Palestiinan presidentinvaalia ja demokratiaa Lähi-idässä. Tarkoittaako tämä, että suhtaudumme yhtä innokkaasti Irakin tuleviin vaaleihin? Irakilaiset ansaitsevat demokratiaa aivan yhtä lailla kuin palestiinalaiset.

On mielenkiintoista nähdä, onko presidentti Abbasilla tahtoa tai valmiuksia rajoittaa alueensa eri terroristijärjestöjen murhanhimoista toimintaa. Koska Euroopan parlamentilla oli 28 tarkkailijaa seuraamassa vaaleja, kenties he raportoivat siitä, mikä asema Hamasilla, Fatahilla ja muilla terroristiryhmillä oli, jos niillä ylipäänsä oli jokin asema.

Tietääkseni parlamentti on käyttänyt 17 miljoonaa euroa veronmaksajien rahoja Palestiinan vaalien tukemiseen. Mitä todisteita meillä on siitä, että rahat on käytetty asianmukaisesti ja että niiden käyttö on selvitetty? Mitä takeita meillä on siitä, että rahaa ei mennyt lainkaan terroristijärjestöille? Euroopan unionilla ei ole legitiimiä asemaa osallistua Palestiinan – tai minkään muunkaan valtion – vaaleihin, mutta jos se syyttää sinne miljoonia euroja, meidän olisi ainakin tiedettävä, minne rahat ovat menneet.

Eikö olekin merkittävää, että edesmenneellä presidentti Arafatilla – joka oli oletettavasti köyhän kansan elinikäinen ja epäitsekkäs johtaja – on ilmeisesti ollut riittävästi osa-aikaista yrittäjätaitoa kerätä kesken monien miljoonien dollarien omaisuuden. Olisipa hän tullut riittävässä määrin muistaneeksi Palestiinan kansaa testamentissaan, jotta hiljattain pidetyt vaalit olisi voitu järjestää hänen anteliaisuutensa avulla joutumatta kasvattamaan eurooppalaisten veronmaksajien taakkaa.

Jos Euroopan unioni haluaa ehdottomasti tarjota rahoitusta Lähi-idän poliittiselle kentälle, sen on korruption legendaarisen tason vuoksi vähintäänkin vaadittava kuitit rahankäytöstä, toisin kuin tähän mennessä on tehty!

Angelilli (UEN), UEN-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Palestiinan vaalien tarkkailijoina voimme sanoa, että käytännöllisesti katsoen siellä on syntynyt ylpeä nuori demokratia.

Vaalitarkkailutehtävämme aikana näimme, että Palestiinan kansalla on vahva vapauden halu ja että he odottavat paluuta normaalitilaan ja rauhaan. Viime viikkojen väkivaltaisuuksista huolimatta presidentinvaalit ovat tuoneet mukanaan uuden kuvan Lähi-idästä ja toimineet esimerkkinä koko arabimaailmalle. Juuri tästä syystä Euroopan unionin on nyt otettava keskeinen asema ja tehtävä kaikki voitava rauhanprosessin tukemiseksi ensinnäkin käynnistämällä uudelleen rauhansuunnitelma, joka on edelleen neuvottelujen peruslähtökohta.

Tältä osin tämän aamun uutinen keskustelujen käynnistämisestä uudelleen palestiinalaishallinnon ja Israelin kesken on hyvä merkki. Ensimmäinen suuri tapahtuma uudessa rauhanprosessissa on maaliskuussa järjestettävä Lontoon konferenssi; sen esityslistalla ovat turvallisuus, demokratian vahvistaminen sekä Palestiinan poliittinen, institutionaalinen ja taloudellinen uudistus. Euroopalla on viimeinkin mahdollisuus käyttää vaikutusvaltaansa rauhanprosessissa ja uskoakseni myös esittää talousohjelma kehityksen edistämiseksi.

Olemme yllättyneitä saadessamme toisinaan kuulla, että tällainen toiminta olisi ennenaikaista ja ettei Euroopan unioni olisi valmis tukemaan sellaista. Päinvastoin, juuri nyt Euroopan unionin on aika ottaa keskeinen poliittinen asema konkreettisin toimin Palestiinan talouskehityksen tukemiseksi uudeksi Palestiinan Marshall-avuksi kutsutun EU:n valvoman ohjelman avulla, kuten Italia ehdotti syyskuun 11. päivän tapahtumien jälkeisenä päivänä ja kuten hiljattain myös Yhdistynyt kuningaskunta on ehdottanut uudelleen. Katson myös, että tämä on keino, jolla Palestiina voi päästä köyhyydestä ja erityksestä, joka aivan liian usein johtaa fundamentalismiin.

Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, en pyri salaamaan sitä, että Lähi-idän konfliktissa sympatiani on Israelin puolella. Edustan Pohjois-Irlantia, maata, joka itsekin tietää kaiken terrorismista, ja tunnen empatiaa pientä valtiota kohtaan, joka perustamisestaan asti on jatkuvasti joutunut väkivaltaisten terrori-iskujen kohteeksi. Empatiaani ovat lisänneet IRA:n ja PLO:n monivuotiset veljessuhteet. Historiallinen aineisto osoittaa, että PLO:n ja IRA:n aktiivinen yhteistyö johti rahoituksen ja koulutuksen järjestämiseen IRA:lle Lähi-idän valtioissa, ja vuosien ajan viralliset PLO:n edustajat osallistuivat Sinn Féinin konferensseihin. Kuoleman ja tuhon aiheuttajina heillä oli paljon yhteistä.

Aivan kuten Euroopassakaan ei voida hyväksyä terrorismia, kaiken terrorismin lopettaminen on ennakoedellytys Lähi-idän poliittiselle edistymiselle. Rohkaisenkin pääministeri Sharonia määrätietoisesti kieltäytymään yhteistyöstä aktiivisten terroristijärjestöjen kanssa. Pohjois-Irlannin kokemusten perusteella voin kertoa hänelle, että terrorismin ehdoilla toimiminen ei onnistu koskaan: se ainoastaan rohkaisee terrorismin kyltymättömiä vaatimuksia ja ruokkii terrorismiin liittyvää poliittista edustusta.

McMillan-Scott (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, minun pitää osallistua puhemieshistorian kokoukseen, joten pyydän anteeksi, etten voi olla läsnä koko keskustelun ajan.

Nyt yleisesti vapaiden ja oikeudenmukaisten vaalien jälkeen, joilla valittiin Jasser Arafatin seuraaja, on todellista toivoa Lähi-idän rauhasta. Intensiiviset keskustelut Arafatin seuraajasta ja mahdollisuudesta uuteen alkuun olivat käynnistymässä jo Kairossa pidetyissä Arafatin hautajaisissa, joissa edustin Euroopan parlamenttia. Onnittelten korkeaa edustajaa Solanaa hänen aktiivisesta toiminnastaan alueella hautajaisista alkaen aina tähän päivään asti, ja pyydän häntä jatkamaan toimiaan.

Euroopan parlamentti lähetti presidentinvaaleihin kaikkien aikojen suurimman vaalitarkkailuvaltuuskuntansa. Siihen osallistui 28 Euroopan parlamentin jäsentä. Toimin itse sen puheenjohtajana, ja jäsen Napoletano oli varapuheenjohtaja. Saavuimme Jerusalemiin muutamaa päivää ennen vaaleja. Haluan esittää kiitokseni kaikille valtuuskuntaan kuuluneille kollegoille – joista monet ovat tänään paikalla – parlamentin henkilöstölle erinomaisesta tuesta sekä tulkeille. Valtuuskuntamme tapasi molemmat pääehdokkaat – Mahmoud Abbasin ja Mustafa Barghoutin – sekä vaalilautakunnan puheenjohtajan ja jäsen Rocardin, joka käyttää pian puheenvuoron.

Puheenjohtajan asemassa laskin seppeleen Arafatin haudalle Muqatassa. Tapasin myös pienempien poliittisten puolueiden edustajia, jotka kamppailivat vaaleissa, ja täysin yksityisesti myös muita palestiinalaisryhmittymiä.

Euroopan parlamentin valtuuskunta otettiin kaikkialla vastaan innokkaasti ja luottavaisena siihen, että Euroopan unionilla voi olla osansa demokraattisen prosessin edistämisessä. Palestiinalaisten arvostus EU:n tukea kohtaan oli selkeä, ja Euroopan unionin lippu liehui kaikkialla. Meidän on nyt katsottava tulevaisuuteen ja tuettava palestiinalaisia heidän valmistellessaan parlamenttivaaleja ja uudistaessaan vaalilainsäädäntöä.

Tärkein viestini tänään on kuitenkin se, että presidentinvaaleilla näytettiin mallia muulle arabimaailmalle, jossa ei ole demokratiaa. Mahatma Gandhi sanoi kerran, ettei demokratian henkeä voida antaa ulkoa käsin. Komission jäsen Ferrero-Waldner totesi kuitenkin eilen Euro-Välimeri-kokouksessa, että me voimme kannustaa demokratiaa ja aiomme tehdä niin. Kannatan tätä näkemystä koko sydämestäni ja uskon, että Euroopan unionin on nyt Barcelonan prosessin kymmenentenä vuotena aika määrätietoisesti käynnistää toimintansa laajemmalla Lähi-idässä. Kyse on loppujen lopuksi meidän naapurustostamme eikä yhdysvaltaisten naapurustosta.

Rocard (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa korkea edustaja, haluan kiittää teitä erinomaisista alkusanoistanne ja kaikista saamistani onniteluista. Olin ylpeä saadessani tehdä tätä työtä, ja voin todeta siitä ainakin sen, että meidät otettiin erinomaisesti vastaan molemmin puolin. Eurooppa oli tervetullut, ja minun on todettava ääneen: myös Israelin puolelta.

Jos ylitän aikani, myöhästyn junastani; pyrin siis puhumaan lyhyesti ja olen kiitollinen, jos annatte anteeksi epäkohteliaisuuteni, kun minulla ei ole aikaa jäädä kuuntelemaan vastauksianne. Siinä naurettavassa ajassa, joka meille annetaan keskustelua varten, voin vain mainita ne ratkaisevat seikat, joiden on edelleen oltava huomionne keskipisteenä.

Ensinnäkin Palestiinan tulevat vaalit ovat huomattavasti monimutkaisemmat kuin edelliset vaalit, joissa oli todellisuudessa vain yksi ehdokas, ei varsinaista valtataistelua eikä Hamasin ehdokasta. Tällä kertaa tilanne on toinen niin kunnallisvaaleissa kuin parlamenttivaaleissakin. Vaalikampanjoista tulee raivokkaita. Toivon, että palestiinalaiset saadaan suostuteltua luopumaan siviilirekisterien käytöstä ja että kunnallisvaaleja valvotaan yhtä tarkkaan kuin tulevia parlamenttivaaleja; tämä on tärkeää.

Ymmärtääkseni jotkut ovat todenneet, että tämä on ikkuna mahdollisuuteen ja toivon säde. Tärkein tekijä tässä toivossa on Palestiinan kansan demokraattisen tahdon kiistaton laatu ja syvyys. Ystäväni McMillan-Scott totesi tämän heti aluksi. Hän on oikeassa – nyt tehdään valinta rauhan tavoittelemiseksi sekä valinta demokratian tavoittelemiseksi.

Toisesta osapuolesta emme ole niin varmoja. Sharonin päätöstä vetäytyä Gazasta on kiitettävä, mutta haluaisin kiinnittää parlamentin huomion siihen, että meidän kannaltamme ja rauhansuunnitelman kannalta yhteyttä pääministerin retoriikalle Gazan ja muun välillä ei ole, eikä hän anna mitään takeita siitä, että hän tarkastelisi Gazan jälkeen Länsirantaa ja Jerusalemia. Tämä on aivan olennainen seikka.

Toinen seikka koskee terrorismin hävittämistä. Voimme tehdä paljonkin. Sharon esittää perusteltuja vaatimuksia, ja Mahmoud Abbas on oikeassa ryhtyessään toimiin ja toimii rohkeasti. Hän on sosiologisesti miehittäjävallan alla, joten terrorismin täydellinen hävittäminen ei ole mahdollista. Uskon, että pääministeri Sharon, kokenut kenraali, tietää, mistä puhuu; hän tietää, että vaatiessaan kaiken terrorismin lopettamista ennen kuin neuvottelut voidaan aloittaa hän vaatii mahdotonta ja voi olla varma, ettei vaatimuksia täytetä. Hänelle olisi kenties kerrottava, että terrorismi hävitetään Palestiinasta, kun palestiinalaiset voivat yhtenäisenä kansana toivoa toisenlaista elämää. Tähän liittyvät talous, rajojen avaaminen, kauppa, työnteko, luovuus ja poliittiset näköalat. Nämä ovat edellytykset, ja minusta meidän ja kansainvälisen yhteisön on muistutettava häntä tästä.

Haluan myös korostaa, että tähän mennessä mikään ei ole kiistänyt arvostetun israelilaisen akateemikon kirjassaan esittämää traagista analyysiä. Arvoisa korkea edustaja, tunnette kirjan hyvin, sillä lainasin sen teille. Tämän akateemikon mukaan Sharon kunnioittaa palestiinalaisia eikä tahdo heidän kuolevan nälkään, mutta on sitoutunut tuhoamaan kaikenlaisen kollektiivisen identiteetin ja torjuu sydämessään ajatuksen valtiosta. Meidän olisi vietävä analyysiä pidemmälle puheissamme ja työssämme painostaaksemme häntä.

Viimeinen huomioni on, etten usko poliittisen auktoriteetin pystyvän Israelissa sen enempää kuin Palestiinassakaan vakuuttamaan kansaa tarpeesta uhrata rauhalle tiettyjä symboleja, olipa kyse Jerusalemissa tai palaamisoikeudesta, eivätkä uskonnolliset auktoriteetit puolestaan saarnaa rauhasta ja näiden symbolien jakamisesta yhteisymmärryksessä. Ilman sitä emme saavuta mitään. Kertokaa se heille.

Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Arvoisa puhemies, minullakin oli kunnia olla mukana Euroopan parlamentin valtuuskunnassa alueella ja seurata sitä, mitä korkea edustaja kuvasi hienosti ylpeyden ja toivon yhdistelmäksi, joka todella heijastui kaikkien tapaamiemme kasvoilta – jopa sieluista – ja sanoista. Lisäisin vielä, että aistittavissa oli myös isänmaallisuutta.

Äänestäjät ja äänestysmenettelyä valvovat ilmaisivat todella itsemääräämisoikeutta, joka joissakin tapauksissa sisälsi myös gandhilaista aitoa siviilivastarintaa. Äänestäminen oli tapa sanoa: ”Tämä kuuluu meille, tämä on meidän alueemme ja meidän tulevaisuutemme on täällä, mutta me elämme täällä rauhassa ja äänestämme.”

Heidän viestiinsä sisältyi kaikki tämä, ja tämän vuoksi onkin paljon aihetta toivoon. Olemme kuitenkin kaikki tietoisia siitä, että jos turhautuneisuus pääsee leviämään, se on aina suorassa suhteessa sitä edeltäneen toivon määrään. Meillä kaikilla eurooppalaisilla ja Euroopan unionilla, jotka olemme olleet mukana luomassa tätä toivoa, on näin ollen valtava vastuu – tosiasiasa jona suurempi kuin ennen vaaleja.

Arvoisa korkea edustaja Solana, kuvasitte tilannetta hyvin – kuten myös komission jäsen Ferrero-Waldner – mutta kuvauksenne oli erittäin yksityiskohtainen, ja esititte tiettyjä suuntaviivoja. Mainitsitte, mitä Euroopan unioni voisi tehdä Palestiinan hyväksi. Minulla ei ole mitään lisättävää jäsen Rocardin huomautuksiin vaaleista, sillä minusta hän on täysin oikeassa: turvallisuus ja talous. Haluaisin puhua hieman enemmän siitä, mitä Euroopan unioni odottaa Israelilta Gazasta vetäytymisen yhteydessä, sillä jos se tapahtuu täysin yksipuolisesti, ilman koordinoitua ja neuvoteltua ja hyväksyttyä menettelyä, se ei kenties ole myönteistä tai sillä voi ainakin olla haitallisia vaikutuksia.

Lopuksi totean, että Euroopan unionilla on mielestäni velvollisuus asettaa tämä seikka etusijalle transatlanttisen keskustelun uudelleen käynnistämiseksi – kuten muut puhujat ovat todenneet. Transatlanttista toimintasuunnitelmaa tarkistetaan kahden päivän kuluttua. Euroopan unionin on ehdottomasti asetettava tämä seikka ensisijaiseksi. Tällä tavalla Euroopan unioni voi osallistua vaikuttavalla tavalla rauhanprosessiin.

Hammerstein Mintz (Verts/ALE). – (ES) Arvoisa korkea edustaja Solana, haluan onnitella teitä lämpimästi ja väsymättömästi sitoutumisestanne rauhaan. Tämä on näkyvä ilmaus kaikkien eurooppalaisten myönteisestä eurooppalaisuudesta Lähi-idän rauhan saavuttamiseksi tehtävässä työssä. Pallo on nyt Israelilla. Meillä on

palestiinalainen johtaja, Mahmoud Abbas, joka suhtautuu kielteisesti väkivaltaan paitsi sanoissaan myös teoissaan ja jolla lisäksi on demokraattisesti valitun presidentin legitimiteetti.

Israel ei voi pysyä passiivisena tässä tilanteessa. Israelin on vastattava Mahmoud Abbasille konkreettisin toimin. Euroopan unionin on toki vaadittava aselepoa ja palestiinalaisaktivistien riisumista aseista, mutta sen on myös vaadittava Israelia luopumaan valikoivien murhien politiikasta ja lopettamaan välittömästi muurin rakentaminen miehityillä alueilla. Samaan aikaan kvartetin on toteutettava toimenpiteitä tarkistusten poistamiseksi ja palestiinalaisten päästämiseksi työhön ja liike-elämään. Useiden vuosien konfliktin jälkeen on selvää, että Palestiinan ja Israelin yhteiskunnat kärsivät uupumuksesta, väsymyksestä ja surusta, jotka voivat paradoksaalisesti tuoda hieman toivoa tilanteeseen. Israelin on kuitenkin vastattava tähän toivon kipinään. Ensimmäinen askel kohti neuvottelujen uudelleen käynnistämistä olisi neuvoteltu vetäytyminen Gazasta siten, että sitä valvoisi Euroopan unionin kvartetin yhteyteen perustama kansainvälinen valtuuskunta.

Lisäksi uskomme, että yksi ongelmista on, ettemme voi aloittaa asteittaisella lähestymistavalla emmekä voi sanoa presidentti Bushin tavoin: "Haluamme Palestiinan valtion vuonna 2005." Olemme nyt vuodessa 2005 rauhansuunnitelman mukaisesti, ja nyt Bush sanoo, että Palestiinan valtio syntyy vuonna 2009. Meidän on lyhennettävä alun ja lopun välistä aikaa. Palestiinan ja Israelin kansat ovat riittävän kypsiä näkemään valoa tunnelin päässä. Mielipidetiedustelujen mukaan molemmat kansat kannattavat poliittista sopimusta Geneven sopimuksessa esitetyn lopullisen aseman aikaan saamiseksi. Lisäksi tämä pysyvä lopullinen asema vastaa suuressa määrin sitä, mistä osapuolet sopivat vuoden 2000 lopussa Tabassa.

Tämä on tosiasia, ja uskon, että Euroopan unionin on tartuttava tähän mahdollisuuteen ja painostettava Israelia vastaamaan Palestiinan uuden johdon kantaan.

Adamou (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa korkea edustaja Solana, saimme vaalitarkkailijoina sellaisen yleisvaikutelman, että palestiinalaiset onnistuivat kiistatta järjestämään demokraattiset ja vapaat vaalit, ja tämä on kenties ensimmäinen kerta kun tällainen on ollut mahdollista miehitysolioissa. Tapahtuma on merkittävä poliittinen teko, joka lähettää viestin Israelille ja koko kansainväliselle yhteisölle. Palestiinalaiset lähettivät 9. tammikuuta selvän viestin omanarvontunnosta sekä ehdottomasta sitoutumisesta demokratiaan, rauhaan ja itsenäisyyden tavoitteluun. Vaalit järjestettiin vapaasti ja demokraattisesti, ja erityisesti naiset ja nuoret osallistuiivat laajasti, mikä on onnittelujen arvoista. Pääasiassa Itä-Jeruseleemiin ja Gazan kaistaleeseen liittyneet ongelmat johtuivat kahdesta seikasta: toinen oli Israelin viranomaisten asenne ja toinen oli – meidän mielestämme – heikko järjestely, josta palestiinalaiset, israelilaiset ja Euroopan unioni sopivat vuoden 1996 sopimuksessa. Tuolloin 120 000 äänestäjästä vain 6 000 käytti äänensä ja lähetti äänestyslipukkeensa Israelin postin kautta, kun taas muiden olisi pitänyt matkustaa muille Länsirannan alueille vähintäänkin ristiriitaisten tietojen keskellä. Vaalien jälkeinen päivä avaa kuitenkin uusia mahdollisuuksia rauhanprosessin uudelleen käynnistämiseksi. Voittaja on julistanut ja ilmaissut selvästi aikomuksensa jatkaa ongelman rauhanomaista ratkaisua ilman sotajoukkoja kansainvälisen oikeuden, YK:n päätöslauselmien ja rauhansuunnitelman perusteella. Uuden presidentin on uskoaksemme täytynyt onnistua hiljattain aseellisiin järjestöihin pitämiensä yhteyksien kautta taivuttelemaan nämä yksipuoliseen tulitaukoon, jonka toivomme johtavan aselepoon ja raa'an väkivallan kierteen loppumiseen. Tämä on erittäin hyödyllistä rauhanprosessin uudelleen käynnistämisen kannalta. Uusi presidentti vaikuttaa valmistautuneen myös useisiin taloudellista, sosiaalista ja poliittista kehitystä koskeviin uudistuksiin, vaikka olot ovat kehnot miehityksen vuoksi. Kun Palestiinan presidentti on alkanut toteuttaa toimia rauhanprosessin uudelleen käynnistämiseksi, myös Israelin hallituksen on samaan aikaan annettava merkkejä hyvistä aikomuksista. Valitettavasti muurin rakentaminen, jonka kansainvälinen yhteisö on yleisesti tuominut myös kansainvälisen tuomioistuimen lausunnossa, jatkuu edelleen, kuten siirtokuntienkin olemassaolo. Rauhansuunnitelman perusteella itsenäinen Palestiinan valtio voisi julistautua vuonna 2005. Nyt on kuitenkin vuosi 2005, eikä mitään tällaista ole näkyvissä. Meillä Euroopan unionissa ja erityisesti Euroopan parlamentissa on hyvin merkittävä tehtävä pyrkimyksissä käynnistää uudelleen vuoropuhelu ja löytää ongelmaan lopullinen ratkaisu. Päätöslauselmien ja muiden vastaavien teoreettisen tason toimenpiteiden lisäksi meidän on ennen kaikkea löydettävä käytännöllisempi tapa kaikkien tahojen painostamiseksi varsinaisiin keskusteluihin, joilla saadaan vuoden 2005 aikana aikaan merkittävää edistystä ja nopea lopullinen ratkaisu ongelmaan. Tähän ratkaisuun on sisällyttävä itsenäisen palestiinalaisvaltion perustaminen rauhanomaisessa rinnakkaiselossa Israelin valtion kanssa sekä luonnollisesti muurin purkaminen ja miehityksen päättäminen, jotta kaksi kansakuntaa voivat rakentaa rauhanomaista tulevaisuutta, joka tuo mukanaan rauhan ja edistyksen koko kauan kärsineelle Lähi-idän alueelle.

Lopuksi haluan vielä kerran vakuuttaa ryhmäni puolesta palestiinalaisille ja Israelissa oleville rauhanturvajoukoille, että tuemme heidän pyrkimyksiään rauhaan ja ongelman ratkaisemiseen.

Karatzafelis (IND/DEM). – (EL) Arvoisa puhemies, tänään, 57 vuoden kuluttua tapahtumista, meille tarjoutuu loistava mahdollisuus korjata virhe, joka on maksanut satojentuhansien ihmisten hengen. Jos olisimme vuonna 1948, kun annoimme suojan – valtion – Israelille, tehneet samoin myös palestiinalaisille, monia henkiä olisi säästetty. Sodat, jotka tappoivat niin paljon ihmisiä 30–35 vuotta sitten, olisi kenties vältetty. Kenties myöskään syyskuun 11. päivän isku ei olisi toteutunut, jos uskomme tapahtumaan osallisen Bin Ladenin julkisen selityksen. Ifigeneian kuolema toi Agamemnonille myötätuulen. Arafatin (joka on toisinaan terroristi, toisinaan neuvottelija, toisinaan Nobelin rauhanpalkinnon saaja, aina kulloinkin vallinneen tilanteen mukaan) kuolema ja Sharonin yksinvallan päättyminen Israelissa voivat kenties tuoda rauhan myötätuulen. Jos emme toimi tehokkaasti ja nopeasti, tämä kultainen mahdollisuus hukataan. Terrorismi lisääntyy, niin valtionterrorismi, joka on raaempaa, kuin myös yksittäisten tarkka-ampujien terrorismi. Yhdysvallat vaikuttaa vaihtavan kurssia; se tahtoo poistua tilanteesta, kääntää selkänsä Lähi-idälle ja suunnata Venäjälle, mitä kaikkea siihen liittyykin. Me asumme kuitenkin täällä, me tarjoamme suojan 40 miljoonalle arabille, me täällä emme onnistuneet antamaan juutalaisille mahdollisuutta selvitä hengissä natsien miehityksestä. Nyt meidän on tartuttava mahdollisuuteen.

Arvoisa korkea edustaja Solana, on viime hetki, nyt tai ei koskaan!

Romagnoli (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, on olemassa vapaita tai lähes vapaita vaaleja sekä vaaleja, jotka eivät ole vapaita, kuten Irakin tulevat vaalit. Jälleen kerran Euroopan unioni toimii Yhdysvaltojen ehdoilla ja rahoittaa huonosti suunniteltuja operaatioita toisen valtion asioihin puuttumiseksi.

Samalla tavoin kuin veronmaksajien puolesta päätetään Euroopan perustuslakisopimuksesta ilman heidän mielipidettään rahoja imuroidaan häpeällisen ja mielettömän Irakin miehityksen ylläpitämiseksi. Euroopan unioni seilaa yksityisissä miehityksen myrskyisällä merellä samaan aikaan kun liittoutuneiden miehittäjien valtaisa lippulaiva on uppoamassa ja viemässä mukanaan ne unionin jäsenvaltiot, jotka eivät ole kyenneet säilyttämään riippumattomuuttaan Yhdysvaltojen katalasta geopolitiikasta.

Ylivoimainen enemmistö irakilaisista, jotka katsovat miehitysjoukot Saddam Husseinin hallinnon romahtamisesta alkaen huonontuneiden elinolojen syyksi, ei osallistu huijausvaaleihin, joita virallinen propaganda, siihen osallistuvine tiedotusvälineineen, väittää ratkaisevaksi mahdollisuudeksi siirtyä demokratiaan. Aikomuksena on torjua Yhdysvaltojen pyrkimys selviytyä ainakin poliittisesti väsytystaistelusta merkittävässä vaaleissa, joissa luodaan perusta uudelle Irakin valtiolle.

On häpeällistä ohjata inhimillisiä resursseja Irakin vaalien tukemiseen ja siten niiden poliittiseen oikeuttamiseen. Me legitimoimme nukkehallituksen ja hyväksymme sen demokratiana jatkaen näin osallisuuttamme Irakin miehitykseen, jonka perusteet on osoitettu täysin pitämättömiksi. Miehitystä ovat seuranneet raakuudet ja lukemattomat toteen näytetyt korruptiotapaukset, tuhlaaminen, liioiteltu kirjanpito ja petokset, johon hallinto on itse syylistynyt.

Tämä on vähintäänkin riittävä syy vedota parlamenttiin kaikkien eurooppalaisten puolesta, jotta se irtautuisi Irakin vaalien legitimoimisesta ja säästäisi meidät kaikki siltä häpeältä, että osallistumme poliittisesti ja moraalisesti tähän valtavaan poliittiseen ja tiedotusvälineiden ylläpitämään petokseen.

Brok (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa korkea edustaja Solana, haluan keskittyä Lähi-itään ja esittää muutaman huomion.

Abu Mazenin valinta ja tapa, jolla se toteutui uuden koalitiohallituksen muodostaminen Israelissa äänestäjien tuella yli puoluerajojen ja Yhdysvaltojen uusi presidentti virkakaudella, jolla hänen ei tarvitse miettiä uudelleen valituksi tulemistaan: kaikki nämä tekijät muodostavat mielestäni näkymät, jotka ovat viime vuosina olleet lähes tuntemattomia Lähi-idässä.

Abu Mazenin politiikka ja neuvottelut radikaaliryhmien kanssa ovat osoittaneet, että hän kykenee päättämään edellytyksistä, jotka presidentti Arafat aina torjui ja joihin hän ei kyennyt. Minusta tämä on syy, jonka vuoksi meidän on nyt todellakin hyödynnettävä tätä erityistä tilannetta.

Tämän vuoksi pyydän teitä, arvoisa komission jäsen, ja erityisesti teitä, arvoisa korkea edustaja Solana, varmistamaan, että kvartetista tulee nyt muutakin kuin instituutio, jossa laaditaan papereita ja käydään keskusteluita, että se kaikella sen jäsenillä yksittäin tai yhdessä käytettävissä olevalla vaikutusvallalla puuttuu asioihin kertoakseen Lähi-idälle, ettei se ole vain jokin vanha juttu vaan että sitä tukee koko kansainvälisen yhteisön sitoumus. Kvartetin on osoitettava halumme löytää ratkaisu ja samanaikaisesti näyttää osapuolille, että voimme taata turvallisuuden ja kehityksen.

Yhdelläkään kvartetin jäsenellä ei ole uskottavuutta molempien osapuolten silmissä asioiden hoitamiseksi itsekseen. Vain yhdessä toimimalla turvallisuuskehityksellä voi olla riittävää uskottavuutta, jotta se voidaan hyväksyä ja jotta voidaan taata Israelin turvallisuus turvallisen rajan takana ja samanaikaisesti perustaa taloudellisesti elinkelpoinen palestiinalaisvaltio.

Toivoessani edistystä haluan vielä lisätä yhden huomautuksen. Ihmiset molemmin puolin toivovat rauhaa ja lähentymistä. Meidän on nyt autettava maltillisen koalition muodostumista molemmilla puolilla ja estettävä radikaaleja – jotka ovat vähemmistö – jälleen estämästä ratkaisun löytämisestä. Tämä on meidän etumme mukaista, ja meidän olisi pidettävä sitä ensisijaisena tavoitteena.

De Keyser (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Solana, olin vaalien aikaan Rafahin pakolaisleirillä Gazassa ja kiitän kauniista sanoistanne. Arvoisa komission jäsen Ferrero-Waldner, kiitos sitoumuksestanne.

Jos sallitte, haluaisin palata Irakin vaaleihin ja ilmaista huoleni. Vaalit järjestetään sunnuntaina, ja ne ovat osa Bushin poliittista poistumisstrategiaa, joka perustuu YK:n päätöslauselmaan N:o 446. Suunnitelman mukaan itsemääräämisoikeus oli määrä antaa takaisin Irakin kansalle, mutta sen palauttamisesta lähtien jännitteet ovat kuitenkin lisääntyneet koko ajan. Miehitysjoukot eivät ole kyenneet muuttamaan rauhanturvajoukoiksi, mistä on osoituksena kauhistuttava käytös Abu Ghraibin vankilassa. Pyrkimykset muodostaa uudelleen Irakin joukkoja, varsinkin poliisivoimia, ovat toistuvasti katkenneet hyökkäyksiin niitä kohtaan, jotka valitettavasti toisinaan katsotaan vihollisvoimien käytyreiksi. Tämä on virhe. Nämä samat irakilaisjoukot, joille Yhdysvaltojen joukot antavat taustatukea, valvovat äänestyspaikkoja. Sunnien ääriliikkeet boikotoivat vaaleja, ja shiiafundamentalististen liikkeiden lisääntyminen, jota Iran seuraa myötämielisenä, antaa aiheutta pelätä teokratian korvaavan uuden demokratian.

Näiden vaalien järjestäminen on täysin omituista. Yksikään edellytys, joka antaisi voittajalle legitimitettiin ja toisi mukanaan rauhan, ei todellakaan täyty. Väkivalta tuntuu vain lisääntyvän. Tämän vuoksi on vaikea uskoa, että Irakiin saadaan Sharia-oikeudesta vapaa perustuslaki, jossa kunnioitetaan naisten oikeuksia, jollei sen laatijoita ohjata tiukasti.

Vuoden 2005 aikataulu on uskomaton: perustuslaki 15. elokuuta, kansanäänestys 15. lokakuuta, parlamenttivaalit 15. joulukuuta ja uusi hallitus 31. joulukuuta. Mitä neuvosto ajattelee tästä päättömästä kiireestä? Onko tämä suunnitelma nähdäkseen toteutettavissa? Onko meidän todella uskottava sen toteutumiseen, arvoisa korkea edustaja Solana? Onko tästä olemassa eurooppalaista strategiaa? Toivon niin, jotta voidaan sulkea pois mahdollisuus satunnaiseen retoriikkaan, joka muistuttaa omaani mutta josta olen eri mieltä. Minusta meidän ei pidä vaieta näistä vaaleista; hiljaisuus olisi merkki epävarmuudesta, ja sitä en todellakaan halua.

Onyszkiewicz (ALDE). (PL) Paljon kiitoksia, arvoisa puhemies. Parlamentin jäsenet ovat toistuvasti ilmaisseet toiveensa rauhanprosessin käynnistymisestä uudelleen Palestiinassa sekä siitä, että viimeaikaiset tapahtumat valtiossa johtaisivat demokratian perustamiseen, arabimaiden ensimmäisen demokratian perustamiseen. Tällaisen demokratian rakentaminen ei tietenkään ole tehtävistä helpoimpia. Tunnettu kaikkien valtion ongelmien laajuuden, esimerkiksi laajan korruption. On yleisesti tiedossa, ettei demokratia voi muodostua pelkästään siitä, että siviilitasolla valvotaan lain noudattamista valvovia tahoja, kuten poliisia ja salaista palvelua. Jotta demokratia olisi merkityksellistä, myös viranomaisten toiminnan ja varsinkin talousarvion on oltava avoimia. Sanon tämän, koska Euroopan unioni tarjoaa merkittäviä määriä taloudellista apua palestiinalaishallinnolle ja aikoo luonnollisesti tehdä niin jatkossakin. On tärkeää, että näistä varoista pidetään kirjaa, jotta tiedämme mihin ne käytetään. On kuitenkin yhtä tärkeää, että koko palestiinalaishallinnon talousarvio, myös muista lähteistä kuin Euroopan unionista saadun rahoituksen turvin rahoitetut toimet, ovat täysin avoimia ja kaikille selviä. Näin varmistetaan, että tulevaisuudessa on mahdotonta syyttää palestiinalaishallintoa siitä, mistä sitä yhä usein syytetään, nimittäin sellaisten terroristiryhmien toimien rahoittamisesta, jotka eivät millään tavoin edistä rauhantoimia.

Toiseksi haluan huomauttaa, että me kaikki haluamme tämän prosessin päättyvän rauhaan palestiinalaishallinnon ja Israelin välillä sekä myös sitä, että rauhasta tulee todellinen rauha koko alueella eikä sellainen rauha, joka oli vallalla Euroopassa Varsovan rauhansopimuksen ja kylmän sodan vuosina. Meidän on tämän vuoksi ryhdyttävä harkitsemaan tiettyjä menetelmiä luottamuksen rakentamiseksi, niitä menetelmiä, joita olemme jo kokeilleet Euroopassa hyvin tyydyttävin tuloksin. Kiitoksia.

Toussas (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, huolimatta ulkokultaisista onniteluista ja sydämellisestä suhtautumisesta Palestiinan vaaleihin Israelin hallitus jatkaa murhanhimoista politiikkaansa Palestiinan kansaa kohtaan. Toimet häpeällisen muurin rakentamiseksi ja Itä-Jerusalemista karkotettujen

palestiinalaisten omaisuuden verottamiseksi jatkuvat edelleen huolimatta siitä, että Israelin hallituksen aiemmin käyttämä tekosyy palestiinalaisten väitetystä sovinnollisuuden puutteesta on murentunut.

Amerikan Yhdysvaltojen ja Euroopan unionin politiikka ruokkivat Israelin hallituksen jyrkkyyttä. Jopa päätöslauselmassa niin kutsuttu palestiinalaisterrorismi katsotaan ensisijaiseksi asiaksi. On meneillään uusi herjauskampanja palestiinalaisten yhdistämiseksi Iraniin ja Syyriaan pahan akselina ja terrorismin lähteenä, ja tällä perustellaan Israelin hallituksen jyrkkyyttä ja valmistellaan julkista mielipidettä hyväksymään uudet imperialistiset väliintulot ja sodat, jotka liittyvät Lähi-itää koskevaan aggressiiviseen suunnitelmaan.

On ilmeistä, että jopa tämän päivän keskustelussa Euroopan parlamentissakin toimiva puolue, Sinn Féin, pyritään täysin tuomittavalla tavalla yhdistämään terrorismiin. Tätä ei voida hyväksyä. Ilmaistemme solidaarisuutemme Palestiinan kansaa kohtaan ja kannatamme sellaisen itsenäisen palestiinalaisvaltion perustamista, jonka pääkaupunki on Itä-Jerusalem.

Puhetta ryhtyi johtamaan

varapuhemies **ONYSZKIEWICZ**

Masiel (NI). *(PL)* Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, jo se, että palestiinalaisalueilla käytiin ensimmäiset presidentinvaalit yhdeksään vuoteen ja että ne toteutuivat rauhallisessa ilmapiirissä Israelin miehityksestä huolimatta, on nähtävä saavutuksena. Oli aivan asianmukaista, että parlamentin ennen näkemättömän laaja valtuuskunta osallistui tarkkailijana vaaleihin, sillä tämä osoittaa, että EU pitää Lähi-idän tilannetta hyvin tärkeänä ja että se kannattaa alueen rauhanprosessia.

On kuitenkin vieläkin niitä, jotka vastustavat rauhaa Israelin ja palestiinalaisalueiden välillä. Meidän on rohkaistava molempia osapuolia käynnistämään uudelleen rauhanneuvottelut, sillä me kaikki haluamme, että israelilaiset elävät rauhassa ilman terrori-iskuja ja että palestiinalaiset saavat takaisin menetetyt ihmisarvonsa. Kumpakaan ei saavuteta ilman Palestiinan valtion perustamista. Palestiinalaiset ovat neuvottelujen heikompi osapuoli, ja sympatiani on heidän puolellaan.

Hybášková (PPE-DE). – *(EN)* Arvoisa puhemies, muistellamme tänään juutalaisten joukkotuhon kauheuksia meillä on kuitenkin vielä opittavaa. Lähi-itä ei todellakaan ole vapautunut rasismista, muukalaisvastaisuudesta ja vihasta. EU:n sponsorimat palestiinalaiset oppikirjat ovat edelleen täynnä juutalaisvastaisuutta, ja niissä selitetään siionismi sanan ”pahuus” lähteeksi.

Palestiinan vaalit kuvaavat valoa tunnelin päässä. EU teki hienoa työtä. Naisten edustus oli erittäin hyvä. Mustafa Barghoutin tuleminen toiseksi on demokraattinen unelma. Meidän on kuitenkin pysyttävä varovaisen optimistisinä. Meidän on tarjottava Mahmoud Abbasille mahdollisuus sovitella turvallisuusjoukkojen kanssa ja toteuttaa lainsäädännöllinen ja taloudellinen uudistus. Meidän on vahvistettava kvartetin asemaa sen sijaan, että sekoittaisimme sen Geneven aloitteeseen.

Meidän on myös tiedostettava Israelin hyvin arkaluontoinen tilanne. Juuri tänään meidän olisi tunnustettava Israelin kansalaisten itsepuolustus-oikeus, äitien ja isien oikeus turvata lastensa henki tällä valitettavalla turvallisuustoimenpiteellä, turvamuurilla. Vielä ei ole aika purkaa sitä, ei ennen kuin Hamas on syrjäytetty alueen turvallisuusalueella.

Tiedämme, ettei kyse ole pelkästään palestiinalaisista ja israelilaisista äärijärjestöistä, sillä kyseessä on mitä suurimmassa määrin myös Syyrian juoni demokratisoitumista vastaan. Se levittää Hizbollahin taitotietoa, miehiä ja aseita Gazan kaistaleelle jo ennen sitoumusta. Missä määrin olemme valmiita painostamaan Syyriaa? Missä määrin olemme valmiita käyttämään assosiaatiosopimuksia välineenä alueen kansojen edun ajamiseen?

Arvoisa korkea edustaja Solana, olen kotoisin Prahasta, entisestä kommunistivaltiosta, ja haluan esittää teille yhden kysymyksen. Euromed-ministerikokouksen jälkeen sanoitte lehdistötiedotteessa, että Barcelonan prosessi ei täysin toteutunut tiettyjen kansallisten olojen vuoksi. Kysyn teiltä, mitä me kaikki teemme Lähi-idän todellisen demokratisoitumisen edistämiseksi ja demokratian tukemiseksi.

De Rossa (PSE). – *(EN)* Arvoisa puhemies, Palestiinan vaaleihin tarkkailijana osallistuneena minulla oli mahdollisuus todistaa monet tarkkailijat yllättänyttä vallan rauhanomaista ja demokraattista siirtymistä Arafatin kuoleman vuoksi aiheutuneen muutoksen yhteydessä.

Näiden vaalien jälkeen on kiireesti ryhdyttävä valmistelemaan parlamenttivaaleja, joihin tarvitaan vahva eurooppalainen tarkkailijaryhmä. Äänestäjärekisterin on oltava luotettava ja yhtenäinen, äänestäjiä on opastettava ja rahoituksen on oltava avointa. Ennen kaikkea on kuitenkin kiireesti uudistettava

lainsäädäntömenettelyä, jotta voidaan taata suhteellinen edustus lakiasäättävässä neuvostossa. Tämä on tarpeen sen varmistamiseksi, että kaikki palestiinalaisyhteiskunnan osapuolet uskovat niihin välttämättömiin kompromisseihin, joita rauhanprosessi edellyttää.

Euroopan ja Yhdysvaltojen on oltava alueen rauhankumppaneita. On tärkeää, että ne työskentelevät takaajina yhteisen työohjelman mukaisesti. Edistys on mahdotonta, ellemmme toimi tämän perusteella. Euroopan on aiempaa tehokkaammin kohotettava poliittista profiiliaan alueella.

Lopuksi pääministeri Sharonin on tuettava – eikä rangaistava – presidentti Abbasia sellaisten väkivaltaisuuksien yhteydessä, joita hän ei pysty valvomaan. Jos hän sallii jokaisen räjähtävän pommin pysäyttää rauhanprosessin, hän antaa Israelin tulevaisuuden ...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Pistelli (ALDE). – *(IT)* Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Solana, arvoisa komission jäsen Ferrero-Waldner, hyvät kollegat, Euroopan unionilla on Lähi-idässä merkittävät intressit, ja Lähi-itä on nyt merkittävä osatekijä naapuruuspolitiikassamme.

Israelin ja Palestiinan välisen konfliktin ratkaisu on avain alueen vakauteen ja talouskasvuun. Useiden viime vuosien ajan jatkunut umpikuja on estänyt Euroopan unionia käyttämästä vaikutusvaltaansa, mikä on valitettavasti tukenut Yhdysvaltojen diplomatian vitsiä ”we play you pay”, joka tarkoittaa, että ”meillä on poliittinen valta ja te huolehditte laskusta”.

Meillä on ollut kauhea vuosi: Yhdysvalloissa näimme George Bushin keskittyvän vaalivuonna täysin Irakin sotaan, Israelissa Sharonin hallitus sulki ovet neuvotteluilta ja Palestiinassa Jasser Arafatin henkilökohtaiset ja poliittiset ongelmat halvaannuttivat palestiinalaishallinnon.

Umpikuja tuli kalliiksi ihmishenkien, kurjuuden ja epätoivon kannalta. Monet meistä pohtivat, oliko toivolle vielä sijaa ja oliko vuoropuhelu vielä mahdollista. Kuten korkea edustaja Solana on tänään selittänyt, on auennut mahdollisuuksien ikkuna, jota meidän on hyödynnettävä. Yhdysvalloissa on toisella virkakaudellaan presidentti, joka voi omistautua Israelin ja Palestiinan asialle siten, että hänellä on jonkin verran liikkumatilaa. Israelin uusi hallitus Shimon Peresin kaltaisine hahmoineen on valinnut vuoropuhelun. Olemme iloisia voituamme auttaa ja todistaa Palestiinassa ensimmäisiä presidentinvaaleja, jotka voitti Mahmoud Abbas, jolla on nyt vankka legitimitetti niin kansansa kuin kansainvälisen yhteisön silmissä. Kannatamme hänen alustavia toimenpiteitään, kuten pyrkimystä velvoittaa radikaaliryhmät tulitaukoon.

Unionin on aika tulla selvästi kuulluksi. Unionin on toimittava vakauttavana voimana, eikä muilla osapuolilla, ei edes Yhdysvalloilla, ole samoja valtteja kuin meillä, toisin sanoen poliittista vakautta ja voimavaroja alueen talouskasvun tukemiseen. Nyt on aika käyttää näitä valtteja ja käynnistää uudelleen rauhansuunnitelma ja kvartetin toiminta. Jos uskomme, kuten minä uskon, unionin ulkopolitiikkaan ja Eurooppaan globaalina tekijänä, nyt on aika siirtyä ajatuksista tekoihin.

Tannock (PPE-DE). – *(EN)* Arvoisa puhemies, olen iloinen presidentti Abbasin demokraattisesta valinnasta palestiinalaishallinnon johtoon. Vaalitarkkailijana minua teki suuren vaikutuksen se, että siviiliyhteiskunta, myös naiset, osallistuivat tähän kokeiluun, joka oli ainutlaatuinen arabimaailmassa. Huolimatta siitä, että Hamas vaati boikottia, jopa tämä järjestö aikoo nyt osallistua parlamenttivaaleihin, koska se pelkää jäävänsä poliittisen prosessin ulkopuolelle. Abu Mazenilla on nyt vahvat valtuudet neuvotteluihin Israelin kanssa.

Olin pettynyt Itä-Jerusalemien alhaiseen äänestysprosenttiin ja palestiinalaisasukkaiden pelkoon siitä, että he menettäisivät äänestäessään israelilaisen henkilötodistuksensa. Olin tyytymätön useiden äänestyspaikkojen virkailijoiden kieltäytymiseen yhteistyöstä äänestystulosten ja vaaliluetteloiden koon luovuttamisessa. Jonkin verran ilmeni sekaannusta kansallisten ja kansainvälisten tarkkailijoiden kesken, ja tämä on ratkaistava ennen heinäkuun parlamenttivaaleja.

Kiitän Israelin puolustusvoimia yhteistyöstä tarkastusasemilla. Kuuden israelilaisen traagisen kuoleman Gazassa aiheuttaman tilapäisen takaiskun jälkeen presidentti Abbas pyrkii nyt tarmokkaasti hillitsemään terroristeja sijoittamalla turvallisuusjoukkojaan Gazan rajalle. Kehotan pääministeri Sharonia antamaan tälle tunnustusta luomalla uudelleen diplomaattiset yhteydet palestiinalaishallintoon ja ottamalla rauhanprosessin uudelleen poliittiseen ohjelmaansa.

Olen vakuuttunut siitä, että laaja-alainen rauhansuunnitelma on mahdollinen toteuttamalla aluevaihtoja, joilla vahvistetaan juutalaisvaltion turvallisuus. Lisäksi katson, että turvamuuri on osoittautunut hyödylliseksi

itsemurhaiskujen vähentämisessä, ettei se vastaa Israelin valtion lopullisia rajoja ja että se voidaan siirtää tai purkaa, kun rauhansopimus on lopultakin allekirjoitettu.

Viimeaikaiset mielipidemittaukset Israelissa, Länsirannalla ja Gazassa osoittavat, että Geneven sopimuksia kannatetaan yhtenä rauhannäppälinä. Miksi molemmilla puolilla ei järjestetä samanaikaisesti kansanäänestystä ja vahvisteta näin kahden valtion mallin vastavuoroista tunnustamista?

Lopuksi totean, että Iranin asema on hyvin vaarallinen – Syyria tukee hiljaa Hizbollahin aseistusta ja rahoitusta ja on vakaasti päättänyt sabotoida Abu Mazenin rauhanpolitiikkaa tukemalla paikallisia terroristeja Länsirannalla ja Gazassa. Irania ja Syyriä on varoitettava Euroopan unionista, ja EU:n on tuomittava Hizbollah terroristijärjestönä.

Howitt (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, parlamentin vaalitarkkailuvaltuuskunnan jäsenenä totean korkealle edustajalle Solanalle, että olen nyt vakuuttunut siitä, että EU:n on harkittava rauhan edistämistä kaupan avulla, ettei vetäytyminen Gazasta ja sen piiritetyksi jättäminen voi koskaan olla kestävä ratkaisu sen väestön kannalta, että eurooppalaisille ja kansainvälisille avustustyöntekijöille on annettava viisumit, jotta he voivat työskennellä palestiinalaisyhteisöissä, ja että meidän on autettava palestiinalaishallinnon uudistuksessa.

Pysyvimmät muistoni tarkkailutehtävästä ovat, että palestiinalaisten yleisimmän käyttämä sana oli ”nöyryytys”, että 30–40 Um Al Rehanin kyläläistä ei voinut äänestää, koska he asuvat väärällä puolella turvamuuria, ja että valtuuskuntamme todisti itse piekselmiä, ampumavälikohtauksia, kidnappauksia ja pommituksia.

Oliko näiden vaalien demokraattinen järjestäminen osoitus palestiinalaisten rauhanomaisesta vastarinnasta miehitystä kohtaan? Oli kyllä. Oliko tämä demokratianosoitus viesti kansainväliselle yhteisölle siitä, että he ovat täysin valmiita hoitamaan omaa valtiotaan? Oli kyllä. Ja kun tavalliset palestiinalaiset kertoivat meille äänestävänsä Abu Mzenia, he todellakin sanoivat äänestävänsä rauhan puolesta.

Nicholson of Winterbourne (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, Israelin ja Palestiinan välinen konflikti on yksi maailman pitkäkestoisimmista ongelmista. Jatkuva konflikti on vaikuttanut kielteisesti naapurikansoihin Arabian niemimaalla, Persianlahdella ja Pohjois-Afrikassa sekä ulottunut jopa Eurooppaan ja Yhdysvaltoihin. Konfliktin seurauksena tuhannet ovat haavoittuneet ja kuolleet ja miljoonat kärsivät köyhyydestä ja ahdingosta.

Koko Yhdistyneiden Kansakuntien, myös Euroopan unionin, jatkuva huomio ja yhdistetyt voimat eivät ole juurikaan tuoneet helpotusta kummankaan osapuolen väestölle. Näin voimakkaissa erimielisyyksissä, joiden juuret ovat kansakuntien historiassa, on vain yksi avain, jolla rauhan ovi voidaan avata. Sitä ei tehdä rahalla, vaikka se voikin helpottaa jatkuvaa köyhyyttä. Ihmisten mieltä ei muuteta voimalla. Ulkopuoliset voivat vain tehdä ehdotuksia: ilman voimaa ne eivät voi tehdä tarvittavia toimeenpanopäätöksiä. Perustavaa laatua oleva muutos väkivallasta rauhanomaisiin ratkaisuihin, siirtyminen aseiden kanssa sotimisesta vuoropuheluun keinona saavuttaa hyväksyttäviä tuloksia; vain yksi asia voi saada aikaan tasapainon, ja se on kansan tahto. Kun se on taattu ja väkivaltaiset miehet sallivat ilmaista sen, demokratia on ainoa täydellisen onnistumisen malli.

Palestiinalaiset ovat nyt puhuneet. Heidän äänensä on ilmaistu rauhanomaisesti vaaliurnien kautta. Tuloksena on, että unionin 21 vuotta tavoittelema kahden valtion ratkaisu on käden ulottuvilla. Jos tämä on Palestiinan kannalta hyvä asia, miksi kieltäisimme demokratian muulta Arabian niemimaalta ja sen ulkopuoleltakin? Odotan paljon Irakin tulevilta vaaleilta ja muilta vaaleilta, joita mahdollisesti järjestetään myöhemmin muissa valtioissa, joissa nyt turvaututaan väkivaltaan ja muihin kuin rauhanomaisiin ratkaisuihin. Demokratian levittäminen on nyt Euroopan unionin tehtävä. Siinä voimme tehdä yhteistyötä yhdysvaltaisten liittolaistemme kanssa. Palestiinan näyttäessä mallia Irak voi noudattaa esimerkkiä ja muutkin valtiot voivat päätyä samaan ratkaisuun.

Kasoulides (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, Palestiinan vaalien tarkkailuvaltuuskunta, jonka työhön minulla oli kunnia osallistua, esitti päätelmissään, että vaalit olivat hyvin laajalti vapaat ja oikeudenmukaiset. Palestiinalaisilla on nyt laillisesti valittu presidentti sekä pätevä välittäjä Israelin kanssa käytävissä rauhanneuvotteluissa. Presidentti Abbasille on annettava sekä aikaa että kannustusta hänen asemansa vahvistamiseksi ja vaaliohjelmansa toteuttamiseksi, toisin sanoen ensinnäkin aseellisen kansannousun lopettamiseksi ja poliittisen prosessin asettamiseksi ensisijaiseksi ja toiseksi tarvittavien sisäisten institutionaalisten ja erityisesti turvallisuusalan uudistusten toteuttamiseksi.

Viime päivien uutiset osoittavat, että paikan päällä on jo havaittavissa myönteisiä vaikutuksia. Palestiinalaispoliisien sijoittaminen Pohjois-Gazaan ja raportoitu edistyminen keskustelussa aseellisten ryhmittymien kanssa ovat johtaneet neljän päivän rauhaan, joka kenties johtaa tulitaukoon. Tällaisen tulitauon

hyvin herkän luonteen huomioon ottaen olisi hyödyllistä, jos myönteisen ilmapiirin rakentamista tuettaisiin mahdollisuuksien ikkunan yhteydessä merkittävillä eleillä – kuten liikkumisvapauden rajoitusten poistamisella, siirtokuntien rakentamisen keskeyttämisellä sekä erottavan muurin rakennustöiden ja laittomien tappojen lopettamisella.

EU:n päätös lähettää näin suuri valtuuskunta auttamaan ja tarkkailemaan vaaleissa ja arvostetun parlamentin jäsenen nimittäminen sen johtoon oli kiitettävää, sillä näin läsnäolomme oli havaittavissa sekä paikallisesti että kansainvälisesti. EU:lta tarvitaan nyt suuria ponnisteluja kvartetissa molempien puolien kannustamiseksi rauhankehityksen hyödyntämiseen. Tavoitteena on neuvottelujen aloittaminen uudelleen, mikä tuo uutta toivoa. Toivo vahvistaa maltillisuutta, turhautuminen puolestaan ruokkii ääriilmiöitä. Tämä on ainoa tapa katkaista pahan kierre.

Mastenbroek (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan on eläteltävä molempien kansojen toivoa, ja ainoa keino tähän on vaalia toivoa kestävästä rauhasta. Tämän vuoksi meidän on katsottava rauhansuunnitelmassa ensisijaisiksi kahden valtion ratkaisu sekä miehityksen rauhanomainen ja kertakaikkinen lopettaminen. Gazasta vetäytyminen on lupaava teko, mutta se ei ole lopullinen tavoite. Tämä ei ole toteutettavissa ilman Amerikan yhdysvaltojen osallistumista.

Presidentti Abbas on laatinut kunnianhimoisen toimintasuunnitelman: väkivaltaisen kansannousun lopettaminen, turvallisuusjoukkojen uudistus, elinkykyisen Palestiinan valtion perustaminen ja kestävä rauha Israelin kanssa. Meidän on kaikin voimin tuettava hänen toimintasuunnitelmaansa, nimenomaan molempien kansojen toivon elättämiseksi. Voimme tukea häntä aktiivisesti korruption torjunnassa, edistää edelleen palestiinalaisinstituutioiden demokratiaa ja tukea hyvää hallintotapaa – palestiinalaisten epätoivoisesti toivomia asioita – sillä tähän emme tarvitse Yhdysvaltoja. Meidän on tarjottava täysi tukemme mahdollisimman nopeasti kysymällä Mahmoud Abbasilta, kuinka voimme Euroopan unionina auttaa häntä.

Sbarbati (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, sanotaan, ettei viha synny tietämättömyydestä vaan vihaan kouluttamisesta. Vuodesta 1948 lähtien Israelin ja Palestiinan välinen sota on vaatinut tuhansia uhreja, joista monet ovat siviilejä, sekä aiheuttanut valtaisa köyhyyttä. Kaksi kolmasosaa palestiinalaisterroristeista oli korkeakouluopiskelijoita tai koulunsa päättäneitä, ja israelilaiset ovat tunnetusti korkeasti koulutettuja.

Abu Mazenin valinnan jälkeen, joka oli osoitus palestiinalaisten suuresta sitoutumisesta demokratiaan, terrori-isku on vaikeuttanut hiljattain käynnistynyttä vuoropuhelua. Tuomittuina elämään rinnakkain – halusivatpa ne sitä tai eivät – ja ratkaisematta olevien monimutkaisten ongelmien piinaamina nämä kaksi kansaa ovat nyt siirtyneet uuteen vaiheeseen keskinäisissä suhteissaan, vaiheeseen, joka mahdollistaa toivon. Palestiinan vaalit sujuivat todellakin vastoin odotuksia erittäin hyvin, ja uusi johtaja on ilmaissut aikomuksensa aloittaa uudelleen rauhanneuvottelut Israelin kanssa, hillitää ääriilmiöitä ja uudistaa Palestiinan sisäasioihin liittyviä korruptiopiirteitä. Ohjelma saattaa olla liiankin kunnianhimoisen, mutta se osoittaa muutoshalukkuutta. Israel puolestaan aloitti keskustelun uuden hallituksen kanssa, mutta vuoropuhelu on keskeytynyt odottamattoman väkivaltakierteen vuoksi, joka on jäädyttänyt suhteet.

Seuraamalla vaaliprosessia Euroopan unioni on vahvistanut asemaansa suosittuna neuvottelijana ja osoittanut valmiutensa ja kykynsä keskustella molempien kansojen kanssa. Tämän kehityksen on nyt jatkettava. Unionin tehtävä on toimia pysyvän ratkaisusuunnitelman takaajana, ja samalla sen on tarjottava molemmille kansoille vankka tukiperusta muutoksen yhteydessä. Euroopan on nyt aika hyväksyä vastuunsa Lähi-idässä, sillä myös oma turvallisuutemme on välittömästi uhattuna konfliktin jatkuessa. Ratkaisu on löydettävissä ainoastaan neuvottelemalla järkevä, kestävä rauhansuunnitelma, kuten rauhansuunnitelmassa esitettiin.

Kansainvälisen yhteisön pitäisi auttaa palestiinalaisvaltion perustamisessa, mutta samalla sen on autettava ratkaisemaan rajoja, siirtokuntia, pakolaisia, Jerusalemia, vesivaroja ja turvallisuutta koskevat ongelmat. Kuten Shimon Peres kerran totesi, toivomme, että vihan ajan jälkeen tulee jakamisen aika, sillä kahden kansan on jaettava kapea maa-alue; niiden on kasvettava yhdessä toisiaan kunnioittaen ja opittava jakamaan.

Laschet (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ne jotka olivat paikalla vaaleissa, päivänä, jolloin aluksi sinetöitiin seitsemältä aamulla huolellisesti läpinäkyvät vaaliurnat ja toimintaa jatkettiin hyvin ylpeästi ja huolellisesti, voivat hyvin ymmärtää, mitä tämä kaikki merkitsi palestiinalaisille itselleen, ensinnäkin luonnollisesti heidän suhteissaan Israeliin ja toiseksi heidän suhteissaan arabimaailmaan, sillä he antoivat osoituksen jostakin siellä täysin tuntemattomasta. Tämä teki vaaleista niin merkittävät, ja rauhantoivo oli kouraantuntuva. Ihmiset ovat saaneet tarpeekseen konfliktista, eikä Hamasista tai sen boikottivaatimuksesta välitetty.

Katson, että ne – joita on täällä parlamenttissakin – jotka jatkuvasti väittivät, että Arafat oli rauhan tae ja että hänen poistuttuaan tilanne ajautuisi kaaokseen, arvioivat tilanteen väärin. Palestiinan kansa oli paljon älykkäämpi kuin jotkut eurooppalaiset arvioivat, ja tämän vuoksi nykyisiin tapahtumiin liittyy niin paljon toivoa.

Haluan pyytää sekä korkeaa edustajaa Solanaa että komission jäsentä Ferrero-Waldneria käsittelemään erästä seikkaa. Lehdistötiedotteiden mukaan pääministeri Sharon kertoi korkealle edustajallemme, että Gazasta vetäytymisestä on sovittu Palestiinan itsehallintoalueiden viranomaisten kanssa käydyissä keskusteluissa. Jos näin todellakin on ja osoittautuu mahdolliseksi huolehtia tästä asianmukaisesti, silloin meidän ja UNHCR:n olisi harkittava tätä mahdollisuutena muuttaa pakolaisleirit pysyviksi asuinpaikoiksi.

YK-työryhmämme sai tänään vieraakseen Hansenin UNHCR:stä. Hän kuvasi, kuinka Jeninin leirin tuhoamisen jälkeen tehtiin päätös rakentaa kunnan taloja, jotta ihmiset eivät enää 50 vuoden jälkeen olisi pakolaisia. Minusta Gaza tarjoaa nyt toisen mahdollisuuden saada pakolaiset pois leireiltä ja pysyviin siirtokuntiin, kunhan luovutus ensin toteutuu asianmukaisesti. Tämän vuoksi pyydän, että asiaa tarkastellaan Yhdistyneiden Kansakuntien Lähi-idän palestiinalaispakolaisten avustus- ja työelimen (UNRWA) ja muiden asiaankuuluvien viranomaisten kanssa, jotta tämä tilanne saataisiin ratkaistua ja uusi aikakausi voisi alkaa.

Masip Hidalgo (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, tässä vaiheessa keskustelua haluan vain lisätä anekdootin, joka liittyy jäsen Lucasin kanssa näkemäämme tapaukseen. Tämä tapahtui Hebronissa. Oli pimeää. Joidenkin generaattorien rikkoutumisen vuoksi tuli sähkökatko. Kaksi nuorta palestiinalaispoliisia asetui välittömästi aseisiin estääkseen mahdolliset petokset pimeydessä. Vastaavia reaktioita nähtiin lähipöydissä, mikä osoitti esimerkillistä spontaania kansalaiskypsyyttä.

Jos kansa huolimatta sen kohtaamista vakavista ongelmista suojelee vaaliurniaan ja vaalien arvovaltaa, on kyseessä upea kansa, joka uskoo demokratiaan. Kun valot palasivat, minulle paljastui, että nyt on todellakin saattanut aueta tie rauhan unelmaan, jota korkea edustaja Solana tänään niin tarkkaan kuvasi moraalaisella ja poliittisella arvovallalla.

Kuten Martin Luther Kingillä, tämä unelma on tavoitteemme, arvoisa korkea edustaja Solana. Unelma on tiemme.

Seeberg (PPE-DE). – (DA) Arvoisa puhemies, seuraavien muutamien kuukausien aikana on kiinnitettävä paljon huomiota Lähi-idän tilanteeseen. Irakissa sunnuntaina järjestettävät vaalit ovat jännittävät – tämä on kenties historiallinen mahdollisuus orastavalle demokratialle. Haluan kiittää korkeaa edustajaa Solanaa ja komission jäsentä heidän rakentavista ja havaintokykyisistä panoksistaan. On ilo kuulla tällaisia sitoumuksen ilmaisuja. Palestiinan vaalit ja Israelin uusi hallitus antavat uutta toivoa. Ariel Sharonin on kuitenkin autettava Mahmoud Abbasia onnistumaan, sillä muuten prosessi ei etene.

Osallistuin marraskuussa Länsirannalle tehtyyn tarkkailumatkaan ja näin omin silmin, kuinka kauhea ja epätoivoinen tilanne on varsinkin niiden palestiinalaisten kohdalla, jotka elävät tällä hetkellä köyhyysrajan alapuolella ja äärimmäisen vaikeissa oloissa Israelin miehityksen vuoksi. Tämä ei ole luonnonkatastrofin tai vastaavan aiheuttamaa köyhyyttä, vaan se johtuu Israelin miehityksestä. On luonnollisesti tunnustettava Israelin oikeus jahdata terroristeja, ja palestiinalaisten on tehtävä kaikkensa väkivaltaisuuksien lopettamiseksi. Israelin oikeus jahdata terroristeja ei kuitenkaan tarkoita, että kaikkia mahdollisia keinoja on käytettävä. Laittomat teloitukset, talojen purkaminen ja siviiliväestöön kohdistettu liiallinen voimankäyttö on tuomittava. Laittomasti rakennettu turvamuuri on myös erityisongelma, sillä se on pääosin pystytetty palestiinalaisalueelle ja tekee palestiinalaisten maanviljelyn alueella mahdottomaksi. Myös Jerusalem, jossa palestiinalaiset on erotettu sekä israelilaisista että toisistaan, on erityinen ongelma. Valtava maan pakkolunastus sekä siirtokuntien perustaminen vaikeuttavat kestävän palestiinalaisvaltion perustamista. On erityisen huolestuttavaa nähdä, kuinka Länsirannalle kehittyy kaksoisinfrastruktuuri. Tosiseikat paikan päällä osoittavat, että miehitys liittyy pikemminkin siirtokuntalaisten turvallisuusoloihin kuin turvallisuuden luomiseen Israelissa asuville israelilaisille.

EU:n on vaadittava Israelia lopettamaan siirtokuntien rakentaminen Länsirannalle ja lopettamaan muurin rakentaminen. Muuten menetetään mahdollisuus kahteen valtioon perustuvaan ratkaisuun.

Beglitis (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, loistava palestiinalaisrunoilija Mahmoud Darwish kirjoitti hiljattain runon kunnianosoituksena toiselle valistuneelle palestiinalaiselle, Edward Saidille. Luen runon ranskaksi:

(FR) ”Hän sanoo: jos kuolen ennen sinua, jätän sinulle mahdottoman tehtävän. Kysyn: onko se kaukana? Hän vastaa: sukupolven päässä.”

(EL) Monet palestiinalaissukupolvet on menetetty taistelussa mahdottomasta: rauhasta ja demokraattisesta valtiosta. Osallistuessaan nyt mitä demokraattisimpiin ja vapaimpiin vaaleihin palestiinalaiset lähettivät rauhan viestin, optimistisen viestin, toisin sanoen viestin, ettei yhtään palestiinalaissukupolvea pidä enää menettää.

Euroopan parlamentilla on nyt historiallinen vastuu toteuttaa aloitteita yhdessä kansainvälisen yhteisön kanssa rauhanprosessin uudelleen käynnistämiseksi rauhansuunnitelman mukaisesti. Tähän asti olemme kyselleet palestiinalaisilta, mitä he aikovat tehdä. Nyt palestiinalaiset ovat vastanneet. Nyt vastausvuorossa ovat Yhdysvaltojen presidentti Bushin hallinto ja Sharonin hallitus: haluavatko ne todella sitoutua rauhansuunnitelman yhteydessä neuvottelujen käynnistämiseen uudelleen lopullisena tavoitteenaan Palestiinan valtion perustaminen?

Landsbergis (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, pääaiheena on tänään Palestiina, mutta haluan kiinnittää jälleen huomiota Irakiin. Palestiina on keskellä erittäin merkittävien tapahtumien ketjua, johon liittyvät vaalit Afganistanissa, Palestiinassa ja Irakissa. Näin ollen sunnuntain haaste ei ole yksittäinen tapahtuma vaan osa merkittäviä muutoksia, joita on viime aikoina tapahtunut islamilaisen maailman haavoittuneimmassa osassa. Meidän ei pidä tuomita sitä, kuten eräät ovat tehneet, tai kannattaa mahdollista boikottia, vaan ottaa ilolla vastaan Irakin kansan selkeä kanta ja laaja osallistuminen vaaleihin ja odottaa sitä.

Jokin aika sitten Afganistanista saadut raportit miljoonista naisista, jotka innokkaasti ja päättäväisesti sekä ihmisarvonsa tuntien tulivat äänestämään ensimmäistä kertaa elämässään ja maansa historiassa, tekivät minuun vaikutuksen. Tämä voi nyt tapahtua uudelleen Irakissa ja siitä on kiitettävä Luojaa, joka on yhteinen kristityille ja muslimeille. Toivottavasti se toteutuu siellä huolimatta maallisten joukkojen pyrkimyksistä. Olipa tilanne mikä tahansa, voimme olla täysin varmoja siitä, että Saddam Husseinin johdolla tai terroristien voiton jälkeen se ei voisi koskaan toteutua.

Korkea äänestysprosentti sunnuntaina olisi kaikkein merkittävin vaalitulos, ei kilpaileville osapuolille vaan uudelle elämälle, pelon orjuudesta vapautuneen kansan äänenä.

Puhetta ryhtyi johtamaan

varapuhemies MAURO

Zappalà (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Solana, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, Lähi-idän tilanne vaatii erityistä huomiota. Israelilaiset elävät hyvin vaikeassa tilanteessa, sillä heidän on selviydyttävä jatkuvasta terrori-iskujen vaarasta, kun taas palestiinalaiset elävät tilanteessa, jota on mahdoton hyväksyä.

Kuka tahansa, joka on minun laillani hiljattain ollut tarkkailijana Palestiinan presidentinvaaleissa, on saanut ensikäden kokemuksia todellisuudesta, joka tavanomaisten sääntöjen ja kriteerien mukaan tarkasteltuna vaikuttaa uskomattomalta. Minun on muuten vahvistettava, että vaalit sujuivat moitteettomasti paikallisesta tilanteesta huolimatta.

Palestiinalaisten maailmassa ihmiset elävät täysin vailla viitekehystä, ilman mitään varmuutta, täysin rappeutuneessa yhteiskunnallisessa tilanteessa niin ympäristön, työllisyyden kuin järjestäytymisenkin kannalta. Israelilaisten maailmassa ihmiset elävät etsien jatkuvasti puolustautumiskeinoja. Tukea ja apua saadaan monelta taholta, mutta ainakaan tähän mennessä ne eivät ole johtaneet konkreettisiin tuloksiin. Minusta meidän on saatava tietää, mitä resursseja unioni on alueelle viime vuosina osoittanut, mitkä ovat olleet sen tavoitteet ja kuka on ollut vastuussa. Minusta olisi myös asianmukaista, että vastaisuudessa investoinnit suunnattaisiin elämänlaadun parantamiseen palestiinalaisalueilla.

Arvoisa komission jäsen, lahjoitukset eivät riitä, vaan meidän on myös tarkistettava, kuinka rahat käytetään. Tältä osin odotan teiltä vastausta hyvin täsmälliseen kysymykseeni. Katson, että todellinen sitoutuminen tulevaisuuteen sekä poliittinen sitoutuminen kahden valtion välisen neuvottelujen helpottamiseen, johon myös Palestiinan uusi johto pyrkii, voi tulevaisuudessa tuottaa tuloksen, joka olisi ennen nykytilannetta ollut täysin mahdoton kuvitella.

Gahler (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, parlamentissa ollaan yleisesti yhtä mieltä siitä, että neuvotteluja halutaan jatkaa ja edistyä kohti Israelin ja Palestiinan välisen konfliktin pysyvää ratkaisua.

Kun Palestiinassa on nyt valittu presidentti ja Israelissa on vaihtunut hallitus, odotukset ovat korkealla niin Euroopassa kuin Israelin ja Palestiinan kansojenkin keskuudessa. Ramallahin virallisen ohjelman ulkopuolella käydyistä keskusteluista ja sen länsipuolen vaalitarkkailutehtävistä sain vaikutelman, että vaikka ihmiset

luonnollisesti kärsivät miehityksestä, heillä ei ole hyvää sanottavaa tavasta, jolla heidän oma väkensä on asioita hoitanut, eikä Arafatin kyvyttömyydestä ja haluttomuudesta tehdä kaikki tarvittava muun muassa turvallisuusjoukkojen ja terveydenhuollon tehokkaiden rakenteiden perustamiseksi Palestiinan itsehallinnossa, eikä tämä ole mikään salaisuus.

Meidän tehtävämme on varmistaa, että kvartetti osallistuu nyt yhdessä seuraaviin tapahtumiin, olivatpa ne mitä tahansa. Seuraava tapahtuma saattaa olla vetäytyminen Gazasta. Haluan EU:n, Yhdysvaltojen ja muiden asianosaisten yhdessä tukevan molempia osapuolia. En usko, että tällainen ”yksi toisensa jälkeen diplomatia” antaa osapuolille oikean vaikutelman, joten annetaan heidän nähdä koko kvartetin läsnäolo ja kuulla sen puhuvan yhdellä äänellä.

Arvoisa korkea edustaja Solana, teidän tehtävänne on alkaa nyt heti suunnitella, mitä tapahtuu Gazasta vetäytymisen jälkeen – tarkoitan tällä suunnitelmia siitä, kuinka toimimme osapuolten kanssa – jotta asiat voivat todella edetä siitä eteenpäin. Jos näin ei tehdä, konfliktista tulee todellakin päättymätön tarina.

Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, keskustelemme tänään ties kuinka monetta kertaa Euroopan parlamentissa palestiinalaisten ja israelilaisten kokemasta pitkäaikaisesta inhimillisestä tragediasta. Meillä on todellakin edessämme uusi mahdollisuus todelliseen rauhanprosessiin, sillä Palestiinan presidentinvaalien jälkeinen uusi tilanne osoittaa todeksi arvioinnin, jonka mukaan tällä pitkään kärsineellä alueella on edellytykset rauhaan, vakauteen ja turvallisuuteen. Paluu neuvottelupöytään on vähintäänkin välttämätöntä. Myös rauhansuunnitelman ottaminen uudelleen käyttöön on välttämätöntä. Rauhansuunnitelman sitovuuden vahvistaminen nimenomaan mahdollistaa neuvottelut vakaasta ja lopullisesta rauhansopimuksesta.

Haluan korostaa erityisesti tarvetta vahvistaa kvartetin erityisasemaa. Sen olisi osoitettava yhtenäisyyttä, tavoitteiden selkeyttä ja päättävyyttä. Haluan myös korostaa, että korkean edustajan Solanan turvallisuutta, uudistuksia ja taloudellista tukea koskevat käytännön ehdotukset ovat oikeansuuntaisia. Ne ovat Euroopan välttämätön panos pyrkimyksissä luoda puite-ehdot poliittisen ja taloudellisen turvallisuuden vahvistamiseksi.

Eurooppa-neuvoston joulukuussa esittämä keskeinen tavoitteemme on selvä: itsenäinen, demokraattinen ja elinkelpoinen Palestiinan valtio rauhanomaisessa rinnakkaiselossa ja turvallisissa puitteissa Israelin ja naapurivaltioiden kanssa. Ei kuitenkaan riitä, että vain me haluamme tätä. Ennen kaikkea kiistan osapuolten on itse haluttava tätä.

Solana, korkea edustaja. (ES) Paljon kiitoksia, arvoisa puhemies, ja paljon kiitoksia kaikille arvoisille parlamentin jäsenille, jotka ovat ystävällisesti jääneet paikalle kuuntelemaan tätä pitkää keskustelua merkittävästä aiheesta, perustavaa laatua olevasta aiheesta, joka kenties edellyttää parlamentilta nyt aiempaa enemmän huomiota nykyisen tilanteen vuoksi. Haluan todeta, että kaikki puheenvuoron käyttäneet puhuivat vilpittömästi sellaisella voimalla ja toivolla, jonka katson edustavan sekä Euroopan parlamentin että toivoakseni myös kaikkien unionin kansalaisten näkemystä.

Uskon, että tämä päivä on tältä kannalta ollut tilaisuus tunteiden ja arvojen ilmaisemiseen, tilaisuus ilmaista itseämme fyysisesti ja sanallisesti. Haluan todeta, että näiden istuntojen on nyt todellakin aika alkaa tavoitteellistua. Emme saa antaa tunteidemme ottaa ylivaltaa ajatuksistamme, vaan meidän on alettava näyttää merkkejä siitä, mihin pyrimme ja kuinka haluamme edetä. Arvoisat parlamentin jäsenet, katson, että kokemiemme historiallisten tapahtumien jälkeen – ja niitä on todellakin pidettävä historiallisina – Euroopan unionin on pantava täytäntöön selkeä toimintaohjelma, kuten olemme tekemässä ja kuten olemme parlamentille selittäneet. Ohjelman lopputuloksena on oltava kahden valtion perustaminen ja erityisesti Palestiinan valtion perustaminen, sillä sellaista ei vielä ole olemassa.

Katson myös, ettemme voi vain jatkaa keskustelua, ellemmme varmista, että otamme asteittain ne askeleet, joita tarvitaan tämän toteuttamiseksi tarpeeksi nopeasti. Haluan sanoa, että palestiinalaisilla ystävillämme ei vielä ole valtiota. He ovat pikemminkin valtion syntymistä edeltävässä tilanteessa, ja meidän on autettava heitä mahdollisimman tehokkaasti toteuttamaan tarvittavat uudistukset, jotta voidaan perustaa elinkelpoinen valtio, ei romahtava valtio, vaan vahva valtio. Tämän vuoksi on selvää, että meidän on autettava heitä uudistamaan ja muokkaamaan omaa rakennettaan. Valtion syntymistä edeltävä tilanne, jossa vastuu on rajallinen, ei ole sama asia kuin valtion vastuun kantaminen, johon kuuluu muutakin kuin talouteen liittyviä seikkoja. Haluan tässä vaiheessa puolustaa komissiota, parlamenttia ja koko Euroopan unionia. Tapa, jolla Euroopan unioni käyttää rahoja, ja tapa, jolla palestiinalaishallinnon valtionvarainministeri Salam Fayyad käyttää rahoja, on esimerkillinen.

Toivoisin parlamentin jäsenten ymmärtävän tämän ja Euroopan kansalaistenkin tietävän tämän. Valtiovarainministeri Fayyadin pyrkimykset sekä komission, kaikkien teidän ja koko Euroopan yhteisön ponnistelut ovat erinomaisia ja esimerkittäviä, ja haluaisin nähdä monien muiden historiallisempien valtioiden, jotka eivät ole palestiinalaisten tavoin valtion syntymistä edeltävässä tilanteessa, olevan yhtä kyvykkäitä hallinnoimaan rahaa ja tekemään sen yhtä hyvin kuin he.

Toiseksi on selvää, että valtion syntyminen edellyttää paitsi taloudellisia rakenteita myös turvallisuusrakenteita. Tällä hetkellä valtiota ei vielä ole, vaan sellainen on syntymässä, ja meidän on autettava heitä niin, että kun valtio on perustettu, heillä on vankka turvallisuusrakenne. Euroopan unionilla on mekanismit tämän toteuttamiseen, ja se käyttää niitä parhaillaan. Se auttaa perustamaan ja vahvistamaan turvallisuusjoukkoja mahdollisimman tehokkaasti, jotta niistä olisi hyötyä kansalaisille ja jotta ne turvaisivat rauhan kansalaisten keskuudessa ja näin myös lain ja järjestyksen, jota kaikki valtiot edellyttävät.

Valtioissa pidetään myös vaaleja, ja vaaleja järjestetään kesään mennessä. Käsittelen tilannetta vain kesään asti; sitten näemme mitä tapahtuu. Kesään mennessä järjestetään hyvin merkittäviä vaaleja, joiden järjestämisessä ja maksamisessa meidän on autettava ja joita meidän on tuettava niin, että ne ovat asianmukaiset ja myönteiset.

Palestiinalaisten kannalta on erinomaista, mitä presidentti tekee tällä hetkellä tulitauon saavuttamiseksi saadakseen aikaan sopimuksen vuoropuhelusta palestiinalaisten kesken. Monet meistä eivät olisi uskoneet, että tämä voidaan saavuttaa näin lyhyessä ajassa. Se on toteutunut, ja tilanne on säilytettävä. Arvoisat parlamentin jäsenet, meidän on kuitenkin tiedostettava, että tilanne on hyvin herkkä. Muutamia päiviä vaalien jälkeen suunniteltiin pääministeri Sharonin ja presidentti Abu Mazenin ensimmäistä tapaamista, mutta väkivaltaisuuksien vuoksi mahdollisuudet vuoropuheluun menetettiin: tilanne on herkkä, ja meidän keskustelumme aikana on jälleen tapahtunut isku, joten olemme täysin tietoisia siitä, että tapahtuipa mitä tahansa, emme voi antaa väkivaltaisten ihmisten olla esteenä prosessin tulevaisuudelle. Se olisi mieletöntä ja epärealistista. Väkivaltaisuuksia on lopetettava, mutta emme saa antaa väkivaltaisten ihmisten estää prosessin etenemistä. Minun on myös korostettava, että meidän on pyydettävä Israelilta monta seikkaa, kuten joku minulle totesi. On yksi erityinen asia, jonka se voi tehdä ja joka sen on tehtävä: sen on vetäydyttävä Gazasta, minkä tietyssä vaiheessa oli tarkoitus olla yksipuolinen päätös, mutta enää se ei voi olla sellainen. Sen on oltava hyväksytty päätös, joka kuvastaa ensimmäistä askelta tiellä, joka johtaa vetäytymiseen miehitysilta alueilta. Tätä meidän on vaadittava, ja tämän on oltava olennainen osa meidän eurooppalaisten politiikkaa.

Israelissa viettämäni pitkän viikon jälkeen ja, kuten olen kertonut, puhuttuani myös kaikille Israelin johtajille uskon vilpittömästi, että tämä on mahdollista, ja meidänkin on täytettävä velvollisuutemme. Pyydän teitä käyttämään mielikuvitustanne. En voi pyytää teitä kaikkia matkustamaan Gazaan, mutta ne, jotka ovat käyneet Gazassa ja tietävät mistä puhun, tietävät, että tilanne on dramaattinen ja että Gazasta vetäytyminen ei saa tehdä alueesta vankilaa. Sillä on oltava mahdollisuus kauppaan ja sillä on oltava satama ja lentokenttä, sillä muuten gazalaiset eivät voi koskaan poistua alueelta. Meidän on näin ollen autettava ja varmistettava, että alueelle saadaan satama ja lentokenttä, ja niiden on luonnollisesti toimittava kansainvälisessä valvonnassa. Meidän on myös oltava valmiita ottamaan vastuu, jos sitä meille tarjotaan.

Meidän on pystyttävä kantamaan vastuu. Tämän vuoksi uskon, että kaikki nämä seikat ovat merkittäviä ja että meidän on keskityttävä niihin keskusteluissamme tulosten aikaansaamiseksi. Nyt on saavutusten aika. Meillä ei ole loputtomasti aikaa; jos aikaa on liian vähän, me turhaudumme ja saamme palestiinalaiset ja israelilaiset turhautumaan, ja teidän kaikkien havaitsema toivon hetki, israelilaisten ja palestiinalaistenkin kokemaa ylpeyden hetki menee ohi. On oltava yhteisö, joka alkaa ajatella israelilaisten ja palestiinalaisten tavoin, eikä tämä yhteisö saa hajota. Sen olisi onnistuttava luomaan sellainen ilmapiiri, joka vallitsi Oslon kokouksen aikaan sekä juuri ennen sitä ja sen jälkeen.

Tämän vuoksi meidän on toimittava näin. Haluan sanoa vielä yhden asian parlamentille ja israelilaisille ystäväilleni: on lakettava tekemästä päätöksiä, jotka ovat mahdollisen lopullisen sopimuksen vastaisia. Tämä on hyvin tärkeää, mutta se on helpommin sanottu kuin tehty. Ei kuitenkaan pidä tehdä päätöksiä, joita ei voida perua, kun on aika tehdä päätöksiä lopullisista sopimuksista, ja eräät nyt tehdyt päätökset vaikeuttavat perusparametrien määrittämistä tai jopa estävät sen, ja juuri niiden määrittäminen on monien mielestä oleellista näissä sopimuksissa.

Tämä on jotakin, mikä meidän pakko sanoa ystävällisesti nyt, kun Israel muistelee hyvin surullisia aikoja, katkeria aikoja, joista meidän eurooppalaisten olisi kannettava vastuuta sillä ystävyydellä ja niiden periaatteiden mukaisesti, joiden olisi löydettävä meidän eurooppalaisten sydämistä, sillä olemme vastuussa niin paljosta. Meidän olisi sanottava se ystävinä, kuten olen itse sanonut, jotta he todella kuuntelisivat meitä, sillä sanamme johtavat rauhaan eivätkä päinvastaiseen suuntaan. Tämän halusin sanoa, arvoisat parlamentin jäsenet, ja

haluan kiittää teitä, jotka olette pysyneet täällä tähän asti, omasta puolestani ja uskoakseni myös hyvän ystäväni komission jäsenen Benita Ferrero-Waldnerin puolesta, jota haluan kiittää läsnäolosta täällä kanssamme.

Meillä on paljon tehtävää, ja tarvitsemme kaikkien apua. Tämä ei tule olemaan helppoa vaan hyvin vaikeaa, mutta meidän on voitettava taistelu rauhasta, ei pelkästään Israelin ja Palestiinan vaan koko alueen rauhan vuoksi, kuten monet ovat täällä todenneet,. Jos Israelin ja Palestiinan välille saadaan rauha, on olemassa suurempi mahdollisuus myös alueelliseen rauhaan, ja minulla olisi paljonkin sanottavaa vastaukseksi siihen, mitä olette todenneet Irakista, mutta katson, ettei nyt ole oikea päivä sotkea näitä kahta erillistä keskustelua. Sunnuntaihin on enää neljä, viisi päivää, ja muita keskusteluja käydään Irakista, mutta luottakaamme siihen, että kehitystä tapahtuu.

Tästä pääsenkin viimeiseen huomioon: olemme viime vuosina nähneet Israelin ja Palestiinan niin sanotussa kriisinhallintatilanteessa. Nyt meidän on palattava politiikkaan, politiikkaan isolla p:llä, ja saatava aikaan tuloksia, sillä näin saamme aikaan selkeitä tavoitteita, ja jos meillä on selkeät tavoitteet ja poliittista tahtoa niiden toteuttamiseen, saavutamme tavoitteemme. Arvoisat parlamentin jäsenet, paljon kiitoksia. Pahoittelen ajankulua ja kiitän kaikkia parlamentin jäseniä siitä, että he ovat olleet paikalla tämän hyvin pitkän päivän ajan. Kiitoksia.

(Suosionosoituksia)

Ferrero-Waldner, komissio. (EN) Arvoisa puhemies, komissio ja minä itse olemme sitoutuneet Javier Solanan lailla ottamaan nämä askeleet kaikkien tuella, vaikka tiedämme, kuinka vaikeaa se on. Tämä tarkoittaa luonnollisesti, että olemme sitoutuneita myös ottamaan ensimmäiset konkreettiset askeleet, ja haluan mainita niistä muutamia, koska sitä on pyydetty.

Ensinnäkin olemme esimerkiksi juuri sopineet ylimääräisten 20 miljoonan euron osoittamisesta Gazalle. Teemme myös tiivistä yhteistyötä Maailmanpankin kanssa. Tapasin professori Wolfensohnin juuri viime viikolla. Suhtaudumme hyvin vakavasti Maailmanpankin neuvoihin: lisärahoituksella ei ole juurikaan vaikutusta, ellei väkivaltaisuuksia lopeteta ja ellei tavaroiden ja ihmisten liikkumista vapauteta. On siis hyvin tärkeää, että näillä aloilla saadaan aikaan parannuksia.

Keskustelen näistä asioista hyvin konkreettisesti palestiinalaisten ja israelilaisten kanssa, kun vierailen siellä 7. ja 8. helmikuuta. Haluan myös nähdä, mitä voimme suunnitella ja onko siellä hyviä hankkeita, joita voimme panna täytäntöön todellakin edistääksemme prosessia, olipa kyse jälleenrakennuksesta tai instituutioiden perustamisesta.

Jäsen Laschetille haluan sanoa, että tuemme myös pyrkimyksiä parantaa palestiinalaispakolaisten elinoloja, tarjota parempia asumismuotoja ja muuttaa pakolaisasemaa. Tämä edellyttää neuvotteluratkaisua, kuten rauhansuunnitelmassa määrätään; tämä on vaikeaa.

On selvää, ettei meidän nyt todellakaan pidä unohtaa poliittista prosessia. Javier Solana korosti juuri tätä. Meidän on mietittävä, mitä tapahtuu Gazasta vetäytymisen jälkeen. Osapuolten on aloitettava poliittinen prosessi, joka ulottuu Gazan vapauttamisen tuolle puolen. Tämä on keskeinen seikka, josta meidän on keskusteltava myös presidentti Bushin ja Condoleezza Ricen kanssa, kun he saapuvat Eurooppaan.

Paljon kiitoksia, tämä on ollut hyvin miellyttävä ja mielenkiintoinen keskustelu. Näette, että olemme kaikki sitoutuneet tähän prosessiin, mutta lisäksi vielä varoituksen sanan: prosessi on hyvin vaikea, ja tilanne on hyvin räjähdysherkkä.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina klo 10.00.

8. Antisemitismi ja rasismi

Puhemies. – Esityslistalla on seuraavana Schulzin ja Fordin Euroopan parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän puolesta laatima suullinen kysymys Auschwitzin muistojuhlalta (O-0089/2004 – B6-0003/2005) sekä Schulzin ja Fordin Euroopan parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän puolesta laatima suullinen kysymys komissiolle Auschwitzin muistojuhlalta (O-0090/2004 – B6-0004/2005).

Schulz (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, keskustelemme tänään eräästä sellaista päivää koskevasta päätöslauselmasta, jonka taakka painaa raskaana harteillamme. Keskustelemme Auschwitzissa huomenna vietettävästä muistopäivästä, jonka aikana on tarkoitus muistella kyseiseen paikkaan liittyvää historiallisesti ainutkertaista rikosta. Tämänpäiväisessä keskustelussa on tästä syystä noudatettava aiheen arvolle sopivaa maltillisuutta.

En ole pelkästään Euroopan parlamentin jäsen ja parlamenttiin kuuluvan monikansallisen ryhmän puheenjohtaja. Olen myös Saksan liittotasavallan edustaja ja saksalainen. Puhun tänä iltana Auschwitzin kysymyksestä ja juutalaisten kansanmurhaa koskevasta päätöslauselmasta siis tässä ominaisuudessa, ja tarkoitan sekä asemaani että kansalaisuuttani. Puhun myös Saksan kansalaisena, ja Saksan kansa ja valtio liittyvät erottamattomasti Auschwitziin.

Auschwitz edustaa maani historian moraalista aallonpohjaa. Auschwitz-Birkenaun keskitysleiri on saksalaisten rakentama. Sen ovat rakentaneet rikolliset, joiden kanssa jaan saman kansalaisuuden ja jotka tahrasivat maani kunnian tavalla, johon kukaan ei ole heitä ennen eikä heidän jälkeensä pystynyt. Tästä syystä saksalaiset eivät koskaan voi puhua tästä asiasta täysin puolueettomasti. Jokainen sukupolvi, myös omani, saa perinnöksi sen, mitä edellinen sukupolvi jättää jälkeensä. Auschwitz on osa tätä perintöä, jonka kanssa me tämän päivän saksalaiset olemme joutuneet elämään.

Näin ollen en toimi pelkästään ryhmäni puheenjohtajana vakuuttaessani teille, että meillä saksalaisilla on erityinen vastuu antisemitismien, rasismien, muukalaisvihan, fasismin, ihmisarvon loukkaamisen, terrorismin ja murhien torjunnassa.

Monien muiden jäsenten tapaan saan ryhmän puheenjohtajana huomenna osallistua puhemies Borrellin seurassa Auschwitzin muistojuhlaan, johon osallistuu myös Saksan liittotasavallan presidentti. Saamme kiittää Euroopan unionia siitä, että 60 vuotta Auschwitzin leirin vapauttamisen jälkeen saksalaiset voivat vieraillla siellä muiden kanssa sekä muistella kyseistä tapahtumaa. Saamme kiittää Euroopan unionia siitä, että saksalainen voi vieraillla siellä monikansallisen parlamentaarisen ryhmän puheenjohtajana ja yhdessä ulkomaalaisten – muun muassa venäläisten, puolalaisten, israelilaisten, ranskalaisten ja italialaisten – virkaveljien kanssa hiljentyä muistamaan uhreja ja näin palauttaa heille hieman ihmisarvoa. Euroopan unioni on tehnyt mahdolliseksi sen, että me saksalaiset voimme pää pystyssä palata demokraattisten kansojen perheeseen, jossa me tämän päivän saksalaiset annamme oman panoksemme demokratian ja ihmisarvon edistämiseksi sekä rasismien ja muukalaisvihan torjumiseksi.

Tästä syystä ryhmämme kannattaa tätä päätöslauselmaa ja me saksalaiset – uskon, että tämä pätee myös muihin ryhmiin – seisomme tekstin takana.

(Suosionosoituksia)

Schmit, neuvoston puheenjohtaja. (FR) Arvoisa puhemies, kuten jäsen Schultz totesi, huomenna Auschwitzissa kokoontuu suuri joukko valtionpäämiehiä sekä tämän parlamentin ja muiden parlamenttien edustajia juhlistamaan yhdessä siitä helvetistä elossa selvinneiden kanssa 60 vuotta sitten tapahtunutta tuhoamisleirin vapauttamista.

He edustavat uutta Eurooppaa ja täyttävät tämän velvollisuuden muistaa ja välittää viesti eteenpäin, mikä on nyt tärkeämpää kuin koskaan. Puheenjohtajisto kiittää näitä kahta jäsentä siitä, että he ovat tällä kysymyksellä antaneet mahdollisuuden pohtia ja muistella tätä asiaa täällä parlamentissa, joka – haluan muistuttaa tästä asiasta – ensimmäisen suoralla vaalilla tapahtuneen valintansa jälkeen vuonna 1979 valitsi puhemiehekseen Auschwitzista hengissä selvinneen Simone Veilin, jolle haluan antaa tunnustusta hänen parlamentin puhemiehenä osoittamastaan rohkeudesta.

Kuusikymmentä vuotta on vähemmän kuin ihmisen elinikä. Nyt on tilaisuus antaa puheenvuoro niille harvoille eloonjääneille, joihin tämä kammottava ja sanoinkuvaamaton teko on jättänyt jälkensä. Tästä asiasta ei todellakaan pidä tänään vaieta. Juutalaisten kansanmurha jää ikuisesti Euroopan historian murrosvaiheeksi, kuten aivan aiheellisesti sanoitte. Kuten myös Saksan valtiopäivien entinen puhemies Rita Süßmuth sanoi, juutalaisten kansanmurhaa ei voi verrata mihinkään. Ymmärrämme, että kansanmurhat ovat olleet leimaa-antavia 1900-luvun historialle, mutta juutalaisten kansanmurha on aivan oma lukunsa, se on ainutlaatuinen tapahtuma. Se on sivilisaatiomme sekä hengellisten ja eettisten arvojemme vastakohta, se on Euroopan luoman humanismin vastakohta.

Auschwitz ei kuulu pelkästään historiaan, jota ei voi puolustella. Auschwitzin on jäätävä osaksi tuskallista nykypäivää, joka kannustaa nykyisiä ja tulevia sukupolvia aiempia ymmärtäväisemmiksi; sen on jäätävä osaksi nykypäivää, joka saa nykyiset ja tulevat sukupolvet torjumaan kaikenlaiset vihaan ja syrjintään yllyttävät

ideologiat sekä omaksumaan konkreettisesti päivittäin sen mitä kutsuisin ”ei koskaan ikinä” -tietoisuudeksi. Vaikka velvollisuus muistaa olisi kuinka tärkeä, se ei riitä. Tarvitsemme tosin hiljentymistä mutta myös sitoutumista ja toimimista. Antisemitismia on yhä. Wienin seurantakeskus on havainnut antisemitismin sekä kaikenlaisen muun rasismien josta lisääntyneen yhteiskunnassamme.

Meidän on taisteltava revisionisteja ja juutalaisvainot kieltäviä tahoja vastaan, kaikkia niitä vastaan, jotka yrittävät vähätellä juutalaisten kansanmurhan ainutkertaisuutta, sekä kaikkia niitä vastaan, jotka tekosyitä esittämällä solmivat tuomittavia yhteyksiä. Presidentti Chiracin sanoja lainatakseni, juutalaisten kansanmurhan kieltäminen on totuudenvastainen rikos, jota vastaan on käytävä oikeustoimiin eettisiin arvoihin ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen perustuvassa Euroopan unionissa. Unionin toiminta perustuu nykyään muuten perusoikeuskirjaan, joka on sisällytetty parlamenttiin laajalla enemmistöllä hyväksymään perustuslakiehdotukseen. Kyse on myös rikoksesta kaikkien niiden muistoa vastaan, jotka ovat kärsineet. Ajattelen erityisesti näitä kymmeniä, satoja ja tuhansia lapsia, joiden elämä päättyi mitä kamalimmalla tavalla, ja heidän surullisia katseitaan, joita voimme nähdä valokuvissa. Jääkööt nämä pelonsekaiset katset tietoisuuteemme ja saakoot ne meidät sitoutumaan päättäviseen taisteluun unohtamista ja jotain vielä pahempaa eli absoluuttisen rikoksen kieltämistä vastaan!

Arvoisa puhemies, ihmisoikeuksien puolustaminen ja näin ollen kaikkien niiden puolustaminen, joiden ihmisarvoa antisemitistiset ja rasiset ylilyönnit ovat viime aikoina loukanneet, on yksi Euroopan unionin politiikan kulmakivistä. Tätä varten neuvosto ja muut unionin toimielimet tekevät tiivistä yhteistyötä kansainvälisten järjestöjen, kuten Euroopan neuvoston, ETYJ:in ja Yhdistyneiden Kansakuntien kanssa näiden todellisten vitsausten torjumiseksi.

Neuvosto on tyytyväinen ETYJ:in tekemiin aloitteisiin ja erityisesti Berliinin ja Brysselin julistuksiin, joissa tuomitaan antisemitistiset mielenosoitukset ja muut suvaitsemattomuutta osoittavat teot. ETYJ:in ministerikokouksessa Sofiassa perustetuilla antisemitismin, rasismien ja islaminvastaisuuden torjunnasta vastaavien ETYJ:in erityisedustajien viroilla on tarkoitus tehostaa ETYJ:in Varsovassa sijaitsevan demokraattisten instituutioiden ja ihmisoikeuksien toimiston (ODIHR) toimintaa. Toimisto keskittyy antisemitismin ja muihin syrjintään liittyvien ilmiöiden valvontaan. Yhdistyneiden Kansakuntien 59:nnessä yleiskokouksessa hyväksyttiin Euroopan unionin aloitteesta päätöslauselma, jossa tuomitaan selväsanaisesti kaikki antisemitismin muodot. Unioni muistutti 10. joulukuuta New Yorkissa pidetyn ihmisoikeuspäivän yhteydessä koulutuksen merkityksestä, sillä koulutus on keskeinen tekijä, jos haluamme edistää perusoikeuksien säilyttämisen kanssa yhteensopivan sekä toisten kunnioittamiseen ja suvaitsevaisuuteen perustuvan kulttuurin syntymistä. Euroopan rasismien ja muukalaisvihan seurantakeskuksen perustaminen on osoitus neuvoston ja yleisesti ottaen Euroopan unionin halusta varustautua sellaisilla välineillä, joilla voidaan torjua erilaisia suvaitsemattomuuden muotoja.

Luin hyvin kappaleen, jossa käsiteltiin historiankirjoja ja historian opetusta, joita on kehitettävä unionin tasolla. Historian kertaaminen nuorten kanssa on ehdottomasti tukemisen arvoinen eurooppalainen aloite, ja puheenjohtajavaltio varmistaa, että aloite pannaan täytäntöön.

(Suosionosoituksia)

Frattini, komission varapuheenjohtaja. (EN) Arvoisa puhemies, komissio on täysin tietoinen siitä, että rasismia ja muukalaisvihaa vastaan on yhä taisteltava, koska antisemitististen, muukalaisvihamielisten ja avoimen rasisisten tekojen määrä on jälleen lisääntymässä. Tämä lisääntyminen huolestuttaa suuresti meitä kaikkia.

Unionin toimielimet ovat useaan otteeseen vakuuttaneet olevansa sitoutuneita puolustamaan ihmisoikeuksia ja tuominneet kaikki suvaitsemattomuuden, rasismien, muukalaisvihan ja antisemitismin muodot, jotka ovat selkeitä vapauden, demokratian, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen sekä oikeusvaltion periaatteiden vastaisia rikkomuksia. Nämä ovat periaatteita, joille Euroopan unioni perustuu ja jotka ovat yhteisiä jäsenvaltioille.

Komissio käy käsiksi rasismiin, muukalaisvihaan sekä rodulliseen ja uskonnolliseen syrjintään monilla erilaisilla ohjelmilla ja aloitteilla, jotka koskevat monia asioita kuten syrjinnän torjuntaa, oikeus- ja ihmisoikeuspolitiikkaa sekä koulutus- ja tutkimusohjelmia. Komissio aikoo jatkaa ja tehostaa toimiaan rasismien, muukalaisvihan ja antisemitismin torjumiseksi. Komissio on muun muassa toistuvasti vedonnut jäsenvaltioihin ja neuvostoon, että ne hyväksyisivät rasismien ja muukalaisvihan vastaisen puitepäätöksen, jota se ehdotti marraskuussa 2001. Tällä päätösehdotuksella vaaditaan jäsenvaltioita varmistamaan, että rasisminen ja muukalaisvihamielinen käytös voi johtaa rikosoikeudellisiin seuraamuksiin ja että seuraamus olisi suurin piirtein samanlainen kaikkialla unionissa. Päätösehdotuksella parannettaisiin myös jäsenvaltioiden välistä oikeudellista yhteistyötä ja tällä tavoin helpotettaisiin tällaiseen käytökseen syyllistyneiden saamista

oikeuden eteen. Komission mielestä tämän tekstin hyväksyminen antaisi unionille sen tarvitseman oikeudellisen kehyksen rasismien ja antisemitismien muodostaman vitsauksen torjumiseksi tehokkaalla tavalla. Toivomme täydessä yhteisymmärryksessä puheenjohtajavaltio Luxemburgin kanssa, että jatkamme lähiviikkoina keskusteluja tästä ehdotuksesta.

Lopuksi haluan kiinnittää huomionne siihen seikkaan, että komissio on äskettäin esittänyt keskitysleirien uhrien muistotilaisuutta koskevan vuotuisen ehdotuspyynnön. Tällä aloitteella on tarkoitus parantaa erityisesti nuorten tietoisuutta näissä leireissä tapahtuneista kauheuksista.

Klamt (PPE-DE), PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoiset neuvoston jäsenet, ajatus mantereellamme vallitsevasta rauhasta, joka tuhoutui kahdessa maailmansodassa yli 50 vuotta sitten, oli yksi meidän Euroopan unionimme perustajaisiä, esimerkiksi Schumania, Monnet'ta ja Adenaueria motivoinut tekijä – ja toivon, että he voisivat olla läsnä täällä parlamentissa juuri tällä hetkellä, kun ihmiset 25 jäsenvaltiosta muistelevat näitä 60 vuotta sitten natsi-Saksan kuolemanleiriltä Auschwitz-Birkenausta vapautettuja ihmisiä. Tänään muistelemme juutalaisia, romaneja, homoseksuaaleja, puolalaisia ja muunmaalaisia ihmisiä, jotka murhattiin Auschwitzissa ja muilla leireillä.

Puhuessani täällä tänään saksalaisena parlamentin jäsenenä olen hyvin tietoinen saksalaisten 60 vuotta sitten oman kansani nimissä tekemistä teoista. Hyväksyn vastuun, joka niiden johdosta kansalleni ja sukupolvelleni lankeaa. Kokoontuminen tänään muistelemaan kärsimyksiä ja vetoamaan muistamisen puolesta – ei pelkästään keskitys- ja tuhoamisleirien muistamisen vaan myös niissä tehtyjen rikosten muistamisen puolesta – on ainoa tapa, jolla voimme varoittaa tulevia sukupolvia siitä, että joukkomurhien juuret ovat muiden halveksunnassa, vihassa, antisemitismissä, rasismissa ja totalitarismissa.

Me, tämän yhtyneen Euroopan unionin kansalaisten edustajat tuomitsemme yhdessä kaikenlaisen suvaitsemattomuuden ja kiihottamisen rotuvihaan sekä erityisesti antisemitistiset teot ja mielenilmaukset. Tuomitsemme myös vihaan tai suvaitsemattomuuteen muita uskontoja tai rotuja kohtaan perustuvan väkivallan. Samoin tuomitsemme hyökkäykset juutalaisten, kristittyjen, muslimien ja muiden uskonnollisten yhteisöjen uskonnollisiin paikkoihin ja pyhäkköihin sekä kaikki vähemmistöjä vastaan tehtyt väkivaltaisuuudet.

Tästä syystä meidän kaikkien on edistettävä yhteiskunnan eri ryhmien välistä yhteistyötä ja vuoropuhelua sekä rohkeasti ja julkisesti tuomittava suvaitsemattomuus, syrjintä ja rasismi. Emme saa tänään emmekä tulevaisuudessakaan unohtaa historiaamme. Unionin perustajaisät kohtasivat historian, joka oli heidän historiansa ja joka on myös meidän historiaamme. He kokoontuivat pienenä joukkona tavoitteenaan luoda sellainen Eurooppa, joka olisi rauhanomainen, vapaa, demokraattinen ja turvallinen. Heitä runsaslukuisempana meidän tehtävämme on tänään jatkaa tätä vastuullista työtä. Näyttäkäämme olevamme sen arvoisia, näyttäkäämme, että pystymme antamaan mantereellemme mahdollisuuden viettää tämä vuosisata rauhallisissa ja monimuotoisissa oloissa niitä ihmisiä varten ja niiden ihmisten kanssa, jotka elävät nyt ja jotka elävät myöhemmin, ja muistakaamme niitä, jotka eivät eläessään nähneet rauhanomaista Eurooppaa.

(Suosionosoituksia)

Ford (PSE), PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, parlamentti viettää tänään ja huomenna Auschwitz-Birkenaun keskitysleirin vapauttamisen 60:tta vuosipäivää. Täällä parlamentissa on ollut jonkin verran erimielisyyksiä maantieteestä ja siitä, minkä maalaiset ovat vastuussa keskitysleireistä. Avainasemassa olivat saksalaiset natsit rasistisine ideologioineen, jonka mukaan juutalaiset olivat pahoja ja kuuluivat alempiarvoiseen rotuun, joka piti natsien täysin virheellisen ja vääristyneen rotuhygienian perusteella hävittää. Valitettavasti joukossamme on yhä tänään myös niitä, jotka kannattavat tätä sairasta ideologiaa.

Saksalaisten natsien rikoskumppaneina toimivat ne kaikkia rotuja edustavat ja kaikenmaalaiset henkilöt, jotka natsien salaliittolaisina osallistuivat aktiivisesti juutalaisten tuhoamiseen, sekä ne, jotka eivät sanoneet mitään ja antoivat pahuuden kukoistaa. Yksikään valtio ei kuitenkaan ole täysin syytön eikä täysin syyllinen. Isossa-Britanniassa vain Kanaalisaaret olivat natsien miehittämiä, mutta saarten brittiviranomaiset rekisteröivät saarten juutalaiset, leimasivat juutalaisten passeihin J-kirjaimen ja järjestivät juutalaisille aivan liian innokkaasti matkan Auschwitziin, jossa nämä poikkeuksetta murhattiin. Kaikki tämä tapahtui sen jälkeen, kun Ison-Britannian silloinen hallitus oli kieltänyt joiltakin näiltä samaisilta Kanaalisaarten juutalaisilta oikeuden paeta emämaahan turvaan, koska juutalaisia pidettiin vihamielisinä muukalaisina. Meillä oli myös hyväuskoisista hölmöistä, rintamakarkureista ja fasisteista koostunut British Free Corps, joka taisteli natsien rinnalla itärintamalla.

Tämä keskustelu ei kuitenkaan koske ensisijaisesti menneisyyttä, se koskee tulevaisuutta. Aiemmin tällä viikolla osallistuin Anne Frank -säätion Lontoossa järjestämään tilaisuuteen, jossa 50 juutalaisten

kansanmurhasta elossa selvinnyttä kertoi kokemuksistaan. He eivät halunneet kaivella historiaa, he eivät kiistelleet vangitsijoidensa ja vartijoidensa kansalaisuudesta eivätkä siitä, minkä maan alueella keskitysleirit sijaitsivat. Sen sijaan he saivat rinnalleen Kosovon ja Ruandan sodasta selvinneitä vaatimaan ”ei enää ikinä”. Valitettavasti unohtaminen on jo alkanut. Parlamentin jäsen Le Pen sanoi äskettäin, ettei Ranskan kokema natsimiehitys ollut erityisen epäinhimillinen kokemus huolimatta 73 000 juutalaisen murhasta Stutthofin keskitysleirillä Ranskassa.

Prinssi Harry osoitti toivottavasti vain surullista tietämättömyyttä historiasta sillä, että hän piti naamiaisin osallistumista natsiupseerin asussa hyvänä ajatuksena. Paras tapa osoittaa kunnioitusta täällä tänään ja huomissa äänestyksessä on antisemitismin, rasismien, muukalaisvihan ja islaminvihan vastaisen taistelun tehostaminen. Komission, erityisesti komission jäsenen Frattinin, ja neuvoston pitäisi pohtia, miten ne voisivat parhaiten nopeuttaa rasismien ja muukalaisvihan vastaisen tervetulleen puitedirektiivin voimaantumista.

Meidän on pohdittava sitä, tarvitsemmeko uutta, rasistisia rikoksia koskevaa lainsäädäntöä, sekä sitä, pitäisikö unionissa toteuttaa toimenpiteitä natsitunnusten julkista esilläpitoa koskevan asian käsittelemiseksi. Meille on moneen kertaan kerrottu Euroopan rasismien, muukalaisvihan ja antisemitismin seurantakeskuksen ansioista. Ehkäpä meidän pitäisi pohtia jälleen sen aseman muuttamista ja tehdä siitä paljon yleisemmällä tasolla toimiva ihmisoikeuksien seurantakeskus.

Lopuksi totean, että meidän on tutkittava, miten me voisimme valistaa Euroopan unionin nuorisoa natsien suorittamasta juutalaisten, romanien, psyykkisesti sairaiden sekä kristillisdemokraattisten, liberaalien, sosialististen ja kommunististen antifasistien tuhoamisesta keskitysleireillä.

(Suosionosoituksia.)

Ludford (ALDE), *ALDE-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, haluan osoittaa kunnioitusta entiselle liberaaliryhmän puheenjohtajalle ja parlamentin puhemiehelle Simone Veilille. Olen iloinen siitä, että juuri EU:n aloitteesta Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokous piti tällä viikolla ensimmäistä kertaa muistotilaisuuden juutalaisten kansanmurhan uhrien kunniaksi. Kollegani Geremek edusti tilaisuudessa Puolaa, ja kuten hän sanoi, Hitlerin Saksan miehitettyyn Puolaan rakentamasta Auschwitzin leiristä tuli natsien rikosten symboli. Ne, jotka unohtavat oman historiansa, ovat tuomittuja elämään sen uudelleen. Joudumme hyväksymään sen seikan, että antisemitismiä sekä rasistisia ja uskonnollisia ennakkoluuloja on vielä 60 vuotta juutalaisten kansanmurhan jälkeenkin olemassa.

Meidän on opittava juutalaisten kansanmurhasta, natsien valtaanpääsystä, natsismin pelottavasta vetovoimasta sekä monien näennäisesti kunnioitettavien ihmisten taivuttelemisesta natsien tukijoiksi. Jos ymmärrämme, miten Hitler sai 1900-luvun saksalaiset taivuteltua hyväksymään hänen pahat oppinsa, tekemään juutalaisista, romaneista, itäeurooppalaisista, homoista ja monista muista syntipukkeja sekä halveksimaan heitä ja epäinhimillistämään heidät, voimme paremmin taistella 2000-luvulla niitä vastaan, jotka häpäisevät juutalaisten hautoja tai pahoinpitelevät juutalaisia, jotka ajavat romaneja pois kaupungista, jotka maalaavat graffiteja moskeijoihin taikka jotka eivät vain pidä ulkomaalaisista ja maahanmuuttajista.

Kunnioitamme kaikkien uhrien muistoa. Kärsimyksillä ei ole hierarkiaa, mutta haluaisin kuitenkin mainita, että juutalaisten joukkomurhan ohella myös romanien joukkomurha ansaitsee täyden huomion.

En halua vähätellä saksalaisten vastuuta sanomalla, että natsismi oli ja on virus – se voi tarttua kehen tahansa. Kuningatar Elizabeth II:n setä sai siitä pienen tartunnan ja kuningattaren pojanpoika oli riittävän typerä ja tietämätön pitääkseen naamiaisissa täydellistä hakaristillä varustettua naamiaispukeja – ilmeisesti hänen oli tarkoitus esiintyä Rommelina. Prinssi Harryn tietämättömyys oli järkyttävää, mutta valitettavasti hän ei kuitenkaan ole läheskään ainoa. Tästä syystä juutalaisten kansanmurhaa koskeva valistus on ensisijaisen tärkeää sisällyttää kaikkiin koulujen opetussuunnitelmiin. Valtaosa nuorista brittioppilaisista ei ole koskaan kuullutkaan juutalaisten kansanmurhasta.

Arvostan syitä, joiden perusteella hakaristin käyttö on kiellettyä Saksassa, mutta en ole vakuuttunut siitä, että kiellon laajentaminen koskemaan koko Euroopan unionia olisi hyvä ajatus. Olisi paljon parempi ajatus elvyttää lykkääntyneet keskustelut EU:n lainsäädännöstä, jonka mukaan kiihotus rasistiseen ja uskonnolliseen vihaan olisi rangaistava teko. Ensisijaisen vastustajamme on oltava rasismien sisältö – ei sen symbolit. Luxemburgin oikeusministeri antoi viime viikolla kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnalle sitoumuksen, että hän ottaa kyseisen asian takaisin neuvoston esityslistalle. Odotamme hänen pitävän lupauksensa. Uskon, että yleinen mielipide tukee meitä. Yhdistyneessä kuningaskunnassa kuusi ihmistä kymmenestä kannattaa tällaista lakia.

Olen iloinen siitä, että meillä on kuuden ryhmän tuki päätöslauselmалlemme. Kaikkien eurooppalaisten on yksimielisesti ja määrätietoisesti pyrittävä antisemitismiin ja rasismiin poistamiseen.

Lopuksi totean, että olisi erittäin hieno asia, jos puheenjohtajavaltio ehdottaisi kaikille hallituksille, että tammikuun 27:nä päivästä tehtäisiin koko EU:ssa juutalaisten kansanmurhan muistopäivä. Se on sitä jo joissakin jäsenvaltioissa mutta ei kaikissa. Tässä parlamentissa esitettiin viisi vuotta sitten asiaa koskeva kirjallinen julistus, jota myös Juutalaisten maailmankongressi (World Jewish Congress) tuki. Haluaisin pyytää puheenjohtajavaltiota korostamaan tätä asiaa neuvoston kokouksissa.

Kallenbach (Verts/ALE), Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Schmit, hyvät parlamentin jäsenet, ryhmäni on tyytyväinen tähän päätöslauselmaan ja toivoo, että se hyväksytään laajalla parlamentin enemmistöllä. Näin annettaisiin oikea viesti oikeaan aikaan.

Sitä on pidettävä myös kaikkien demokraattismielisesti ajattelevien henkilöiden esittämänä varoituksena, että vielä on niitä – sekä Euroopassa että muualla – jotka 60 vuoden jälkeen pyrkivät vähätteleämään kansallissosialismin barbaarisia tekoja tai jopa kieltävät niiden tapahtumisen. Meidän on tunnettava ärtymystä siitä, että joku voi laatia puolueohjelman, johon sisältyy ihmisten luokittelua alkuperän, uskonnon, poliittisen suuntauksen ja seksuaalisen suuntautumisen mukaan, ja tulla silti valituksi. Jopa tässä parlamentissa, valitettavasti, on ollut niitä, jotka puolustavat tätä lähestymistapaa, joten on aivan oikein, että otamme selvän kannan ja tuomitsemme ehdoitta kaiken suvaitsemattomuuden ja kaiken kiihottuksen rotuvihaan ja antisemitismiin kaikissa niiden muodoissa. Toistan jälleen, että meidän on lopetettava tällaiset toimet heti alkuunsa.

Painakaamme yhdessä nuorille oppimateriaalia, tehkäämme vaihto-ohjelmista ja vierailuista juutalaisten kansanmurhan uhrien muistomerkeille koulujen ja yliopistojen opetussuunnitelmien pakollinen osa. Ehkäpä nuoret kykenevät kaatamaan muurit heidän isovanhempiensa puolesta, sillä isovanhemmat eivät ilmeisesti kykene tekemään sitä itse. Keskustelkaamme yhdessä siitä, miten voimme torjua kansallismieliset suuntaukset tässä parlamentissa. Haluaisin tietää, kuinka pitkään meidän on vielä hiljaa siedettävä näiden kansallisten lippujen läsnäoloa, joka on harkittu eurooppalaisuuden vastainen kannanotto.

Haluaisin myös kiinnittää huomionne siihen, mitä tapahtui viime viikolla – asiaan, jota en voi hyväksyä ja joka koskettaa minua, koska se tapahtui omassa maassani. Tarkoitan saksalaisen Saksin osavaltion parlamentin NDP-puolueen jäsenten käytöstä. Nämä herrasmiehet, joita pidän susina lampaiden vaatteissa, kieltäytyivät osallistumasta natsismin uhrien muistoksi pidettyyn minuutin hiljaisuuteen. Vielä pahempaa, he pilkkasivat uhreja syyttämällä liittoutuneita joukkomurhaajiksi viitaten vuonna 1945 suoritettuihin Dresdenin ilmapommituksiin, joita he kuvasivat ”pommitusjoukkomurhaksi”. Tämä on häpeä, ei pelkästään Saksin osavaltiolle ja Saksalle.

Mielestäni tämä osoittaa sen, että sekä Saksin osavaltio että Saksa tarvitsevat selvän viestin unionilta, ettei tällaista ajatusta voida hyväksyä ja että tällainen ajattelu ansaitsee tulla lailla kielletyksi. Tästä syystä meidän ryhmämme on tyytyväinen erityisesti neuvoston puheenjohtajan aikomukseen aloittaa uudelleen keskustelut unohtumaan päässeestä rasismiin ja muukalaisvihan torjuntaa koskevasta puitepäätöslauselmasta sekä kiirehtiä vihaan yllytystä koskevan Euroopan-laajuisen kiellon täytäntöönpanoa.

Olen iloinen kuultuani, mitä te komission jäsen Frattini ja puheenjohtaja Schmit sanoitte, sillä haluatte ilmeisen päättäväisesti ajaa tätä asiaa eteenpäin.

Jos ihmisten on annettava jatkaa kiihottavien puheiden pitämistä, heille ei saa antaa koskemattomuuden takaavaa turvallista foorumia. Tätä ei voida hyväksyä. Pyydän, että lähetämme huomenna viestin pitämällä minuutin hiljaisuuden. Oletan, että puhemiesistö on tehnyt järjestelyjä sen pitämiseksi, mutta en valitettavasti löydä asiaa esityslistalta.

Catania (GUE/NGL), GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Frattini, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Schmit, hyvät kollegat, keskitysleirin rautaportin takana haudattiin armeliaisuus ja ihmiskunnan korkeimmat arvot ja myös Jumala kuoli siellä. Natsien julmuuden symbolit ja raivoisan tuhoamisen pahuus kärjistyivät kuoleman leireillä, joilla tehtiin 1900-luvun vastenmielisimmät rikokset. Auschwitz edustaa terrorin, murhanhimoisen barbaarisuuden ja murhanhimoisen hulluuden aikaa, paikkaa, maantiedettä ja historiaa. Se edustaa sellaista kylmäveristä vihanpuuskaa, joka tuhosi valaistuksen ja positivismin kotimaan järkensä menettäneessä Euroopassa.

Keskitysleirien hulluus syntyi armottoman rationaalisuuden tuloksena. Se syntyi kieroutuneesta ajatuksesta, jonka mukaan maailmasta oli eliminoitava kriittiset kulttuurit, standardinmukaisuudesta oli tehtävä vallitseva aate ja monimuotoisuutta oli pidettävä perivihollisena. Muistopäivä ei voi olla pelkkää muistamista, se ei voi rajoittua pelkäksi kauhistuttavan tapahtuman retoriseksi muistamiseksi, sitä ei kerta kaikkiaan voida esittää kuvana siitä sotilaasta, jolle Auschwitzin kauheudet selvisivät. Tuona päivänä muurattiin peruskivi rauhanomaiselle Euroopalle, poliittiselle yhteisölle, jonka olisi pitänyt tuhota sana ”sota” juurineen.

Olemme tehneet suuren työn, mutta vielä on paljon tekemistä. Euroopan on vielä puhuttava selvästi ja päättäväisesti sotaa vastaan, mutta Eurooppa on usein mykkä, vaikka nykyajan mies, lainatakseni suuren runoilijan sanoja, ”käyttää yhä kiveä ja linkoa”; hän jatkaa tappamista samalla tieteellisellä tarkkuudella, joka yltyi joukkotuhoamiseksi. Muistaminen ei riitä, vaan meidän on samalla energialla ja lakkaamatonta päättäväisyyttä osoittaen vastustettava antisemitistisiä, rasistisia ja islaminvastaisia väkivaltaisia mielijohteita. Meidän on luotava tehokkaita ja virallisia muureja sukupuoleen, sukupuoliseen suuntautumiseen ja etniseen alkuperään perustuvan syrjinnän leviämisen estämiseksi.

Euroopan tapaan myös koko maailma on tartuntaa levittävien bakteerien ristitussa: bakteerit levittävät yhdessä ajatuksia ennaltaehkäisevästä ja jatkuvasta sodasta, toisin sanoen oppia sivilisaatioiden välisestä törmäyksestä ja uusista ristiretkistä vääräuskoisia vastaan. Auschwitz ei ole pelkästään natsismin historiankirjoituksen muistiin hautautunut paikka, se on myös pelkoa siitä, mitä tulevaisuus tuo tullessaan.

Pek (IND/DEM), IND/DEM-ryhmän puolesta. (PL) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, en voi olla vastaamatta uuteen hyökkäykseen Puolan lippua vastaan. Tästä syystä annan rehellisen ja suoran vastauksen. Puolan liput liehuvat täällä niin kauan kuin ne liehuvat Euroopan parlamentin puhemiehen yläpuolella, Euroopan unionin lain mukaisesti.

Kukaan ei koskaan voi epäillä sitä, etteikö juutalaisten kansanmurhaa, joka oli ennennäkemätön rikos, pitäisi tuomita. Parlamentin puolalaisjäsenien puolesta haluaisin kuitenkin korostaa, ettei länsimaiden lehdistö ja yleinen mielipide ilmeisesti ymmärtänyt oikealla tavalla meidän reaktiotamme Auschwitzin keskitysleiriä koskevaan parlamentin yhteiseen päätöslausemaan. Tästä syystä haluan kiinnittää huomionne muutamaan seikkaan.

Euroopan lehdissä ja erityisesti englanninkielisessä lehdistössä on monen vuoden ajan esiintynyt säännöllisesti viittauksia niin kutsuttuihin puolalaisiin keskitysleireihin kuten Auschwitziin, Treblinkaan, Majdanekiin ja Sobiboriin. Tämä on inhottavaa historian vääristelyä, sillä lehdissä pitäisi puhua saksalaisista keskitysleireistä Saksan miehittämässä Puolassa eikä puolalaisista keskitysleireistä. Haluaisin antaa yhden esimerkin, jonka avulla asian pitäisi selvitä. Saksalaiset rakensivat Ranskaan, 50 kilometrin päähän Strasbourgista Stutthofin keskitysleirin. Siitä ei ole koskaan puhuttu ranskalaisena Stutthofin keskitysleirinä. Siitä on aina puhuttu Ranskan alueella sijaitsevana saksalaisena keskitysleirinä. Kukaan täysijärkinen ei kutsuisi Guantánamon leiriä kuubalaiseksi leiriksi. Jäsen Schulzin päätöslauseelman alkuperäisessä versiossa käyttämä sanamuoto, ja siteeraan häntä, ”Auschwitzin keskitysleiri Puolassa”, vihjaa melko suoraan, että kyse olisi ollut puolalaisesta keskitysleiristä. Näin ollen teidän ei pitäisi yllättyä närkästyemisestämme ja suuttumuksestamme ottaen huomioon, että tällaisia virheellisiä historiankuvauksia esitetään tietoisesti.

Toiseksi yhteisessä päätöslausemassa mainitaan natsirikollisista vain Hitler. Haluamme tässä kohtaa huomauttaa, että Hitler valittiin demokraattisesti saksalaisten laajalla äänten enemmistöllä. Kansallissosialismia ei pakotettu saksalaisille...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhemies. – Keskustelussa sivutaan selvästi asioita, jotka herättävät voimakkaita tunteita, mutta pyydän kaikkia jäseniä olemaan hyödyntämättä sitä parlamentin työjärjestyksen vastaisesti. Tältä osin haluan muistuttaa, että puhemies on täysin puolueettomasti tutkinut työjärjestyksestä oikeudellisen yksikön avulla ja todennut, ettei se sisällä mitään sellaista, mikä voisi johtaa parlamentin edustajien pöydillä pidettävien lippujen kieltämiseen. Tästä syystä sen, joka haluaisi esittää tällaisia poliittisia kantoja, pitäisi ensin onnistua työjärjestyksen muuttamisessa. Näin ollen pidän keskustelua tästä asiasta tarpeettomana.

Muscardini (UEN), UEN-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, on huolestuttavaa todeta, että huolimatta valtavasta juutalaista maailmaa ja näin ollen koko ihmiskuntaa viime vuosisadalla kohdanneesta tragediasta rasistiset ja antisemitistiset tunteenpurkaukset lisääntyvät yhä ympäri Eurooppaa ja muualla maailmassa. Viime vuosien aikana olemme täällä parlamentissa kuulleet Israelin vastaisia ennakkoluuloisia asenteita, jotka eivät varmastikaan edistä rauhan aikaansaamista Lähi-idässä

eivätkä ole merkki siitä, että Eurooppa olisi aiempaa valmiimpi vastustamaan yhtenä rintamana päättäväisesti terrorismia ja väkivaltaa.

Tietoisuus joukkomurhista ja tragedioista, joita ihmiskunta on lähihistoriassa nähnyt, sekä taistelu vastaavankaltaisten rikosten uusiutumisen estämiseksi on yksi Euroopan unionin perusarvoista. Euroopan unioni syntyi siitä tietoisuudesta, että rauha, demokratia ja muiden kunnioittaminen ovat arvoja, joita ei voida pitää itsestään selvinä vaan jotka on sen sijaan vahvistettava uudelleen painokkaasti joka päivä.

Sillä seikalla, että Euroopan parlamentin poliittisten ryhmien puheenjohtajat olivat läsnä Auschwitzin leirin – jossa vierailin yhdessä Italian nykyisen ulkoministerin Gianfranco Finan kanssa vuonna 1999 – vapauttamisen 60-vuotisjuhlassa, on erityisen suuri merkitys tänään, koska se on osoitus Euroopan kansan yhtenäisyydestä ja halusta sekä tuomita juutalaisten kansanmurha että jatkaa taistelua epäoikeudenmukaisuutta, väkivaltaa ja syrjintää vastaan, joita yhä ilmenee Euroopassa ja kaikkialla maailmassa.

Samalla kun vakuutamme uudelleen tuomitsemamme historiallisen tragedian, meidän on kuitenkin osoitettava olevamme huolissamme uutisista, jotka koskevat antisemitistisiä mielenosoituksia Venäjällä ja monissa muissa Euroopan maissa. Ne, jotka eivät vielääkään ymmärrä tarvetta sitoutua täydellisesti taisteluun kaikkia niitä vastaan, jotka avoimesti tai vaivihkaa puolustavat suvaitsemattomia, rasistisia ja antisemitistisiä tekoja tai edes kieltäytyvät tuomitsemasta niitä, eivät ymmärrä sitä, kuinka tietämättömiä he ovat historiasta, eivätkä sitä, että he ovat raivaamassa itselleen tietä, jolta ei ole paluuta.

Puhetta ryhtyi johtamaan

varapuhemies ONESTA

Claeys (NI). – (NL) Keskustelemme juutalaisten kansanmurhan, antisemitismin ja rasismin muistojuhlaa koskevasta päätöslauselmasta. Olisimme voineet odottaa tekstiä, jossa osoitetaan kunnioitusta juutalaisten kansanmurhan uhreille ja jossa esitettäisiin mahdollisimman maltillinen vetoamus sen puolesta, ettei tätä Euroopan historian hirvittävää episodua unohdeta ikinä, jottei tällainen voisi ikinä tapahtua uudestaan. Puolueeni *Vlaams Belang* olisi aivan ilmeisesti voinut hyväksyä tätä asiaa koskevan päätöslauselman aivan kuten 99 prosenttia parlamentin jäsenistä, mutta tänään käsiteltävänä olevaa päätöslauselmaa ei ole laadittu tässä hengessä. Toisen maailmansodan kauhut on häpeällisesti ahdettu samaan kasaan kuin – ja siteeraan nyt päätöslauselmaa – ääripuolueiden ja muukalaisvihaa lietsovien puolueiden nousu sekä niiden näkemysten lisääntyvä hyväksyntä yleisön keskuudessa. Päätöslauselman 5 kappaleessa vaaditaan kirjaimellisesti asettamaan rasismia, muukalaisvihaa ja antisemitismia koskeva, tällä hetkellä tehtävä torjuntatyö Shoan (kansanmurha) taustaa vasten.

Puolueeni *Vlaams Belang* ei ole ääripuolue eikä ulkomaalaisvastainen, mutta standardien mukainen korrekti poliittinen terminologia on erittäin selvästi sellaisten demokraattisten nykypuolueiden vastainen, jotka kannattavat kansallisen identiteetin säilyttämistä. Perinteiset puolueet haluavat vain demonisoida muutamia menestyneitä ja kasvavia kilpailijoita juutalaisten kansanmurhan uhrien kustannuksella. Tämä ei ole pelkästään loukkaus miljoonia eurooppalaisia äänestäjiä kohtaan vaan mikä pahempaa, tällä raukkamaisella poliittisella pelillä latistetaan totalitaaristen hallitusten ja näin ollen myös kansallissosialistien tekemät hirmuteot. Toinen huolestuttava kohta päätöslauselmassa on kohta, jossa – ja siteeraan jälleen päätöslauselmaa – kehoitetaan julistamaan laittomaksi rotuvihaan ja uskonnolliseen vihaan yllyttäminen kaikkialla unionissa kunnioittaen kuitenkin laillista oikeutta ilmaisunvapauteen. Perinteisten puolueiden mukaan on ilmeisesti olemassa sellainen asia kuin laiton sananvapaus, joka on kumottava hinnalla millä hyvänsä. Ne tuntuvat unohtaneen, että sananvapaus toimii vain, jos sitä sovelletaan myös poliittisiin vastustajiin. Tämänkaltaiset poikkeamat eivät tulleet yllätyksenä ottaen huomioon, että päätöslauselma on kommunistiryhmän esittämä.

Sonik (PPE-DE). (PL) Auschwitz-Birkenau tuhoamisleiri vapautettiin 60 vuotta sitten. Auschwitz ei ollut ainoa Hitlerin kolmannen valtakunnan valloittamaan ja miehittämään Puolaan rakentama kuolemanleiri, mutta se oli maailman historian laajin kuolemantehdas. Puolitoista miljoonaa ihmistä tuhottiin Auschwitzissa teollisesti mekaanisia apuvälineitä käyttäen. Auschwitziin karkotettiin 150 000 puolalaista, joista puolet kuoli. Auschwitzissa tapettiin myös 15 000 venäläistä sotavankia ja siellä kuoli myös tšekkejä, valkovenäläisiä, ranskalaisia, slovenialaisia, ukrainalaisia, latvialaisia, hollantilaisia ja jopa kiinalaisia. Vankien joukossa oli jopa 2000 saksalaista. Romanien kohtalona oli varma kuolema, heitä kuoli 20 000. Ylivoimainen enemmistö uhreista oli kuitenkin juutalaisia, joita kuoli Auschwitzissa miljoona. Kuolleiden joukossa oli vanhoja, nuoria, naisia ja lapsia. Joukkomurhan karu kauheus ei perustu pelkästään rikoksen valtavaan mittakaavaan vaan myös siihen, että Hitler ja saksalaiset natsit tuhosivat kaikki juutalaiset, riippumatta siitä, keitä he olivat, mihin he uskoivat, mitä he tekivät tai minkä maalaisia he olivat – jopa syntymättömät juutalaiset.

Se, että parlamentti on myöntänyt, kuinka tärkeää tämän rikoksen muistaminen on, on erittäin tärkeää. Auschwitzin vapauttamisesta on kulunut 60 vuotta. Tämä ei ole mikään sattumanvarainen päivämäärä, sillä yhä elossa olevien silminnäkijöiden määrä pienenee pienemistään. Eloojääneiden muisti on hiipumassa ja historia alkamassa. Velvollisuus kertoa koko totuus tästä tragediasta jää niille meistä, jotka ovat yhä elossa ja jotka olivat riittävän onnekkaita syntymään myöhemmin. Olemme sen velkaa miljoonille teloitetuille.

Auschwitzia ja juutalaisten kansanmurhaa koskevan kansainvälisen koulutuskeskuksen perustamissäädös luetaan huomenna Auschwitzin porttien edessä. Keskus on perustettu Auschwitz-Birkenauin museon aloitteesta ja aloitetta tuki kansainvälisen Auschwitz-neuvoston johtaja Władysław Bartoszewski, joka itsekin oli vankina Auschwitzissa. Hän on sanonut, ja siteeraan häntä, ”pian taakkamme siirtyy historioitsijoille, tutkijoille ja opettajille. Tästä syystä käännymme heidän puoleensa ja pyydämme heitä jakamaan Auschwitzin ja juutalaisten kansanmurhan uhrien muiston, syventämään ymmärrystä vihan ja halveksunnan mekanismeista sekä edistämään vuoropuhelua ja yhteistyötä tällaisten mekanismien kehittymisen estämiseksi.” Meillä poliitikoilla on aivan erityinen velvollisuus varmistaa, ettemme tulkitse historiallisia tosiseikkoja henkilökohtaisten poliittisten intressiemme mukaisesti. Vaikka tällaisen tulkitsemisen syyt voivat olla jaloja, historian unohtaminen ja vääristäminen eivät auta meitä rakentamaan kestävä ymmärrystä ja rauhaa. Kansojen välisen sovinnon tukevin perusta on nöyryys historiallisten tosiseikkojen edessä, sillä se on ainoa keino, jolla anteeksianto voi onnistua.

Emme voi muuttaa historian traagista luonnetta, mutta sitä voidaan ainakin käyttää varoituksena muulle maailmalle. Kunnioitan jäsen Schulzin tänään esittämiä huomioita. Ottaen kuitenkin huomioon, että parlamentin ja Euroopan kansanpuolueen puolalaiset jäsenet kannattavat tämän yhteisen päätöslauselman hyväksymistä huomenna, haluaisin kuitenkin pyytää, hyvä jäsen Schulz, että suostuisitte omaksuma toisen kannan, jotta te ja puolueenne voisitte äänestää sen puolesta, mitä me alun perin halusimme, eli selkeän maininnan siitä, että natsit olivat saksalaisia natsveja.

Roure (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, Hitlerin perustamista keskitysleireistä kuuluisin, Auschwitz, avattiin virallisesti 14. kesäkuuta 1940. Se oli aluksi tarkoitettu puolalaisia poliittisia vankeja varten, joita natsit halusivat kohdella erityisen ankarasti. Leirin johtajana oli entinen rikollinen, joka vuonna 1946 kerskui sillä, että hän oli tuhonnut kolme miljoonaa ihmistä. Vuodesta 1942 alkaen hän lähetti kaasukammioon päivittäin jopa 6 000 ihmistä, pääasiassa juutalaisia Euroopan kaikista kolkista.

Ne, jotka olivat leiriin saavuttuaan liian heikkoja työhön, erotettiin muista ja tapettiin. Muita hyödynnettiin, kunnes he uupuivat totaalisesti. Vuoden 1944 kesän aikana natsit aloittivat laajamittaiset teloitukset eliminoidakseen vielä useampia juutalaisia. Auschwitzissa teloitettiin myös venäläisiä sotavankeja, romaneja, homoseksuaaleja ja vammaisia sekä antifasistisia vastarintaliikkeen edustajia. Auschwitzista saatiin myös koekaniineja ihmiskokeita varten. Leirin Birkenauissa sijaitseva laajennusosa oli erityisesti tarkoitettu juutalaisten tuhoamiseen. Krematoriossa poltettiin yli 20 000 ruumista päivässä. Juuri siellä valtaosa Länsi-Euroopasta ja Balkanilta tuoduista juutalaisista eliminoitiin. Tällä tavoin tuhottiin valtaosa Länsi-Euroopan juutalaisista, muun muassa lähes kolme miljoonaa Puolan juutalaista. Heidän mukanaan tuhottiin kokonainen kansanperintö ja kulttuuri, joka on nyt ikuisiksi ajoiksi kadonnut.

Tämä joukkomurha liitetään joka tapauksessa ennen kaikkea antisemitismiin ja laajemmin ottaen natsien rasismiin. Hitlerin visiolla maailmasta oli aivan erityinen merkitys, perustuihan se rodulliseen puhtauteen pohjautuvaan pakkomielleeseen. Alusta alkaen Hitlerin rasismi sisälsi kansanmurhan siemenet. Juutalaisten rinnalla myös muut kansat kuten romanit ja slaavit joutuivat tämän murhanhimoisen rasismin uhreiksi. Hitlerin mielestä he ansaitsivat kaikki kuolla.

Helmikuussa 1940 kuolettavaa Zyklon B -kaasua kokeiltiin 250 romanilapsen. Tämän jälkeen alkoivat nälästä, kylmyydestä, työuupumuksesta, sairauksista, väkivaltaisuuksista ja lääketieteellisistä kokeista johtuvat runsaslukuiset kuolemat. Lopuksi 4 000 romania kaasutettiin ja poltettiin 1. elokuuta 1944 tilan tekemiseksi uusille vangeille.

Loppuvatko antisemitismi, rasismi ja muukalaisviha koskaan? Ne eivät epäilemättä katoa, ennen kuin kaikki ihmisryhmät liittyvät yhteiseen maailmanlaajuiseen yhteisöön uskollisina kulttuurilleen ja perinteilleen. Juutalaiset ovat kärsineet paljon ja kärsivät yhä. Vähemmistöjä sorrettaan usein, ja ne saavat kohtuuttomasti kärsiä. Antisemitismin ja rasismin torjuminen ei näin ollen ole juutalaisten tai vähemmistöjen puolesta taistelemista vaan ihmiskunnan puolesta taistelemista.

Lambert (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, monien muiden tänä iltana puhuneiden tapaan olen tyytyväinen päätöslauselmaan tänä äärimmäisen tärkeänä vuosipäivänä. Kuten muut puhujat ovat jo sanoneet,

on olemassa vaara, että keskitys- ja tuhoamisleireillä tapahtuneiden kauheuksien muisto alkaa haalistua. On syytä myös mainita, että myöhemmin tänä vuonna vietämme myös ydinaseiden tuhojen vuosipäivää.

Kyse ei ole pelkästään näiden tapahtumien ajattelemisesta muistamisen tai edes sivistyksen kannalta. Kuten päätöslauselmassa todetaan, emme saa pitää niitä pelkästään historiallisina tapahtumina vaan erittäin todellisenä ja läsnäolevana vaarana, joina niitä itse pidän. Kun poliittiset liikkeet eivät ole pelkästään ääriliikkeitä eivätkä perustu pelkkiin tosiseikkoihin vaan myös tunteeseen niiden omasta ylemmyydestä tai haluun olla muita ylempiä, kyseessä on meille kaikille erittäin vaarallinen yhdistelmä.

Muiden tapaan olen tyytyväinen komission ja puheenjohtajavaltio Luxemburgin toimintaan neuvotteluiden käynnistämiseksi uudelleen rasismia ja muukalaisvihaa koskevasta puitepäätöksestä, koska tämä on kysymys, johon tarvitaan poliittinen vastaus.

Olen erittäin tyytyväinen siihen, että päätöslauselmassa pidetään tärkeänä tiedotusvälineiden roolia, myönteistä roolia erojen selittämisessä myönteisellä tavalla tai kielteistä roolia vihan synnyttäjänä. Kun tutkimme tapaa, jolla esimerkiksi osa Ison-Britannian tiedotusvälineistä raportoi Hitlerin Saksasta pakoon pyrkivien ja turvapaikkaa Yhdistyneestä kuningaskunnasta hakeneiden juutalaisten ahdingosta, törmäämme sellaisiin lauseisiin kuin ”meillä on jo tarpeeksi”, ”muiden maiden pitäisi tehdä enemmän” ja ”meidän taakkaamme pitäisi jakaa”, kuten nykykielellä sanottaisiin. Monet lehtien selostuksista olivat vihamielisiä: niissä paneteltiin juutalaisia ja itse asiassa niissä pidettiin juutalaisia ali-ihmisinä. Jos tutkimme tapaa, jolla jotkin näistä samoista lehdistä kuvailivat viime vuonna romaneja uusien jäsenvaltioiden unioniin liittymistä edeltävänä aikana ja niiden armotonta, turvapaikan hakijoihin kohdistunutta kirjoittelua, tiedämme, että kyseiset ajatukset eivät ole kadonneet.

Poliitikoilla on johtajina oma selkeä vastuunsa erilaisten uskontojen ja rotujen ymmärtämisen ja kunnioittamisen edistämisessä. Tämä ei tarkoita vaikeuksien välttämistä, mutta jos olemme tosissamme sanoessamme joukkomurhan kauheuksille ”ei enää ikinä”, meidän poliitikkojen on pikemminkin ajettava voimakasta syrjinnän vastaista politiikkaa sekä taisteltava rasismia, antisemitismia, muukalaisvihaa ja uskontoon perustuvaa vihaa vastaan kuin muokattava politiikkaamme näiden ilmiöiden edessä.

Tämä päätöslauselma osoittaa, että pidämme mahdollisena myönteisen tulevaisuuden luomista ja että meillä täällä parlamentissa on etuoikeus ja mahdollisuus poliitikkoina auttaa muokkaamaan tätä politiikkaa myönteisellä ja rakentavalla tavalla.

Schulz (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, lausuntoni ovat saaneet monia vastauksia useilta tämän parlamentin jäseniltä, joten pyydän teitä ymmärtämään, miksi pyydän työjärjestyspuheenvuoroa.

Syy, miksi monilla parlamentin jäsenillä on ongelmia tämän asiakirjan kanssa, on se, että minä yhtenä aloitteen tekijöistä en heidän mielestään halua siihen sanoja ”saksalainen natsi”. Tästä ei ole kyse; niitä sanoja ei ollut myöskään alkuperäisessä tekstissä. Haluaisin kuitenkin sanoa jäsen Sonikille, että jos näillä sanoilla voidaan huomenna suoda uhreille arvokas muistotilaisuus, suosittelen kollegoilleni, että ne sisällytetään siihen, koska puhumme saksalaisten natsien johtamasta keskitysleiristä.

Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, huomenna tulee kuluneeksi 60 vuotta Auschwitzin keskitysleirin vapauttamisesta. Tällaisina päivinä meitä pyydetään joka vuosi muistamaan niiden miljoonien ihmisten taistelua ja vastarintaa, joiden teloittaminen johtui heidän muista eroavista ominaisuuksistaan. Auschwitz ja Dachau eivät kuitenkaan saa jäädä historiamme kuolleeksi kappaleeksi, päin vastoin niiden pitäisi erityisesti nykyaikana muistuttaa meitä tämän katastrofin laajuudesta, johon ainoastaan ihminen on pystynyt innostuttuaan liikaa ideologisesta fanatismista, rasismista ja muukalaisvihasta.

Olemme sen velkaa niille, jotka uhrattiin, ja niille, jotka nousivat ja taistelivat kaikenlaista ekspansio politiikkaa sekä muun maailman alistamista ja maailmanherruutta koskevia suunnitelmia vastaan, jotta tämä surullinen kappale historiaa pysyisi muistissamme ja mielessämme. Osoittaessamme tänään kunnioitusta kaikille natsismin ja muiden ääri-rasististen liikkeiden uhreille meidän on samalla vaadittava kaikenlaisten natsi- ja fasistisymbolien kieltämistä sekä jatkettava taistelua, jotta sekä nämä symbolit ja muut, myöhemmin syntyvät vastaavankaltaiset symbolit saataisiin lopullisesti poistettua nykymaailmasta.

La Russa (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan puhua päätöslauselmaan esittämästäni tarkistuksesta. Unioni on tänään muuraamassa peruskiveä luodakseen nykyistä vakaamman, rauhaan ja suvaitsevaisuuteen perustuvan ilmapiirin. Tammikuun 27:n päivän julistaminen juutalaisten joukkomurhan muistopäiväksi, jotta kansalaisten tietoisuus asiasta parantuisi, osoittaa, että olemme selvästi

sitoutuneita taistelemaan kaikkia suvaitsemattomuuden ja rasismien muotoja vastaan ja voittamaan ne. Tämä on toimenpide, jota luonnollisesti tuen täysin.

Kun ajattelemme juutalaisten joukkomurhan muistopäivää, emme kuitenkaan voi emmekä saa jättää muistamatta ja tuomitsematta samalla tavalla myös muita joukkomurhia, joita ei kenties tunneta niin hyvin mutta jotka ovat varmasti yhtä vakavia ihmiskuntaa vastaan tehtyjä rikoksia. Tästä syystä vahvistan tukevani täydestä sydäimestä keskustelun aiheena olevaa asiakirjaa, jossa tuomitaan kaikenlainen rasismi, muukalaisviha sekä yleisesti ottaen kaikenlainen vaino etnisiin ja uskonnollisiin perusteisiin sekä tuomitaan samalla tavoin myös tämä yksi ihmiskunnan historian pahimmista kauheuksista eli juutalaisten joukkomurha.

Mielestäni on aivan oikein, ettei parlamentti unohda sitä, mikä valitettavasti usein unohdetaan, että juutalaisten ohella myös muut kansat ja etniset vähemmistöt joutuivat joukkomurhan ja vainon uhreiksi. Tarkistuksessani pyydän tästä syystä, että päätöslauselmassa mainittaisiin myös armenialaiset, kurdit, marsalkka Titon Istriassa teloittamat italialaiset sekä miljoonat viattomat ihmiset, mukaan lukien juutalaiset, jotka teloitettiin Neuvostoliiton työleireillä ja joita oli varmasti yhtä paljon kuin saksalaisten natsien tappamia, kuten puolalainen kollegamme aivan oikeutetusti korosti.

Czarnecki, Ryszard (NI). (PL) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tämä on tärkeä keskustelu ja erittäin tärkeä vuosipäivä, jona osoitamme kunnioitusta miljoonille juutalaisille, puolalaisille ja muunmaalaisille ihmisille, jotka tapettiin saksalaisten keskitysleireillä. Emme saa unohtaa, että nämä ihmiset mukanaan lakaisutta vihaa ei voida valitettavasti siirtää historian kirjoihin, koska tätä vihaa on myös tämän päivän maailmassa. Näemme nykyään tapauksia, joissa kerrotaan valheita ja vääristellään historiaa, joissa keskitysleirien roolia vähätellään ja niiden olemassaolo jopa kielletään ja joissa juutalaisten joukkomurhan merkitystä vähätellään. Näemme myös tapauksia, joissa ihmiset puhuvat puolalaisista keskitysleireistä eivätkä saksalaisista keskitysleireistä, mikä on erityisen murheellista, kun otetaan huomioon puolalaisuhrien suuri määrä toisessa maailmansodassa. Esimerkki tästä ilmiöstä voidaan löytää belgialaisen *le Soir* -lehden viikkoliitteestä. Tästä syystä meidän pitäisi taistella historiallisen totuuden puolesta ja tuomita kaikki antisemitismin muodot, sillä antisemitismi on moraalinen häpeä nyky-Euroopalle, ja puolalainen paavi Johannes Paavali II on sen suurin sanoin tuominut. Se, että meidän pitää vieläkin kuulla huhuja antisemitismin elpymisestä erityisesti Länsi-Euroopassa mutta myös Itä-Euroopassa, aiheuttaa älyllistä ja moraalista hämmennystä. Emme saisi riidellä siitä, missä antisemitismin elpyminen tapahtuu. Kyse on siitä, että sitä tapahtuu. Missä tahansa antisemitismiä esiintyykin, meidän pitäisi toimia päättäväisesti ja siirtää se historian roskapönttöön.

Gaubert (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, huomenna vietetään kaikkialla Euroopassa surullista vuosipäivää: Auschwitz-Birkenau keskitysleirin vapauttamisen 60:ttä vuosipäivää. Auschwitz-Birkenau keskitysleiri on kaikkien niiden natsien rakentamien leirien symboli, joiden ainoana tavoitteena oli saattaa päätökseen suunnitelma silloisessa Euroopassa eläneiden 11 miljoonan juutalaisen tuhoamiseksi. Yli puolet heitä päätyi tuhaksi. Vaikka heidän tuhkansa eivät ole vielä jäähtyneet, monet ihmiset ovat, myös aivan viime aikoina, yrittäneet kieltää tai suhteellistaa tämän absoluuttisen barbaarisuuden. Valitettavasti parlamentin jäsenenä on kaksi tällaista ihmistä.

Hyvät kollegat, tälle parlamentille on kunnia-asia käyttää tätä antisemitismin vastaista päätöslauselmaa – joka hyväksytään toivoakseni yksimielisesti – kamppailussa tätä vitsausta vastaan ja myös muita muukalaisvihan, rasismien ja syrjinnän muotoja vastaan. Tälle parlamentille on kunnia-asia taistella kaikkia niitä vastaan, jotka yrittävät vääristellä historiaa. Tälle parlamentille on kunnia-asia jatkaa meitä kaikkia motivoivaa rauhantahtoista ja yhtenäisyyttä korostavaa politiikkaa ja ehdottaa, ettemme sivistyksen ja suvaitsevaisuuden vankkumattomana puolustajana koskaan vähentäisi ponnistelujamme kertoaksemme tästä Euroopan ja maailman historian synkästä aikakaudesta ihmisille. Tällaisena aikana, jolloin väkivaltainen antisemitismi nostaa päätään ja erilaisten suvaitsemattomuuden ilmentymien suosio on kasvussa lähes kaikkialla Euroopassa, meidän on pohdittava, kuinka me voimme pitää tämän muiston elossa jatkossa, kun elossa olevia silminnäkijöitä ei enää ole. Parlamenttimme on näin ollen kannustettava niitä jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole vahvistaneet näiden linjojen mukaista lainsäädäntöä, tekemään sen, sillä monet maat ovat sen jo tehneet.

Tämä parlamentti on rakentamassa tuleville sukupolville parempaa tulevaisuutta, johon kuuluu nykyistä enemmän vapautta, demokratiaa, suvaitsevaisuutta ja keskinäistä kunnioitusta. Tänään helpotamme sen varmistamista, ettei kukaan ikinä unohda, mitä ihmisen hulluus kykeni aikaansaamaan. Tukemme tälle päätöslauselmalle on selvä merkki kansoillamme, lapsillemme, tuleville sukupolville ja kaikille niille, jotka taistelevat rauhan ja ihmisten veljeyden puolesta.

Piniör (PSE). (PL) Arvoisat neuvoston jäsenet, hyvät kollegat, parlamentin tämänpäiväinen istunto on erityislaatuinen istunto. Se pidetään Auschwitzissa sijainneen natsien tuhoamisleirin vapauttamisen 60:nä vuosipäivänä. Samana päivänä vietetään sekä neuvostoarmeijan suorittaman Auschwitz-Birkenauin leirin vapauttamisen muistopäivää että juutalaisten kansanmurhan uhrien muistopäivää.

Tulen Puolasta, maasta, joka sai todistaa Euroopan juutalaisten ja romanien tuhoamista sekä muita natsi-Saksan miehityksen aikana tapahtuneita kuolemia ja kärsimyksiä. Puola on myös maa, joka menetti suuren joukon eliitistään ja noin kolme miljoonaa juutalaista kansalaistaan keskitysleireillä. Natsiviranomaiset rakensivat tuhoamisleirejä miehitetylle alueelle Belzeceiin, Sobiboriin, Treblinkaan, Majdanekiin ja Chelmoon, ja näissä leireissä juutalaisten joukkomurhat pantiin täytäntöön. Auschwitzista on tullut symboli tälle rikokselle, joka on vertaansa vailla ihmiskunnan historiassa. Sukupolveni kasvoi Puolalle erittäin tuhoisan toisen maailmansodan varjossa sekä tähän sotaan liittyneen joukkomurhan varjossa.

Tänään puhun Euroopan parlamentissa, joka on antifasistisen ja antitotalitaristisen Euroopan sekä sellaisen Euroopan symboli, jonka toiminnassa näkyy selvästi ihmisoikeuksien, suvaitsevaisuuden ja demokratian puolustaminen. Juutalaisten kansanmurhan muiston on saatava meidät eurooppalaiset ja myös unionin toimielimet kantamaan erityinen vastuu itsestämme osana maailmanlaajuisia sivilisaatiota 2000-luvulla.

Arvoisat neuvoston jäsenet, meitä muistutetaan yhtenä antisemitismin, muukalaisvihan ja rasismien olemassaolosta Euroopassa. Meidän on ryhdyttävä toimiin juutalaisten hautausmaiden ja juutalaisten rituaaliesineiden häpäisyä sekä juutalaista yhteisöä kohtaan osoitettua suvaitsemattomuutta vastaan. Juutalaisilta viedään säännöllisesti heidän oikeutensa eurooppalaiseen kansallisperintöön huolimatta siitä, että historiallisesti he olivat yksi ensimmäisistä Euroopan mantereelle asettautuneista ryhmistä. Meidän on ryhdyttävä toimiin muukalaisvihaa ja maahanmuuttajia vastaan tehtyjen avoimen rasististen tekojen torjumiseksi, uskonnollisen ja moraalisen suvaitsemattomuuden torjumiseksi sekä seksuaalisia vähemmistöjä vastaan tehtyjen hyökkäysten torjumiseksi.

Eikö neuvosto pidä hyvänä ajatuksena sitä, että Euroopan unioni ryhtyy suunnittelemaan erityistä koulutusohjelmaa, joka valmistaa nuoret luomaan monikansallisuuteen, monikulttuurisuuteen ja moniuskontoisuuteen perustuvaa eurooppalaista yhteisöä?

Muut haasteet odottavat Euroopan unionia ulkopoliittikan alalla. Nopeuttaako neuvosto EU:n poliittista toimintaa ja taloudellista osallistumista Lähi-idässä, jotta Euroopan unionista tulisi alueen rauhan ja demokratian takaaja? Euroopan unionin tuleviin painopistealueisiin pitäisi kuulua kehityspolitiikka, kehitysapu sekä humanitaarinen apu. Unionia pyydetään toteuttamaan toimenpiteitä monissa maailman kolkissa myös ihmisoikeuksien ja demokratisoitumisen edistämiseksi. Sen on vastattava oikealla tavalla niillä alueilla, joilla kansanmurhia, murhia tai väkivaltaa voi esiintyä nationalismiin, uskontoon, rotuun, sosiaaliluokkaan tai perinteisiin liittyvien ennakkoluulojen takia. Onko neuvosto tietoinen näistä haasteista? Onko se tietoinen siitä, mitä unionilta odotetaan uuden vuosisadan kynnyksellä?

Borghesio (IND/DEM). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, me *Lega Nordin* jäsenet äänestämme tämän päätöslauselman puolesta. Kuulimme kuitenkin juuri äsken erään puhujan yhdistävän juutalaisten joukkomurhaan jopa isänmaallisuuden, nationalismiin ja näistä aatteista innoituksensa saavat liikkeet. Hän meni jopa niin pitkälle, että ehdotti kansallisten lippujen poistamista parlamentin jäsenten pöydiltä, lippujen, jotka edustavat tervettä isänmaallisuuden tunnetta, johon me yhä uskomme.

Tämä osoittaa sen, kuinka on mahdollista aloittaa järkevistä lähtökohdista mutta päätyä tyrannimaisiin, demokratian vastaisiin päätelmiin. Juuri tästä syystä meillä on suuria epäilyjä tätä unionin direktiiviä kohtaan, ja haluamme muistuttaa komission edustajia riskistä, että direktiiviä voidaan käyttää epädemokraattisiin ja ahdasmielisiin tarkoituksiin, kuten juuri äsken tässä parlamentissa tapahtui.

Olen keskustelun aikana kuullut usein myös sanan ”islaminvastaisuus”. Mielestäni olisi asianmukaista pohtia, mitä juutalaiset Euroopassa ja ympäri maailmaa pelkäävät, kun otetaan huomioon, että synagogat ja juutalaiset kulttuurikeskukset ovat ainakin niissä italialaisissa ja eurooppalaisissa kaupungeissa, joissa matkustan, sotilaallisesti vartioituja käytännössä 24 tuntia vuorokaudessa. Pohtikaamme, kuka nykyään muodostaa uhan, kuka levittää rasistista propagandaa televisiossa, uhkailee fyysisesti ja suorittaa hyökkäyksiä. YK:n tärkeä istunto on jo mainittu, mutta meidän on pohdittava, mitkä valtiot jättivät istuimensa tyhjäksi. Muistakaamme sitten myös islamilainen vaara ja islamilainen antisemitistinen rasismi, joka Euroopan parlamentin olisi pitänyt moraalisesti tuomita uhrien kunnioittamiseksi.

Roszkowski (UEN). (PL) Arvoisa puhemies, käsitellessämme niinkin hirveitä rikoksia kuin mitä Auschwitzissa tehtiin meillä on aivan erityinen velvollisuus olla loukkaamatta ketään kertoessamme totuuden

mutta samalla meidän on varmistettava, että tämä historiallinen varoitus otetaan jatkossakin vaarin ja että sitä tarkastellaan asianmukaisessa asiayhteydessä ja oikeissa mittasuhteissa. Muussa tapauksessa otamme sen riskin, että turvaudumme valheisiin tai jopa tragikomediaan. Natsi-Saksan viranomaiset rakensivat Auschwitzin leirin alueelle, jonka se oli miehittänyt Puolassa, maassa, jonne kolmas valtakunta ja Neuvostoliitto hyökkäsivät syyskuussa 1939 ja jonka ne jakoivat. Vaikka leirin ensimmäiset vangit ja uhrat olivat pääasiassa puolalaisia, leiristä tuli myöhemmin juutalaisten tuhoamisleiri, jotta kolmas valtakunta pystyi panemaan täytäntöön ”lopullisen ratkaisun”. Lopullisen ratkaisun tuloksena Auschwitzissa tapettiin yli miljoona juutalaista sekä noin 75 000 puolalaista, noin 20 000 romanian ja kymmeniätuhansia muiden maiden kansalaisia, muun muassa useita kymmeniä homoseksuaaleja. Kuten täällä on jo todettu, antisemitismi oli yleistä myös muissa maissa kuin kolmannessa valtakunnassa. Natsi-Saksa oli kuitenkin ainoa valtio, joka pani täytäntöön suunnitelman juutalaisten tuhoamiseksi. Puolalaiset ymmärtävät, että tämän päivän saksalaiset eivät ole vastuussa esi-isien rikoksista. He ymmärtävät, että juutalaisten joukkomurha oli ennennäkemätön tapahtuma historiassa ja että romanien tuhoaminen on usein sivuutettu. Puolalaiset eivät kuitenkaan ymmärrä eivätkä koskaan tule hyväksymään sitä, että Puolan kansan kärsimyksiä toisessa maailmansodassa vähätellään. He eivät myöskään koskaan tule hyväksymään termien ”puolalainen keskitysleiri” tai ”Puolassa sijaitseva kuolemanleiri” käyttöä. Natsien kansalaisuutta koskeva poliittinen korrektius ei auta luomaan luottamusta ja sovintoa, joita puolalaiset pitävät erityisen tärkeinä. Emme saa pelätä puhumista näistä tuskallisista kysymyksistä yhtä avoimesti kuin ulkoministeri Fischer teki hiljattain Yhdistyneiden Kansakuntien keskustelussa ja jäsen Schulz hetki sitten täällä parlamentissa. Jokaisen ihmisen elämä on yhtä tärkeä, mutta kun kyse on näin suurista määristä, juutalaisten, romanien, homoseksuaalien ja puolalaisten vertaileminen keskenään lähentelee naurettavuutta. Huolimatta näistä tuskallisista näkökohdista Unioni kansakuntien Euroopan puolesta -ryhmä katsoo kuitenkin, että muisto Auschwitz-Birkenauin leirillä tehtyjen rikosten hirvittävydestä täytyy pitää elossa sen varmistamiseksi, ettei tämänkaltaisen joukkomurha enää koskaan uusiutuisi.

Kirkhope (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, Auschwitzin leirin vapauttamisen 60. vuosipäivä on hyvä hetki muistaa ja ajatella. Leirin vapauttajia tammikuussa 1945 kohdanneet kauheet ovat jotain, jonka monet meistä ovat kokeneet vain filmien ja valokuvien välityksellä. Emme voi tarkasti ottaen kuvitella, minkälaisia olivat Auschwitzissa ja muilla kuolemanleireillä ympäri Eurooppaa suoritettut kansanmurhat.

Auschwitz on ihmiskunnan tahra ja symboli niin suuresta pahasta, ettemme voi edes käsittää. Ne meistä, jotka ovat vierailleet siellä, ovat joutuneet leirin lohduttomuuden valtaan. Siellä voi yhä vaistota ja tuntea siellä vallinneen pahuuden: kaasukammiot, nuoria ja vanhoja ihmisiä täyteen ahdettuja mökkejä, kuolemanjunia kuljettaneita junaratoja, vartiotorneja, krematorioita, näiden miljoonien niin hirvittävällä tavalla menehtyneiden ihmisten koskettavia maallisia jäännöksiä. Auschwitzin porttien läpi kävely on todellinen helvetin porttien läpi kävely.

Tänään me seisomme Euroopan ja maailman juutalaisten rinnalla. Ajatlemme menehtyneitä, kiitämme Jumalaa vapautetuista ja kunnioitamme kauheuksista elossa selvinneitä, joiden joukossa on myös muutamia oman vaalipiirini asukkaita Yorkshiresta ja Humberista. Juutalaisten joukkomurha ei saa koskaan häipyä kollektiivisesta muististamme. Emme myöskään saa unohtaa kaikkia niitä, jotka ovat toisen maailmansodan jälkeen menehtyneet verilöylyissä ympäri maailman. Ruanda ja Kambodža ovat hyviä esimerkkejä nykyajan kansanmurhasta, jotka kuohuttavat tunteitamme.

Syrjintä, ennakkoluulot ja viha aiheuttavat yhä tuhoja maailmassa. Varmistakaamme tällä muistoviikolla, että maailman epäonnistuminen juutalaisten joukkomurhan ja Auschwitzin keskitysleirin tuhojen estämisessä pysyy varoittavana esimerkkinä meille kaikille, jotka vaalimme vapautta, varoittavana esimerkkinä, jota emme saa koskaan unohtaa – emme koskaan.

Cashman (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, seistessäni täällä tänään minusta tuntuu, että jos olisin elänyt Auschwitzin lähistöllä 60 vuotta sitten, minut olisi homona otettu kiinni ja lähetetty leirille enkä olisi todennäköisesti selvinnyt hengissä. Meidän on tänään erotettava yksilöt ryhmistä – nimistä, joita olemme ryhmille antaneet – koska kyse on miljoonista yksilöistä, jotka kuolivat, koska he olivat uhka jollekin ideologialle tai koska he olivat erilaisia.

Vaikka puhumme täällä parlamentissa perusvapauksista ja perusoikeuksista, kaikkialla ympärillämme on yhä rasismia, muukalaisvihaa, homovihaa, islaminvihaa ja antisemitismia. Tästä syystä tärkeää ei ole se, mitä me sanomme tänään. Tärkeää on se, mitä me teemme. Komission ehdotuksilla on merkitystä. Sillä on merkitystä, onko komissiolla rohkeutta viedä eteenpäin syrjinnän vastaisia toimia kaikkien 13 artiklan perusteiden nojalla eikä vain joidenkin. Jälkimmäisellä vaihtoehdolla vahvistettaisiin sarron hierarkiaa. Meidän on kaikkien – jokaisen kansan ja jokaisen valtion – kannettava vastuu siitä, mitä aiemmin on

tapahtunut. Ero on kuitenkin siinä, että olemme joko historian vankeja tai muutimme tulevaisuuden vartioiksi sen varmistamiseksi, etteivät tällaiset epäinhimillisydet enää koskaan toistuisi.

Muistakaa vammaisia, ammattiyhdistysihmisiä, antifasisteja, homoseksuaaleja ja miljoonia muita tänään mainittuja ihmisiä, jotka kuolivat. Meidän on toimittava päättäväisesti, etteivät tällaiset tapahtumat koskaan toistuisi.

Haluan lopettaa pastori Niemöllerin hienoihin sanoihin: "kun he tulivat hakemaan juutalaisia, en ollut juutalainen, joten en puhunut mitään. Kun he tulivat hakemaan ammattiyhdistysihmisiä, en ollut ammattiyhdistysihminen, joten en puhunut mitään. Kun he tulivat hakemaan homoja, en ollut homo, joten en puhunut mitään. Kun he tulivat hakemaan minua, ei ollut enää ketään, jolle puhua."

Muistakaa ja päättäkää muuttaa tulevaisuutta.

Záborská (PPE-DE). (SK) Kuoleman ja kärsimyksen Eldorado, voitonriemuinen matka vihan maille ja paikka, jossa paha vihittiin pahan kanssa. Näillä sanoin isäni kuvaili minulle tuskaansa, kun hän vieraili Auschwitzissa. Hänen perheensä kuoli siellä. Kun hän vieraili juuri maalatuissa kaasukammioissa, hän pystyi näkemään, kuinka tyylikkäästi pukeutunut paha voi saada vihan yltyämään ja kostonhalun puhkeamaan. Rauha ei tarkoita pelkkää sodattomuutta. Se on oikeuden, vapauden, uskon ja omantunnon tila. Auschwitzin vapauttamisen jälkeen rauha ja demokratia eivät kuitenkaan saapuneet koko Eurooppaan. Totalitaariset hallitukset jäivät valtaan vaikkakin eri muodossa. Euroopan itäinen osa menetti itsensä määräämis-oikeutensa. Meidät lukittiin pahan valtakunnan rajalinjojen sisäpuolelle. Pahan valtakunta yritti tuhota uskonnolliset perinteemme, historialliset muistimme ja jopa kulttuurimme juuret. Monet pidätettiin yksinkertaisesti siitä syystä, että he vetosivat omantunnonvapauteen ja uskonnonvapauteen. Isäni oli yksi heistä. Mitä Auschwitz kertoo meille tänään? Se kertoo sen, että halu antaa anteeksi on henkilökohtainen ja vapaa asenne, jota ei tarvitse toistaa. Mikään kansainvälinen sopimus ei voi parantaa surua. Ilman anteeksiantoa ei voi tulla sovintoa. Valtiot eivät voi tehdä sovintoa, elleivät niiden kansalaiset anna toisilleen anteeksi. Tässä yhteydessä tulee mieleen propaganda, koska kaikki totalitaariset hallitukset käyttävät propagandaa. Sitä käytetään eliitin harjoittaman politiikan puolustamiseksi ja vaihtoehtoisten näkökantojen kieltämiseksi kuolemanrangaistuksen uhalla. Ei ole sattuma, että valistuneet eurooppalaiset valtiomiehet ovat halunneet luoda yhtenäisyyden siteen eri maiden välille. Tämä oli tulos heidän omasta omantunnonvapaudestaan ja uskonnollisesta vakaumuksestaan. He ymmärsivät, että ihmiskunnan etu on tärkeämpi kuin kunkin kansan etu. Nämä valtiomiehet eivät sotkeneet kansallista, kulttuurista ja oikeudellista perintöä poliittisen itsensä määräämis-oikeuden luovuttamiseen. Tämän päivän Eurooppa etsii yhä omaa tulevaisuuttaan ja tarkoitustaan. Odotamme yhä omaa rauhaa ja oikeutta sekä uskonnon-, omantunnon- ja ajatuksenvapautta. Auschwitz on osa Euroopan unionia. Auschwitz ja Strasbourg ovat lopullisesti liitettyjä toisiinsa ja muistuttavat meitä aina historiamme epäonnistumisista. Kiitos.

Schapira (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, jiddishinkielisessä sananlaskussa sanotaan "muista äläkä unohda". Maanmiestemme on ensisijaisen tärkeää ymmärtää juutalaisten joukkomurhan ainutkertaisuus, ja meidän on oltava erittäin tarkkaavaisia antisemitismin elpymisen edessä. Olen myös hieman yllättynyt siitä, että ilmoitustaululla lukee pelkästään "Rasismi", vaikka kollegamme jäsen Schulzin suullisen kysymyksen otsikko oli itse asiassa "Antisemitismi ja rasismi". Olen yllättynyt siitä, ettei otsikkoa ole kirjoitettu kokonaan.

Keskitysleireiltä hengissä selvinneiden sukupolvien muisti hiipuu pian. Tästä syystä toimielinten on siirrettävä muisto kansanmurhasta nuoremmille sukupolville. Haluan esittää teille käytännön ehdotuksen. Ehdotan, että Euroopan unioni vaatii kaikkia kouluja kiinnittämään seinälleen muistolaatan, jossa on niiden koulun entisten oppilaiden nimet, jotka karkotettiin ja jotka eivät koskaan palanneet. Seremonia näiden lasten kunniaksi voitaisiin järjestää joka vuosi 27. tammikuuta. Ehdotan samalla, että muistolaatta, jossa tuomitaan yhteistyö miehittäjän kanssa, sijoitetaan niiden poliisiasemien, tuomioistuimien ja alueellisten hallintovirastojen ulkopuolelle, jotka antoivat karkotusmääräyksiä ja joiden virkamiehet olivat niin pelkureita, että antoivat antisemitististen julmuuksien tapahtua.

Jos me annamme historian kauheuksien vaipua unohduksiin, tulevat sukupolvet eivät tule ymmärtämään tarvetta taistella suvaitsevaisuuden ja vapauden yleismaailmallisten arvojen kyseenalaistamista vastaan.

Puhemies. – Jäsen Schapira, parlamentin istuntopalveluyksikkö haluaa korostaa, että syy siihen, että ilmoitustaulun mukaan otsikko on vain "Rasismi", on pelkästään tekninen. Keskustelumme otsikko on todellakin "Antisemitismi ja rasismi".

Sumberg (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, ”älkää koskaan unohtako” ja ”ei koskaan enää” ovat kaksi historiallista lausetta, jotka meillä on mielessä tänään, kun muutaman tunnin päästä vietämme Auschwitzin vapauttamisen vuosipäivää. ”Älkää koskaan unohtako” on meidän saamamme käsky niiltä harvoilta Euroopan juutalaisilta, jotka selvisivät elossa natsien ja heidän rikoskumppaniensa täytäntöönpanemasta murhasta. Äsken mainitsemani huominen muistotilaisuus osoittaa, ettemme luoja kiitos ole unohtaneet.

Voimmeko kuitenkin olla varmoja toisesta, ”ei koskaan enää” -käskestä? Näemme tänään antisemitismin haamun nousevan mantereellamme ja kaikkialla maailmassa. Se saa toisinaan eri muodon, mutta äärinationalisteja ja äärioikeistolaisia, jotka ovat aina olleet antisemitistisiä, on valitettavasti yhä monissa maissa: Saksassa, Venäjällä ja Ranskassa, ja minun on valitettavasti myönnettävä, että näemme saman ilmiön myös omassa maassani Yhdistyneessä kuningaskunnassa, jolla on kunniakkain ansioluettelo natsityrannian vastaisessa taistelussa ja turvapaikan antamisessa vainotuille. Uuden antisemitistisen viruksen voimme nähdä islamilaisessa fundamentalismissa – emme islamissa, sillä islam on aina ollut juutalaiskansan ystävä. Islamilainen fundamentalismi ei ole juutalaisten ystävä eikä myöskään länsimaisen sivilisaation ystävä eikä yhdenkään unionin kansan ystävä. Meidän on varmistettava tulevina vuosina, että vaikka meillä voi olla erimielisyytemme Lähi-idän tilanteesta – ja ehkä näin pitääkin olla – nämä erimielisyydet eivät saa koskaan tarkoittaa Euroopan juutalaisyhteisön vastaisen verbaalisen tai fyysisen väkivallan sallimista tai hyväksymistä.

Olen täällä tänään, koska luoja kiitos esi-isäni jättivät yli sata vuotta sitten Euroopan rannat ja löysivät turvan Isosta-Britanniasta. Tästä syystä olen täällä. Tämän muiston takia sanon, että kaikista maailman paikoista juuri Euroopan parlamentilla on historiallinen velvollisuus ja vastuu sanoa ”älkää koskaan unohtako” ja ”ei koskaan enää”.

Beňová (PSE). (SK) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kiitos paljon. Minulle on kunnia puhua täällä, vaikka sali on nyt puoliksi tyhjä ja meidät pelastaa vain tulkkien läsnäolo. Sallikaa minun puhua hetki henkilökohtaisella tasolla, koska minulla on tunne, että kaikki haluavat pitää itseään uhreina, mutta emme halua osoittaa erityisesti ketään syylliseksi, ja mielestäni syylliset on osoitettava meille. Slovakian valtio oli yksi natsi-Saksan ensimmäisistä satelliittivaltioista, joista juutalaiset karkotettiin kuolemanleireille. Slovakian juutalaisten karkotus oli osa natsien niin kutsuttua Euroopan juutalaiskysymyksen lopullista ratkaisua. Lopullinen ratkaisu kuulostaa aivan yhtä kauhealta vielä tänään. Slovakian valtion tapaus on merkittävä historialliselta näkökannalta, sillä juutalaiskysymystä koskevaa natsien strategiaa, myös muun kuin leireille karkottamisen osalta, kokeiltiin Slovakiassa ennen sen soveltamista muissa maissa. Itse asiassa Slovakiassa on aivan ratkaiseva historiallinen merkitys. Slovakiasta karkotettiin 89 000 juutalaista, joka on vain pieni joukko tämän ideologisesti perustellun murhan historiassa. En voi jättää mainitsematta, että Slovakian valtion johdossa oli katolinen pappi. Kuolemanleireillä murhattiin kaikenmaalaisia juutalaisia, romaneja ja antifasisteja ja monet muut tuomittiin järjettömään ja raakalaismaiseen kuolemaan. Onko historia opettanut meille mitään? Ymmärrämmekö me, että juutalaisten joukkomurhasta on tullut kaiken pahan maailmanlaajuinen symboli, joka edustaa, kuten se tekee, kansanmurhan äärimmäisintä muotoa? Tiedämmekö, mikä tätä kauheutta edelsi? Vetikö vihan ja julmuuden murhanhimoisen koneiston liipaisinta jokin sana tai lause? Arvoisa komission jäsen ja arvoisa ministeri, haluan esittää teille yhden kysymyksen. Onko kansakunnan, etnisen ryhmän, rodun tai uskonnon herjaaminen teidän mielestänne rangaistava rikos demokraattisessa maailmassa? Onko sananvapaus yhtenä demokratian perusarvoista saavuttanut rajansa, kun siitä tulee tällaiseen kansan tai etnisen ryhmän taikka muun ryhmän herjaamiseen käytettävä väline? Eivätkö nykyajan natsit paradoksaalisesti piiloudu vaivoin saavutettujen demokraattisten arvojen ja vapauksien taakse ja eikö meidän pitäisi pysäyttää heidät, ennen kuin nämä ruskeissa sotilassaappaissa marssivat ääriyhmät marssivat kaduille demokraattisten periaatteiden suojassa? Odotamme vastaustanne, hyvät herrat. Arvoisa puhemies, kiitos.

Vincenzi (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, mielestäni ministeri Schmitin ja varapuheenjohtaja Frattinin puheet olivat erinomaisia. Haluan pyytää heitä tutkimaan mahdollisuutta laatia eurooppalainen aloite monien sellaisten kansallisten, julkisten ja yksityisten laitosten, säätiöiden ja tutkimuskeskusten tekemän työn koordinoimiseksi ja täytäntöönpanemiseksi, jotka työskentelevät keskitysleirien tapahtumien muiston vaalimiseksi, sekä niiden lukuisten natsismin ja fasismin vastaisen vastarintaliikkeen jäsenten muiston vaalimiseksi, jotka kuolivat näillä leireillä ja joiden joukossa oli jopa 48 000 italialaista.

Ehdotan, että perustamme eurooppalaisen kirjaston huolehtimaan yhteisesti hyväksyttävästä eurooppalaisesta identiteetistä ja suojaamaan sitä. Kirjaston pitäisi koko ajan kääntää aineistoa alkukielestä toisille kielille, erityisesti äskettäin unioniin liittyneistä maista peräisin olevaa aineistoa, josta meillä on niukasti tietoa, sekä kaikista liittymään valmistautuvista maista peräisin olevaa aineistoa. Aineistoa pitäisi myös levittää. Pidän

tätä myös keinona rakentaa tulevaisuutta, jossa muistamista pidetään mahdollisuutena vahvistaa kansojen, rotujen ja kulttuurien väliselle keskinäiselle kunnioitukselle perustuvaa Eurooppaa.

Tabajdi (PSE). (HU) Jokaisen kansan ja jokaisen valtion on suoritettava oma itsetutkiskelunsa. Älkäämme unohtako ihmiskunnan historian pahinta yksittäistä ja peruuttamatonta julmuutta, juutalaisten joukkomurhaa. Meidän unkarilaisten on kohdattava moraalinen taakka siitä, että kriisin aikana annoimme saksalaisten natsien ja heidän unkarilaisten avustajiensa viedä maasta 550 000 juutalaista maanmiestämme, joiden joukossa oli myös unkarilainen runoilija ja marttyyri Miklós Radnóti, joka kuvailee aikakautta seuraavasti runossaan ”Katkelma”: *”Elin tällä maapallolla aikaan / jolloin ihminen vajosi niin alas, että hän tappoi mielellään / ja vapaaehtoisesti eikä pelkästään käskystä. / Hän jäi ansaan ja joutui villin pakkomielteen valtaan / hän luotti väärin jumaliin ja kiehui harhakuvitelmassaan.”*

Euroopassa on rakennettu monia monumentteja, avattu dokumentaatiokeskuksia ja aihetta käsittelevää aineistoa on julkaistu paljon, mutta tärkeimmän juutalaisten joukkomurhan muistoksi pystytetyn monumentin olisi löydettävä kaikkien eurooppalaisten sydäimestä. Historian kohtaaminen ei ollut helppoa Unkarille, ja se on vaikeaa vielä tänäänkin. Länsi-Euroopassa kansallinen itsetutkiskelu tapahtui aikaisemmin ja perusteellisemmin kuin kymmenessä uudessa jäsenvaltiossa. Voin kuitenkin ylpeänä ilmoittaa, että olemme ottaneet kalenteriimme juutalaisten joukkomurhan muistopäivän, olemme kirjoittaneet kurssikirjoja opiskelijoille ja avasimme viimein viime keväänä Páva-kadulle juutalaisten joukkomurhan muistokeskuksen. Lisäksi Unkarin pääministeri on julistanut unkarilaiset yhteistoimintamiehet tilivelvollisiksi, vaikkakin 60 vuoden viipeellä.

Keväällä tiukennamme lakeja, jotka koskevat vihaan kiihottavia puheita ja Auschwitzin keskitysleirien kieltämistä. Tällä hetkellä on tärkeintä, että kaikenlaista rasistista liikehdintää sekä avointa taikka salakielistä vihaan kiihottavaa puhetta vastaan taistellaan laillisin toimin ja että tällainen tuomitaan moraalisesti epäröimättä. Me unkarilaiset haluaisimme toimia edelläkävijänä unionin taistelussa syrjintää vastaan sekä kansallisten, etnisten, uskonnollisten, seksuaalisten ja muiden vähemmistöjen suojelemisessa. Haluaisimme toimia edelläkävijänä myös syrjinnän vastaisen taistelun edistämässä. Syrjinnän ja vihaan kiihottavien puheiden tuomitsemiseksi laadittujen julistusten ja vakuutusten lisäksi tarvitsemme vakaan eurooppalaisen lainsäädännön, joka voidaan panna yleismaailmallisesti täytäntöön ja jossa säädetään asianmukaisista rangaistuksista. Tarvitsemme toimivan järjestelmän vähemmistöjen oikeuksien suojelemiseksi Euroopan unionissa, sillä tämä on ainoa tapa suojella Euroopan vähemmistöjä. Tämä on unionin velvollisuus ja juutalaisten joukkomurhasta johtuva moraalinen käsky.

Schmit, neuvoston puheenjohtaja. (FR) Arvoisa puhemies, minulla ei ole juuri lisättävää tämänkaltaiseen keskusteluun, joka on ollut rauhallinen, historiallisessa mielessä rehellinen ja usein myös liikuttava.

Haluan vain sanoa muutaman sanan toimenpiteistä, jotka on toteutettava. Katson, että meidän on otettava opiksi tästä äärimmäiseen kauheuteen viedystä hirvittävästä kokemuksesta. Puheenjohtajavaltiona meitä on komission tapaan pyydetty jatkamaan työskentelyä erityisesti rasismia ja muukalaisvihaa koskevan puitepäätöksen osalta. Mielestäni tätä työtä onkin jatkettava, ja katson myös, että asiaan liittyy myös paljon väärinkäsityksiä.

Sanan- ja ajatuksenvapauteen kuitenkin viitataan joskus jossain määrin hyvässä uskossa mutta myös melkoisella naiiviudella. Tästä ei ole tässä tapauksessa kuitenkaan kyse. Mielestäni verbaalisella vihalla ja rasismilla, jonka apukeinona antisemitismi toimii, ei ole mitään tekemistä sananvapauden kanssa, koska me tiedämme – ja historia opettaa meitä – että verbaalista vihaa seuraa usein fyysinen viha, sellainen viha, joka lyö ja aiheuttaa suoraan vammoja.

Tästä syystä uskon, että meidän on oltava johdonmukaisia ja jatkettava tätä työtä. Meidän on myös tutkittava, kuinka voimme kieltää kelvottomat symbolit, jotka myös osaltaan kiihottavat vihaan ja väkivaltaan, koska verbaalinen väkivalta muuttuu fyysiseksi väkivallaksi ja aggressioksi. Tähän meidän on nyt ryhdyttävä, ja mielestäni se olisi vaatimaton kunnianosoitus kaikkien niiden muistoksi, jotka menettivät henkensä mitä kauheimmalla tavalla. Uskon, että jos parlamentti voi edetä tätä polkua yhdessä meidän kanssamme, yhdessä puheenjohtajavaltion kanssa ja yhdessä jäsenvaltioiden kanssa, meidän panoksemme voi olla merkittävä.

Frattini, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, mielestäni parlamentti, neuvosto ja komissio ovat tänä iltana selkeästi kertoneet, miten meidän pitäisi suhtautua juutalaisten joukkomurhan muistoon. On reilua sanoa, että muistaminen voi lujittaa meidän arvojamme. Kuten täällä on sanottu, on olemassa arvoja, jotka innostivat unionin perustajaisia. Meidän velvollisuutemme on ylläpitää näitä arvoja ja lujittaa niitä.

Jäsen Schulz palautti mieleen – ja jaan täysin tämän ajatuksen – kuinka unionin perustajaisät kuten saksalainen Konrad Adenauer, ja haluan mainita myös italialaisen Alcide De Gasperin, edustivat uutta alkua diktatuurien tragedian jälkeen. He antoivat meille mahdollisuuden – ja sanon tämän italialaisena – kävellä pää pystyssä uuteen Eurooppaan. Tämä on se suuri asia, josta olemme kiitollisia unionin perustajaisille.

On sanottu, että olemme muistamisen velkaa nuorille. Tämän päivän Euroopalla on velvollisuus maksaa tämä velka sivistämällä, opettamalla ja kouluttamalla sekä tietyllä tavalla sitoutumalla muistamaan historian katsellessaan tulevaisuuteen. Henkilökohtaisesti pidän joidenkin parlamentin jäsenten esittämästä ehdotuksesta, jonka mukaan olisi hyvä ajatus ottaa käyttöön juutalaisten joukkomurhan eurooppalainen muistopäivä, jota voisimme kaikki viettää samaan aikaan.

Kuten ministeri Schmit mainitsi, komissio ja neuvosto tekevät läheistä yhteistyötä rasismia, muukalaisvihaa ja antisemitismia koskevan puitepäättökseen tarkistamiseksi. Tältä osin olen täysin samaa mieltä neuvoston esittämän arvion kanssa.

Komissio perustaa lähitulevaisuudessa perusoikeuksien suojelemista käsittelevän eurooppalaisen viraston. Tätä varten haluaisin vakuuttaa eräille täällä puhuneille jäsenille, ettei tällainen virasto suinkaan lopeta antisemitismia ja rasismia vastaisia suoja- ja turvatoimia vaan päinvastoin tehostaa näitä toimia. Viraston toiminnassa näiden periaatteiden ja arvojen kunnioittamisella on näin ollen jatkossakin keskeinen asema. Komissio perustaa lähitulevaisuudessa tämän viraston yhteisymmärryksessä neuvoston kanssa.

Arvoisa puhemies, tuntuu siltä, että vihan, suvaitsemattomuuden, väkivallan ja rasismia haamut – jos voin kutsua niitä haamuiksi – ovat tänään nostamassa päätään Euroopassa. Mielestäni Euroopan unionilla on oltava keskeinen asema juuri tällaisten kielteisten arvojen kitkemisessä, erityisesti nuorten keskuudessa, sekä suvaitsevaisuuden ja vuoropuhelun edistämiseksi muiden kulttuurien ja uskontojen kanssa – jo pelkästään Euroopan perustuslakiin kirjaamassamme Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistetun periaatteen vuoksi. Uskoakseni tämä on paras tapa kunnioittaa tragedian uhreja.

Puhemies. – Hyvät parlamentin jäsenet, päätän keskustelun henkilökohtaisella huomautuksella. Muistan, kuinka koulupoikana 30 vuotta sitten näin elokuvan ”Yö ja usva” (”Nuit et Brouillard”), joka vaikutti merkittävästi tulevaan poliittiseen sitoutumiseeni. En voinut kuvitella, että 30 vuotta myöhemmin minulla olisi tunteita herättävä tehtävä johtaa tätä keskustelua. Uskon, että voin kaikkien parlamentin jäsenten puolesta kiittää vilpittömästi komissiota, neuvostoa sekä kaikkia niitä miehiä ja naisia, jotka ovat osallistuneet tähän erittäin korkeatasoiseen keskusteluun.

KIRJALLINEN LAUSUMA (TYÖJÄRJESTYKSEN 142 ARTIKLA)

Özdemir (Verts/ALE), kirjallinen. – (DE) Saksan perustuslain *Grundgesetzin* 1 §:ssä todetaan: ”Ihmisarvo on loukkaamaton”. Tämä on natsiajan rikoksista saatu oppi ja toimintalinja tuleville sukupolville.

Tämä on laillisen järjestyksemme alkuperä ja perusta. Se on välitettävä edelleen uusille nuorille sukupolville, jos heidän halutaan olevan tietoisia historiasta ja jos heitä halutaan muistuttaa heidän historiallisesta vastuustaan. Yhteiskuntamme rakenne on kuitenkin muuttumassa: nuorilta yleisesti ottaen ja siirtolaistaustan omaavilta nuorilta yhä enenevässä määrin puuttuvat kaikki henkilökohtaiset yhteydet historiaan. Tästä syystä on pohdittava uudestaan, miten historiaa välitetään eteenpäin erityisesti kouluissa; opettajien koulutus sekä opetusmateriaali ja -menetelmät on mukautettava ottamaan huomioon tämä väestörakenteellinen muutos. Koulut ovat keskeisen tärkeässä asemassa tämän kulttuurien välisen keskinäisen ymmärtämisen kannalta. Koulujen mahdollisuuksia täytyy hyödyntää.

Syytä huoleen antaa antisemitismien lisääntyminen Euroopan radikaalien muslimien piirissä. Kuten rasismia ja muukalaisvihaa seurantakeskuksen vuonna 2003 tekemä tutkimus osoitti, näin on tapahtunut erityisesti nuorten arabimuslimien keskuudessa, jotka ovat myös itse syrjäytymisen ja rasismia potentiaalisia uhreja. Minkäänlaista antisemitismia ei voida kuitenkaan puolustella, joten kaikki mahdolliset toimenpiteet on toteutettava nuorten muslimien sulauttamiseksi yhteiskuntaan. Heidän sosiaalinen integroitumisensa on aivan keskeisen tärkeää, jos haluamme onnistuneesti vastustaa antisemitistisiä asenteita heidän omassa sosiaalisessa ympäristössään.

9. Digitaalisen sisällön parantamista Euroopassa koskeva monivuotinen yhteisön ohjelma

Puhemies. – Esityslistalla on seuraavana teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan suositus toiseen käsittelyyn (A6-0002/2005) neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen tekemiseksi digitaalisen sisällön saatavuuden, käytettävyyden ja hyödynnettävyyden parantamista Euroopassa koskevasta monivuotisesta yhteisön ohjelmasta [10458/4/2004 – C6-0140/2004 – 2004/0025(COD)] (esittelijä: Rübige).

Rübige (PPE-DE), esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Reding, hyvät kollegat, myös minä liikutuin syvästi äskeisestä keskustelusta. Haluaisin sanoa asiasta sen, että rasismista ja antisemitismistä on tehtävä loppu heti alkuunsa. Kuulemme usein kansalaisten vihanpurkauksia myös Euroopan unionia ja Euroopan demokratiaa kohtaan, ja mielestäni meidän on aloitettava pian näiden ihmisten osalta koulutus- ja tiedotustoimet sekä saatava eurooppalaiset paremmin tietoiseksi Euroopan arvoista.

Tästä syystä pidämme erityisen tärkeänä tätä e-Content Plus -ohjelmaa, jonka avulla on tarkoitus saada maailmanlaajuisiin verkkoihin laadukasta sisältöä. Pidämme Euroopan esittelyä maailmanlaajuisissa verkoissa strategisena etuna siinä mielessä, että näihin maailmanlaajuisiin verkkoihin voi päästä suoraan ja välittömästi ja että voimme tällä tavoin hyödyntää tarjottuja mahdollisuuksia maailmanlaajuisesti.

Mielestäni toisessa käsittelyssä saavuttamamme tulos, jonka mukaan ohjelmalle myönnettävät määrärahat ovat jopa 149 miljoonaa euroa vuoteen 2008 ulottuvalla ajanjaksolla, tarjoaa hyvän mahdollisuuden tehdä merkittäviä parannuksia unionin digitaalisten verkkojen sisältöön. Olemme myös koonneet varoja 55,6 miljoonaa euroa vuoteen 2006 ulottuvaa ajanjaksoa varten.

Tämä ohjelma on käsittääkseni jo aikaisemmin osoittanut, että sillä voidaan parantaa unionin kilpailukykyä Lissabonin tavoitteiden mukaisesti, ja näemme nyt, että tieto- ja viestintätekniikan alalla on syntynyt suuri määrä uusia työpaikkoja. Jos haluamme luoda vielä toiset 10 miljoonaa työpaikkaa vuoteen 2010 mennessä, ”sisällöllä” pitää olla keskeinen asema Lissabonin kriteerien tavoittamista koskevassa strategiassa. Meidän on vastattava keskeiseen haasteeseen, joka on Euroopan verkottaminen, ja erityistä huomiota onkin kiinnitettävä tähän asiaan sekä Euroopan pieniin ja keskisuuriin yrityksiin. Pienten ja keskisuurten yritysten kehittämiseksi on perustettu elimiä, joiden pitäisi myös suunnitella uusia liiketoimintamalleja digitaalista sisältöä varten.

Nähtyämme Internet-huuman olemme nyt siirtymässä uudelle, Internetin laajentumisen aikakaudelle, ja tässä asiassa komissio on tehnyt esimerkillistä työtä. Haluan kiittää lämpimästi myös kaikkia niitä, jotka ovat olleet tässä työssä mukana, koska aivan yksinkertaisesti tämän työn avulla saamme mahdollisuuden luoda maailmanlaajuiset standardit, joista voimme olla melkoisen ylpeitä.

Uskon myös, että e-Content -ohjelmasta pitäisi tehdä erittäin monipuolinen – kuten näemme talousarviosta – luokissa 1, 2, 3, 4 ja 5. Sillä pitäisi olla vaikutuksia myös unionin toimielinten toimintaan. Meidän tulisi pohtia, miten me voisimme paremmin laatia sisältöä ja miten me voisimme tuoda sen lähemmäksi kansalaisia, erityisesti kouluissa. Tutkijoiden käyttöön pitäisi myös antaa lukuisia linkkejä virtuaalikirjastoihin ja heille pitäisi taata nopea pääsy niihin hakukoneiden avulla. Viimeksi mainittu asia on esimerkki mahdollisimman laajasta ja erittäin korkeatasoisesta liiketoimintamallista, johon sisältyy uusien linkkien käyttömahdollisuus ja nopea pääsy tärkeimpään digitaaliseen sisältöön.

Tiedämme kaikki, että tieteelliset resurssit ovat parantuneet huomattavasti viime vuosien aikana. Ajatelkaamme vain esimerkiksi vanhan luostarin kirjastoa, jossa ihmiset muinoin vertailivat kamomillan parantavia ominaisuuksia käytettäessä sitä vartalon eri osiin. Tämä oli ehkä vaatimaton esimerkki, mutta se osoittaa, kuinka tiede voi hyötyä suuresti siitä, mitä aiemmin on opittu.

Lisäksi meidän on pohdittava sitä, mitä televiestintäalan toimilupajärjestelmää voimme käyttää tulevaisuudessa, ja sitä, miten me järjestämme käyttöoikeuksien myöntämisen. Tämän asian osalta on ilmeistä, että mikromaksut televiestintäalalla tarjoavat mallin jälleenrahoitukselle tai yhteisrahoitukselle. Kuten me kaikki tiedämme, se, mikä ei maksa mitään, ei ole minkään arvoista, ja juuri tästä syystä pidän parhaimpana vaihtoehtona komission ehdottamaa 50 prosentin suuruista yhteisrahoitusta.

Koska minut tunnetaan Euroopan pienten ja keskisuurten yritysten puolestapuhujana, haluan sanoa, että meidän pitäisi juuri paikallisella tasolla tukea massiivisesti digitaalista televisiota ja sen tarjoamia ohjelmia. Pienimuotoiset rahoituspaketit, tarkoitan noin 100 000 euron suuruista rahoituspaketteja, ovat näin ollen todennäköisesti erityisen tärkeitä tulevaisuudessa. Tämansuuruisilla määrärahoilla varustettuja ohjelmia

pannaan toisaalta täytäntöön useita eurooppalaisen sisällön laatimiseksi ammattitaitoisella tavalla. Tämä voisi johtaa jonkinlaiseen yhtäältä julkisten, pääsymaksuilla rahoitettujen ohjelmien ja toisaalta yksityisten sektorin ohjelmien, joiden rahoitus perustuu ohjelmiston katsojissa herättämään kiinnostukseen, väliseen kilpailuun. Uuden teknologian yritykset, kuten televiestintäalan yritykset, panostavat paljon yksityisen sektorin ohjelmiin, sillä ne haluavat tulevaisuudessa tarjota digitaalista sisältöä matkapuhelinten välityksellä. Nämä ovat suhteellisen uusia tapoja, joilla unioni voi osoittaa, että olemme yksinkertaisesti tämän alan huippuja.

Sähköisen hallinnon osalta Euroopan unionin – komission, parlamentin ja neuvoston – pitäisi näyttää esimerkkiä. Ei riitä, että meillä on aivan uusimmat ja viimeistä huutoa olevat laitteet ja ohjelmistot; pidän parhaana toimintatapana sitä, että jäsenvaltiot näyttävät esimerkkiä. Meidän pitäisi osoittaa, että Euroopassa on hallituksia, jotka pystyvät aivan hyvin näyttämään meille, mihin suuntaan unioni voisi kehittyä. Sähköisen terveydenhuollon alalla on paljon parannettavaa tautien ehkäisyyn ja analysoinnin osalta. Sähköisen oppimisen alalla meillä on paljon tietoa ”viihteellisestä oppimisesta”, jonka avulla koulujen opettajat voivat ainakin päästä käsiksi jännittävään ja mielenkiintoiseen aineistoon.

Näin voimme erityisesti unionin tasolla tukea meidän 20:tä kieltämme ja unionin kulttuurista monimuotoisuutta. Tarvitsemme tulevaisuudessa infrastruktuurin, jonka avulla voimme myös nähdä tämän Eurooppamme uudessa valossa. Meidän on hurmaannuttava Euroopasta ja meidän on rakastettava Eurooppaa.

Reding, komissio. (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin korostaa, että vain 12 kuukautta sen jälkeen kun komissio oli hyväksynyt ohjelman, olemme nyt pääsemässä toisessa käsittelyssä yhteisymmärrykseen tästä tärkeästä ohjelmasta. Tämä on melko epätavallista ja tästä syystä haluan korostaa sitä. Haluan onnitella esittelijä Rübigia ja kaikkia neuvotteluihin osallistuneita jäseniä, joiden ansiosta oli mahdollista päästä yhteisymmärrykseen neuvoston kanssa ja samalla turvata ohjelman asianmukaisen toiminnan kannalta tarvittavat välineet, erityisesti ohjelman määrärahat.

Tiedämme kaikki, että sisällön saatavuus on yksi keskeisistä tekijöistä uusien tietoyhteiskunnan palvelujen kehittämisen kannalta. Digitaalisessa taloudessa sisältöön kuuluu kaikenlainen informaatio, teksti, kuvat ja äänet, joita voidaan lähettää verkkojen välityksellä. Tässä eContent Plus -ohjelmassa keskitytään innovaatioedellytysten parantamiseen, erityisesti tietyillä digitaalisen sisällön markkinasektoreilla. Verkkoympäristö tarjoaa ihanteellisen foorumin sellaisille innovatiivisille digitaalisen sisällön tuotteille ja palveluille, jotka ylittävät kansalliset rajat. Tästä syystä tällä ohjelmalla on eurooppalaista lisäarvoa.

Kuvitelkaa, että Euroopalla olisi yksi digitaalinen markkina-alue ilman esteitä taikka kansallisia tai organisatorisia rajoja – markkina-alue, jolla kaikki kuluttajat ymmärtävät kaikkia unionin kieliä. On todennäköistä, että meillä olisi Internetissä huomattavasti enemmän karttoja esimerkiksi Euroopan-laajuisista maanteistä, vesiteistä ja muista kohteista. Kuten esittelijä juuri korosti, meillä olisi laajoja kulttuurisesti ja tieteellisesti kuuluisia eurooppalaisia digitaalisia kirjastoja. Meillä olisi nykyistä runsaammin koulujemme ja opettajiemme tarvitsemaa eurooppalaista digitaalista oppimateriaalia. Tapahtuisi todellista kulttuurien välistä ristipölytystä ja voisimme tutustua toistemme perinteisiin.

Tämä on juuri se, mihin pyrimme tällä ohjelmalla. Tiedämme kuitenkin, että paljon on vielä tehtävä, jotta voisimme päästä eroon nykyisestä pirstoutuneisuudesta ja antaa yritystemme kehittää innovatiivisia ja rajatylittäviä digitaalisen palvelun tuotteita ja palveluja. Tämä on kuitenkin yksi harvoista ohjelmista, joihin pk-yritykset on *erittäin* hyvin otettu mukaan. Jos katsomme, miten ohjelma on tähän mennessä toiminut, 600:sta rahoitettuihin hankkeisiin osallistuneesta organisaatiosta 241 on pk-yrityksiä. Näin ollen tämä ohjelma hyödyttää niitä pk-yrityksiä, jotka ovat osoittautuneet innovatiivisiksi ja haluavat kehittyä.

Keskitymme tässä ohjelmassa vain niihin digitaalisten markkinoiden osiin, joilla unioni on selvästi pirstaloitunut ja joilla markkinavoimat eivät yksin pysty toimimaan riittävän hyvin kasvun varmistamiseksi. Tästä syystä keskitymme kolmeen asiaan, jotka ovat spatiaalinen eli maantieteellinen tieto, opetusmateriaali sekä kulttuurinen sisältö. Kiinnitämme myös erityistä huomiota Euroopan unionin kielelliseen monimuotoisuuteen, koska tiedämme, että tämän päivän tietotekniikka voidaan saada toimimaan ja että sillä voidaan voittaa formaattien ja kielten yhdistämiseen liittyvät vaikeudet.

Tämä edellyttää organisatorisia toimia, se edellyttää testaamista rajatylittävässä ympäristössä, ja juuri tästä eContent Plus -ohjelmassa on kyse. Ohjelmalla parannetaan edellytyksiä kukoistavien sisältömarkkinoiden luomiseksi yritysten, kansalaisten ja kulttuurin hyödyksi. Myös tästä syystä komissio hyväksyy mielellään esittelijän esittämän tarkistuksen.

Seeber (PPE-DE), PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, jäsen Rübig, juuri käymämme keskustelu rasismista teki myös minuun vaikutuksen, ja haluan kiittää puhemiestä siitä, mitä hän omasta puolestaan sanoi. Kiitän myös esittelijä Rübigia hänen erinomaisesta mietinnöstään ja olen ennen kaikkea kiittollinen siitä, että olemme päässeet nopeasti yhteisymmärrykseen 149 miljoonasta eurosta, jotka tämä tärkeä ohjelma varmasti tarvitsee.

Muistakaamme, että digitaalisen sisällön kokonaismarkkinat olivat jo vuonna 2002 noin 515 miljoonaa euroa. Ne ovat kasvussa ja toivottavasti niiden kasvu jatkuu, koska ne ovat osa Lissabonin strategiaamme, jonka tarkoituksena on tehdä Euroopan unionista maailman kilpailukykyisin alue. Tavoitteen saavuttaminen riippuu luonnollisesti myös siitä, miten me selviämme Euroopan unionissa olevista esteistä, jotka perustuvat useisiin eri kielisiin, kulttuureihin, mentaliteetteihin ja – tietysti – hallintoperinteisiin. Meidän on luonnollisesti myös selvitettävä markkinoiden ongelmat, ja jos me haluamme selviytyä kaikista näistä asioista ja voittaa edellä mainitut esteet, tarvitsemme käynnistystuen muodossa jonkin verran taloudellista tukea EU:lta.

Totuus on, että meidän on laitettava mielekästä sisältöä jo olemassa oleviin infrastruktuureihin sekä teknisesti toteutettavissa oleviin infrastruktuureihin kuten kolmannen sukupolven matkapuhelimiin. Tällä tavoin meidän on mahdollista parantaa kansalaisten elämänlaatua ja luonnollisesti tehdä heidän elämästään helpompaa. Saanen kiinnittää huomionne vaikutuksiin, joita tällä on alue-, ympäristö- ja liikennepolitiikkaan. Jos me lisäämme mielekästä sisältöä toimiville markkinoille, se tarkoittaa sitä, että voimme tarjota korkealaatuisia työpaikkoja harvaan asutuilla alueilla – muun muassa vuoristoalueilla – ja antaa ihmisille mahdollisuuden jatkaa asumista näillä alueilla, jotta alueet eivät lopulta autioituisi. Se tarkoittaa myös sitä, että taajamien liikennemäärä pienenee ja ympäristövaikutukset ovat niin ikään myönteisiä siinä mielessä, että kaikenlaisten päästöjen määrä pienenee.

Tästä syystä suhtaudun erittäin myönteisesti tähän ohjelmaan ja toivon luonnollisesti, että se pannaan täytäntöön mahdollisimman pian.

Gill (PSE), PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, myös minä haluaisin antaa tunnustusta siitä, kuinka mielenkiintoinen rasismia koskeva keskustelumme oli, mutta ennen kaikkea haluaisin onnitella esittelijää hänen työstään, en pelkää tämän mietinnön osalta vaan myös hänen ponnisteluistaan neuvotteluissa neuvoston kanssa. Olen erittäin tyytyväinen siihen, että parlamentti on pystynyt nostamaan ohjelman määrärahoja neuvoston alun perin ehdottamasta 135 miljoonasta eurosta nykyiseen 149 miljoonaan euroon. On erityisen tärkeää, että olemme onnistuneet varmistamaan, kuten esittelijä totesi, 55,6 miljoonaa euroa ennen nykyisten rahoitusnäkymien voimassaolon päättymistä.

Ensimmäisen eContent-ohjelmaa koskevan mietinnön esittelijänä olen innostunut ajatuksesta, että tällainen eContent Plus -ohjelmaa koskeva ehdotus on hahmottunut näin nopeasti. Digitaalinen sisältö on nykyään yksi nopeimmin kasvavista aloista. Ilman yhtä nopeaa reaktiota unionin taholta voimme jatkossakin pysyä kehityksessä jäljessä, ja meidän on todellakin käytettävä mahdollisimman hyvin hyväksi tällä alalla esiin tulevat mahdollisuudet haastaaksemme jossain määrin valta-aseman, jonka Yhdysvallat on onnistunut hankkimaan. Jatkuvasti lisääntyvän yksityisomistuksen myötä voisimme tehdä paljon nykyistä enemmän, joten olen erittäin tyytyväinen tähän ehdotukseen.

Meillä on paljon erilaisia mahdollisuuksia tehdä vielä enemmän, kun otamme huomioon 25 jäsenvaltion laajan kielten kirjon. Kuten komission jäsen ja muutkin ovat todenneet, eContent Plus -ohjelman pitäisi nyt saada merkittävästi medianäkyvyyttä kirjoissa, julkisen sektorin tiedotusvälineissä ja tiedotusvälineissä yleisesti ottaen. Yksi EU:ssa kohtaamistamme ongelmista on kuitenkin niiden teollisuusalojen suuri määrä, tekstiiliteollisuudesta televiestintään, jotka pirstovat kansallisia markkinoitamme. Tällaisten alojen suuri määrä antaa vielä enemmän haasteita koordinoinnin ja kilpailukykyimme säilymisen varmistamisen kannalta.

Meidän on varmistettava, että voimme taata turvallisuuden tiedon valtaväylän käyttäjille, koska se on yksi tärkeistä kysymyksistä. Turvallisuuden puute estää monia ihmisiä käyttämästä Internetiä täysipainoisesti, ja meidän on tehtävä enemmän tällaisen informaatiokulttuurin levittämiseksi. Meidän on tehtävä enemmän EU:n verkkosivujen laajentamiseksi, ei pelkää sen takia, että päättäjät olisivat kaikkien kansalaisten ulottuvilla, vaan myös kansalaisten turhautumisen lieventämiseksi.

Belder (IND/DEM), IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, jäsen Rübigin mietinnössä käsitellään digitaalisen sisällön kehittämistä, jonka yksi osa on varmasti saatavuuden parantaminen. Digitaalisen sisällön on oltava mahdollisimman hyvin vammaisten saatavilla. Mieleeni tulevat näkövammaiset, jotka voivat käyttää puheteknologiaa ja sokeainkirjoitusta. Tässä saatavuudessa on joissakin tapauksissa toivomisen varaa, koska sivustojen teknisiä ominaisuuksia suunniteltaessa ei riittävästi otettu huomioon edellä mainitun ryhmän käyttämiä erityistarvikkeita. Vaikka hyviä verkkokäytäntöjä varten on laadittu

W3C-suuntaviivat, niiden soveltaminen on yhä erittäin puutteellista. Tällä eContentPlus-ohjelmalla on tarkoitus edesauttaa vammaisten mahdollisuuksia käyttää sähköisiä palveluja koskevien suuntaviivojen kansainvälistä yhdenmukaistamista. Se on jopa taloudellisesti tuottoisaa siinä mukana oleville yrityksille. Saatavilla olevien sovellusten kehittäminen voi maksaa enemmän, mutta ylläpidossa ja hallinnossa tehdyt säästöt korvaavat nämä kulut lopullisessa talouslaskelmassa. Tämä on aihe, joka ansaitsee ilman muuta paikkansa ohjelmassa sitäkin suuremmalla syyllä, että saatavuuden tavoite edellyttää kansainvälistä yhdenmukaistamista muita tavoitteita enemmän. Mielestäni huomion kiinnittäminen vammaisten mahdollisuuksiin käyttää sähköisiä palveluja on tärkeää, sillä se auttaa minua määrittelemään sen, synnyttääkö se kansalliseen politiikkaan verrattuna niin paljon lisäarvoa, että määrärahojen lisääminen voidaan hyväksyä. Erityistarpeita omaavien ihmisten huomioon ottamista parannettaisiin sillä, että saavutettavuus sisällytettäisiin sellaisenaan ohjelmaan. Voinko olettaa, että komissio pyrkii sisällyttämään saatavuutta koskevat vaatimukset valintakriteeriksi ja toimintakyvyn indikaattoriksi? Haluaisin kuulla, kuinka paljon komissio painottaa asianomaisten määrärahojen vahvistamisessa vammaisten mahdollisuuksia käyttää sähköisiä palveluja. Tämä nimittäin osoittaisi, varmistetaanko ohjelmalla oikeasti vammaisten ihmisten mahdollisuus käyttää digitaalista tietoa ja digitaalisia palveluja, mikä on varmasti Euroopan unionin arvojen ja normien mukaista.

Janowski (UEN), UEN-ryhmän puolesta. (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, tämä parlamentin ja neuvoston yhteispäätös on erittäin tarpeellinen ja kiihkeästi odotettu uusi askel kohti nykyistä laajempaa digitaali- ja laajakaistatekniikan käyttöä. Sovelletun matematiikan ja tietotekniikan alalla tapahtuva kehitys on aivan yksinkertaisesti valtavaa, ja tähän kehitykseen liittyy aivan yhtä nopea kehitys sähköisen tekniikan alalla. Varsinkin laitteiden koko on pienentynyt valtavasti, vaikka laitteiden toiminnot ovat samanaikaisesti lisääntyneet todella paljon.

Kaiken tämän kehityksen motiivina on se, mitä kutsuisin jaloiksi tarkoituksiksi, eli koulutus, kulttuurielämysten laajentaminen sekä hallinnon ja pankkitoiminnan tehostaminen. Näillä pitäisi vuorostaan edistää kaikkien tieteellisten ja teknisten tiedonalojen kehittymistä, tukea taloutta sekä kehittää puolustusta ja turvallisuutta, myös turvaa terrorismia vastaan. Tämän kaiken pitäisi olla kaikkien niiden saavutettavissa, jotka tarvitsevat mahdollisuutta käyttää tällaista palvelua. Sanoin "kaikki ne", mutta minun on täsmettävä määritelmää hieman, sillä mahdollisuus käyttää tällaisia palveluja ja toimintoja ei saa missään tapauksessa koskaan olla rikollisten ulottuvilla eikä minkäänlaisten tietokonehakkereiden ulottuvilla. Meidän on keksittävä tehokas keino pysäyttää tällaiset potentiaaliset pahantekijät.

Meidän on myös pohdittava tätä päätöstä muiden asiakirjojen valossa ja erityisesti Internetin ja uuden verkkoteknologian käyttöturvallisuutta koskevan parlamentin ja neuvoston päätöksen valossa. Emme kuitenkaan voi yhtäältä puhua mukavuudesta ja toisaalta tähdätä tietokoneohjelmia koskevien patenttien käyttöönottoon. Meidän olisi parempi tutkia mahdollisuutta tarjota laaja ja korkeatasoinen Internetin käyttömahdollisuus halvalla, esimerkiksi matalajännitteisen sähköverkoston välityksellä.

Tästä, mitä olen sanonut, seuraisi, että päätösluonnosta on pidettävä rakentavana ehdotuksena. Haluan kiittää esittelijää, vaikka valitettavasti tämän aloitteen täytäntöönpanoon varatut määrärahat ovat hieman tarvittavia määrärahoja pienemmät. Neuvosto on ehdottanut 135 miljoonaa, esittelijä 149 miljoonaa ja komissio 163 miljoonaa euroa. Miten tämä käy yksiin Lissabonin tavoitteiden kanssa? Miten näin suuria tavoitteita voidaan saavuttaa näin vähin varoin?

Paasilinna (PSE). – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, eContentplus-ohjelma on äärimmäisen tärkeä ohjelma. Onnistuessaan se tukee Lissabonin strategian olennaisinta osaa. Se ei voi tulla voimaan liian aikaisin. Haluankin onnitella kollega Rübigiä erittäin hyvästä työstä. Toivomme, että komissio saa nopeasti muutokset tehtyä tähän asiaan.

Verkkoympäristön tärkeys tiedon ja osaamisen välittäjänä ei voi kasvaa, ellei tarjolla ole tarpeellista, luotettavaa, kattavaa, laadukasta ja turvallista sisältöä. Meidän unionin lainsäätäjien velvollisuus on huolehtia siitä, että kaikilla kansalaisillamme on käytettävissään korkealaatuisia eurooppalaisia digitaalisia ja tietämysresursseja. Me tunnemme kulttuurimme monimuotoisuuden ja sen myötä nousevat kansalaistemme tarpeet ja suuret mahdollisuudet.

Monikulttuurisuus voi myös olla digimaailman rikkautta. Juuri sen vuoksi digimaailma on erilainen, omatekoinen, keinotekoinen, innostava, harhaanjohtava, vallankäytön raju väline. Siksi tiedämme, että monimuotoisuuden ja laadun turvaaminen vaatii eurooppalaisia toimia. Tiedämme myös, että globaalit markkinavoimat eivät kykene sen kaltaisia palveluja tarjoamaan. Siksi tiedämme, että yleiseurooppalainen sisältötuotanto on välttämätöntä, jotta voimme edetä tietoyhteiskunnasta sivistisyhteiskuntaan. Me olemme osa sitä julkista sektoria, jonka on tuotettava digitaalisia kansalaisyhteiskunnan palveluja. Huolehtikaamme

siis rahoituksesta. Niinpä olen tyytyväinen Rübigin tarkistuksiin, joilla ohjelman käytettävissä olevaa rahamäärää on lisätty neuvoston aikaisemmin tekemistä leikkauksista. Jotta digimaailma olisi yhteinen, kaikkien on päästävä osallisiksi siitä sosiaalisesta asemasta riippumatta. Demokratioiden ei tule sallia digidiktatuuria, mutta se on jo toinen aihe.

Puhemies. – Keskustelu on päättännyt.

Äänestys toimitetaan huomenna klo 10.00.

10. Valiokuntien kokoonpano: ks. pöytäkirja

11. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

12. Istunnon päättäminen: ks. pöytäkirja

(Istunto päättyi klo 10.30.)